

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

TÒA THÁNH TÂY NINH

Hương Đạo FLORIDA

DIỄN ĐÀN VỀ NGUỒN

Tập ba

TUYỂN TẬP

CHUYÊN ĐỀ- QUAN ĐIỂM-GÓC NHÌN

Nhiều tác giả

(Đình Dậu- 2017)

LỜI TỰA

(tập ba)

Nhân dịp kỷ niệm hai năm ngày Quý chức sắc Hiệp-Thiên-Đài công cử Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài (2 tháng 9 Ất Mùi- 2 tháng 9 Đinh Dậu) chúng tôi đã được Ban Quản trị Diễn Đàn Về Nguồn cho phép sưu tầm các bài viết trên Diễn Đàn lập thành tuyển tập. **Tuyển Tập GÓC NHÌN**. Phần này thực hiện được hai tập (1 và 2). Đồng Đạo khắp nơi rất hoan nghinh tìm đọc. Vì phương tiện kỹ thuật số không đáp ứng nên chư huynh tử đệ muội gần xa nhờ tạo giùm bản giấy cho dễ đọc. Chư huynh đệ cũng nôn nóng muốn đọc các phần tiếp theo chưa được đóng thành tập.

Nay nhân sắp đến kỷ niệm 93 năm ngày khai minh Đại Đạo 15 tháng 10 Đinh Dậu, đáp ứng sự ủng hộ nhiệt tình của chư huynh tử, chúng tôi tiếp tục sưu tập các bài viết trên Diễn Đàn mang tên “**Tuyển Tập CHUYÊN ĐỀ-QUAN ĐIỂM & GÓC NHÌN**”. Trong tuyển tập này gồm có ba nội dung được đăng trên Diễn Đàn: Chuyên Đề, Quan Điểm và Góc Nhìn (phần tiếp theo).

Chúng tôi xin giới thiệu và kính tặng bản điện tử được chuyển sang PDF tuyển tập nói trên. Chư huynh tử nào muốn đọc bản giấy chúng tôi sẽ cố gắng thực hiện.

Nhân ngày kỷ niệm Đức Quyền Giáo Tông qui thiên, nhóm thực hiện kính chúc sức khỏe Quý Chức sắc, Chức Việc và đồng Đạo khắp nơi được nhiều phúc lành của Chí-Tôn Phật-Mẫu và các Đấng Thiêng-Liêng.

Thánh Địa, ngày 13 tháng 10 Đinh Dậu.

ĐIỀN LẠC.

THAY LỜI TỰA

(Tập 1 và 2)

Đạo Cao Đài là tên gọi ngắn của ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ được Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế khai sáng tại nam phần Việt Nam năm 1926. Tôn chỉ của Cao Đài là qui Tam Giáo, hiệp Ngũ Chi nên Đạo Cao Đài xem các tôn giáo đã có từ trước là chung của Đức Thượng Đế phân thân giáng thế thành lập. Xem tất cả chúng sanh trên toàn cầu này là con một cha, là trò một thầy.

Mục đích của Đạo Cao Đài là lập một cuộc sống đại đồng cho cả thế giới không phân biệt màu da, sắc tóc, tín ngưỡng dị biệt, rút ngắn khoảng cách các mâu thuẫn danh lợi quyền tước phạm vi nhỏ hẹp đến phạm vi lớn của các quốc gia để đưa con người đến bỉ nạn, là xã hội thánh-đức thuần lương.

Ý nghĩ và mong muốn của Đức Giáo Chủ Cao Đài lẽ cố nhiên sẽ làm nhiều nhà chánh trị thế giới không hài lòng với các ý đồ thực dân, đế quốc hay bành trướng lãnh thổ đang có trong tâm. Kể cả các tôn giáo cổ, lớn trên thế giới cũng thấy bị giảm sút ảnh hưởng nếu lý thuyết đại đồng của Cao Đài thành công như tôn chỉ đã định; Sự thành công là sẽ có thật vì nó phù hợp với lương tri, lương năng của loài người cả không gian lẫn thời gian...

Người ta cố tình úp cho Cao Đài nhiều cái mũ khác nhau khi nắm chánh quyền để gây khó khăn cho việc truyền giáo. Từ thời mới phôi thai thành lập cho đến ngày nay, không thời nào mà Cao Đài không bị nạn. Không nhà cầm

quyền nào mà không làm khó Đạo Cao Đài kể cả triều đình nhà Nguyễn cũng có lệnh cấm Cao Đài truyền ra trung Việt.

Biết lập một xã hội đại đồng cho toàn thế giới không phải là việc làm dễ dàng. Nhưng chỉ có xã hội đại đồng mới cứu được thế giới khỏi thảm họa chiến tranh. Nên chủ trương của Cao Đài là thuần túy tu hành, Lánh xa đảng phải không tham gia chính trị. Cụ thể là năm Bính Thân (1956) Hội Thánh ĐĐTKPĐ đã ký với nhà cầm quyền một thỏa ước (Thỏa ước Bính Thân) không làm chánh trị. Được nhà cầm quyền sở tại lúc ấy chấp thuận. Đó là giai đoạn Đạo Cao Đài có được sự bình yên nhứt để truyền giáo.

Đến năm 1979, các vị tiền nhân khai sáng ĐĐTKPĐ đã bị MTTQ.VN tỉnh Tây Ninh tuyên một bản án oan ức là phản quốc, làm tay sai cho giặc v.v. trong bản án không đưa ra được một bằng chứng cụ thể nào để chứng minh cho cáo trạng ấy để buộc quý chức sắc, chức việc Thánh Địa học tập và đồng ý theo kết luận của MTTQVN Tây Ninh.

Bản án oan đó do cá nhân địa phương MTTQVN Tây Ninh lập chứ không phải của cấp trung ương, nên cấp trung ương không hay biết. Vì trước đó không lâu Đức Hộ Pháp được Chủ tịch Tôn Đức Thắng nhân danh chủ tịch đoàn MTTQ/TU trân trọng mời ra thăm đồng bào và tín hữu Cao Đài nơi bắc Việt . và bức điện văn của chủ tịch Hồ Chí Minh đã gởi cảm ơn và khen ngợi tinh thần yêu nước yêu đồng bào của Đức Hộ Pháp.

Từ bản án oan đó (của thời kỳ quân quản) đã phát sinh ra Thông Tri 001 và Đạo Lệnh 01 năm 1979 dẹp bỏ toàn bộ Đạo Cao Đài từ trung ương Tây Ninh đến địa phương các tỉnh. Đạo Lệnh chỉ thành lập một Hội Đồng Chương Quản để gìn giữ và bàn giao tài sản toàn bộ cho nhà nước.

May thay, cơ quan hành chánh đạo của Đạo bị giải thể nhưng luật pháp của Đạo không bị tuyên bố hủy bỏ. Nên người tín hữu Cao Đài vẫn còn niềm tin tuyệt đối với Đức Cao Đài Ngọc Đế, tiếp tục thi hành bốn phận tín đồ trong thâm lặng.

Từ năm 1979 đến năm 1997 (18 năm), Đạo Cao Đài Tây Ninh không có pháp nhân nhưng các phái Cao Đài khác đều có. Tuy người tín đồ Cao Đài không có Hội Thánh dắt dẫn nhưng vẫn làm tốt việc đạo theo luật pháp Đạo. Những việc nhơn nghĩa, từ thiện, tang tế sự đều được thực hiện đầy đủ dù với danh nghĩa được thay tên đổi diện. Cái thiệt thòi vì bị phân biệt đối xử đó người Đạo nào cũng thấy, nhưng âm thầm chịu đựng vượt qua. Bài học Tòng khổ họ đã đạt.

Năm 1997, thấy không có Hội Thánh, mà người tín hữu Cao Đài vẫn vui vẻ chấp nhận bằng những việc làm và cách sống hòa mình vào cơ chế mới của Đờì. Nên nhà nước ban pháp nhân cho Đạo. tức là công nhận cho Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh được hoạt động trong đất nước Việt Nam. Một số chức sắc cơ hội tận dụng đã tự ý soạn một Hiến Chương cho Đạo không dựa trên pháp và luật của Đạo để trình chánh phủ xin pháp nhân.

Nghe nói được nhà nước cấp pháp nhân, đồng đạo khắp nơi vui mừng khôn xiết. Nào ngờ khi đọc Hiến Chương mới thấy mình bị bán đứng do bị tròng lên cổ một Hiến Chương phản Pháp Chánh Truyền. Niềm vui chưa được trọn thì nỗi buồn lại chồng chất. Từ đây Đạo Cao Đài theo hiến-chương mới đã chọn một con đường từ chối chánh pháp. Đa số người tín hữu đều không chấp nhận. Một số ít người có quyền đã vịn vào Hiến Chương để làm khó dễ cho chư chức sắc chức việc và tín đồ không tùng theo họ. Không biết bao

nhieu chức sắc, chức việc đã bị Hội Đồng Chương Quản lấy chức trục xuất ra khỏi đạo trong thời gian này.

Tuy được cấp pháp nhân, nhưng pháp nhân lại cấp nhằm cho một số chức sắc không trung kiên. Họ lập hệ phái mới mang tên Cao Đài Tây Ninh. Hội Thánh chỉ có tên chứ không có thật. Tất cả quyền nằm trong tay chuyên chế độc tài của nhóm nhỏ là HĐCQ mang danh là cơ quan thường trực Hội Thánh. Sau thêm 10 năm nữa (1997-2007) Đạo Cao Đài Tây Ninh cũng không có Hội Thánh. HĐCQ vẫn tiếp tục lãnh đạo nền Đạo bằng cách bá Đạo. Dùng lệnh chứ không dùng luật khiến nhơn sanh than oán bất mãn.

Thấy không ổn, năm 2007, Đạo Cao Đài Tây Ninh được nhà nước cho nâng cấp lên Hội Thánh, nhưng là một Hội Thánh duy nhất cho hai đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng. Hiệp Thiên Đài được đặt dưới sự chỉ giáo của chương quản người bên Cửu Trùng Đài. Lúc đó Ông Cải trạng Lê Minh Khuyên đóng giả vai chính chuyên không cầu thăng phàm phẩm. Với tư cách phó chương quản đặc trách pháp luật Ông chỉ làm nhiệm vụ đồng ý các Huấn Lệnh của Hội Thánh mà thôi chứ không còn làm nhiệm vụ xem xét các văn bản được ban hành có phạm pháp luật hay không tức là bảo Thủ Chơn Truyền Luật Pháp Đạo. Năm 2012 Ông Khuyên không chịu nổi cái vai của mình đã mạnh dạn tuyên bố bằng văn bản. Ông cho cơ Đạo hiện tại là ngoài giáo pháp chơn truyền, Hiệp Thiên Đài (đóng giả) của chúng tôi không chịu trách nhiệm. Sau đó Ông chết.

Ngày 2 tháng 9 Ất Mùi, sau khi Ông Khuyên chết, lực cản việc thi hành phận sự bảo thủ chơn truyền của HTĐ không còn nữa. Các chức sắc Hiệp Thiên Đài mở hội nghị tại văn phòng Hiệp Thiên Đài công cử được một vị Chương

Quản HTĐ và các ban trực thuộc. Sau đó thì bị Hội Thánh duy nhứt gây khó khăn đủ điều, đóng cửa văn phòng Hiệp Thiên Đài đuổi cả chức sắc có hộ khẩu thường trú ra khỏi nơi ấy.

Sau khi công cử hợp lệ, dù bị làm khó nhưng CS/HTĐ vẫn làm nhiệm vụ của mình. Quý Ông đã ra nhiều thông-báo chánh thức cho nhơn sanh thấy được việc làm vi phạm Pháp Chánh Truyền và luật Đạo của tập đoàn lãnh đạo HĐCQ sau này được nâng lên Hội Thánh . Đồng Đạo trong và ngoài nước ủng hộ và phấn khởi giúp sức từng bước cho CS/HTĐ lập lại trật tự kỷ cương trong Đạo.

Những người bị mất quyền lợi từ khi CS/HTĐ làm phận sự, vì sợ các vi phạm của họ sẽ bị đem ra minh tra xét xử nên có nhiều bài viết gay gắt lên án việc trở lại của CS/HTĐ bằng những lý luận méo mó, trích dẫn luật pháp tùy tiện, giải thích bỏ đầu bớt đuôi để đả phá CS/HTĐ. Những vị Đạo Tâm vì tiền đồ của Đạo, dựa trên pháp luật của Đạo đã có những bài viết chánh luận chánh pháp. Sự đối thoại vì lý tưởng phục hưng luật pháp đạo và nhóm vì quyền lực chức sắc có tính gay gắt trên các trang mạng xã hội diễn ra rất nóng suốt thời gian qua.

Đến nay, Hội thánh 2007 chuẩn bị Đại hội Nhơn Sanh khóa 2017 mà không có một chức sắc HTĐ nào chịu làm con thiêu thân đóng giả vai như Cải Trang Lê Minh Khuyên trước đây nên đang trong tư thế vô cùng lúng túng tiến thoái lưỡng nan. Vì gây cha đập trúng lưng con. Nhơn sanh đã hiểu biết, không có HTĐ thì họ không đi cầu phong. Họ chỉ biết chỉ có Hiệp Thiên Đài mới là người lập vị cho họ theo Pháp Chánh Truyền. Hội Thánh cho người đi vận động vài vị CS/HTĐ về làm bù nhìn chứng kiến buổi lễ Đại Hội và

làm nhiệm vụ mở lớp Luật sự mới phạm giáo nhưng hoàn toàn thất bại.

Nay sắp đến ngày kỷ niệm hai năm CS/HTĐ tái thủ phận sự (2-9-ẤT Mùi – 2/9/Đinh Dậu) tôi có xin phép Diễn Đàn Về Nguồn trích lục sưu tầm lại các bài viết đã được đăng trên diễn-đàn thời gian qua để nghiên cứu học hỏi lâu dài đã được Ban Quản Trị D.Đ.V.N đồng ý cho phép.

Trong phần sưu tập này tôi chia ra làm nhiều tập vì quá dày, mỗi tập theo một chủ đề như D.Đ.V.N đã phân loại sẵn. Trước mắt hai chủ đề QUAN ĐIỂM và GÓC NHÌN được thực hiện trước. Các chủ đề khác sẽ lần lượt tiếp tục. Riêng chủ đề TƯ LIỆU vì không nhiều nên tôi ghép chung với chủ đề Quan Điểm.

Đây là một sưu tầm để cá nhân nghiên cứu và học hỏi giáo lý và luật pháp Đạo, thuần túy tu hành trong phạm vi tôn giáo, không phổ biến. Tuyệt đối không để cho một mống khởi hay ý đồ chánh trị xen vào nên sẽ hợp pháp với luật pháp nước CHXHCNVN. Trong quá trình biên tập tôi luôn chủ trương tôn trọng ý riêng của tác giả các bài viết. Chỉ xin phép sửa lỗi chính tả nếu có. Dù có cố gắng đến đâu nhưng do thiếu chuyên môn và kiến thức đạo học chắc cũng không tránh khỏi nhiều bất cập thiếu sót. Kính mong quý bằng hữu góp ý để cho bản sưu tập được hoàn hảo hơn.

Nay kính.

Thánh Địa, ngày 15 tháng 8 năm Đinh Dậu

(dl 04/10/2017)

ĐIỀN LẠC

Phần một: CHUYÊN ĐỀ

=====

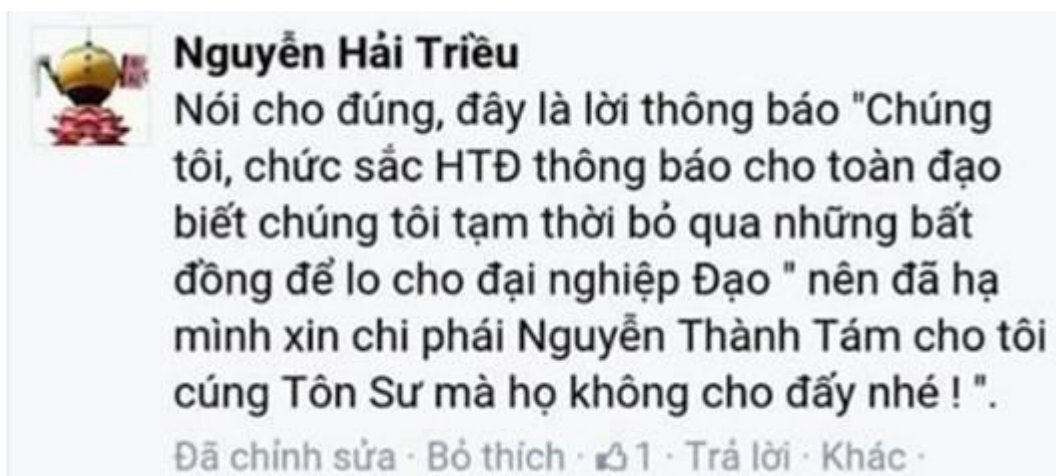
MỘT SỐ Ý KIẾN VỀ BÀI VIẾT CỦA HT NGUYỄN THANH LIÊM:

"Dân Chủ Quyền và comment thâm thúy của facebooker Nguyễn Hải Triều"

Vân Lê

Giới Thiệu:

Chúng tôi nhận được bài viết này của Vân Lê, một nữ trí thức trẻ của Đạo, đã bất bình khi thấy ông "HT Nguyễn Thanh Liêm" đưa ra một bài viết có tựa đề như trên nhằm khen đả khen đả, bóc thorn cho facebooker Nguyễn Hải Triều (nick của Nguyễn Quốc Dũng) khi người này đưa ra một lời bình không những không mang tính xây dựng, không giúp hay được mà còn mang tính biếm nhẽ Chức Sắc Hiệp Thiên Đài trong lúc các vị này đang vô cùng khó khăn để gìn giữ nền Chánh pháp trước áp lực nặng nề từ phía Chánh quyền và Hội Thánh Cao Đài Quốc Doanh :

Đồng thời ông "HT Nguyễn Thanh Liêm" cũng ca ngợi hết mình "Một Câu Chuyện Kể" của Nguyễn Quốc Dũng, nguyên văn : "*Sau những lời bình phẩm "cao siêu"*

lần "cỏ" của một số facebooker, facebooker Nguyễn Hải Triều đã ngoan mục chấm dứt các comment bằng một câu chuyện kể khá sát thực, cũng chứa đầy ẩn ý thâm sâu, khiến những người có tham gia bình luận biết cảm nhận phải ngậm ngùi, không comment tiếp tục".

Thực ra như huynh An Bùi đã viết, sau khi đọc bài viết của Vân Lê:

Chúng tôi không thể copy nguyên văn "Câu Chuyện Kể" của Nguyễn Quốc Dũng mà "HT Nguyễn Thanh Liêm" đã ca ngợi là "chứa đầy ẩn ý thâm sâu" ra đây vì ngại rằng nó sẽ không phù hợp nét Đạo của trang Diễn Đàn Về Nguồn này của HĐ Florida. Mời đồng đạo xem câu chuyện này tại trang Hội Thánh Phục Quyền theo đường dẫn:

<http://hoithanhphucquyen.org/showthread.php?8997-quot-D%C3%82N-CH%E1%BB%A6-QUY%E1%BB%80N-quot-V%C3%80-COMMENT-TH%C3%82M-TH%C3%9AY-C%E1%BB%A6A-FACEBOOKER-NGUY%E1%BB%84N-H%E1%BA%A2I-TRI%E1%BB%80U>

Nhưng hãy xem lời bình của Vân Lê, nguyên văn: "***Đó là một câu chuyện ngụ ngôn nhằm nhí có thể nói là thiếu văn hóa của một người cầm bút nói về việc Đạo. Ngay cả ngoài đời thường người ta cũng không nên nói câu chuyện tương tự như vậy. Người viết ngụ ngôn này nghe được tiếng chó nói đấy quý bằng hữu ạ, đây là một siêu nhân!! Người bình thường chỉ nghe tiếng chó sủa mà thôi! Vì vậy nên không ai thèm để ý đến bài viết mà comment"***

Vân Lê gởi đến chúng tôi bài viết này sau khi cô đăng trên facebook của mình và đã được 8 facebooker khác đồng cảm chia sẻ (share), một số lượng chia sẻ khá nhiều đối

với một bài viết mang tính chính luận thuần chất tôn giáo. Và được huynh Điền Lạc (cũng như An Bùi) đồng cảm:

Điền Lạc Tâm sự của Vân Lê thật đáng thương! Ý chí của bạn rất mạnh mẽ! Bạn đã hiểu Đạo chính xác! Mong bạn được an vui để xứng đáng là một môn đệ ngoan của Chí Tôn Từ Phụ!

Nhân nói về HT Nguyễn Thanh Liêm và Nguyễn Quốc Dũng (có nick là Nguyễn Hải Triều), xin mượn nơi đây để cảm ơn huynh Minh Thụy Đoan đã có một phát biểu khi ngại rằng cá nhân chúng tôi sẽ không đủ kiên nhẫn trước những lời lẽ mang bản chất kẻ chợ của Nguyễn Quốc Dũng, như sau:

Minh Thụy Đoan Khổng Tử dạy: "Quân Tử Hòa nhi bất đồng, tiểu nhân đồng nhi bất hòa"! Đứng khách quan bên ngoài tôi thấy rõ ràng mọi việc. Ai nhận bất đồng để cầu hòa, Ai gây bất hòa để cầu đồng! Xin hiền huynh chớ trách chi những ý nghĩ không giống mình. Câu thơ cụ Đồ Chiểu ai cũng biết. Đọc câu đó có người thấy nhột, có người thấy bình thường. Có người thấy hưng phấn! Tôi đang hưng phấn đây, nên xin tham gia một câu chuyện: Có hai cậu học trò chung lớp, trình độ hiểu biết tiếp thu bài khác nhau, nên học trò A lúc nào cũng lớn điểm hơn học trò B. B thấy tức tối nên bằng mọi cách phẩn đấu "ganh đua" cho hơn A, nhưng kết quả vẫn không tốt hơn được. B bèn nghĩ ra một cách lén đổ mực bôi dơ bài viết của A để cho cô giáo chấm điểm A thấp xuống. B sẽ có cơ hội vượt điểm của A (B nghĩ vậy). Đến khi trả kết quả, điểm của A vẫn lớn hơn điểm của B Vì Cô giáo đã nhận thấy bài tuy dơ vì đổ mực nhưng ý tứ và nội dung hay. Vết mực đó cô giáo thấy nó khác màu với màu mực của A sử dụng, nên cô giáo hiểu bài dơ không do lỗi của A mà không hạ điểm của A xuống. "Hàm huyết phún nhân tiên ô tỵ khẩu". Đôi lời chia sẻ chuyện không vui của Hiền huynh, chúc h/h thân tâm an lạc.

Like · Reply · May 14 at 7:21pm

Muoi Huynh Đây chỉ là chuyện nhỏ, thưa hiền huynh. Thực ra đệ khg quan tâm đâu. Chúng ta còn nhiều chuyện khác cần phải lo hơn rất nhiều. Cảm ơn hiền huynh chia sẻ. Chia sẻ này cũng là bài học cho đệ.

Khi chúng tôi cho đăng bài này thì "HT Nguyễn Thanh Liêm" đã cho đăng một bài trả lời hiền muội Vân Lê mang tính chất "ăn miếng trả miếng" của một người lớn tuổi đối với một cháu gái. Mời đồng đạo xem bài này tại đường dẫn:

<http://hoithanhphucquyen.org/showthread.php?9072-TH%C6%AF-C%E1%BB%A6A-HI%E1%BB%80N-T%C3%80I-NGUY%E1%BB%84N-THANH-LI%C3%8AM-G%E1%BB%9EI-FACEBOOKER-V%C3%82N-L%C3%8A&p=9952#post9952>

Hiền muội Vân Lê mến, Henri Frederic Amiel có câu: "Truth is not only violated by falsehood; it may be outraged by silence" (Sự thật không chỉ bị sự dối trá xâm hại; nó còn bị xúc phạm bởi sự im lặng). Muội đã không im lặng, đã không cho sự dối trá lên ngôi. Muội đã lên tiếng. Cảm ơn sự lên tiếng của muội. Nhưng như muội đã nói trong bài viết của mình: "Cháu thật cung kính Bác Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm! Nhưng trong bài viết của Bác có rất nhiều điều bất cập với hạnh đức của môn đệ Chí Tôn, nên cháu mạo phạm thỉnh giáo và nhận xét, cháu không dám dùng cái Dân Chủ Quyền do bác khởi xướng. Nhưng cháu sẽ ghi nhận những điều bác nói để sau này khiếu nại lên Tòa Đạo phán xét. Cháu không dám xô xuống như bác đã nói đâu!

Một lần nữa cháu thành thật xin lỗi nếu có điều gì không vui do cháu mang đến, đó là ngoài ý muốn cả! Sau bài viết tân trường tình lý này cháu sẽ không tranh luận với Bác nữa!". Và huynh An Bùi đã nói: "...Huynh thấy nhóm người này hung dữ và thô lỗ quá nên không muốn dây dưa trao đổi đạo sự...". Thôi thì chúng ta đừng nên tranh luận hay dây dưa đến họ nữa. Kệ họ (!). Tấm lòng của hiền muội chúng tôi hiểu được.

Vài lời ngắn gọn, một lần nữa, cùng HT Nguyễn Thanh Liêm (lần này HT Nguyễn Thanh Liêm không nằm trong ngoặc kép như ở trên):

*Trong lá thư gửi cho huynh - HT Nguyễn Thanh Liêm - đệ có nói một câu với huynh và bây giờ điều đó trở nên đúng, là: "**Chân thành khuyên anh là đừng tự lún sâu vào cái bóng của Quốc Dũng, một ngày nào đó anh sẽ thân bại danh liệt vì cậu ta**".*

(Mời xem lại lá thư này tại:

<http://huongdaoflorida.com/tuongtrinh6.html>)

Và nay đệ cũng dùng câu này để khuyên huynh một lần chót. Và *bằng nhân cách của một người lớn (cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng), mong rằng huynh hãy can đảm và mạnh dạn dứt khỏi cái "kiếp ốc mượn hồn" để khoảng đời ngắn ngủi còn lại của huynh sẽ được sống trong an lạc.*

Sau cùng, xin giới thiệu bài viết của Vân Lê đến đồng đạo bốn phương.

Florida, ngày 25/5/2016

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười.

Kính gửi Bác Nguyễn Thanh Liêm! Hiền Tài Ban Thế Đạo,

Cháu là một tín đồ Cao Đài sanh sau đẻ muộn trong độ tuổi U40, không may mắn được học Đạo thời Hội Thánh dạy bảo và dẫn dắt. Do đó đường học Đạo còn non kém lại gặp nhiều thử thách. Những kiến thức giáo lý học được là do tìm tòi trong số ít ỏi các quyển sách của Đạo được Hội Thánh kiểm duyệt do Ông Cha cháu để lại. Vì vậy mỗi khi gặp những bài viết của các bậc trưởng thượng lớn tuổi cháu rất trân trọng đọc. Đọc đi đọc lại rất nhiều lần để tìm hiểu và học hỏi!

Nhân đọc được bài viết của Bác (trên trang facebook của Nguyễn Hải Triều trích đăng nguồn Hội Thánh Phục Quyền) ca tụng comment của facebooker Nguyễn Hải Triều v.v. cháu mới vỡ lẽ ra: *Những bài viết của người lớn tuổi chưa chắc là có chỗ để học hỏi!* (đó là cháu chỉ nói riêng trường hợp đọc được bài của Bác chứ không quơ đũa chung chung, thành thật xin lỗi Bác!)

Sau khi đọc bài của Bác nhiều lần cháu tìm tòi các câu trích dẫn của Bác trong sách Đạo để kiểm chứng, nay xin phép khép nép thỉnh giáo Bác một số ý như sau:

1/- Về ý nghĩa “DÂN CHỦ QUYỀN trong CAO ĐÀI”. Câu này Bác trích ở đâu? Qua mấy ngày tìm kiếm chỉ thấy trong câu Liễn trước Tòa Thánh có nhắc đến “DÂN CHỦ MỤC” và ‘TỰ DO QUYỀN’ mà thôi! Chứ không có DÂN CHỦ QUYỀN. Nếu dân chủ quyền có được nói chỗ nào khác thì kính xin Bác vui lòng ghi xuất xứ để cho chúng cháu và các bạn trẻ tiện học hỏi và tin tưởng. Nếu không có thì có lẽ do lớn tuổi mắt mờ tai kém mà đọc sai câu Liễn trước công Tòa Thánh chăng?

2/- Nói về dân chủ: Phương Tây có dân chủ của phương tây, Phương Đông có dân chủ của phương đông, Cộng Sản có dân chủ của cộng sản, Tư Bản có dân chủ của tư bản v.v.

Dân Chủ của Đức Chí Tôn dạy trong Đạo Cao Đài lại mang nét đặc thù riêng của Cao Đài.

Cháu xin tạm phân tích ý nghĩa hai chữ dân chủ: Dân Chủ có hai khái niệm: dân chủ có thượng tôn pháp luật và dân chủ vô pháp luật. Đạo Cao Đài là chủ trương dân chủ có pháp luật. Ý kiến của Nhơn sanh được thể hiện tại Đại Hội Nhơn Sanh (một trong ba Hội Lập quyền Vạn Linh). Và Tứ Đại Điều Qui dạy: “..Trên dạy dưới lấy lễ. dưới gián trên đường thất khiêm cung..”. *Cái tinh thần “dám nói thật nói thẳng ” trong bài viết của Bác tôi thấy không có chút khiêm cung, vậy cháu xếp nó vào loại dân chủ thứ hai (vô pháp luật).*

3/- Trong kho tàng Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp có thật nhiều bài, không ai dám tự nhận là mình đã đọc hết, mà có đọc hết đi nữa cũng không chắc đã nhớ hết. Bác Hiền Tài Dã Trung Tử có nói : Có những câu nói không rõ ngọn nguồn ở đâu người ta cũng đem gán cho là của Đức Hộ Pháp

nói. Vì vậy khi trích dẫn câu nói của Đức Hộ Pháp thì nên ghi chú xuất xứ là ở đâu? nằm trong văn bản nào, ngày nào v.v., Vì đã là của Đức Hộ Pháp nói thì không ai còn dám bình luận gì hết. Chắc có lẽ chỉ duy nhất một mình Bác dám nói do cái “DÂN CHỦ QUYỀN” Bác mới chủ trương chứ trong Đạo Cao Đài không có. Trong bài viết bác có nói : “..Đức Hộ Pháp nói. Chức Sắc làm được thì hơn sanh đưa lên, còn làm không được thì hơn sanh xô xuống..”bác đã trích ở đâu? Xin vui lòng chỉ giáo xin thành thật đa tạ. Đồng ý có thể là Đức Hộ Pháp nói câu đó (Vì sách hiện nay rất hiếm, tuổi trẻ chúng cháu chưa thấy) nhưng khái niệm xô xuống cũng phải có thủ tục pháp lý, có Pháp Chánh minh tra đầy đủ, và có Huấn Lệnh ngưng chức, giáng cấp hay trục xuất. Việc này là trách nhiệm của Hiệp Thiên Đài chứ không phải hơn sanh ai cũng có quyền xô xuống như bác hiểu.

Bác lại đem khái niệm dân chủ Đòi của các nước phương tây người dân có quyền yêu cầu Tổng Thống từ chức v.v.vào cửa Đạo thật không ôn chút nào. Bác đã cố ý đầu độc vào đầu óc của thế hệ Cao Đài trẻ bằng một cung cách sống phản kháng và bất kính, một con đường chính trị vô pháp luật rồi đó!

4/- Bác có trả lời với facebooker An Bui là chớ nên làm lẫn cơ quan HTĐ và chức Sắc Hiệp Thiên Đài: Cái này cháu đã hiểu rất rõ và cũng phân biệt rất rõ như sau:

Chức Sắc Hiệp Thiên Đài là để làm nhiệm vụ của Hội Thánh Hiệp Thiên Đài phân hữu hình. Không có Chức Sắc Hiệp Thiên Đài thì coi như HTĐ chỉ hiện hữu phần vô vi. Hiệp Thiên Đài là bán hữu hình và bán vô vi.

Trước ngày mồng 2 tháng 9 Át Mùi. Quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài gặp đại khảo, bị Đạo Lệnh 01 không cho vào làm việc để chờ Đại Hội Hội Thánh. Lúc đó mọi việc làm là của cá nhân Chức Sắc. Nhưng sau ngày 2-9-Át Mùi khi các Chức Sắc HTĐ công cử được Vị Quyền Chưởng

Quản và những người phụ trách các phân hành cấp dưới rồi thì việc làm của các Chức Sắc lúc ấy là của Hiệp Thiên Đài. Đó là một chân lý hiển nhiên không tranh cãi.

5/- Bác Liêm viết rằng “Hơn nữa, chắc huynh cũng biết đến lời thề của chức việc khi nhận lãnh nhiệm vụ: "... dù là cha mẹ hay vợ con cũng không được tư vị"?”.

Đó là nói về lời minh thệ của Chức Việc Bàn Tri Sự; nhưng Hiền Tài không phải là Chức Việc! Hiền Tài có lời minh thệ khác: “bác còn nhớ không?”. Ngay cả khi Chức Việc Bàn Tri Sự đang hành quyền cũng chỉ được quyền giáo hóa phán xét kẻ cả khiến trách chư Đạo Hữu trong Hương Đạo mình phụ trách mà thôi! Đó là Pháp Chánh Truyền chắc Bác đã quên rồi phải không?

6-/ Bác Liêm viết : “Ở các quốc gia dân chủ, người dân có quyền góp ý với Tổng Thống, thậm chí còn yêu cầu Tổng Thống từ chức; thì đương nhiên, "Dân Chủ Quyền" của Đạo Cao Đài càng cho phép hơn sanh hiện nay nhận định một số chức sắc nào đó yếu kém, cần cải thiện để đạt được mục tiêu cuối cùng là PHỤC HƯNG HỘI THÁNH. Việc này có chi là trái phép hay phạm thượng?” .

Vì sống lâu năm nơi hải ngoại bác nhiệm cái tư tưởng của Âu Mỹ mà viết vậy cũng không đáng trách. Cái đáng trách là Bác đem cái vô pháp vô thiên của Âu Mỹ vào cửa Đại Đạo để giục loạn hơn sanh nhằm chiếm quyền nhận định và cải thiện các Chức Sắc yếu kém. Bác đã làm thay công việc của Bộ Pháp Chánh, của Tòa Đạo - một trong bốn Cơ Quan Chánh Trị Đạo của Đạo Luật Mậu Dần rồi. *Vậy thảo nào Hiệp Thiên Đài đang nhen nhóm từ trong khó khăn để gây dựng giúp ích cho Đạo giữ được Đạo Quyền đều bị Bác và các đồ đệ của Bác công kích, bình phẩm và bài bác!*

7/- Bác Liêm viết: “ Bên cạnh đó, các huynh lại còn nhanh chóng phản kháng bằng cách đổ lỗi, hoặc hù dọa sẽ nhận lãnh hậu quả (trường hợp nick 2-9-Át Mùi). Trên tinh

thần dám nói thẳng như vừa bàn luận trên, chúng tôi có ý kiến với HH như sau:

- Lời bình luận của HH chỉ là bước dọn đường trước nguy cơ "hồng việc" của chức sắc HTĐ (nếu có), để có lý do đỡ thừa mà thôi!

- Hãy nhìn thẳng vào sự thật: Chức sắc HTĐ hiện nay có đủ bản lĩnh cầm cương Đạo- nếu không muốn nói là "YẾU" - hay không?

Vì:

- Nếu đủ bản lĩnh thì không thể để mất Văn phòng HTĐ một cách êm thấm như vậy!

- Nếu đủ bản lĩnh thì đã không đi xin xỏ chi phái Nguyễn Thành Tâm được hành lễ Kỷ niệm ngày Triệu Thiên của Đức Tôn Sư Hộ Pháp và hạ mình trước cơ quan thuộc quyền là ban Điều Hành Trí Huệ Cung, với danh nghĩa là CHỨC SẮC THIÊN PHONG HIỆP THIÊN ĐÀI!"

Đọc qua đoạn bình luận này của bác, cháu mới phát hiện một điều rất thú vị là ý nghĩa của hai chữ bản lĩnh: khái niệm "bản lĩnh" được chia ra làm hai phạm trù là: "*bản lĩnh tinh thần*" và "*bản lĩnh cơ bắp*". Với Bác, cái bản lĩnh mà bác nhắc tới và muốn có được nằm ở phạm trù thứ hai. Tức là dùng sức mạnh để đối đầu.

Cái bản lĩnh tinh thần mới thật quý trọng nhất là dám hạ mình để cầu chữ hòa mà lo cho đại sự phục vụ cho Đạo. Bản lĩnh này chưa chắc ai làm được, vì cái bản ngã quá lớn, cộng với việc phủ nhận Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh.

Cái Bản lĩnh tinh thần này chỉ có các Chức Sắc HTĐ mới làm được. Thông Báo của Hiền Huỳnh Truyền Trang Nguyễn Cẩm Luân ngày 5-4-Bính Thân vừa qua đã chứng minh điều đó.

Đức Chí Tôn là Ngọc Hoàng Thượng Đế Chương Quản cả Càn Khôn Vũ Trụ cũng còn hạ mình xuống để phổ độ chúng sanh, muốn đem cả chúng sanh lên ngang hàng cùng Thầy. Tại sao cái hạnh khiêm nhường ấy của Đức Đại Từ Phụ ta không học? Thoãng nếu có ai cố gắng học thì bị kích bác và trích điếm? Câu kinh Sám Hối: "...Thấy ai làm phải làm lành. Xiêm gièm cho đặng hoe danh của mình..." có giống trường hợp này chăng?

8/- Bác Liêm viết : *hai người (An Bùi & 2-9-Át Mùi) này cùng chung quan điếm ủng hộ chức sắc HTĐ. Thế mà cũng "chẳng bắt được cái giò nào" của facebooker Nguyễn Hải Triều.*

Hai từ "bắt giò" này làm cho cháu thấy rõ – nói theo ngôn ngữ bóng đá- là Bác Liêm đã xác nhận cầu thủ facebooker Nguyễn Hải Triều có vi phạm cái gì đó trên sân cỏ nhưng do quá tinh vi nên trọng tài không thể bắt giò được mà để cho trận đá được tiếp tục?

Thật sự mà nói, trọng tài đã bắt giò cũng một cách tinh vi mà người khán giả không thấy kịp nên vỗ tay khen cầu thủ hay và chê trọng tài không bắt được giò. Thật sự mà nói cái phốt (faute) của cầu thủ đã bị trọng tài rút thẻ vàng cảnh cáo rồi mà Bác Liêm không thấy: Câu nói này của An Bùi : *"Theo phong cách nói này thì chỉ có thể là người muốn làm hồng việc của Hiệp Thiên Đài mà thôi!"* đó là trọng tài không bỏ sót, và đã khẳng định xếp loại cầu thủ này vào hạng người muốn làm hồng việc hay muốn thọc gậy bánh xe đấy chứ!

Facebooker 2-9-Át Mùi nói: *"Người ta hiểu Đạo theo cách riêng của mình. Đó là quyền của cá nhân! Đăng lên mạng ý nghĩ của mình cũng là quyền cá nhân! Nhưng mỗi phát biểu có một ý nghĩa và hậu quả riêng của nó! Có ý kiến*

giúp cho việc chung được chia sẻ nên nhẹ bớt, đó là "good idea"; có ý kiến sau khi nói xong làm con bịnh trở nặng thêm, đó là "bad idea"; cũng có ý kiến vô bổ như cười ngửa xem hoa vô tích sự, vô thưởng vô phạt không dính líu!"

Bác cố ý bỏ một đoạn quan trọng, nếu bác trích đầy đủ ý của Facebooker 2-9-Át Mùi thì sẽ thấy thú vị, và Bác sẽ im lặng không còn nói “chẳng bắt được giò nào”...!

Ý chót mà bác cố tình bỏ qua như sau:
“Mời các bằng hữu đọc lại ý kiến trong bức ảnh kèm sau đây và nhận xét xem nó giúp HTĐ sẽ được nhẹ hơn, nặng hơn hay chẳng giúp ích được gì?” (ảnh comment của Nguyễn Hải Triều)
Khi ráp đoạn này vào đoạn bác trích thì đã thấy được cái tệ nhị của facebooker 2-9-Át Mùi đã không phê bình mà chỉ định hướng cho dư luận suy nghĩ phán xét hay nói rõ là bắt giò đấy!

Khi tìm đọc cháu mới biết cả hai ý kiến trên không phải là comment bài viết của facebooker Nguyễn Hải Triều, mà là những bài viết riêng trên trang riêng của họ. Cháu đọc đi đọc lại nhiều lần hai bài viết này mà chả thấy một sự đổ thừa nào của An Bui hay sự hù dọa nào của 2-9-Át Mùi. Bác có thể mang kính vào đọc sẽ thấy rõ hơn. *Mình có giận, có bất đồng bao nhiêu cũng không sao, nhưng đừng nên thêm ý riêng của mình vào để chụp mũ người ta, rồi đi nhận xét cái mũ riêng ấy của chính mình.*

9/- Bài viết của facebooker Nguyễn Hải Triều: “Nguyễn Hải Triều Xin tham gia bằng một câu chuyện kể: Một ông điền chủ làm mất lòng tá điền vì những hành xử không đúng mực. Một hôm, có một người, vì quá uất ức. mà không có cách gì làm cho ông chủ thức tỉnh; anh ta chỉ biết dùng một bọc nilon, trong đó, không biết chứa chất gì, đợi đêm đến, ném vào cửa nhà điền chủ. Điền chủ

chưa kịp ra xem ai đã ném vật gì thì lũ chó ngoài sân đã vội tranh nhau chụp lấy, giành xé, chia phần và cùng bàn luận theo óc... chó về món ăn khoái khẩu này, con thì nói là của trẻ nhỏ, con thì nói cho là của người lớn.... lung tung cả! Miệng đám chó này vẫn còn đang nhai ngấu nghiến thì điện chủ bước ra. Chẳng cần xem, ông ta vẫn biết rõ đó là vật gì qua mùi bốc ra từ miệng lũ chó. Điện chủ là người hiểu biết nên tỉnh ngộ.. Từ đó, ông thay đổi cách ứng xử nên dần dần thu phục được cảm tình tá điền, quan hệ chủ tớ được cải thiện. Những năm sau đó, phú quý đến gõ cửa mọi nhà. Chỉ tội cho lũ chó, suốt đời vẫn sống kiếp giữ nhà với cái miệng tanh hôi muôn thuở...”

Đó là một câu chuyện ngụ ngôn nhảm nhí có thể nói là thiếu văn hóa của một người cầm bút nói về việc Đạo. Ngay cả ngoài đời thường người ta cũng không nên nói câu chuyện tương tự như vậy. Người viết ngụ ngôn này nghe được tiếng chó nói đầy qui bằng hữu ạ, đây là một siêu nhân!! Người bình thường chỉ nghe tiếng chó sủa mà thôi! Vì vậy nên không ai thèm để ý đến bài viết mà comment. Tôi không quen biết cũng không mịch lòng Nguyễn Hải Triều câu chuyện ngụ ngôn của Ông ấy tôi không ý kiến, cũng không tìm hiểu.

Cái đáng trách đây là Bác Liêm đã thêm dầu vào lửa khi dịch nghĩa và giải thích “... các chức sắc HTĐ là "Điền chủ.", như trong câu chuyện kể của facebooker Nguyễn Hải Triều...”. rõ ràng là Bác Liêm đã đem những người có ý tòng HTĐ và gìn giữ chơn truyền đều là “chó” cả ư?

Thật buồn cười! Câu này của Bác Liêm nói trắng còn Nguyễn Hải Triều nói bóng gió. Bác cũng nghe được tiếng chó nói nữa sao? *Lẽ ra với tư cách là đàn anh của Nguyễn Hải Triều bác nên can ngăn không nên nói điều thôitha như thế trong việc Đạo làm cho người đời hiểu Đạo Cao Đài theo tư cách hồn xược và hung dữ như vậy mà mang đại tội. Trái lại Bác Liêm còn vỗ tay khen. Hai chữ “Thâm thúy”*

bác dùng nhiều lần, phải được viết thành “i ngắn thay cho y dài ” mới đúng! “Hàm huyết phún nhân tiên ô tỵ khẩu”.

10/- Ý cuối cùng cháu muốn thưa cùng Bác Liêm là, với tư cách Hiền Tài là một Chức Sắc trực thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài, nhiệm vụ nắm cả luật đời không cho ai vi phạm làm ngăn bước con cái của Chí Tôn vào cửa Đạo. Nếu có ai vi phạm điều này thì Chi Thế nói chung và Ban Thế Đạo nói riêng có quyền kiện ra nơi Tòa Đạo. *Đảng này chẳng những bác không ủng hộ Hiệp Thiên Đài để gìn giữ Đạo Pháp lo cho nhơn sanh, Bác lại đi vỗ tay khen những câu nói phàm tục dơ dáy của những người vô danh trực thuộc của Bác làm nhơn sanh ngoại Đạo xa lánh cửa Đạo.* Như vậy vô tình Bác đã đóng cánh cửa vào Đạo của nhơn sanh. Và Bác cũng đóng cánh cửa của chính bác. Sau này bác có dám đến với HTĐ khi Hội Thánh phục Quyền không, “há miệng mắc quai”!?

Áu cũng là duyên phận! Trong cửa Đạo hiện nay, tu nói rất nhiều mà tu hành thì rất ít. Chỉ Hiệp Thiên Đài và Bàn Tri Sự Hội Thánh Em là người làm mà không nói! Nhơn sanh đang cần họ. Chí Tôn và Hộ Pháp đang cần họ. Họ chịu khổ chịu đánh đập đổ máu, chịu chết không chỗ chôn thân, chịu đứng đầu sóng ngọn gió bảo vệ Luật Pháp Đạo để bảo vệ Đạo. Tiếc thay việc làm của họ lại làm không hài lòng một số người.

Thôi thì, đường ta cứ đi, nhiệm vụ cứ làm. Trên đường đi nào cũng có chông gai và thú dữ hay chó sủa. Dầu có chông gai, dầu chó có sủa cũng không làm ta sợ hãi chùng bước hay thôi chí ngã lòng!

Ý kết:

Cháu thật cung kính Bác Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm! Nhưng trong bài viết của Bác có rất nhiều điều bất cập với hạnh đức của môn đệ Chí Tôn, nên cháu mạo phạm thỉnh giáo và nhận xét, cháu không dám dùng cái Dân Chủ

Quyền do bác khởi xướng. Nhưng cháu sẽ ghi nhận những điều bác nói để sau này khiếu nại lên Tòa Đạo phán xét. Cháu không dám xô xuống như bác đã nói đâu!

Một lần nữa cháu thành thật xin lỗi nếu có điều gì không vui do cháu mang đến, đó là ngoài ý muốn cả! Sau bài viết tận tường tình lý này cháu sẽ không tranh luận với Bác nữa!

Kính chúc Bác và gia quyến được nhiều phúc lành của hai Đấng Phụ Mẫu.

Nay

kính!

Thánh Địa, ngày 16 tháng 4 năm Bính Thân (22-5-2016)

Vân Lê cẩn bút.

<http://huongdaoflorida.com/motsoy.html>

=====

TÂM THƯ GỎI CHÁU VÂN LÊ

Điền Lạc

LTS : Tác giả Điền Lạc gửi bài này đến chúng tôi kèm theo lời nhắn:

"Kính gửi H/h Huỳnh Mười, thấy bài viết của cháu Vân Lê cũng khá tốt nhưng bị ông Hiền Tài NTL ném đá quá nặng và chụp mũ đủ thứ. Sợ cháu thôi chí năn lòng chùng bước mà uổng cho một tuổi trẻ có tâm huyết; nên tôi viết tâm thư này gửi an ủi, chia sẻ và ủng hộ cháu".

Thân ái gửi bài viết này đến cháu Vân Lê và trân trọng giới thiệu đến đồng đạo khắp nơi.

Florida, ngày 27/5/2016

Nhất Nguyên.

* * *

Cháu Vân Lê thân mến!

Tuy chưa biết mặt nhau, nhưng trên facebook chúng ta có kết bạn. Với tuổi U40 như cháu nói thì bác có thể gọi cháu và xưng Bác cho tiện.

Bác có đọc nhiều bài viết của cháu, nhận thấy cháu có cái tâm huyết ủng hộ Hiệp Thiên Đài. Thấy cháu có hiểu Đạo khá chuẩn nên Bác rất mừng. Vì hiện tuổi trẻ của Đạo đã hiểu Đạo theo kiểu khác hơn trước đây, tức là từng “lĩnh” chứ không từng “pháp”.

Mấy ngày qua, Bác có đọc bài TÌM HIỂU “DÂN CHỦ QUYỀN” trong bài viết của một vị Hiền Tài tên N.T.L(tạm gọi là Ông ấy). Cháu viết rất tốt để đặt vấn đề với Ông ấy. Sau đó không lâu lại nhận được bài viết của Ông ấy do facebook N.H.T trích đăng lại. Bác thấy cũng vui vui, nhưng rất thông cảm với cháu đã bị Ông ấy ném đá cũng dữ. Bác biết cháu không buồn nhưng chắc có hơi sốc. Đó là chuyện bình thường. Bác nhận xét rằng Cháu tuy tuổi trẻ nhưng lại nói chuyện Đạo không liên quan tới chánh trị. Ông ấy ngược lại, tuổi già nhưng lại đem chính trị vào Đạo. Ông ấy còn đem cả những chuyện thời sự nóng hổi nhạy cảm vào bài trả lời cho cháu nữa. Nếu không nhìn tên tác giả thì Bác không tưởng tượng là Ông ấy có Đạo..

Bác có một vài ý gửi đến cháu như sau:

1- Chúng ta không bình luận đến ý kiến liên quan đến tình hình chánh trị nhạy cảm hiện nay. Nhưng bác thấy cháu bị chụp cái mũ “ sự “vô giáo dục” của cô gái cộng sản chính hiệu có tên Vân Lê..” cũng oan đó. Trong toàn bài viết cháu không hề đưa ý kiến gì về thời sự chánh trị vô cả! Nỗi oan của cháu do Ông ấy chụp bác hiểu, các bằng hữu khác đều hiểu, cháu yên tâm.

2- Ông ấy giới thiệu mình là cháu nội của Cao Quỳnh D... (Bảo Văn Pháp Quân), trong khi Ông ấy lại họ Nguyễn, đây là một chuyện lạ đời phải không cháu?

3- Ông ấy đã hiểu sai vấn đề cháu đặt ra nên trả lời không vô cái ý mà cháu muốn nói. Hồi còn đi học nếu các học sinh trong trường hợp tương tự thì bị cô giáo phê là lạc đề. Cháu đâu có hỏi ý nghĩa hai câu liên trước Tòa Thánh mà chỉ nhắc cụm từ “Dân Chủ Mục” của Đạo và “Dân Chủ Quyền”. Thì Ông ấy lại đi giải thích ý nghĩa hai câu liên và, chính Ông ấy xác nhận “Dân Chủ Quyền” là đề tài của riêng Ông ấy chứ không có trong Đạo. Dân Chủ Quyền là khái niệm chánh trị, còn Dân Chủ Mục là đường hướng Chí Tôn ban cho để dẫn dắt nhơn loại đi đến. Đi đến đó bằng luật pháp, bằng thương yêu, bằng tôn ti trật tự, chứ không phải bằng sự bộc trực mạnh ai nấy làm theo ý riêng. Cháu đã nói chính xác mọi quốc gia có cái dân chủ riêng của nước ấy, gọi là “Quốc có quốc pháp, gia có gia qui”. Vì vậy đem cái Dân Chủ Quyền của thế tục cả Âu lẫn Á vào cửa Đại Đạo đúng là không ổn. Cái dân chủ có thượng tôn pháp luật của Cao Đài được Pháp Luật Cao Đài qui định. Trong Cao Đài không có cái dân chủ vô pháp vô thiên, người Đạo Cao Đài không có quyền xô một ai xuống. Nhiệm vụ xô xuống là của HTĐ sau khi được cơ quan Pháp Chánh minh tra đủ lẽ.v.v Ông ấy đã hiểu sai ý nghĩa “xô xuống” do Đức Hộ Pháp nói rồi buộc tội cháu là “HỖN LÁO VỚI ĐỨC HỘ PHÁP KHI NÓI ĐỨC HỘ PHÁP DẠY CHÚNG SANH “GIỤC LOẠN”.. Chính Đức Hộ Pháp là người cầm luật mà! Đức Hộ Pháp cũng không muốn nhơn sanh rối loạn như vậy!

Cháu đã viết : *"...Cái đáng trách là Bác đem cái vô pháp vô thiên của âu mỹ vào cửa Đại Đạo để giục loạn nhơn sanh chiếm quyền nhận định và cải thiện các Chức Sắc yếu kém. Bác đã làm thay công việc của Bộ Pháp Chánh..."* không biết Ông ấy đọc thế nào mà hiểu câu nói trên là hỗn láo với Đức Hộ Pháp? Trong khi cháu cũng xác nhận nếu có xô thì cũng phải trình tự pháp lý, chứ đâu phải tự do ném đá như Ông ấy đã làm? Cháu đã phân tích kỹ rồi không cần phải sợ lời hăm dọa của Ông ấy. Cái quyền của nhơn sanh được thể hiện trong Đại Hội Nhơn Sanh. Nếu thực hiện ngoài Đại Hội là giục loạn! Ông ấy đã không phát biểu ý của mình trong Đại Hội Nhơn Sanh mà đi phát biểu linh tinh trên mạng vì cái "dân chủ quyền" do Ông ấy đặt ra khiến dư luận hoang mang nếu không phải giục là gì chứ? Ông ấy đã chụp cái mũ làm cho cháu chùng bước. Cháu yên tâm, đó cũng là bước thử thách đạo tâm của Cháu đó vậy.

4- Số đông không phải là chân lý của Đạo. Chân lý của Đạo nằm ở chỗ thượng tôn pháp luật, vì vậy Đức Hộ Pháp đã dạy : *"Vậy thì chúng ta nên chung công hiệp sức cùng nhau, kể từ đây nhứt định chẳng cho ai phạm quyền mình, vì quyền mình là quyền Thầy, dầu còn một mặt Tín Đồ thì Hội Thánh cũng giữ quyền Hội Thánh"*(trích diễn văn ĐHP in trong Pháp Chánh Truyền). Quyền Hội Thánh là quyền Đạo, mà quyền Đạo do Hiệp Thiên Đài giữ. Thế nên câu nói có đông người đến hàng trăm hàng triệu gọi điện thoại, gửi email đến ủng hộ việc Ông ấy bài bác trích điểm HTĐ rồi chê số người ủng hộ HTĐ quá ít v.v. Câu này dễ đưa những người lung chùng vào mê hồn trận mà tin lời Ông ấy nói là đúng.

5- Ông ấy tuy miệng nói : *"... bác sẵn sàng tha thứ cho cháu vì kém hiểu biết nên thất lễ với bác.."* nhưng Ông ấy luôn miệng chửi cháu là vô giáo dục, thất học, hỗn láo, trong đầu chứa đồ dơ dáy v.v. như vậy có khác nào người tự xưng mình là quân tử mà bụng dạ thì đầy vẻ gươm đao của

kẻ tiểu nhân? Cháu đã nói thẳng với Ông ấy những điều cần nói đó chẳng qua là muốn giúp Ông ấy thức tỉnh chứ không thất lễ, nó có thấm vào đâu sự thất lễ của Ông ấy với HTĐ (nay đã bầu được vị Quyền Chưởng Quản)? Ông ấy chỉ cho mình cái quyền dân chủ được nói xấu và lên án người khác, còn ai dùng cái quyền đó với Ông ấy thì Ông nổi giận chụp mũ chửi bới đủ thứ sao?

6- Bác thấy Ông ấy có hiểu Đạo đôi chút nhưng không có cái nhìn tổng thể. Điều Ông ấy nói chỉ đúng với thời kỳ Hội Thánh cầm quyền Đạo. Ông đã quên rằng hiện nay, Quyền Đạo bị người khác chiếm gần 40 năm, Quý Chức Sắc HTĐ trở lại cầm quyền Đạo là một sự dũng cảm, bản lĩnh phi thường ít ai nhìn thấy lại còn nặng lời chỉ trích và lên án thậm tệ trong đó có Ông ấy. Không sao đâu cháu, Hiệp Thiên Đài đã làm được nhiều việc, đã thông báo cho nhơn sanh biết nhiều thứ về cái hành Đạo hiện nay, nhưng nhơn sanh chưa tin tưởng là HTĐ đã về nắm Đạo quyền rồi nên im lặng xem xét thêm! Chỉ tội cho những ai đã trót lên án HTĐ sau này không biết đối diện và nói sao với HTĐ?

7- Bác kể cho cháu nghe tóm lược sự kiện lịch sử này cũng liên quan đến Đức Hộ Pháp. Lần đầu Đức Hộ Pháp qua Kim Biên được nhà vua Cao Miên tiếp đón như một vị thượng khách với tư cách là Giáo Chủ Đạo Cao Đài. Lần sau khi bị chánh quyền Ngô Đình Diệm khủng bố gây khó khăn, Đức Hộ Pháp qua Kim Biên tị nạn, nhà chức trách Nam Vang đối xử với Đức Ngài như một tù nhân tị nạn, buộc phải lặn tay, chụp hình đủ thứ của thủ tục dành cho một người nhập cư bất hợp pháp. Nhiều Chức Sắc tháp tùng nóng giận không chịu chấp hành. Đức Ngài giải thích và khuyên phải chấp hành v.v. Lúc đấy không biết Ông ấy có lên án là Đức Hộ Pháp thiếu bản lĩnh, hạ mình trước mấy tên lính nhỏ của Cao Miên không? Đức Cao Thượng Phẩm bị Tư Mắt Thái Mục Thanh hạ nhục đuổi phải rời khỏi Tòa Thánh, Ngài cũng làm! v.v.

8- Chưa kể nhiều điều nói sai sự thật khác mà Ông ấy gán cho cháu để lên án HTĐ (...) không nói hết được! Bác chia sẻ niềm vui của cháu đã thay mặt các tín hữu trẻ dám nói thẳng với cá nhân Ông ấy những điều bất cập. Mong cháu tiếp tục công hiến sự hiểu biết của thế hệ trẻ giúp các bạn cháu dần dần nhận ra và phân biệt được, đâu là “DÂN CHỦ CÓ THƯỢNG TÔN PHÁP LUẬT” của Đại Đạo và đâu là “DÂN CHỦ VÔ PHÁP VÔ THIÊN” như cháu đã phân tích cho Ông ấy.

9- Cuối cùng bác muốn nhắn gửi đến cháu hãy giữ được lập trường và tiết tháo truyền thống của Ông cha để lại để giúp cho HTĐ từng bước thành công lập lại trật tự kỷ cương của Đạo. Chúc cháu và gia đình được hưởng nhiều hồng ân của Chí Tôn, Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng trên đường phục hưng chánh giáo.

Thân mến chào tạm biệt cháu.

Thánh địa, ngày 21-4-Bính Thân (27-5-2016)

Bác ĐIỀN LẠC

<http://huongdaoflorida.com/tamthu4.html>

=====

CON ĐƯỜNG KHÔI NHƠN SANH ĐÃ CHỌN

(Cảm nhận sau khi đọc bài : “5 vị Chức Sắc sụp bẫy Cộng Sản”

được đăng trên trang blog của Khôi Nhơn Sanh)

Phạm Thanh Bình

*“...Ví dầu tình bậu muốn thôi,
Bậu gieo tiếng dữ cho rồi bậu ra...”*

Câu cao dao hát ru đó mẹ tôi đã hát cho tôi nghe từ lúc tôi còn tấm bé, mẹ tôi đã học của bà tôi câu ấy. Cho đến nay thì ở các vùng nông thôn những bà mẹ trẻ vẫn còn hát ru câu này. Nó không hay, nhưng không dở. Nó đã mô tả đúng nhân cách của một con người bội phản.

Tôi vừa đọc được ba bài viết “05 vị Chức Sắc sụp bẫy cộng sản”- số 1933, 1940, 1949 - trên trang của khối nhơn sanh (<http://khoinhonsanh2014blogspot.com>..) mới thấy trong lòng của Quý Khối Nhơn Sanh (KNS) không còn một chút cảm tình hay bóng dáng nào của các Chức Sắc HTĐ. Vậy là KNS đã ra đi thật rồi. *Họ đã chọn cho mình một cách đi khác là dùng thế lực quốc tế đòi quyền Đạo chứ không dùng chính Luật Pháp Đạo để đòi quyền Đạo như Quý Chức Sắc HTĐ đã và đang theo đuổi.* Nhưng đi thì cứ đi, chứ gieo làm chi những tiếng dữ như vậy gây ác cảm. Âu cũng là là duyên phận, âu cũng là tình đời.

Các bài viết này của KNS có thể đúng một phần nhỏ trong tâm vi mô, nhưng trên bình diện vĩ mô cái hay của quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài chắc chắn quý Ngài KNS không hiểu hết. Vĩ mô như một khung trời rộng lớn trùm cả càn khôn vũ trụ, còn vi mô như miệng giếng vậy.

KNS đã không tiếc lời mạ lỵ cái tâm huyết của 05 Chức Sắc bằng lời lẽ nặng nề: “*Ăn xin nhân quyền..*”. Từ “ăn xin” này quý Ngài dùng đi dùng lại rất nhiều lần.

Bàn về ý nghĩa của chữ “ăn xin”; ta thấy nó khác xa nghĩa chữ “Xin”:
“Ăn Xin” là thuộc phạm trù cá nhân. Còn “Xin” là vì lợi ích cho nhiều người. Ở đây Quý Chức Sắc HTĐ (5 vị) không xin cái gì cho riêng mình hết, nên không thể gọi là “ăn xin” được. Quý Chức Sắc HTĐ xin tự do tôn giáo cho mọi người, cho cả nhơn sanh trong đất nước Việt Nam không phải cho riêng Cao Đài mà cho nhiều tôn giáo khác nữa. Ôi thật là cao quý! Ai đã làm được như thế?

Đạo Cao Đài là một tôn giáo cho toàn cầu mục đích đem đến đại đồng thế giới, sống được với mọi chế độ. Nếu người truyền giáo không hài hòa với người lãnh Đạo đất nước đó thì không thể làm nhiệm vụ của Chí Tôn giao cho được. Không biết Quý KNS đang sống ở đâu? Trong hay ngoài nước mà dám nói những lời lẽ thẳng thừng đó? Nhơn sanh và quý Chức sắc đang sống trong một đất nước Cộng Sản, với chủ nghĩa Duy Vật Biện Chứng, tín hữu Cao Đài chỉ trang bị cho mình cái đức tin ngoài ra không có gì khác để buộc nhà cầm quyền có nghĩa vụ phải thi hành, ngoài lời xin. Đồng Đạo đang thực hiện lời dạy của Chí Tôn Từ Phụ: “Các con yếu mà các con mạnh; các con dạy mà các con khôn, các con nhỏ nòi mà các con quyền thế; các con nhin nhuc mà các con hình phạt”. Bài học này hiện đưa đến kết quả thật không ngờ. Tại sao ba vị cán bộ C.A lại đến vận động Quý Chức sắc HTĐ, Quý Ngài KNS làm sao biết được?

Một ngày nào đó, Quý Ngài KNS nếu được bổ nhiệm đi phổ độ ở xứ Hội Giáo, thử coi có dám huênh hoang đem Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền ra nói không? Có dám hé môi cho nhân quyền là cái có sẵn để buộc nhà nước các quốc gia Hội Giáo có nhiệm vụ phải thi hành là tôn trọng Đạo Cao Đài không? Nếu Quý Ngài làm được thì nhơn sanh sẽ tôn thờ Quý Ngài là những Ông Phật sống! Chắc Quý Ngài KNS lúc ấy sẽ co đầu rút cổ phải không? Với lời xin ban phát của 5 vị Chức Sắc đã làm rúng động cả quốc nội và quốc tế. Nó như một quả bom dội vào lòng mỗi con người! Chỉ có kẻ kém suy cạn thấy mới cho rằng nhà cầm quyền VN đang gài bẫy. **Dùng lời lẽ cay độc đối với Quý Chức Sắc HTĐ như vậy, một ngày nào đó Hội Thánh Lương Đài chấp chứng quyền Đạo thì Quý Ngài có còn mặt mũi đến gặp không?.**

* * * * *

Những dòng sau đây tôi xin kính thưa cùng toàn cả
nhơn sanh đồng Đạo (chứ không phải KNS đâu):

*Những khoản buộc trói, hạ nhục Chức Sắc HTĐ mà quý KNS
lý luận trong ba bài viết chung tựa đề đều cường điệu, nguy
biện, sai bét với vẻ hằn học như là với kẻ thù không nương
tay vậy. Xin thuyết minh như sau:*

1/- 05 vị chức sắc viết:...tao sự thù hận, oán ghét (trích
KNS).

*Thương yêu là Tôn chỉ và là mục phiêu của Đạo Cao
Đài. Câu nói của năm vị Chức Sắc là khuyên những ai đó
đừng gây nên sự cố xô xát, đổ máu mà hãy dừng lại, để
tránh gây thêm cho đồng Đạo “một sự thù hận oán ghét” mà
bất cứ ai cũng tiên đoán có thể xảy ra nếu giải quyết bằng
bạo lực được tiến hành. Với những cái đầu vĩ đại như KNS
vậy mà hiểu không nổi câu nói của Quý Chức Sắc thì đừng
muru làm chuyện gì khác.*

2/- ... mất đoàn kết trầm trọng trong nội bộ tôn giáo Cao
Đài (trích KNS).

*Lại cũng một cách hiểu sai lệch: “Nội bộ tôn giáo Cao
Đài” nó khác hoàn toàn với ý nghĩa “Nội bộ tôn giáo Cao
Đài Tây Ninh”. Từ khi khai đạo, một thời gian sau, có nhiều
tôn giáo Cao Đài ra đời, mỗi nơi một Chi Phái. Dầu cho là
chi phái nào đi nữa thì cũng mang danh tôn giáo Cao Đài,
đều kính thờ Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế. Các bậc Đại
hiền bối tiên khai Đại Đạo lúc nào cũng muốn đem thương
yêu độ các Chi Phái Cao Đài về cùng nhau tu hành trong
khuông viên luật pháp chơn truyền. Từ danh từ “Nội bộ tôn
giáo Cao Đài” quý Ngài KNS lại dịch nghĩa sai lệch là “Nội
bộ tôn giáo Cao Đài Tây Ninh”. Ôi thật là tội nghiệp. “Khi
thương cau bảy bồ ba, ghét nhau cau bảy bồ ra làm mười”.*

2.1/- Phản lại văn bản ngày 26/11/2015 do chính các vị ký tên (trích KNS) .

Một lý luận thật cường điệu:

“... Cớ sao giờ lại viết là nội bộ với nhau??? Do áp lực hay do sơ hở rồi bị nhiễm độc???...”

Dù là Chí phái nhưng vẫn là con cái Chí Tôn. Bôn phận Hội Thánh đều phải thương yêu phổ độ họ. Xác định họ là Bàng Môn Tả Đạo không có nghĩa là bỏ họ không cứu! Nếu mọi người đều biết giữ gìn luật pháp thì Chí Tôn đâu cần lập ra Hiệp Thiên Đài để bảo tồn chánh pháp. Kẻ thù của chúng ta, Chí Tôn còn dạy thương yêu, hướng chi là Chi phái chỉ canh cải luật pháp chứ chưa phải là kẻ thù không đội trời chung? Quý Ngài KNS chưa suy nghĩ kỹ ý nghĩa việc làm của 5 vị Chức Sắc lại háp tấp nặng lời phạm thượng: “Do áp lực hay do sơ hở rồi bị nhiễm độc??? ”.?

2.2/- Tại sao không tường cho Chương Quản Hiệp Thiên Đài??? (trích KNS).

Câu nói này đầy ác ý, cố tình tung hỏa mù để gây chia rẽ giữa Ngài Q. Chương Quản HTĐ và Quý Chức Sắc HTĐ. Đây không phải là ý riêng của 5 vị Chức Sắc mà là của cả HTĐ, nhưng chỉ những Chức Sắc được Công An thăm viếng và tư vấn mới ký với tư cách người thật việc thật. Cái hận của KNS sau khi hai vị Chức Sắc đã rút lại chữ ký không cho KNS tổ chức Đại Hội Nhơn Sanh ngoài pháp luật nên cố tình đặt câu hỏi ấy để cho lái nhơn sanh hiểu nhầm là có sự mâu thuẫn nêu trên. Thật là nham hiểm độc ác!

2.3/- Đi ngược chiều với cuộc tranh đấu của đồng đạo (trích KNS).

Cuộc đấu tranh của Đồng Đạo đã tiến hành như thế nào mà gọi là Chức Sắc HTĐ đi ngược? Đồng Đạo không xuống đường, không ngồi lý, không bạo động, không tổ chức Đại Hội nhơn sanh bất hợp pháp. Đồng Đạo luôn lấy thương yêu làm nòng cốt, thuần túy tu hành, bất bạo động, lấy nhu thắng cương v.v. Thế nên câu nhận xét “Đi ngược chiều với cuộc tranh đấu của đồng đạo” lại là một mưu sâu kế độc của kẻ muốn chia rẽ Đồng Đạo và HTĐ.

2.4/- Liên Hiệp Quốc cũng hiểu Đạo Cao Đài 1926 và Cao Đài quốc doanh là hai (trích KNS).

Liên Hiệp Quốc có hiểu như vậy thì cũng không xoay chiều đổi hướng được chính sách tôn giáo của Việt Nam. 40 năm qua, Liên Hiệp Quốc và các tổ chức Quốc tế đã nói rất nhiều về vấn đề này, nhưng đâu vẫn vào đấy. Việt Nam luôn khẳng định là một nước độc lập có chủ quyền, có luật pháp riêng. Thì Quốc tế có khản giọng lên tiếng cũng không hiệu quả. “Quốc có quốc pháp, gia có gia qui” là vậy.

3/- Tại sao ngôn luận đó được tung ra lúc này và được Lê Ân tung hô rồi đề nghị nhanh tay phổ biến (trích KNS).

Lê Ân là người như thế nào, tôi không quen biết. Nhưng việc nêu lên đời tư cá nhân đích danh một người mà chưa có xác minh cụ thể là tội phạm là một điều vi phạm pháp luật về việc tiết lộ thông tin cá nhân. Nếu thật là đảng viên cộng sản thì Ông ấy là người đầy đủ quyền lực thì đâu cần phải tung hô phổ biến để tranh thủ dư luận.

Quý đồng Đạo hãy xem cái bầy bằng lời luận nhảm xuyên tạc của KNS đã giăng để đồng Đạo sụp vào mà xa lánh Quý Chức sắc HTĐ. Hiệp Thiên Đài bị ly gián với nhơn sanh, người duy nhứt là “Hội Thánh do Đầu Sư Thượng Tám Thanh chứng quản” có lợi mà thôi. Vì KNS hiện nay không còn danh hiệu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ nữa. Họ là người ngoài.

Thật là mất thời gian để đi giải thích chuyện không đầu vào đầu như thế này. Những bài viết sau này của KNS (nếu có) về HTĐ sẽ được xem như tiếng hú trong rừng làm vui tai lũ trẻ vậy.

Nay kính,

Thánh Địa Tây Ninh, ngày 07-08-2016
THANH BÌNH.

<http://huongdaoflorida.com/conduongkhai.html>

NHỮNG ĐỨA CON HU

(Suy gẫm sau khi đọc loạt bài

"NĂM VỊ CHÚC SẮC SẬP BẦY..." của Khôi Nhơn Sanh)

Đoàn Minh Thùy

Đọc lại bài thi tác giả QM (Quang Minh bút hiệu của Sĩ Tải Bùi Văn Tiếp) viết cho Trương Ngọc Anh tựa bài thi là Bốn Thế, có 5 chữ N ở chữ đầu cũng như khoán thủ là: Nịnh, Ngu, Ngang, Nghịch, Nhác... làm cho tôi thấy nặng trĩu trong lòng:

BỐN THẾ

*Uổng công sanh dưỡng đứa con hư,
Nếu sống mẹ cha ắc cũng từ.
Nịnh bợ côn đồ tiền vẫn thiếu,
Ngu theo cướp đảng tội thêm dư.
Ngang cùng Nhứt Trán, Ngu Đâu rước,
Nghịch với Thiên Tôn, Mã Diện trừ.
Nhác đến run eng, nghe thế chuyển,
Đầu vô tráng trọt biệt danh "Trư".
11-10- Nhâm Tuất
Q.M*

Tôi rất lấy làm buồn cho những môn đệ của Chí Tôn được Đạo nuôi nấng và dạy dỗ đến lớn khôn đã phản như Trương Ngọc Anh. Ngọc Anh đã khởi đầu cho cái cơ Đạo bết tắc hiện nay. Đồng Đạo chịu đau khổ có miệng không nói nên lời, gần 40 năm qua phải âm thầm đi gỡ từng chút những cái thiệt hại do một số người cầu danh bán Đạo cho chúa quỷ. Đường đi có cam go nhưng cũng khá hanh thông và thuận lợi. Cơ phục hưng Đạo pháp đã ló ánh bình minh. Từ bình minh, chân trời sẽ ló dạng ánh thái dương không xa. “Ánh sáng bừng lên thì muôn nghìn nẻo tối phải lui dần”.

Tuy nhiên, con đường đồng đạo đi cũng không phải lúc nào êm đềm trải thảm, mà gặp phải nhiều ghềnh thác, những hòn đá sỏi vô tri, cố ý làm ngăn con đường tu học. Ba cán bộ Công An đến tận tư gia 5 vị Chức Sắc HTĐ đã để lời cảnh báo là những hòn sỏi vô tình đó. Năm vị Chức Sắc ngày 25-06-Bính Thân (dl 28-07-2016) đã ra thông báo cho toàn đạo biết. *Nội dung thông báo như là một tâm thư, cũng là một hiệu triệu báo nguy cho đồng đạo khắp nơi biết mà lo giữ gìn tro cốt. Đọc qua thông báo tôi không cầm được nước mắt!!... Tại sao sự cố lại cứ dồn dập đổ xuống cho những tín đồ chân thật, tay không tác sát đang cố gìn giữ chơn truyền của Chí Tôn Từ Phụ???*

Vậy mà lại có những đứa con vô cảm với cái đầu bằng đá, trái tim bằng gỗ chẳng chút xúc động lại còn đem những lời lẽ bén nhọn như dao đâm vào những tấm lòng nhiệt huyết ấy? Họ sống để làm gì? “Đạo Đức Học Đường” đã dạy dỗ và đào tạo họ cho có trí lự khôn ngoan để làm gì? Họ là những đứa con hư hỏng nói bước Trương Ngọc Anh!

Xin trích một số đoạn trong Thông Báo của 5 vị Chức Sắc HTĐ dẫn thượng:

“... Công An cho chúng tôi biết, đồng thời đề nghị chúng tôi thông báo với đồng đạo liên quan đến việc giữ gìn tro cốt của Thất Nương và 12 tro cốt thân nhân của Đức Bà phải di

dời tro cốt này ra khỏi Báo Ân Đường THC trong thời gian sớm nhất.

Nếu không di dời, phía Hội Thánh có Ban Đại Diện Hội Thánh và Ban Cai Quản trực thuộc đến Báo Ân Đường THC giải quyết sẽ có sự xô xát, hỗn loạn, đổ máu xảy ra với những người gìn giữ tro cốt làm mất an ninh trật tự tại đây, lúc đó Công An phải vào cuộc để can thiệp và xử lý vụ việc.” (trang 2 -T.B).

“...chúng tôi tin rằng ngày đó sẽ đến gần với chúng tôi và đồng đạo gìn giữ tro cốt tại Báo Ân Đường THC theo công an vừa thông tin với chúng tôi như trên”. (trang 5- T.B).

“... nay nghe tin chính xác từ phía công an có thể đất bằng sẽ dậy sóng tại Báo Ân Đường THC làm cho huynh đệ tương tàn, nòi da xáo thịt, mạnh hiếp yếu. Thật buồn cho cây muốn lặng mà gió chẳng dừng..” (trang 5- T.B).

“...Thực ra bên nào cũng là công dân nước CHXHCNVN, chúng tôi và đồng đạo gìn giữ tro cốt nói trên rất hy vọng được đón nhận sự công bằng, dân chủ, nhân quyền và tự do tín ngưỡng tôn giáo của Đảng, nhà nước ban cho...” (trang 5-6/ T.B).

Thật là những tiếng kêu thương thảm thiết của kẻ thuần túy tu hành trong tay chỉ có chuông mõ. Con người dù vô cảm đến mấy cũng phải động lòng trắc ẩn. Biết rằng quyền con người được sống, được tin tưởng Thần Thánh Tiên Phật, được mưu cầu hạnh phúc là của Thượng Đế đã ban cho mọi người. Nhưng trong một đất nước độc lập có chủ quyền như Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa thì cái quyền đó được nhà nước quản lý tất cả, ban cho bao nhiêu thì hưởng bấy nhiêu. Con dân của đất nước này có để đòi nhà cầm quyền phải tôn trọng. Đòi như thế nào? Đòi bằng biểu tình, bằng sức mạnh thì nó mang màu sắc chánh trị người tu hành có thể làm nhưng không làm. *Con đường duy nhất người tín hữu Cao Đài có thể làm là xin “ban cho”. Nhục lắm sao cái tiếng*

xin “ban cho”? Không đâu! Khi một người dân đi xin cái tối thiểu mà họ đáng lẽ phải có thì nhà cầm quyền sẽ nghĩ sao, khách quan sẽ nghĩ sao? Họ đau hay công dân đau??? “Nó như là những quả bom dội vào lòng người..” như hiền huynh Thanh Bình đã nói đó là sự thật.

Tiếng kêu đau thảm của Quý Chức Sắc HTĐ làm rung động hàng triệu trái tim của người tín hữu Cao Đài lẫn ngoài Cao Đài. Vậy mà chỉ một người duy nhất là *Khôi Nhơn Sanh Cao Đài không đau.*([http://khoinhonsanh2014.blogspot.com/..](http://khoinhonsanh2014.blogspot.com/)). Họ không bày tỏ một chút xúc động gì về các sự việc được nêu trong thông báo. *Họ nhìn thông báo ở một góc độ khác, đi vắn vẹo từng câu nói cộng với lý luận quàng xiên của cái biện chứng xã hội học đã nặng lời không thương tiếc lên nỗi đau của toàn Đạo nói chung và của 5 vị Chức Sắc nói riêng.*

Xin trích sau đây những ý chánh của Khôi Nhơn Sanh đã kết tội 5 vị Chức Sắc để đồng đạo tiện đường phán xét:

Họ kết án rằng:

- 1/- 05 vị Chức sắc viết:...tao sự thù hận, oán ghét...,
- 2/- ... mất đoàn kết trầm trọng trong nội bộ tôn giáo Cao Đài...,
- 2.1/- Phản lại văn bản ngày 26/11/2015 do chính các vị ký tên...,
- 2.2/- Tại sao không tường cho Chương Quản Hiệp Thiên Đài??,
- 2.3/- Đi ngược chiều với cuộc tranh đấu của đồng đạo,
- 2.4/- Liên Hiệp Quốc cũng hiểu Đạo Cao Đài 1926 và Cao Đài quốc doanh là hai,

Do vậy không loại trừ khả năng nhà cầm quyền sẽ dùng THÔNG BÁO của 05 vị chức sắc trên đây để hóa giải tội lỗi của họ.

Pháp điều của Tam Kỳ Phổ Độ là tam lập (lập công, lập đức và lập ngôn). Nói năng, viết thành bài bản là lập ngôn; lập ngôn mà gây hại thì đã phạm vào pháp điều Tam Kỳ Phổ Độ. Do đó người Đạo Cao Đài 1926 nên cẩn thận trong việc lập ngôn./ (trích KNS)

* * * * *

Ta có thể đặt câu hỏi tại sao Hội Thánh của Ông Nguyễn Thành Tám lại tích cực bằng mọi cách chối bỏ tro cốt của Thất Nương? Theo thiền kiến:

* Không phải Ông Tám ghét bỏ gì tro cốt. Nhưng có tro cốt Thất Nương tại Báo Ân Đường, sự tín ngưỡng đầy thương yêu kính trọng của nhơn sanh sẽ hướng về đó. Điều này sẽ làm nổi bật tính hung bạo, thô lỗ, vô hạnh, của các nhà cầm quyền Đạo tại Hội Thánh hiện nay.

* Hội Thánh của Ông Nguyễn Thành Tám đang trong tình thế tấn thoái lưỡng nan mới dùng đến hạ sách nhờ hơi công an đến dụ dỗ lẫn một chút hăm dọa để cho HTĐ dời tro cốt của Thất Nương ra khỏi Báo Ân Đường. Mục đích không ngoài việc tránh cho Hội Thánh của Ông Nguyễn Thành Tám khỏi bị mất mặt trong kỳ Lễ Hội Yến 15-08 sắp tới. Ngày ấy nhơn sanh khắp nơi về dự sẽ chứng kiến lễ Hội Yến không có Chức Sắc Hiệp Thiên Đài bồi tửu mà tập trung về Báo Ân Đường. Ông Tám cũng muốn đem tro cốt Thất Nương về Báo Ân Từ lắm, nhưng ngặt nỗi đã lỡ tuyên bố bằng văn bản là “tro cốt không thật” nên bị thúc thủ vậy. Việc nhờ cậy của Ông Tám vô tình đẩy ba cán bộ vào thế kẹt vì luật pháp nước CHXHCNVN qui định tội không khai báo tội phạm gây đổ máu v.v. và v.v.

KẾT LUẬN:

Con đường phục hưng Đạo pháp sắp được rộng mở bằng đức tin, bằng Pháp Luật của Đạo do toàn thể tín hữu vừa sức giúp cho Quý Chức Sắc HTĐ đã bị những nhát búa

của Khôi Nhơn Sanh bỏ vào. Nhưng nhờ cái “Ánh nhiệm mầu huyền vi” của Thất Nương Diêu Trì Cung dẫn đường chỉ lối cho Quý Chức Sắc và đồng Đạo nên mọi toan tính đen tối của những kẻ tham danh ý quyền đều không phá vỡ được bước đường phục hưng ấy. Đồng đạo đã ghé tởm cho kẻ : “miệng nói nam mô, bụng chứa một bồ dao găm” này. Những phân tích đã được hiền huynh Phạm Thanh Bình nói hầu như đầy đủ (mời xem lại bài viết CON ĐƯƠNG KHÔI NHƠN SANH ĐÃ CHỌN.. đăng trên trang Diễn Đàn Về Nguồn

(<http://huongdaoflorida.com/conduongkhoi.html>).

Đến giờ thì ta có thể kết luận như sau:

* *Trương Ngọc Anh là đứa con hư* (theo tác giả Quang Minh) đã mở màn đem đạo quyền dưng cho chúa quỷ. Toàn thể Chức Sắc và tín đồ phải tốn biết bao công sức lẫn túi nhục theo đuổi gần 40 năm trời để phục hưng lại cơ Đạo. Đến nay thì cơ đạo sắp hanh thông,

* Bằng những lời lẽ hỗn xược, nhận xét quàng xiên, và giải thích lệch lạc mang tích nhục mạ các Chức Sắc HTĐ, Khôi Nhơn Sanh đã cố tình gỡ tay nhơn sanh ra khỏi HTĐ, tạo cho nhơn sanh có cảm giác HTĐ đi không đúng hướng. Để cho việc phục hưng Đạo Pháp bị thất bại. Nhưng KNS đã không thể thực hiện được ý đồ giúp hay gỡ rối cho 3 cán bộ công an và HĐCQ. Như vậy có thể xem KNS là đứa con hư sau cùng. Mặc dù họ vẫn luôn núp dưới ngụy danh là bảo thủ chơn truyền. Bài thi của QM gửi cho Trương Ngọc Anh ngày trước nay có thể cho KNS và những người tượng tự khác sau này:

*Uổng công sanh dưỡng đứa con hư,
Nếu sống mẹ cha ác cũng từ.
Nịnh bợ còn đồ tiền vẫn thiếu,
Ngu theo cướp đảng tội thêm dư.
Ngang cùng Nhứt Trán, Ngu Đâu rước,*

*Nghịch với Thiên Tôn, Mã Diện trừ.
Nhác đến run eng, nghe thế chuyển
Đầu vô trảng trọt biệt danh “Trư”.(*)*

(*) Câu này, kính xin Hiền Huynh Quang Minh cho phép thay đổi vài từ cho phù hợp, như sau:

“Mặt bành, mắt híp giống loài Trư”.

Đến đây tôi xin kết thúc bài viết.

Kính chúc toàn thể Quý Chức Sắc, Chức Việc và đồng Đạo, những môn đồ ngoan hiền hiếu hạnh của Chí Tôn Phật Mẫu được hưởng hồng ân của hai đấng Phụ Mẫu Thiên Liêng. Được đạo tâm phát khởi, sức khỏe dồi dào, đức tin vững mạnh để cùng nhau thăng tiến trên con đường Tam Lập.

Nay Kính,

Thánh Địa Tây Ninh, ngày 08-07-Bính Thân (10-8-2016)
ĐOÀN MINH THÙY

<http://huongdaoflorida.com/nhungduaconhu.html>

=====

NHỮNG TÂM NHÌN

(Phân tích và nhận xét bài viết

“Chức Sắc Hiệp Thiên Đài lại tiếp tục cầu luy Chi phái Nguyễn Thành Tám” trên trang hoithanhphucquyen.org)

Phạm Thanh Bình

Tầm nhìn (hay Năng Kiến Độ - visibility (Tiếng Anh) và visibilité (Tiếng Pháp) là danh từ chỉ khả năng nhận thấy của một đôi mắt. Thoạt tiên danh từ “Năng Kiến Độ” được dùng trong ngành khí tượng giúp cho những phi công dự liệu đối

phó với tầm nhìn thấy trong không gian khi cho máy bay cất cánh, hạ cánh hoặc đang bay.

-/ “Năng Kiến Độ” bằng mắt thường trong điều kiện thời tiết tốt con người có thể phóng tầm mắt thấy vật cách xa 10 dặm (miles). Khi có những sự kiện thời tiết xảy ra như mây (cloud), mưa (rain, shower, drizzle), sương mù (fog), hay mù khô (haze)... thì “Năng Kiến Độ” phải bị giảm xuống thậm chí còn dưới 05 mét ví dụ như trong điều kiện sương mù.

-/ Sau này danh từ “Tầm Nhìn” được dùng rộng rãi trong các lãnh vực khác như Chánh Trị, Kinh Tế, Quốc Phòng, Ngoại Giao v.v. tức là trong lãnh vực tư duy, ý thức...

Trong phạm vi bài này tôi xin nhận xét khái niệm “Năng Kiến Độ” trong phạm vi ý thức:

a/ Một trẻ sơ sinh không có tầm nhìn mà chỉ sống theo bản năng: đói, khát, nóng, lạnh không biết chỉ thấy khó chịu thì khóc quấy cho người xung quanh tìm hiểu mà chăm sóc.

b/ Một đứa trẻ lên 5-10 : có thể có tầm nhìn gần với mình. biết trước vài phút để tránh những điều nguy hiểm đơn giản sẽ đến với mình, như gặp mưa thì đụp, gặp xe thì không băng qua đường, nhưng chưa biết lo cho bạn điều đó như lo cho mình. Có nghĩa là không có tầm nhìn giúp người khác tránh nguy hiểm.

c/ Tầm nhìn của một đứa trẻ độ 10-20 tuổi hay hơn nữa có thể rộng hơn biết trước đôi ngày. Ngoài việc bảo vệ chính mình có thể có tấm lòng giúp bảo vệ người khác thoát hiểm...nếu thấy những nguy hiểm trước mắt.

d/ Khi đã trưởng thành tức trên 20 tuổi, một người nông dân bình thường có thể có tầm nhìn rộng xa hơn, có thể biết chuyện sẽ xảy ra trước 3 tháng hay cả một năm mà lên phương án cho vụ sản xuất của mình. Và có thể suy nghĩ

tìm được những cái hay cái đẹp giúp cho người khác, cho xã hội.

e/ Người quản lý một đất nước có tầm nhìn rộng thêm một chút nên mới có dự kiến đề lên kế hoạch 5 năm. Còn chiến lược cho 3-4 thập niên tới thì chỉ mơ hồ chủ yếu là đến đâu tính đến đó mà thôi. Chưa có ai có tầm nhìn lâu hơn!

f/ Người Việt ta có một vĩ nhân với sự hiểu biết đến 500 (năm trăm) năm, đó là cụ Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm. Cụ đã để lại một pho sách tiên tri có thời hạn lâu như thế mà vẫn đúng.

g/ Ngày nay, có một người còn siêu phàm hơn cả Cụ Trạng Bạch Vân Động đã có tầm nhìn không phải bá niên kỷ, không phải thiên niên kỷ, không phải vạn niên hay ức niên kỷ mà dĩ chí đến nhiều ức niên kỷ... Đó là Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Chức Sắc Hiệp Thiên Đài là hậu duệ của Đức Hộ Pháp Tôn Sư. Quý Ngài ấy đang kế thừa sự nghiệp và công việc của Đức Hộ Pháp để lại cho đến Thất ức niên.

Các việc làm của Quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài không phải vì lo cho riêng mình, không vì danh dự hay quyền lợi cá nhân mình...

Khi quyết định một việc làm có lợi ích cho xã hội, cho tương lai nhơn quần nói chung và cho Đạo nói riêng người có trách nhiệm phải biết hy sinh một số lợi ích nhỏ trước mắt để bảo vệ lợi ích lâu dài. Sự hy sinh này chỉ có những bậc vĩ đại, vị tha không vị kỷ mới làm được.

Cụ thể là hai lần: vào ngày 8-4-Bính Thân Chức Sắc HTĐ (Truyền Trạng Nguyễn Cẩm Luân) vào gặp Lễ Viện để bàn việc cúng Vía Đức Hộ Pháp; và 5 tháng 8 Bính Thân Ông Quản Văn Phòng (Truyền Trạng Trần Anh Dũng)

đã gửi Thông Bạch đến ông Nguyễn Thành Tám người đứng đầu Phái Cao Đài Tây Ninh để nhắc về việc Hội Yến Diêu Trì Cung.

Cả hai lần này, tức sau khi Thông Bạch được gửi cho Ông Tám, kính tường đến chánh quyền tỉnh Tây Ninh, đồng Đạo cả trong và ngoài nước, thì có rất nhiều dư luận trái chiều bình phẩm về Thông Bạch. Ủng hộ cũng có mà đã kích cũng có. Đó là ý thức và hiểu biết trong quyền tự do của con người. Ấy là chuyện thường tình không có chi phải nói. Quý Chức Sắc HTĐ đã tiên liệu được điều này, nên sẵn sàng thông cảm và tha thứ cho những ý kiến do tầm nhìn hạn hẹp không trông xa, nghĩ rộng mà phát biểu bất kính với chức sắc HTĐ khi công bố Thông Bạch lên công cộng.

Tuy nhiên, bên cạnh đó có những nhận vật tầm cỡ trong Đại Đạo, có trình độ học vấn uyên bác được Hội Thánh trước đây tấn phong Hiền Tài, đang sống ở nước ngoài với đầy đủ môi trường và phương tiện tự do ngôn luận cũng không có cái nhìn rộng hơn những đạo hữu ít gần gũi với luật Đạo ấy là bao nhiêu.

Trang Web nơi hải ngoại có tên *hoithanhphucquyen.org...* đã cho đăng bài viết với cái tit “CHỨC SẮC HIỆP THIÊN ĐÀI LẠI TIẾP TỤC CẦU LỤY CHI PHÁI NGUYỄN THÀNH TÁM!” của tác giả Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm ([đọc lại bài này tại đây](#)).

Ông Nguyễn Thanh Liêm đã trút tất cả nộ khí lên Quý Chức Sắc HTĐ.

-/ Hình như thấy chưa thỏa mãn. Lợi dụng sự lây lan của bệnh truyền nhiễm “**thương vay khóc mướn**”. Mình giận, mình ghét một mình chưa đủ lại lôi kéo thêm dư luận cùng hướng đăng lên mạng trang nhà (*hoithanhphucquyen.org...*) cho xã hội thấy có nhiều người cùng ghét, cùng giận như của : *Kiệt Hào Trương, Lê Hoài Hương, Hoàng Nam Trương, Trần Kim Khôi, Nguyễn Công Danh, Cao Thiên Tử,*

Nguyễn Hải Triều, Văn Hạo Nhiên, Hạc Nội, Nguyễn Hữu Tài... để đánh lạc hướng, làm nãn lòng chư đồng Đạo.

Song song đó, có những ý kiến chánh luận ủng hộ HTĐ như của Vân Lê, Thanh An

(<http://huongdaoflorida.com/mottrongtrach.html>), Minh Hiệp (<http://huongdaoflorida.com/thounggho.html>)...

sao **hội thánh phục quyền** không trích đăng? Trang này muốn gì?? Muốn làm lợi cho ai??

Trang hoithanhphucquyen.org đã cố tình bỏ qua không chịu thấy hiệu quả của **Thông Bạch** đã điếm vào tử huyết của Hội Thánh Nguyễn Thành Tám:

*“Nếu im lặng không trả lời cho Hiệp Thiên Đài thì HT Nguyễn Thành Tám tự tố cáo mình trước nhơn sanh là đóng cửa Văn Phòng HTĐ đúng là phé bỏ **Đài Hiệp Thiên** của Đạo. Nếu trả lời bằng văn bản cho HTĐ thì đã cúi đầu nhìn nhận mình là một Hệ Phái (Chi Phái) Cao Đài, điều mà 40 năm qua HĐCQ luôn cố ý che dấu” (Bùi Thanh An).*

“Thông Bạch ghi: " Kính gửi Đạo huynh Nguyễn Thành Tám, Chương quản Hội Thánh phái Cao Đài Tây Ninh" và yêu cầu trả lời bằng văn bản, đã tạo cho ông Nguyễn Thành Tám thế tiến thoái lưỡng nan:

- Nếu gửi văn bản trả lời thì vô hình trung, trước nhơn sanh, ông đã chấp nhận phẩm Đầu Sư của ông là giả và ông đang chương quản một Chi phái Cao Đài.

- Nếu ông không trả lời thì, cộng với việc đóng cửa Văn Phòng Hiệp Thiên Đài, chứng tỏ ông là người độc tài độc tôn, đã chiếm quyền Hiệp Thiên Đài, đã coi thường và vi phạm nghiêm trọng nền Chánh Pháp của Chí Tôn.” (Nhất nguyên)

- Trang hoithanhphucquyen.org và các dư luận viên cũng cố ý không nhìn thấy bước đi của HTĐ theo thiên thư Chí

Tôn dạy: **“Các con đại là các con khôn; các yếu mà các con mạnh..., các con nhịn nhục là các con hình phạt ...”**
v.v. đó sao?

- Trang hoithanhphucquyen.org và các dư luận viên đã cố tình không nhìn thấy việc HTĐ dùng Thông Bạch để phơi bày sự thật, mở rộng tầm mắt cho nhơn sanh phân biệt kẻ gian manh với người chân chính. Đến nước này lẽ ra phải giải thích cho số nhơn sanh đang mơ hồ hiểu cho đúng, thì Trang hoithanhphucquyen.org đi làm ngược lại... Ôi thiệt là sự đời!!!

Xem lại các comment ấy, thậm chí một nick đăng nhiều lần tất cả đều có nét giống nhau và giống như HT Nguyễn Thanh Liêm là vì lợi ích sĩ diện cá nhân, không có một ý kiến nào thấy được việc làm vĩ đại của Quý Chức Sắc HTĐ. Dem đối chiếu lại với sự phân tích các mức độ của tầm nhìn ở trên chỉ tương đương với mục **b/ Tầm nhìn của một đứa trẻ lên 5-10**: (không hơn không kém) chỉ biết lo cho chính bản thân, danh lợi quyền của mình mà không lo cho ai khác.

-/ Đạo huynh DÃ TRUNG TỬ có một câu nói rất hay và ý nghĩa khi trả lời cho Nhà báo Đăng Lê lên Báo Xa Lộ Pháp Luật 3 năm trước về những bài viết nói xấu Đạo Cao Đài như sau: **“Những người có tâm hồn bệnh hoạn thì không bao giờ thấy cái hay của người khác!”** Câu này rất đúng chân lý cho cả không gian và thời gian. Tương tự, Ông HT Nguyễn Thanh Liêm và các facebooker nêu trên không một ai thấy được cái hay, cái hy sinh, cái nhìn xa trông rộng của các hậu duệ Đức Phạm Hộ Pháp nên đã không ngại miệng mà có lời lẽ bất kính như lời dẫn của Nhất Nguyên khi đăng hai bài viết của Bùi Thanh An và Nguyễn Minh Hiệp trên Diễn Đàn Về Nguồn.

Nếu Quý Chức Sắc HTĐ xem cái ta quá lớn, xem tự ái cá nhân cao hơn trách nhiệm như HT Nguyễn Thanh Liêm và các dư luận viên cùng ê kíp, mà bỏ mặc các thế hệ Cao Đài

hiện nay và con cháu Cao Đài mai sau sẽ đi về đâu không ai biết? Hay để chúng tiếp tục tu học theo đường ngoài giáo pháp? Ai xây nền móng cho trật tự kỷ cương luật pháp Đạo được tái phục hồi để lưu truyền lại cho tương lai? Hay các Ông nghĩ là chuyện này quá lớn vượt tầm nên đùn đẩy để cho Ông Trời lo chẳng ???

-/ Câu ngạn ngữ của Pháp Quốc: *“L’ home ne gagne pas ceux qui critiquent mais ceux qui luttent”*. Tạm dịch: “Người chỉ trích không chiến thắng, chỉ những người chiến đấu mới đạt được”. Trong trường hợp Đạo quyền bị thúc phược hiện nay, những Chỉ-Trích-Nhân đã có kế sách gì tốt có lợi cho Đạo chưa? Hãy đem ra thi thố đi! Quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đã tuyên bố ai lấy lại được Đạo Quyền là đại ân nhân của Đạo, Quý huynh ấy sẽ đặt bàn hương án tiếp rước mà!

Kết luận:

Viết đến đây, tôi thấy cũng khá đủ thông tin để phân tích và gợi gắm tâm tư về sự tin tưởng vào việc làm vì Đạo vì Thầy của Quý Chức Sắc HTĐ. Mong Quý Chức Sắc HTĐ hãy tiếp tục sứ mạng của mình để đưa nền Đại Đạo vào khuôn pháp, giúp mọi người biết cúi đầu với Pháp Chánh Truyền để làm nền móng cho cơ Đạo được bền vững đến thất-ức-niên như tiên tri của của Chí Tôn, Phật Mẫu, và Tam Giáo Tam Trấn đã giao trọng trách cho Hộ Pháp Phạm Công Tắc, sau này là hậu duệ của Đức Ngài. Quý Huynh chắc chắn không để vào tai những bình luận đáng tội nghiệp của một số người kém suy cạn thấy ấy!

Kính chúc quý Chức Sắc HTĐ được dồi dào sức khỏe để hoàn thành sứ mạng bảo tồn chơn pháp.

Nay kính,

Thánh địa, ngày 09 tháng tám Bính Thân

PHẠM THANH BÌNH

NHỮNG KẺ TỪ BỎ LINH HỒN

(Góp ý bài viết của Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm

trên trang hoithanhphucquyen.org..)

Điền Lạc

Cái đúng sai trong cửa Đạo chỉ có thể dựa trên Luật Pháp của Đạo, như là Pháp Chánh Truyền phán xét mới có thể kết luận được. Thế mà ngày nay người ta tự do buộc tội người này sai, người kia đúng vì đã làm những việc không giống mình. Người đứng trên quan điểm bảo vệ danh dự cá nhân phê bình người xả thân lo cho đại nghiệp v.v và v.v.

Sống trong thời kỳ Đạo Pháp bị canh cải và xem thường, cộng với phương tiện thông tin hiện đại, nên mới có xảy ra tình trạng ấy. Người bình dân do hiểu chưa hết nên vấp phải đã đành, người trí thức cũng len vào đường thị phi chống đối hay soi mói, thật là một trường náo nhiệt!!

Đó là cái khó khăn, nhưng cũng thật cần thiết để thử thách chư môn đệ của Chí Tôn. Cổ nhân Việt nam có câu:

“Vi phỏng đường đời bằng phẳng cả.

Anh hùng hào kiệt có hơn ai..?” (Phan Bội Châu)

Trong cửa Đạo cũng vậy, nếu hanh thông trọn vẹn (đường đạo bằng phẳng), thì làm gì tuyền hiền trạch thánh cho được? Nếu ai cũng là người toàn vẹn, một cách máy móc, luật pháp không phạm, lễ nghi không đổi v.v. thì tất cả đều là học sinh giỏi cả.

Đạo Linh 01 ra đời như là lập một trường thi tốt nghiệp. Bình thường ai cũng có thể học giỏi, nói hay, luật pháp lầu thông. Nhưng khi Đạo nạn mới biết ai còn, ai mất? Ai trung, ai nịnh? v.v.

“...Gia bản tri hiếu tử, quốc loạn thức trung thân...”

Trong cơn khảo Đạo 40 năm qua, biết bao Chức Sắc, Chức việc Đạo Hữu bị xảy chơn lọt giếng về mặt thiêng liêng vì phạm pháp luật Đạo và lời minh thệ!!!.

Cũng còn có nhiều người tâm huyết luôn gìn giữ, không lòng một dạ hai, không sồn chông gai thử thách... đó là cơ quan bảo thủ Luật Pháp Đạo: Đây là Hiệp Thiên Đài. Nhưng cũng có những người tâm huyết nhưng lập trường chưa vững, nửa chừng ngã quỵ hay đổi hướng...

Hiệp Thiên Đài có nhiệm vụ gìn giữ và bảo tồn chánh pháp. Việc làm của HTĐ là lập lại trật kỷ cương của Đại Đạo chớ không phải là lập một Hội Thánh mới (như nhơn sanh thường nghĩ) để đối lập với Hội Thánh ngoài giáo pháp chơn truyền do Ông Nguyễn Thành Tám Chương Quản.

Trong hoàn cảnh hiện nay, nếu dừng lại ở việc không hợp tác với phạm giáo ngoài giáo pháp chơn truyền là chúng ta mới chỉ tự bảo vệ được chính mình. Vợ và con mình chưa chắc đã bảo vệ được. Còn hàng triệu tín đồ đang bơ vơ nữa thì sao? Vì vậy, đối thoại với ban lãnh đạo Hội Thánh mới là một việc bình thường để đi đến chấn chỉnh Đạo Pháp.

Đức Chí Tôn dạy: *“Lựa dèo lựa thế độ nhơn sanh”* là vậy đó.

Cách đi, cách làm, cách thực hiện của Chức Sắc HTĐ là bằng mọi phương pháp để lập lại trật tự Đạo Pháp trong ôn hòa, bất bạo động. Các Chức Sắc HTĐ có vi phạm điều nào của Luật Pháp Đạo chưa? Chắc hẳn là chưa!

Nếu phải hy sinh tánh mạng, tài sản, chịu nhục, chịu khổ để lấy lại được Đạo quyền thì người tín đồ trung kiên của Đại Đạo vẫn không từ nan. Thánh tử Đạo mỗi thời kỳ có một nét đặc thù riêng. Bài viết của hiền huynh Phạm Thanh Bình tựa đề “NHỮNG TÂM NHÌN” (trang huongdaoflorida.com) tuy có thẳng thắn, lời thật mất lòng nhưng rất sát với thực tế, rất cần thiết cho những ai chỉ biết khur khur bảo vệ danh dự chính cá nhân mình - đi đã phá, gièm pha chống đối với người lo đại cuộc - một cơ hội suy nghĩ rộng hơn.

Tôi rất thương những bạn hữu ấy!!! Người tôi tội nghiệp nhất là HT Nguyễn Thanh Liêm. Tôi không trách những ý Ông bình phẩm việc làm của các Chức Sắc HTĐ vì mỗi người có một cách để lo cho Đạo. Cái mà tôi tội nghiệp chính là: Ông Liêm đã đề nghị “...**tốt nhất là vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi để không mang tiếng cho Cơ Quan Hiệp Thiên Đài...**” (trích trang hoithanhphucquyen.org..)

Trở lại lịch sử, cách đây gần một năm, ngày 2 tháng 9 năm Ất Mùi, toàn thể Chức Sắc HTĐ có buổi hội nghị tại văn phòng HTĐ kết quả công cử được vị Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài và các vị phụ trách cấp dưới trực thuộc. Tuy chưa được một năm, nhưng nó vẫn là lịch sử. Đây là một sự khởi đầu khẳng định chủ quyền của Đạo trong điều kiện vô cùng eo hẹp khó khăn. Sớm hơn thì không thể mà trễ hơn cũng không thể...Đó là thiên thời. Vì vậy toàn Đạo đều mừng ngày này.

Dĩ nhiên Chi Phái Nguyễn Thành Tám thì tức giận và lo sợ, nên cho người đóng cửa văn phòng HTĐ rồi sau đó gây khó khăn đủ điều. Tuy vậy, HTĐ vẫn làm được nhiều việc có ý nghĩa vô cùng quan trọng. Nhơn sanh nhờ đó đã hiểu ra đâu là luật pháp và đâu là ngoài giáo pháp nên niềm tin ngày càng nhiều. Những người bị mất quyền lợi hoặc tâm nhìn hạn hẹp đã phản đối việc làm đã từng bước đem Đạo trở lại hanh thông của Quý Chức Sắc HTĐ. Ông Nguyễn Thanh

Liên vội vả phủ nhận tất cả ý nghĩa ấy, rồi đề nghị “...**tốt nhất là vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi để không mang tiếng cho Cơ Quan Hiệp Thiên Đài...**”

(trích trang hoithanhphucquyen.org..)

“..**vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi..**” tức là phế bỏ Hiệp Thiên Đài đã cố nhen nhúm hình thành. Thử so lại cái tội đóng cửa văn phòng HTĐ của Ông Nguyễn Thành Tám và cái tội đòi “VÔ HIỆU HÓA” của ông HT Nguyễn Thanh Liêm tội nào nặng hơn? Đến đây thì Ông Liêm và đồng Đạo có thể tự suy gẫm và trả lời được. Ông thì hủy phần xác, Ông thì hủy phần hồn.

Với tình bạn đồng môn trước đây, nay là bạn đồng sanh (vì Ông đã đòi vô hiệu hóa HTĐ...) tôi thấy Ông đã đi quá đà trong việc phát biểu này. Hiệp Thiên Đài là hồn, Cửu Trùng Đài là xác. Khi đòi vô hiệu hóa HTĐ tức là trong lòng Ông không còn HTĐ nữa. Hay nói khác hơn là Ông đã từ bỏ linh hồn của Đạo cũng là linh hồn của chính mình.

Có thể do quá nóng lòng mà ông Liêm lỡ mồm phát biểu thế khi chưa thấy hết tầm quan trọng cho câu nói đã phát ra. Cách duy nhất là Ông hãy sớm vô hiệu hóa cái câu “...**tốt nhất là vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi để không mang tiếng cho Cơ Quan Hiệp Thiên Đài...**” để cầu xin thiêng liêng tha tội mà tự cứu mình. Cơ hội tốt nhất là Ông Nguyễn Thanh Liêm về nhập tịnh là vừa.

Đôi hàng tâm sự kính gởi đến Ông Nguyễn Thanh Liêm và những facebooker đã vô lễ với HTĐ để bình tâm suy xét.

Nay kính

Thánh Địa, ngày 10 tháng 8 năm Bính Thân

ĐIỀN LẠC

=====

NHỮNG PHƯƠNG PHÁP KHẢ THI

ĐỂ PHỤC QUYỀN ĐẠI ĐẠO

*Hội đáp bài viết: “CHỨC SẮC HIỆP THIÊN ĐÀI LẠI TIẾP
TỤC CẦU LỤY CHI PHÁI NGUYỄN THÀNH TÁM”*

của Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm

(trên trang hoithanhphucquyen.org)

và Định hướng suy nghĩ cho các trí thức trẻ trong ĐẠI ĐẠO.

Đoàn Minh Thù

Quyền Đạo là quyền được qui định trong Pháp Chánh Truyền và Tân Luật của Đạo. Quyền Đạo do Hội Thánh ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ Tòa Thánh Tây Ninh nắm giữ. Hội Thánh chỉ do một mình Chí Tôn lập thành để thay thế cho người khởi mang xác phàm giáo đạo. Hội Thánh không do Chí Tôn lập là Hội Thánh giả danh. Phục quyền Đạo có nghĩa là phục quyền Hội Thánh đúng theo Pháp Chánh Truyền và Tân Luật.

Nền Đạo của Đức Chí Tôn đã bị canh cải gần 40 năm qua. Tôn chỉ, phương châm, và luật pháp của Đại Đạo do Đức Chí Tôn ban cho từ ngày đầu khai Đạo đến nay không còn nữa. *Đạo Cao Đài hiện nay chỉ còn bóng dáng của Tòa Thánh, các Thánh Thất, Áo Mão là giống của Chí Tôn mà thôi. Kỳ dư còn lại đều thay đổi và trở thành huyền thoại.*

Với sự canh cải này, Đạo Cao Đài đã và sẽ tiếp tục bị suy yếu không thể đủ khả năng và uy tín nếu không dựa vào quyền và sự bảo hộ của nhà nước để phổ độ tất cả chúng sanh như câu nguyền mà chúng ta đọc hằng ngày. Nhon

sanh càng ngày càng bất mãn và xa lánh. Sự xa lánh này là một quyền được luật pháp Việt Nam qui định cho mọi công dân Việt Nam, đó là “ **quyền tự do tín ngưỡng và quyền tự do không tín ngưỡng**”

Cái quyền này hiện nay tại được thể hiện ra sao? Người muốn tín ngưỡng cũng không được phép lựa chọn, người muốn không tín ngưỡng cũng không được phép. Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh đang chiếm độc quyền không cho tín đồ được tín ngưỡng và giữ gìn luật pháp chơn truyền và cũng không cho tín đồ không tín ngưỡng tức không chấp hành khi thấy điều sai trái. (Văn thư số 42/91/VT-BDD ngày 2-9-Ất Mùi 14-10-2016 là một bằng chứng. Đọc lại Văn Thư này qua bài viết ["Thư Chuyên Cùng Ông Năm Thọ...." tại đây](#)).

Người tín đồ chân chính của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh với mong muốn được yên ổn thuần túy tu hành đúng theo giáo pháp chơn truyền, đang cố gắng trong ôn hòa đòi được hưởng những gì luật pháp công nhận mà thôi, đó là cái quyền Pháp và Luật định: “**Tự do tín ngưỡng và tự do không tín ngưỡng**”

Hội Thánh hiện nay không phải do Chí Tôn lập, nên không phải là đạo Cao Đài của Chí Tôn. Với cái quyền pháp định, người dân có quyền không tùng theo. Không tùng theo không có nghĩa là mình bỏ cái pháp nhân của mình. Chúng ta có thể căn cứ theo luật Đạo truy cứu việc lập Hội Thánh ngoài giáo pháp chơn truyền như lời xác nhận của Ông cải trang Lê Minh Khuyên phó Chương Quản Đặc Trách Pháp Luật. ([trích văn thư số 24...](#)). Nhưng chúng ta không làm. Cái đó để cho thiêng liêng định phận họ.

Do hoàn cảnh khách quan của đất nước, cơ Đạo đi vào thử thách để tuyển Hiền trạch Thánh 40 năm qua. Kỳ thi như vậy coi như đã đủ. ai thuộc bài thi đậu, ai không thuộc bài thi rớt đã rõ. Nay đã đến lúc chur môn đệ của Chí Tôn phải phục hưng lại Đạo Pháp, tức phục hưng Hội Thánh theo

đúng Pháp và Luật Đại Đạo. Cũng đã đến lúc vị giám khảo trường thi Đại Đạo phải giao lại cho cơ phổ độ tiếp tục tuyển sinh khóa mới cho thế hệ sau.

Có nhiều vị Chức Sắc, Chức Việc, và Đạo Hữu trung kiên gìn giữ lời minh thệ và luật pháp Đạo, đã không hợp tác với phàm giáo ngoài PCT thời gian khá lâu. Trong lòng ai cũng mong muốn sớm có một Hội Thánh đúng Pháp Luật Đạo để dìu dẫn nhơn sanh tu học. Nhưng làm thế nào để có một Hội Thánh đúng Luật Pháp thì đa số nhơn sanh (tín đồ, chức việc và chức sắc) lại chưa nghĩ ra. Qua tìm hiểu ý kiến, tôi có thể tóm lược lại được năm ý chánh như sau: tạm gọi là **năm phương thức**:

1-/ ĐỨC CHÍ TÔN SẼ ĐÍCH THÂN TÁI LẬP LẠI QUYỀN ĐẠO RỒI GIAO CHO HỘI THÁNH VÀ NHƠN SANH.

2-/ CÁC CHỨC SẮC CHỨC VIỆC VÀ ĐỒNG ĐẠO HẢI NGOẠI THÀNH LẬP HỘI THÁNH LƯỠNG ĐÀI ĐỀ VỀ TIẾP QUẢN ĐẠO QUYỀN VÀ CƠ NGÔI CỦA ĐẠO.

3/- CÁC CHỨC SẮC CHỨC VIỆC VÀ ĐỒNG ĐẠO TRONG NƯỚC THÀNH LẬP HỘI THÁNH ĐỂ CHỜ NGÀY TIẾP QUẢN ĐẠO QUYỀN VÀ CƠ NGÔI CỦA ĐẠO.

4/- HIỆP-THIÊN-ĐÀI LÀM NHIỆM VỤ ÔN HÒA DỰA TRÊN PHÁP LUẬT CỦA ĐẠO VÀ PHÁP NHÂN ĐƯỢC NHÀ NƯỚC CÔNG NHẬN GIÁO HỘI ĐƯỢC HOẠT ĐỘNG ĐỂ TỪNG BƯỚC TU CHÍNH HIẾN CHƯƠNG TRỞ VỀ ĐÚNG Y THEO PHÁP CHÁNH TRUYỀN.

5/- CHỪNG NÀO ĐẾN ĐÂU HAY ĐẾN ĐÓ. CHUYỆN CỦA ÔNG TRỜI ĐỂ ÔNG TRỜI LO.

Ta lần lượt phân tích tính khả thi của từng phương pháp:

Phương pháp 1-/ ĐỨC CHÍ TÔN SẼ ĐÍCH THÂN TÁI LẬP LẠI QUYỀN ĐẠO RỒI GIAO CHO HỘI THÁNH VÀ NHƠN SANH.

Ưu điểm: Đức Chí Tôn có đầy đủ quyền năng, không bị thúc phược bởi một quyền lực nào nên thành lập được tất cả.

Khuyết điểm: Đạo muốn được trị bình để phổ độ nhơn sanh, thì điều kiện tiên quyết là phải có được sự hòa hợp với quyền đời. Hội Thánh do Chí Tôn tái lập phải tránh khỏi sự phản trắc với quyền đời. Tranh thủ được việc này chưa phải là một chuyện dễ. Chánh phủ đã cấp pháp nhân cho một tôn giáo có tên Cao Đài Tây Ninh, thì không thể cấp thêm một pháp nhân khác tương tự. Vấn đề vô cùng quan trọng là người (mang xác phàm này) nắm quyền Hội Thánh phải được nhơn sanh trọn tin và công nhận. Cơ bút hiện nay không được phép sử dụng thì không có cái gì đảm bảo chắc chắn Hội Thánh này do Chí Tôn lập?

Hội Thánh được thành lập theo phương án này thì quá tốt cho nhơn sanh chúng ta phải cúi đầu nhìn nhận và phục tùng. Nhưng chừng nào sẽ có và liệu có thể ra đời được không khi Hội Thánh phàm có pháp nhân đang ngự trị?

Phương Pháp 2-/ CÁC CHỨC SẮC CHỨC VIỆC VÀ ĐỒNG ĐẠO HẢI NGOẠI THÀNH LẬP HỘI THÁNH LƯỠNG ĐÀI ĐỀ VỀ TIẾP QUẢN ĐẠO QUYỀN VÀ CƠ NGÔI CỦA ĐẠO.

Chuyện này, ở hải ngoại đang vận động thành lập và sẽ cho chánh thức ra mắt trong đại hội gần đây (?!).

Ưu điểm: tương tự như điều một. Vì sống ở hải ngoại quyền tự do tín ngưỡng được tuyệt đối công nhận nên chức sắc, chức việc và đồng đạo hải ngoại có khả năng lập được Hội Thánh ở hải ngoại.

Khuyết điểm: Hội Thánh này nếu được thành lập có thể về Việt Nam nắm quyền Đạo được không? Cũng như ở phương pháp một: việc tranh thủ sự công nhận của chánh quyền quốc nội rất khó đạt được. Niềm tin của nhơn sanh là điều quyết định cũng khó tìm. Vì tất cả sự việc đều không theo PCT tuy có mượn hình thức và phẩm trật của PCT. Cái khó tương tự như phạm giáo hiện nay vấp phải là không có cơ bút thì làm sao định phẩm tước và chức vụ? Nếu không bắt banh định phái thì cũng dùng một phương tiện khác ý nghĩa tương tự. rốt ráo thì vẫn là phạm giáo. *Phạm này lật đổ phạm kia.* v.v.

Hội Thánh được thành lập theo phương án này, chúng ta có nhìn nhận và phục tùng không?

Phương Pháp 3/- CÁC CHỨC SẮC CHỨC VIỆC VÀ ĐỒNG ĐẠO TRONG NƯỚC NGỒI LẠI THÀNH LẬP HỘI THÁNH ĐỂ CHỜ NGÀY TIẾP QUẢN ĐẠO QUYỀN VÀ CƠ NGÔI CỦA ĐẠO.

Cái này trong nước đã có một nhóm người tập hợp lại có tên là Khối Nhơn Sanh làm rồi.

Ưu điểm: Nhơn sanh là nhân dân trong nước có thể vận dụng cái quyền : “Tự Do Tín Ngưỡng và Tự Do Không Tín Ngưỡng” pháp định mà thể hiện sự tín ngưỡng của mình.

Khuyết điểm: Là cũng không thể tranh thủ được nhà nước công nhận pháp nhân. Tuy người Đạo tối thiểu giữ được sự tín ngưỡng trong lòng nhưng không thể thực hiện ra bên ngoài để được coi như là hợp pháp. Quyền tự do tín ngưỡng được định nghĩa gồm có ba phần: “tự do tin tưởng, tự do hành giáo, và tự do truyền giáo”. Người công dân có Đạo trong nước chỉ có thể giữ được ý thứ nhất, là tự do tin tưởng trong tâm. Về ý thứ hai “tự do hành giáo” và ý thứ ba “tự do truyền giáo” thì không thể làm được.

Hội Thánh được thành lập theo phương án này, chúng ta có nhìn nhận và phục tùng không?

Phương pháp 4/- HIỆP-THIÊN-ĐÀI LÀM NHIỆM VỤ ÔN HÒA DỰA TRÊN PHÁP LUẬT CỦA ĐẠO VÀ PHÁP NHÂN ĐƯỢC NHÀ NƯỚC CÔNG NHẬN GIÁO HỘI ĐƯỢC HOẠT ĐỘNG ĐỂ TỪNG BƯỚC TỰ CHÍNH HIẾN CHƯƠNG TRỞ VỀ ĐÚNG Y THEO PHÁP CHÁNH TRUYỀN.

Ưu điểm: Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh về mặt quản lý nhà nước, đã được công nhận pháp nhân cho hoạt động. Không phải nhà nước công nhận cho riêng HĐCQ (hiện nay nâng lên Hội Thánh) mà công nhận cho tất cả tín đồ. Về mặt Đạo, tuy có nhiều điểm trong Hiến Chương đi ngoài kể cả đi ngược lại Pháp Luật Đạo. Từ lâu nay, nhơn sanh vì cái đi sai và đi ngược này của HĐCQ mà cố gìn giữ chơn truyền. Dưới con mắt tín đồ trung kiên thì đó là hành động gìn giữ. Nhưng dưới con *mắt của đời* thì cho là chống đối.

Điều này, chúng ta có thể điều chỉnh lại Hiến Chương cho đúng Pháp Chánh Truyền vì là chuyện nội bộ của Đạo. Chắc chắn nhà nước không can thiệp vào. Khi đã điều chỉnh Hiến Chương xong, cùng với pháp nhân đã được nhà nước công nhận, chúng ta có thể áp dụng tất cả Pháp, Luật của Đạo để thành lập lại Hội Thánh đúng PCT. Về việc phong phẩm tước, như các phương án trên, cơ bút đều không được phép sử dụng, nên để đạt sự chính danh của Hội Thánh và đầy đủ niềm tin của nhơn sanh. Chúng ta có thể áp dụng quyền của Ba Hội Lập Quyền Vạn Linh. Khi có cơ bút ta dựa vào quyền Thiên Thượng (Dieu), khi không có cơ bút ta dựa vào quyền Thiên Hạ (L'humanité).. Thầy nói chỉ có quyền Vạn Linh mới đối được cùng quyền Thầy mà thôi.

Khuyết điểm: Như ta đã phân tích: Đạo của Chí Tôn muốn được hanh thông phải trên thuận lòng Trời, dưới được

quyền đòi hỏi hài hòa và tôn trọng. Tôn trọng quyền con người trong đó có quyền tự do tín ngưỡng và tự do không tín ngưỡng. Nhà nước ta đã khẳng định với quốc tế điều đó, nên ta hãy tin tưởng nhà nước không nói dối, và cũng không lầy lội. Nhà nước chỉ e ngại là con người có Đạo bị thế lực thù địch lợi dụng làm mất trật tự an ninh hoặc chống lại nhà nước mà để tâm theo dõi. Chúng ta có thể trấn an điều lo ngại này của chánh quyền bằng cách ký một **thỏa ước** tuyệt đối không làm chánh trị, không chống nhà nước theo tôn chỉ và giáo pháp bất bạo động của Đại Đạo đề ra từ thử.

Sự tranh thủ này cũng không phải dễ dàng, tuy nhiên, dựa vào ba yếu tố “THIÊN THỜI”, “ĐỊA LỢI” và “NHƠN HÒA” thêm một chút khôn ngoan và mềm dẻo kiên trì chắc chắn chúng ta sẽ tranh thủ được sự hài hòa với nhà cầm quyền mà đòi Đạo lại cho nhơn sanh.

Hội Thánh được thành lập theo phương án này, chúng ta có nhìn nhận và phục tùng không?

Ba khái niệm Thiên Thời, Địa Lợi, Nhơn Hòa trong Đạo có khác hơn ngoài đời vì nó thuộc lãnh vực tinh thần. Nó đang đến và đang có trong tất cả chúng ta. Có thể chúng ta không nhận ra. Như một Khương Thượng hiện đại đang câu. Cá đến không bắt vì ché nó còn nhỏ không vừa ý. Cố gắng tìm con cá to hơn. Nhưng không ngờ hôm sau, một con giông bão đổ ập đến làm bể đê, cá lớn bắt không được mà cá nhỏ cũng không có luôn vậy. Chừng đó thì hối tiếc cũng muộn rồi.

Phương Pháp 5: CHỪNG NÀO ĐẾN ĐẬU HAY ĐẾN ĐÓ. CHUYỆN CỦA ÔNG TRỜI ĐỂ ÔNG TRỜI LO.

Tôi xin không phân tích ưu và khuyết điểm của phương pháp này vì đó là cách mà chúng ta đang chịu đựng để hành Đạo. Và chúng ta không biết sẽ còn chờ đợi đến bao lâu? Trước mắt vẫn tiếp tục sống trong sự lo âu, không hài hòa

với ý niệm “CHÁNH TÀ BẤT LƯƠNG LẬP”? Khi qua đời, con cháu của chúng ta có còn ưu tư chuyện này không?

Với tinh thần dùng sức mạnh lý lẽ và dư luận quốc tế làm áp lực thì các phương án hai và ba ở trên có thể thực hiện được. Nhưng khi thực hiện xong thì không thể đem quyền Hội Thánh đó ra điều hành mới Đạo, nên công dã tràng. Ngược lại với tinh thần ôn hòa bất bạo động, thì phương pháp bốn có khả năng thực hiện được. Ngặt nỗi, còn một số Chức sắc Chức việc cố ý đứng chờ xem cũng không ủng hộ những cố gắng này. Một số khác thì kiên quyết cứng ngắc không uyển chuyển trong lúc thực hiện cơ phổ độ hiện nay. Một đảng thì thái quá và một đảng thì bất cập.

Trên đây là một số nhận định có tính cách cá nhân, mong Quý Chức Sắc, Chức Việc và Chư Bềnh Hữu nhiệt tình góp ý xây dựng.

Nay kính,

Thánh Địa, mùa Trung Thu Hội Yến Bính Thân.

ĐOÀN MINH THÙY

<http://huongdaoflorida.com/nhungphuongphap.html>

=====

SUY NGHĨ VỀ BÀI VIẾT:

"Chức Sắc Hiệp Thiên Đài Tiếp Tục Cầu Lụy Chi Phái Nguyễn Thành Tám" của HT Nguyễn Thanh Liêm.

Nguyễn Minh Hiệp

Đúng như dự đoán của nhiều người, sau khi Bản THÔNG BẠCH của Chức Sắc HTĐ ra đời sẽ có những phản ứng trái chiều của dư luận.

Đặc biệt quý vị trên trang hoithanhphucquyen.org vì mặc cảm từ lâu với HTĐ nên đã có những lời lẽ phê phán gay gắt đến độ vô lễ với HTĐ. Cụ thể như vào ngày mùng 8 tháng 4 Bính Thân quý vị này đã đem đặt vô lý cho là hiền huynh Truyền Trạng Nguyễn Cẩm Luân mang áo mào của HTĐ vào Lễ Viện để bàn việc lễ vía Đức Hộ Pháp mùng 10 tháng 4. Ai đã từng đi bàn công việc mà mặc áo mào chứ?

Tính vị kỷ đã làm cho người ta suy nghĩ hạn hẹp, để từ đó phát biểu những lời lẽ thiếu chính xác và phi lý!...

Đạo là dòng nước ngọt lịm luôn luôn luân chuyển đến mọi ngõ ngách của vũ trụ để nuôi nấng và điều hòa muôn loài. Sự luân chuyển đó cũng thường gặp những hòn đá cuội cản trở, đón ngăn. Nhưng dòng chảy mãnh liệt của nguồn nước đã, đang và sẽ cuốn phăng tất cả để làm tròn thiên chức.

Bản Thông Bạch của HTĐ đã gián tiếp làm cho Hội Thánh của Ông Nguyễn Thành Tám hiện rõ nguyên hình là một tập đoàn phá nát Chơn Pháp Đại Đạo và cũng chính Ông Nguyễn Thành Tám là người đã xé bỏ tất cả các bản Hiến Chương (từ 1997 đến 2012) do chính ông tự lập và trình chánh phủ phê duyệt.

Tính vị kỷ cá nhân chỉ là nhứt thời mà dòng chảy của Đạo vẫn luân chuyển đến thất ức niên.

Theo Pháp Chánh Truyền và thuyết giảng của Đức Hộ Pháp thì Hiệp Thiên Đài là Đạo đó vậy. Ông Nguyễn Thanh Liêm thật bản lĩnh không sợ trời đất khi đề nghị vô hiệu hóa buổi hội nghị công cử Quyền Chương Quản HTĐ thì không còn gì phải nói với Ông. Ông Liêm có quyền không tin tưởng việc làm của HTĐ, nhưng đừng lôi kéo tập hợp lại một số người không tin tưởng thành một nhóm rồi hô lên là tất cả nhơn sanh không tin.

Đôi hàng gửi đến Ông Nguyễn Thanh Liêm và trang
hoithanhphucquyen.org.

Thánh Địa, ngày 12-8-Bính Thân (12/9/2016)

NGUYỄN MINH HIỆP

<http://huongdaoflorida.com/suynghive.html>

=====

Đôi Điều Về Hành Chánh Trong Đạo Cao Đài

Mà Giới Trẻ Không Biết

(Giải đáp lý luận của Trí Bùi cho rằng Thông Bạch ký ngày chủ nhật nên không có giá trị)

Nguyễn Minh Hiệp

Vừa qua, Quý Chức Sắc HTĐ đã gửi đến Đạo Huynh Nguyễn Thành Tám Chương Quản Phái Cao Đài Tây Ninh một Thông Bạch do Ông Truyền Trạng Trần Anh Dũng Quản Văn Phòng thay mặt ký tên. Thông Bạch này có tương cho các cấp Chánh Quyền và đồng Đạo trong và ngoài nước.

Sau khi Bản Thông Bạch được đưa ra công cộng thì có ba loại ý kiến phản ứng: lo sợ, mừng rỡ và giận dữ..

-/ Người lo sợ khi thấy được cái thế tấn thoái lưỡng nan của Ông Tám khi nhận được Thông Bạch với câu tối hậu thư “phải có văn bản trả lời...” không biết Ông Tám sẽ xử trí thế nào nên tìm cách biện bạch.

-/ Đồng Đạo thì mừng rỡ hân hoan chào đón ngày Đại Lễ Hội Yến được bình yên sắp đến (đa số).

-/ Còn một nhóm giả danh với ngôn ngữ đóng vai bảo vệ danh dự cá nhân Chức Sắc Thiên Phong HTĐ, nhưng bên

trong thì giận dữ. Giận dữ, thay vì tìm cách cứu nguy thì công khai thô lỗ đòi tẩy chay chức vụ Quyền Chương Quản HTĐ bằng cách đòi vô hiệu hóa phiên hội nghị công cử 2-9-Ất Mùi vừa qua.... Đại diện nhóm này là trang mạng Hội Thánh Phục Quyền (hoithanhphucquyen.org.). Vô hiệu hóa để cứu nguy cho Hội Thánh cho Ông Nguyễn Thành Tám bằng cách ráo riết phản đối nặng lời làm nhục HTĐ v.v. cho nhơn sanh nãn lòng mà xa lánh!

Sự việc này đã có nhiều người phân tích thấy rõ rồi tưởng không nên nhắc lại. Chỉ đặc biệt chú ý hai ý kiến của TRÍ BÙI và NGUYỄN THẾ TRUYỀN như sau:

“... Bản Thông Bạch của HTĐ ký ngày 4-9-2016 là ngày chủ nhật, và không ký tại văn phòng trong nội ô Tòa Thánh nên không có giá trị, Hội Thánh (mới) không cần thiết phải trả lời”(facebooker Trí Bùi).

“...HTĐ và Điều Trì Cung có cùng căn cội pháp, nên khi Hội Thánh (mới) đã đóng cửa HTĐ cũng có nghĩa là đóng cửa luôn Điều Trì Cung. Phật Mẫu và Cữu Vị Nữ Phật đang bị nhốt trong DTC, dâng lễ Hội Yến lên cho DTC như là đem cơm đi thăm tù vậy...” v.v... (facebooker Nguyễn Thế Truyền). Được biết, Nguyễn Thế Truyền có bút hiệu là Kim Quang Sứ, và đã có bệnh án Tâm thần nên cũng xin đồng Đạo tha cho tội điếc không sợ súng của hấn.

Nhưng Trí Bùi thì không tâm thần, cố tìm kẻ hở của Thông Bạch để tấn công. Đang đói ngáp phải ruồi vì thấy Thông Bạch ký ngày 4 tháng 9-2016 là chủ nhật nên mạnh miệng thay mặt cho Ông Tám giải thích: Thông Bạch ấy không có giá trị vì được ký vào chủ nhật nên không cần giải quyết v.v. Điều này nghe qua cũng hữu lý để gỡ rối cho Ông Tám. Có thể Ông Tám vin vào cú ngáp ruồi này mà không trả lời cho Thông Bạch HTĐ chẳng? Vì trả lời cũng kẹt mà không trả lời cũng kẹt. (Nhật Nguyên và Vân Lê). Thật ra Trí Bùi không phải ngáp trúng ruồi mà ngáp trúng hòn đá

cuối nên bị ê răng.. lý nhằm giải cần như thế. Tức lấy chuyện công giáo đi giải thích chuyện Cao Đài.

Xin nói rõ một việc để đồng Đạo trong tuổi U-50 như Trí Bùi không bao giờ hiểu. Nhưng Ông Tám thì hiểu rõ hơn ai hết vì Ông đã từng xuất thân là Đầu Phòng Văn khoa mục, là : ngày Chủ Nhật là của **Công Giáo** hay **Gia Tô Giáo** dùng. Nhà nước thuộc địa Pháp đa số là người giáo dân Công Giáo nên họ nghĩ chủ nhật để đi lễ của Đạo tại Nhà Thờ, mãi rồi thành thông lệ chung. Nhà nước ta hiện nay cũng không cách mạng được sự lệ thuộc vào Công Giáo này nên vẫn cho cán bộ nghĩ chủ nhật. Một tuần lễ 7 ngày theo Kinh Thánh Công Giáo do đó, một tháng không thể chia cụ thể làm mấy tuần lễ, nếu bốn (4) tuần thì còn dư 2-3 ngày v.v.

Đạo Cao Đài hoàn toàn không lệ thuộc Công Giáo nên không có ngày chủ nhật. *Đạo Cao Đài từ trước vẫn luôn làm việc theo cách chia một tháng ra làm ba tuần: Thương Tuần, Trung Tuần và Ha Tuần*. Mỗi tuần mười ngày, trong mười ngày này được nghỉ một ngày để giải quyết việc cá nhân... *Trong một tháng được nghỉ ba ngày là mùng 10, 20 và 30 âm lịch*. Nếu Thông Bạch được ký vào ba ngày này thì công tìm vết của Trí Bùi cũng có hữu dụng đôi chút..

Tại sao đôi chút? Vì HTĐ là Chơn Thần nên không có âm dương, lưu hành và chuyển động liên tục không ngừng nghỉ để điều hòa đất dẫn thể xác là CTĐ. Cữu Viện tại Tòa Nội Chánh là thể xác thì được nghỉ mỗi tháng 3 ngày. Nhưng HTĐ là thể Bán vô vi, bán hữu hình thì không thể nghỉ. Lại càng không thể quyết định là *Thông Bạch phải ký tại văn phòng trong nội ô mới có giá trị*. (theo Trí Bùi). Theo cách nói này thì các Thánh Lịnh Thánh Huân của Đức Hộ Pháp Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài ký tại Nam Vang đều không có giá trị hay sao?

Xin mọi người cũng thông cảm cho sự thiếu hiểu biết của Trí Bùi mà nói vậy. Nhưng rút lại dù muốn dù không thì

Ông Nguyễn Thành Tám vẫn có bổ phận phải trả lời cho HTĐ và cho toàn Đạo được rõ.

Thánh Địa, ngày 14 tháng 8 năm Bính Thân.

NGUYỄN MINH HIỆP

<http://huongdaoflorida.com/doidieuve.html>

NHỮNG KẺ KHÔNG MUỐN HỘI THÁNH PHỤC QUYỀN.

(Cảm nhận sau khi đọc THÔNG BÁO của Chức Sắc HTĐ
ngày 14-8-Bính Thân 2016)

Phạm Thanh Bình

Vừa qua, hôm mùng 5 tháng 8 Bính Thân (5-9-2016) tức là trước Hội Yến Diêu Trì Cung 10 ngày, Hiền huynh Quản Văn Phòng HTĐ có thay mặt Chức Sắc HTĐ gửi một Thông Bạch đến hệ phái Cao Đài Tây Ninh của Đạo huynh Nguyễn Thành Tám để nhắc lại trách nhiệm của mình trong Đại Lễ Hội Yến Diêu Trì Cung vì đó là trách nhiệm thiêng liêng của Hiệp Thiên Đài mà không ai có thể làm thay được. Sau khi Thông Bạch được gửi lên công cộng thì lập tức có biết bao người đổ xô về bình luận không một chút cảm thông và nương tay, bớt miệng thậm chí còn đòi vô hiệu hóa tức là hủy bỏ phiên hội nghị công cử Quyền Chương Quản HTĐ ngày 2-9-Ất Mùi (2015)..

Đến nay, còn duy nhất một ngày nữa là Đại Lễ Hội Yến Diêu Trì Cung (14-8-Bính Thân) mà cơ quan chiếm giữ Báo Ân Từ ngôi thờ Phật Mẫu là Hội Thánh của Đạo Huynh Nguyễn Thành Tám vẫn không có văn bản trả lời là đồng ý giao lại hay không Ngôi Báo Ân Từ cho Chức Sắc HTĐ hành lễ. Thái độ im lặng này cũng là một cách bày tỏ lập

trường của Đạo Huynh Nguyễn Thành Tám là quyết định đi ngoài giáo pháp chơn truyền tới cùng. *Trước tình huống này, người có trách nhiệm thiêng liêng tổ chức Đại Lễ HY.DTC phải làm gì ngoài việc gửi Thông Báo không tổ chức buổi Đại Lễ đến cho nhơn sanh được biết ngày 14-8-Bính Thân. Thì ngay lập tức không biết bao người đổ xô về bình luận không một chút cảm thông và nương tay, bót miệng y như khi Thông Bạch được đăng lên vậy.*

Tương cũng không nên đăng lại những ý kiến không xây dựng này lên công cộng mà làm gì, vì họ sẵn trong lòng không có HTĐ. Chỉ xin đơn cử trích một ý trong bài viết của Nguyễn Hữu Tài trong thuyết minh các video quay các đoàn xe về Báo Ân Đường. Tài nói đồng Đạo khắp nơi về Báo Ân Đường để hiệp cùng Chức Sắc HTĐ đấu tranh kỳ Đại Lễ Hội Yến này khi chưa nghe Thông Báo ngày 14-8. Ý của Hữu Tài đã đổ thừa như cho là HTĐ đã kêu gọi nhơn sanh về đấu tranh nhưng bất ngờ tuyên bố rút lui cho nhơn sanh hăng hực vậy???. *Không biết Hữu Tài vu khống như vậy thì có lợi ích gì cho bản thân, cho Đạo không? Hay có lợi cho Đạo huynh Nguyễn Thành Tám?*

Giả Sử, hôm mùng 5 tháng 8 tức 5-9-2016, HTĐ không gửi Thông Bạch, không làm gì cả thì chắc chắn đến nay những người này lại đổ xô về bình luận không một chút cảm thông và nương tay, bót miệng y như khi hai kỳ Thông Bạch (4-9-2016) và Thông Báo (14-9-2016) được đăng lên vậy. Họ sẽ thẳng tay lên án là HTĐ từ đã chối bỏ trọng trách thiêng liêng trong Đại Lễ HY.DTC cho nên Phạm giáo của Đạo huynh Tám mới thoãi mái tổ chức v.v. và v.v.

Tôi đặc biệt tìm kiếm mà không thấy một ý kiến nào lên án việc làm vô đạo đức, bất chấp thị phi của Hội Thánh Nguyễn Thành Tám về việc không chịu hồi đáp cho Bạch Thư để cho Lễ HY.DTC được tổ chức đúng theo chơn pháp và căn cội giữa HTĐ và DTC. Tại sao vậy? Tại sao?

Thôi thì, số phận của HTĐ là lúc nào cũng bị nạn như thế! Nhưng HTĐ không nản lòng thôi chí đâu! Còn bao nhiêu đá nữa hãy cứ đem ra ném đi!!! Vì họ lúc nào cũng không mong muốn cho Hội Thánh của Chí Tôn phục quyền. Họ đứng đối lập với HTĐ là nổi gươm cho phàm giáo đó vậy.

Dù cho số nhỏ phản đối này có muốn làm những hòn sỏi cản đường, thì HTĐ vẫn làm nhiệm vụ cho đến hơi thở cuối cùng để đòi quyền Đạo lại cho nhơn sanh. Ai không cùng lập trường với Chức Sắc HTĐ thì cứ đi con đường riêng của mình vậy. Dù sao cũng là bạn đồng sanh và cao hơn nữa là đồng môn không ai giận hờn hay ghét bỏ các bạn ấy đâu. Nhưng tạm thời hãy đứng qua một bên để cho HTĐ làm nhiệm vụ .

Đại Lễ Hội Yến Diêu Trì Cung năm nay không có HTĐ tổ chức. Chấn chấn là phàm giáo sẽ làm bất chấp dư luận và nhờ vào sự im hơi lặng tiếng của số nhơn sanh có học thức biết dùng phương tiện thông tin hiện đại như đã dùng với HTĐ vậy. Thôi thì số phận của nhơn sanh sẽ còn lắm chông gai trên đoạn đường sắp tới.

Kính chúc toàn thể Chức Sắc Chức Việc và đồng Đạo gần xa được hưởng hồng ân của Phật Mẫu và Cửu vị Nữ Phật trong mùa Hội Yến Bính Thân. Phật Mẫu sẽ rơi lụy mà bảo vệ cho toàn thể chúng ta.

Thánh Địa, ngày 14 tháng 8 Bính Thân.

PHẠM THANH BÌNH.

<http://huongdaoflorida.com/nhungkekhong.html>

HIỀN TÀI NGUYỄN THANH LIÊM LÀ AI ?

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười.

Kính quý Đồng Đạo,

Vừa qua, trên trang mạng Hội Thánh Phục Quyền, chúng ta thấy xuất hiện một số bài viết không mang tính chất xây dựng mà lại biếm nhẽ, chỉ trích, đả phá từng động tác của Chức Sắc Hiệp Thiên Đài trong hoàn cảnh vô cùng khó khăn hiện tại, nhằm hạ uy tín của quý Chức Sắc HTĐ trước nhơn sanh, được ký tên là Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm. Chẳng hạn (mời bấm vào tựa bài bên dưới để đọc lại):

- [Chức Sắc HTĐ lại tiếp tục câu lụy Chi phái Nguyễn Thành Tám...](#)

- [Chi phái Nguyễn Thành Tám "không cho" Chức Sắc HTĐ....](#)

- [Đề nghị vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 Ất Mùi 2015 của tập thể Chức Sắc Hiệp Thiên Đài.](#)

- và một bài viết có nick ... Trên Facebook: [Thông báo của Chức Sắc HTĐ là lời trăn trối hơn là một lời trăn tình](#)

Lời văn trong những bài viết này bỏ bỡ, hàm hồ đến mức dung tục cho thấy tác giả không có phẩm hạnh của một người tu hành chân chính.

Vậy Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm, tác giả của những bài viết mang tính phá hoại bước đường hành đạo của Chức sắc Hiệp Thiên Đài, là ai?

Bài viết này chúng tôi chia làm hai phần: (1) Phần Một giúp độc giả hiểu được nội tình sự liên hệ giữa HT Nguyễn Thanh Liêm, Nguyễn Quốc Dũng (nick trên facebook là Nguyễn Hải Triều) và Huỳnh văn Mười. (2) Phần hai sẽ ra mắt độc giả lần tới.

Phần Một: từ sự hiểu được nội tình của ba nhân vật trên, sẽ giúp độc giả hiểu được ai đang kiểm soát trang mạng

hoithanhphucquyen.org, ai là tác giả đích thực của những bài viết thượng dẫn.

Mời đồng đạo lần lượt đọc lại những bài viết theo thứ tự dưới đây, bằng cách bấm vào tựa bài:

(1) [Tường trình một vài sự việc cùng đồng đạo](#)

(2) [Con người và bản chất của Nguyễn Quốc Dũng](#)

(3) [Sự gian xảo và dối trá với đồng đạo của Ban Quản Trị trang mạng hoithanhphucquyen.org](#)

(4) [Thư gửi HT Nguyễn Thanh Liêm](#)

(5) [Đôi điều thú vị từ những email.](#)

(6) Ngoài ra có thể đọc thêm [những bài viết về Nguyễn Quốc Dũng](#) của Dương Xuân Lương tại mục Chuyên Đề này.

Mời đọc **Phần Hai** lần tới.

Florida, ngày 18/9/2016

Nhất Nguyễn

<http://huongdaoflorida.com/hientainguyenthanhliem.html>

=====

TÊN ĐẠO GIAN NGUYỄN THANH LIÊM

ĐÃ LỘ RÕ NGUYÊN HÌNH

Nguyễn Minh Hiệp

Điểm qua nội dung bài viết " *Đề nghị vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi của tập thể Chức Sắc Hiệp Thiên Đài*" của HT Nguyễn Thanh Liêm, người bình dân ít học, kém chuyên môn cũng đủ thấy rõ Hiền Tài

Nguyễn Thanh Liêm (hắn ta) là một tên Đạo gian tức là tên gián điệp của Đạo. Hắn ta đã âm thầm lén lút cài người vào nghe lén các buổi bàn bạc của Chức Sắc Hiệp Thiên Đài để tìm cách phá hỏng việc. Đây là bằng chứng:

“Được biết, trong nội bộ Cơ quan HTĐ, cũng có nhiều ý kiến không đồng tình với Thông Bạch của TT Trần Anh Dũng (trích dẫn facebook Nguyễn Hữu Tài: "...Xin thông báo sau khi gửi Thông Bạch ngày 4/8/ Bính thân thì trưa mừng 5/8 quý chức sắc vẫn còn tranh luận hơn thiệt rất nhiều và còn gay gắt nữa. Audio cuộc tranh luận này để chưa thể công bố ở đây..."")” ()*

Nhưng nhân viên tình báo đã thuộc “hắn ta” khi tin lời bình luận của facebooker này như sau:

*“Được biết, sau khi gửi Thông Bạch ngày 4/8/ Bính Thân thì ngày hôm sau, 5/8, các vị chức sắc này vẫn đưa ra quyết định cuối cùng là: **Nếu "Hội Thánh Nguyễn Thành Tâm" không trả lời bằng văn bản thì CÁC CHỨC SẮC HTĐ VẪN ĐẾN DỰ LỄ HỘI YẾN ĐIỀU TRÌ CUNG TẠI BÁO AN TỬ!** (trích từ facebook Nguyễn Hữu Tài). (*)*

Thật sự Thông Bạch ngày 4 tháng 8 không có ghi câu này. “hắn ta” đã đăng trên trang hoithanhphucquyen.org mà “hắn ta” lại quên. Mời quý đồng Đạo kể cả Nguyễn Thanh Liêm xem lại Thông Bạch ngày 4-9-BT coi có câu này hay không?

Từ sự hờ hên vô ý đó mà “hắn ta” hồ đồ kết luận như sau:

“Chính lời tuyên bố này khiến biết bao nhiêu tín đồ từ các nơi, kể cả từ ngoài Bắc, đã tập trung về Tòa Thánh để ủng hộ và tiếp ứng CƠ QUAN HIỆP THIÊN ĐÀI vì dự đoán sẽ gặp phản ứng từ chi phái NTT! Nhưng, chỉ vài ngày sau đó, ngày 14/8, 21 vị thuộc Cơ quan HTĐ đã ký tên trong "Thông Báo" là sẽ không tham dự lễ Hội Yến DTC nữa! Đây là một việc thất tín chưa từng có trong tiền lệ của

Cơ quan HTĐ từ ngày lập Đạo, hay nói cách khác là MỘT SỰ DỐI GẠT NHƠN SANH, khiến tín đồ vô cùng phẫn nộ!” ()*

Ví dầu tình bậu muốn thôi! Bậu gieo tiếng dữ cho rồi bậu ra...! Đó bản chất thật của Nguyễn Thanh Liêm. Hắn còn dám mạnh miệng xưng là hậu nhân và đem giòng họ Cao Quỳnh ra để lờ nhơn sanh: *“Bằng tất cả giá trị tông tộc Cao Quỳnh của tiện phẩm mà Ngài đã từng biết đến, ” (*)*

Tông Tộc Cao Quỳnh (nếu quả hắn ta thuộc tông tộc Cao Quỳnh!) sẽ lấy làm xấu hổ khi có một đứa con hư như Nguyễn Thanh Liêm!!!

Vì Liêm nhiều lần đòi giải thể Hiệp Thiên Đài bằng cách thúc giục Ngài Cải Trạng Q. Chương Quản HTĐ vô hiệu hóa phiên họp công cử tại văn phòng HTĐ 2-9-Át Mùi.

Lần 1: ngày 7-8-BT sau khi Thông Bạch (4-8-Bính Thân) được gửi:

“Chúng tôi có một điều suy nghĩ là: Phiên họp công cử chức danh và nhiệm vụ của chức sắc HTĐ ngày mùng 02 tháng Chín năm Ất Mùi, 2015 để cho có, vì qua các việc trọng đại vừa rồi, đều không thấy bóng dáng Ngài Quyền Chương quản HTĐ - Cải Trạng Nguyễn Minh Nhứt! Đặc biệt là không hề thấy CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐỘNG CỤ THỂ NÀO CỦA HTĐ! Mọi việc chỉ do vài vị chức sắc HTĐ đứng ra làm khi hữu sự, mang tính chất đột xuất (chỉ quanh quẩn gồm các vị: TT Luân, TT Dũng, TT Nam, ST Phan, ST Voi, ST Gặp...) và đôi lần đã đánh mất giá trị của HTĐ do Đức Hộ Pháp chương quản! Như vậy thì, tốt nhất là nên vô hiệu hóa phiên họp ngày mùng 2 tháng 9 năm Ất Mùi để không mang tiếng cho Cơ quan Hiệp Thiên Đài!” ()*

Lần 2: ngày 17-8-BT sau khi Thông Báo (14-8-BT) được gửi.

“Do vậy, để bảo vệ uy danh Cơ quan HTĐ và Hội Thánh của Đức Chí Tôn, tiện phẩm kính lời đề nghị đến Ngài là Ngài nên VÔ HIỆU HÓA PHIÊN HỌP CÔNG CỬ NGÀY MỪNG HAI THÁNG CHÍN NĂM ẤT MÙI, 2015 ”()[Một tên Đạo gian thì lấy tư cách gì để đề nghị việc này?!]*

Ý thứ hai cho thấy tên Đạo gian của Nguyễn Thanh Liêm lộ nguyên hình được minh chứng sau đây:

“Đạo cũng không ngoại lệ! Nên TT Nguyễn Cẩm Luân hay TT Trần Anh Dũng không đủ vị thế để ký công văn gửi đến ông Nguyễn Thành Tám - một vị lãnh đạo tối cao của một tôn giáo - mà phải là chính Ngài Cãi Trạng Nguyễn Minh Nhứt, với tư cách Quyền Chương Quản HTĐ của Hội Thánh ĐĐTKPĐ- TTTN trước "tôn giáo bạn" và với các cơ quan, ban ngành trực thuộc hệ thống nhà nước CHXHCNVN!” ()*

Trong khi các chức sắc HTĐ khẳng định là bàng môn tả đạo nên chỉ xưng hô là Đạo huynh Nguyễn Thành Tám v.v. Thì Liêm đã tang bốc Tám lên là “một vị lãnh đạo tối cao của một tôn giáo” (*) và buộc phải “chính Ngài Cãi Trạng Nguyễn Minh Nhứt, với tư cách Quyền Chương Quản HTĐ của Hội Thánh ĐĐTKPĐ- TTTN “ (*) ký tên gửi cho vị lãnh đạo tối cao của một tôn giáo tức Nguyễn Thành Tám v.v.

Cái làm của của Hiệp Thiên Đài là bất bạo động: “không làm nhưng mà làm tất cả”, Liêm đâu biết, nên vội vàng phủ nhận:

“- Từ ngày tái lập, Cơ quan HTĐ không có một chương trình hay kế hoạch phục hưng chánh pháp Cao Đài của Đức Chí Tôn cụ thể, chỉ là ba văn bản minh định của Cơ quan HTĐ rằng: Chi phái Nguyễn Thành Tám là tả đạo, bàng môn (việc này, nhơn sanh đã xác định từ lâu!)” ()*

và “*Vì thế, có thể kết luận là CƠ QUAN HTĐ CHƯA ĐÓNG GÓP GÌ TƯƠNG XỨNG VỚI VAI TRÒ ĐẢM*

NHẬN, KHẢ DĨ PHỤC HỒI CƠ ĐẠO VÀ THU HÚT NIỀM TIN CỦA TÍN ĐỒ! (*)

Niềm tin của tín đồ đâu cần phải thu hút! Đó là quyền tự do riêng của mỗi con người. Đạo là vốn quý không đem nài ép ai cả! Ai không tin thì cứ ra đi.

Cái tầm nhìn còn hạn chế, như huynh Phạm Thanh Bình nói về Liêm thật không oan tí nào: *“chỉ hạn hẹp trong lứa tuổi lên 5-10”*, tức chỉ lo chuyện trước mắt mà bỏ đi chuyện lâu dài, Liêm nói:

“cùng chung tay bảo thủ chánh pháp chọn truyền trong các dịp lễ lộc, ma chay, thượng tượng... cũng như trong những cuộc đấu tranh giữ gìn cơ sở thờ tự trước sự đàn áp của chi phái, bất chấp có sự "chống lưng" của nhà cầm quyền” (*)

Tầm nhìn của Liêm chỉ vồn vện có giành được một vài đám chết, đám thượng tượng và v.v. còn tầm nhìn của HTĐ là đòi cả một nền Đại Đạo nhưng trong hòa bình êm thắm.

Cái tầm nhìn hạn chế của Liêm khi nói đoạn sau:

“Trong PCT Chú giải, trang 296 đã ghi rõ: "HTĐ là nơi Thầy ngự, cầm quyền Thiêng liêng mỗi Đạo, hễ Đạo còn thì HTĐ vẫn còn", mà Đạo Cao Đài tồn tại đến thất ức niên. Vậy thì HTĐ chưa bao giờ mất, cho đến tận ngày hôm nay, nên có gì phải lo lắng khi giải tán một tập thể hữu danh, vô lợi, đa hại như Cơ quan HTĐ hiện nay? Mọi việc do Đức Chí Tôn sẽ sắp xếp. Tất nhiên, "Chọn thân của Đạo" sẽ được chọn lọc từ những tín đồ thật xứng đáng!” (*)

Nếu hỏi thêm: *“Chọn thân của Đạo” sẽ được chọn lọc từ những tín đồ thật xứng đáng!”*(*) Ai sẽ chọn? Chọn bằng cách nào khi không được dùng cơ bút? Thì Liêm sẽ âm ớ không trả lời được cho nhơn sanh rõ. Huynh Đoàn Minh Thùy đã phân tích rất rõ trong bài *“Những Phương Pháp Khả Thi Để Phục Hưng Đại Đạo”* chắc Liêm chưa đọc?.

Liêm đã hiểu sai câu nói “Đạo Cao Đài tồn tại đến thất ức niên” (*) nên phát ngôn không có gì phải lo!! **Xin nói cho Liêm rõ: Đạo có còn tồn tại được đến thất ức niên không là nhờ Hiệp Thiên Đài gìn giữ.** Điều đơn giản như vậy mà Liêm lại không thông suốt rồi lên mặt dạy đời cho Ngài Q. Chương Quản về các nguyên tắc này nọ v.v.

Kết Luận: Tôi cũng không muốn nói nhiều mà làm gì. Nhưng tội nghiệp cho nhơn sanh ít học nghe Liêm nói mà cả tin nên cố gắng phân tích rõ như trên. Xin tóm lược lại:

-/ Nguyễn Thanh Liêm đã lộ rõ nguyên hình là tên gián điệp Đạo gian khi cài người nghe lén chuyện bàn bạc của các Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đặng phá hỏng đại sự.

*-/ Liêm muốn phé HTĐ cho nhơn sanh không còn đường để đi, thì con đường duy nhất còn lại là từng cái phàm giáo của Phái Cao Đài Tây Ninh do Nguyễn Thành Tám Chương Quản mà thôi. Đó là cái dã tâm của Liêm muốn vậy. **Liêm là ai? Làm việc cho ai? Ai sẽ có lợi khi tin lời Liêm nói? Liêm có lên án việc làm của Nguyễn Thành Tám không? Không một lời!***

-/ Liêm là Hiền Tài do Hội Thánh ĐĐTKPĐ phong trước đây nhưng thực chất không có “Tài” vì tầm nhìn hạn hẹp mà cũng chẳng “Hiền” tí nào. Mong đồng Đạo hiểu rõ điều này để tránh lâm mưu sớ dĩ.

Nay kính

Thánh Địa, ngày 19 tháng 8 Bính Thân.

NGUYỄN MINH HIỆP.

Ghi chú: (*) đoạn văn được trích trong bài viết của Nguyễn Thanh Liêm.

=====

Bất bình và phẫn nộ khi đọc những bài viết của HT Nguyễn Thanh Liêm về Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đặc biệt là bài "Đề nghị vô hiệu hóa phiên họp ngày mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi", nên tôi ghi vội đôi hàng gửi cho Ông.

XÁC KHÔNG HỒN

*Đôi hàng gửi bác Nguyễn Thanh Liêm!
Miệng thối lời ngu, trí chẳng kìm
Há mồm mắc quay hồn tận đọa
Ngậm mồm thực vật xác thân chìm
Ấn nấn rút lại còn chưa muộn
Sám hối từ nay giữ miệng im
Gần đất đâu còn bao chốc nữa
Xa Trời chớ để lạc hồn thiêng*

Văn Lê

**THỨC TỈNH ĐI, ÔNG ĐẠO GIAN
NGUYỄN THANH LIÊM !**

Lê Minh Luân

Những tưởng sau hàng loạt bài học dành cho đạo gian Nguyễn Thanh Liêm của các *bác Điền Lạc, Đoàn Minh Thù, Phạm Thanh Bình, Nguyễn Minh Hiệp, Bùi Thanh An* và *bài thơ của bạn Vân Lê* đã đủ để làm cho ông ta thức tỉnh, xóa bỏ tà tâm mà quay về đường ngay nẻo chánh, lo tu tâm dưỡng tánh nhằm khôi phục những gì mà tự thân ông đã đánh mất. "*Thuốc đắng dã tật*", nhưng không. Vẫn cái chứng "hầu đá" của con ngựa non (mặc dù đã già), ông ta bất chấp thị phi, tiếp tục đưa ra bài viết "*Chức sắc HTĐ cần phải làm gì trong tiến trình phục hồi cơ Đạo*". Vì vậy nên mới có bài viết này.

Sở dĩ tôi gọi Ông là "ông" đạo gian Nguyễn Thanh Liêm vì tôi nghĩ Ông đáng tuổi cha chú của tôi. Nhưng lẽ ra với bản chất gian manh, xảo quyệt của ông - được minh chứng qua những bài viết của ông nhằm đánh phá, cố tình hạ uy tín của Chức Sắc HTĐ trước nhơn sanh - thì gọi ông là "*tên*" đạo gian Nguyễn Thanh Liêm như bác Nguyễn Minh Hiệp đã gọi mới đúng.

Tôi muốn chép lại phần kết luận trong bài "[Tên đạo gian Nguyễn Thanh Liêm đã lộ rõ nguyên hình](#)" của bác Nguyễn Minh Hiệp cho ông xem lại một lần nữa hành vi Đạo gian của mình, biết đâu ông cảm thấy xấu hổ mà thức tỉnh chăng :

-/ Nguyễn Thanh Liêm đã lộ rõ nguyên hình là tên gián điệp Đạo gian khi cài người nghe lén chuyện bàn bạc của các Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đặng phá hỏng đại sự.

*-/ Liêm muốn phé HTĐ cho nhơn sanh không còn đường để đi, thì con đường duy nhất còn lại là từng cái phàm giáo của Phái Cao Đài Tây Ninh do Nguyễn Thành Tám Chưởng Quản mà thôi. Đó là cái dã tâm của Liêm muốn vậy. **Liêm là ai? Làm việc cho ai? Ai sẽ có lợi khi tin lời Liêm nói? Liêm có lên án việc làm của Nguyễn Thành Tám không? Không một lời!***

-/ Liêm là Hiền Tài do Hội Thánh ĐĐTKPĐ phong trước đây nhưng thực chất không có "Tài" vì tầm nhìn hạn hẹp mà cũng chẳng "Hiền" tí nào. Mong đồng Đạo hiểu rõ điều này để tránh lâm mưu sói dữ.

Như vậy ông có cảm thấy xấu hổ đủ "đô" để thức tỉnh chưa. Nếu chưa, mời ông nghe lời của bác Đoàn Minh Thùy khi viết comment bài của bác Hiệp, dưới đây:

"Huynh Nguyễn Minh Hiệp hay quá! Trong lúc khó khăn cần người trí thức chung tay góp sức với HTĐ cho cơ Đạo sớm hoàn thành thì Nguyễn Thanh Liêm lại cản trở cho khó khăn càng thêm khó khăn! Tuy không gần gũi với quý Chức Sắc HTĐ lắm nhưng tôi cũng cảm nhận được những chuyện làm của Quý Anh.

Tại sao vào thảo luận với phạm giáo dù biết không kết quả vì họ là chủ của pháp nhân. Các anh vào để cho họ từ chối nhưng vẫn vào đăng chi? Đăng cho nơn Sanh thấy mà ghê tởm việc làm của họ mà xa lánh. Hội Thánh của Nguyễn Thành Tâm sẽ chết khi nơn sanh bỏ hết!

*Nhưng nơn sanh cao cấp như Nguyễn Thanh Liêm lại không thấy! Thật ra hẳn dư biết cách làm của người trong tay chỉ có chuông mõ nên hẳn giục loạn cho nơn sanh hiểu sai việc làm của HTĐ! **Nếu không phải tầm nhìn hạn hẹp thì chính là Đạo gian!** Cảm ơn bài viết của Huỳnh Nguyễn Minh Hiệp đã phân tích đầy đủ!"*

Đủ đô để cảm thấy xấu hổ và thức tỉnh chưa, ông Đạo gian Nguyễn Thanh Liêm? (đô đây là dose - liều thuốc, chứ không phải là đô-la - tiền Mỹ, càng không phải là bốn ngàn đô la [4000 đô-la] mà ông và tên Nguyễn Quốc Dũng bá vơ nào đó đã thông đồng ăn chặn tiền công quả của đồng đạo ở Mỹ gửi về cho Thánh Thất An Ninh Tây vào năm 2012 như lời của bác Mười Nhất Nguyên trong hai bài "[Thư Gửi HT Nguyễn Thanh Liêm](#)" và "[Đôi Điều Thú Vị Từ Những Email](#)").

Ngoài tính chất Đạo gian mà bác Hiệp và bác Thùy đã nói, tôi còn thấy ở ông cái *bản chất gian xảo, quỷ quyệt của một tên tiểu tâm thiếu trí* (*), luôn khoát chiếc áo bảo thủ chơn truyền để che đậy cho mưu đồ phá Đạo, cố ý bôi xấu và diễn dịch sai lạc từng bước đi của Chức sắc HTĐ, nhằm tung hỏa mù vào nhơn sanh với mong muốn họ có cái nhìn sai lạc vào Chức sắc HTĐ. *Những bài viết của ông về Hiệp Thiên Đài đã chứng minh được điều này.* Ông đã bất chấp tất cả miễn là đạt được ý đồ, dục vọng của mình là đủ. Đúng là như lời bác Mười Nhất Nguyên nói trong bài [Con Người Và Bản Chất của Nguyễn Quốc Dũng](#): "*Những kẻ tiểu tâm thiếu trí và độc ác thường hành động bất chấp tất cả, miễn là thỏa mãn dục vọng của mình là đủ*".

Nhưng ông đã thất bại trong ý đồ đen tối của mình. Nhơn sanh bình tĩnh và sáng suốt lắm. Qua những bài viết nhằm bôi xấu Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, họ đã biết ông là ai, ông muốn gì. Vì vậy ông làm sao tránh khỏi miệng đời: "*Kẻ chê bất nghĩa, người cười vô lương*" (**).

Bất quá ông chỉ chiêu dụ được vài con ngựa non háu đá. Đặc biệt tôi muốn đề cập tới facebooker Nguyễn Hữu Tài. Không hện mà nên. *Tình cờ chẳng hện mà nên, Mạt cưa, mướp đắng đôi bên một phường* (**). Nhưng Nguyễn Hữu Tài khôn hơn ông một tí. Khi đưa tin trên facebook với những lý luận lấp lửng, nửa vời, nước đôi về những sự kiện của HTĐ, anh ta cố tình cho người đọc cảm nhận là anh ta trung thực khi đưa tin hay nhận định. Làm! Nhơn sanh sáng suốt lắm! Đây này, một thí dụ điển hình: không biết anh ta vớ (tôi dùng từ "vớ" này vì biết HTĐ không chính thức trao cho anh ta) ở đâu được bản Thông Bạch do Truyền Trạng Trần Anh Dũng ký ngày 4-8-Bính Thân về Lễ Hội Yên Diêu Trì Cung; bỏ qua cách dùng từ ngớ ngẩn vì một bài viết ngắn mà lại bắt chước theo văn phong thường dùng trong Quyết định, Nghị định...; "*ngớ ngẩn*" vì bài viết của anh ta chưa đủ tầm để gọi là một bài chính luận nói gì đến Quyết định, Nghị định...mà lại được đặt trong một facebook cá nhân, nơi tập

trung đầy đủ thương vàng hạ cám, có cũng được, không có cũng chẳng sao. Vậy mà anh ta tuôn ra một loạt những thuật ngữ đầy tính phán xét, quyết định (có lẽ anh ta muốn nhấn mạnh sự vô cùng quan trọng trong lời nói của mình chẳng!) như *Dù rằng....* , *Xét rằng....* . Chúng ta có thể xem lại bài "chính luận" này được ông Đạo gian Nguyễn Thanh Liêm đăng lại trên trang HTPQ [tại đây](#).

Sau khi huyền thuyên những *Dù rằng....*, *Xét rằng...* , thì điểm nhấn trong bài này là câu: "*Kính mong quý vị đồng đạo trong và ngoài nước góp ý*". Nó cho thấy tính chất thâm độc của Nguyễn Hữu Tài, thâm độc hơn Đạo gian Nguyễn Thanh Liêm nhiều. Đạo gian Nguyễn Thanh Liêm thì dùng từ ngữ hồ đồ, dung tục để đánh phá HTĐ. Nguyễn Hữu Tài thì khôn hơn, lấp lửng, nước đôi và kêu gọi mọi người hè nhau đánh phá - chớ không phải chính mình đánh phá. Tại sao tôi nói như thế? Này nhé, nếu gia đình tôi có vấn đề gì thì chính tôi (chủ thể) mới có quyền nhờ những người thân góp ý dùm để giúp giải quyết; hà có gì một anh chàng bá vớ, không biết từ đâu, lại chạy từ làng trên xóm dưới hô hoán với mọi người là cùng nhau góp ý vấn đề của gia đình ông Lê Minh Luân. Sao có người lại vô duyên đến thế. Tôi đâu có nhờ. Thật là thậm vô duyên ! Cũng vậy, Thông Bạch của Hiệp Thiên Đài, nếu muốn đồng đạo góp ý, thì chính HTĐ kêu gọi. Còn Nguyễn Hữu Tài là cái gì mà dám đứng ra kêu gọi đồng đạo trong và ngoài nước góp ý công việc của HTĐ. Đây là một hành động vô lễ và mạo phạm đối với Chức sắc Hiệp Thiên Đài của Nguyễn Hữu Tài. Lời kêu gọi "góp ý" sau những dẫn nhập *Dù rằng....*, *Xét rằng....* cho thấy *Tài có tình kêu gọi góp ý nhằm đánh phá HTĐ chớ không mang ý nghĩa xây dựng*. Thực vậy, đã có nhiều người vào để chỉ trích HTĐ, thương vàng đâu không thấy, chỉ thấy hạ cám đầy đây, đặc biệt tôi để ý đến tên Nguyễn Hải Triều với lời lẽ đậm chất "đá cá lặn dưa" (tôi sẽ đề cập đến tên này nếu thời gian cho phép). *Như vậy so với Nguyễn Thanh Liêm, Tài khôn hơn nhiều vì biết ném đá giấu tay; nhưng dù mặt cửa*

hay mượn đảng thì hơn sanh cũng dư biết đôi bên chỉ là một phường thôi.

Bây giờ tôi quay lại với ông đạo gian Nguyễn Thanh Liêm qua bài viết "Chức Sắc HTĐ Cần Phải Làm Gì Trong Tiến Trình Phục Hồi Cơ Đạo?".

Sau khi kết hợp cùng đám ngựa non háu đá để đánh phá, huỷ hoại những tâm huyết mong phục hồi dân cơ Đạo đang vô cùng khó khăn, rối rắm hiện nay của chư vị Chức sắc HTĐ, đạo gian Nguyễn Thanh Liêm lại giở trò gian manh đúng như bản chất cố hữu của ông ta khi đưa ra bài viết này. Duy chỉ cái tựa thôi, đủ cho thấy bản chất lắt khắt, láo táo và ngạo mạn của đạo gian Liêm này. Nguyễn Thanh Liêm là cái thá gì mà "chỉ bảo" Chức sắc HTĐ cần phải làm thế này, thế nọ để phục hồi cơ Đạo. Bản thân đã bị hơn sanh "*kẻ chê bất nghĩa, người cười vô lương*" rồi, không biết nhục mà còn lên giọng dạy đời. Nếu bài viết mang ý nghĩa tốt, có tính xây dựng thì có thể châm chế, đàng này thì ngược lại.

- Đạo gian Liêm viết, trích: "*...muốn thực hiện công trình vĩ đại "phục quyền Đạo" thì nhiệm vụ trước mắt, các Chức sắc HTĐ phải lấy lại chủ quyền Văn phòng HTĐ mà các vị đã đánh mất...*". Và vì "*đã đánh mất quyền làm chủ Văn phòng HTĐ*" nên, trích: "*Đây là một món nợ mà Chức sắc HTĐ đã vay của Hội Thánh và hơn sanh, nên không thể không hoàn trả! Và sẽ không một ai tin vào khả năng làm giàu của con nợ trong khi chưa trả nổi vốn vay ban đầu*".

Vậy sao!?! Mới sáu mươi mấy bảy chục tuổi đầu mà ông đã hư tâm loạn trí đến mức hồ đồ vậy sao? Hay là do bản chất hám danh, muốn được đám ngựa non háu đá tôn danh, đã làm mờ mắt ông nên mới có cái luận cứ điên điên khùng khùng như thế!

Hành vi đóng cửa Văn phòng Hiệp Thiên Đài của ông Nguyễn Thành Tám và phe nhóm trong cái gọi là Hội Thánh

Cao Đài Tây Ninh hiện tại, nếu nói theo ngôn ngữ kiếm hiệp, là hành vi "Trời không dung, Đất không tha". Ông và phe nhóm đã dựa vào thế lực đời, dựa vào công an để lấn ép quý Chức sắc Hiệp Thiên Đài tuổi cao sức yếu, trong tay chỉ có chuông và mõ. Một hành vi coi thường Trời Đất, coi thường non sanh, đã giẫm bừa lên nền chánh pháp của Đại Đạo, đã xóa sổ Hiệp Thiên Đài để củng cố ngôi vị độc tôn của mình. Tiếng than thấu Đất, tiếng oán ngút Trời ! Vậy mà ông đạo gian Nguyễn Thanh Liêm không những không có thái độ bình vực quý Chức sắc HTĐ già nua, sức yếu thể cô để phản đối hành vi vô pháp vô thiên của ông Nguyễn Thành Tám và phe nhóm mà còn tiếp tay cho ông Nguyễn Thành Tám đi kết tội những vị đáng kính này nữa. *Đến đây thì đồng đạo đã thấy rõ một Nguyễn Thanh Liêm khoát áo bảo thủ chon truyền là ai rồi (!). Như thế mới gọi là **Đạo gian** chứ!*

- Còn cái vụ "tái thủ đạo quyền từ cấp cơ sở" của ông Liêm. Có lẽ đã qua một giấc cô miên dài nay mới tỉnh nên ông không thấy, không biết gì cả. Ông có thấy hàng ngàn chữ ký ủng hộ những Thông Báo của Hiệp Thiên Đài không? Ông có thấy hàng ngàn đồng đạo về dự Lễ An Vị Phật cốt Thất Nương không? Ông có thấy khi trong Đạo có hữu sự thì đồng đạo từ khắp các địa phương, trong tinh thần "Liên Hương" đã tề tựu về, cùng chung tay lo Đạo Sự không?. Vân vân và vân vân... Nếu từ cấp hành chánh đạo thấp nhất là Hương Đạo không nắm được đạo quyền thì làm gì có được những sự việc này. Và để cho cấp cơ sở lánh xa tà giáo, củng cố Đạo quyền thì quý Chức sắc thiên phong Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài đã thực hiện từ lâu rồi, cần gì bây giờ ông mới đưa ý kiến. Ý kiến nhằm giúp hay cho Đạo của những người thành tâm thì bao giờ cũng được hoan nghênh. Nhưng điếm lại nội dung và từ ngữ của bài viết nêu trên của ông Liêm cho thấy một sự ngạo mạn, hỗn láo với Chức sắc HTĐ, mang tính dạy đời, kẻ cả của một tên

đạo gian thì ai nghe mà bày đặt lừa mị người khác qua ý kiến ý kọt (!).

Lẽ ra còn một đoạn kết luận nữa để kết thúc bài viết này, nhưng như vậy cũng đủ rồi. Xin lỗi vì hơi nặng lời với ông Liêm và anh bạn Tài nào đó. Suy cho cùng, như vậy cũng vừa so với bản chất của một đạo gian!

Thánh Địa ngày 25 tháng 8 năm Bính Thân (25-9-2016)

Lê Minh Luân

<http://huongdaoflorida.com/thuctinhdi.html>

=====

ĐỪNG ĐỪNG XẢO MỊ GỌI TÀI TÌNH

Nhất Nguyên

Sau khi tôi đăng lại bài "Đôi Lời Cùng Những 'Kẻ Thù' Của Chức Sắc HTĐ" của Nguyễn Quốc Dũng núp dưới cái tên là Trần Quang Dũng trên facebook cá nhân của chúng tôi cùng với lời dẫn, thì nhận được nhiều tin nhắn của đồng đạo đề nghị nên đăng lên Diễn Đàn để mọi người thấy rõ về một Nguyễn Quốc Dũng và Nguyễn Thanh Liêm hơn. Tôn trọng theo đề nghị này, chúng tôi xin đăng lại nguyên văn lời dẫn cũng như bài viết nói trên của Nguyễn Quốc Dũng. Tựa do chúng tôi trích từ bốn câu thơ của Đức Chí Tôn được đăng trong trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển phần Thi Văn Dạy Đạo. Xin đăng ra đây coi như một món quà gửi tặng Nguyễn Quốc Dũng và HT Nguyễn Thanh Liêm:

Cho hay Trời Phật chỉ công bình,

Trước mắt ngờ ngờ thấy phép linh.

Huyền diệu mũi kim qua chẳng lọt,

Đừng đừng xảo mị gọi tài tình.

Mời đồng đạo đọc bài dưới đây của Nguyễn Quốc Dũng. Ở trang HTPQ, hắn lấy hàng loạt bút danh: Thanh Tịnh, Thanh Tâm, Anh Thư, Nhất Sinh, Phương Trâm, Chí Thành.... Còn ở facebook thì lấy tên Nguyễn Hải Triều, Trần Quang Dũng...

Không biết hắn trá hình dưới hàng loạt bút danh với mục đích gì hay chỉ với một ý duy nhất là sợ mọi người biết hắn là Nguyễn Quốc Dũng - một tên dám viết bài mắng nhiếc cha đẻ của mình rồi in ra, phát cho mọi người, lấy một cái tựa chung là "Con Đường Lầm Lạc" (!). Bạn Nguyễn Quốc Dũng, nếu biết thân thì nên ăn năn là vừa và lo tu tỉnh lại:

*"Con bắt hiếu xay cưa đốt giả,
Mỏ bụng ra phanh rã tim gan.
Chuyển thân trở lại trần gian,
Sanh làm trâu chó đội mang lông sừng".*

Bài viết có tựa "**Đôi lời cùng những KẼ THÙ của Chức Sắc HTĐ**" được Nguyễn Quốc Dũng viết, núp dưới cái tên là Trần Quang Dũng trên FB, sau khi cháu Lê Minh Luân gợi cho tôi bài "**Thức Tỉnh Đi, Ông Đạo Gian Nguyễn Thanh Liêm**", được tôi biên tập lại và đăng lên Diễn Đàn Về Nguồn của HĐ Florida.

Nhìn những câu từ tục tằng của Nguyễn Quốc Dũng, những người có chút văn hoá và tỉnh táo đều "rùng mình" và thương hại anh ta. Sao tệ hại vậy bạn NQD, hay là bốn câu Kinh Sám Hối phía trên đã ứng vào bạn rồi(!).

Chỉ xin Các Anh có bài đăng trên Diễn Đàn Về Nguồn đã bị Dũng "chửi", hãy tha thứ và đừng chấp nhứt gì với Dũng. Cha của nó , nó còn chửi thì hướng hồ là anh em mình.

Chỉ thương cho các cháu trẻ: *Lê Minh Luân, Vân Lê,*

Phương Vy... chỉ vì tấm lòng chơn thành lo cho Đạo đã bị Nguyễn Quốc Dũng - với tư cách là người lớn, người tu - dùng những lời lẽ tục tằng thô lỗ chửi rửa các cháu, rồi các cháu nản lòng mà chậm trễ trên bước đường lập công bồi đức. Cố gắng lên các cháu, Đạo rất cần những người trẻ, có văn hóa, có học thức như các cháu đó.

Mời Các Anh, Các Cháu chúng ta cùng thanh thản cười to lên:

Phong trần mài một lưỡi gươm,

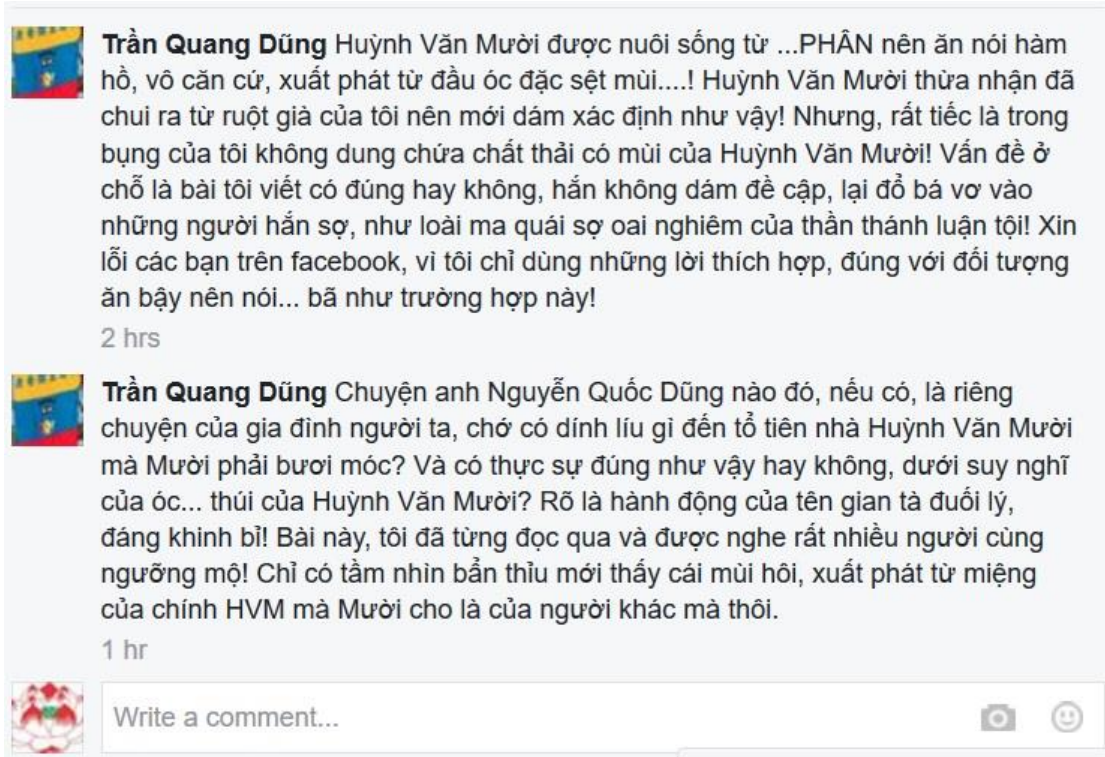
Những phường giá áo túi cơm, sá gì !

Florida, ngày 25-9-2016

Nhất Nguyên

GHI THÊM: 1/ Sau khi chúng tôi đăng bài này của Nguyễn Quốc Dũng thì thấy trên trang HTPQ cũng có đăng. Mời xem bài trên [trang HTPQ tại đây](#).

2/ Đồng thời trên trang facebook cá nhân của tôi, Nguyễn Quốc Dũng, núp dưới cái tên Trần Quang Dũng, có đăng lời comment như dưới đây, mời đồng đạo tương lãm:

----- o o O o o -----

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1589527938010190&id=100008589974015

[Trần Quang Dũng](#)

[14 hrs](#) ·

ĐÔI LỜI CÙNG NHỮNG "KẺ THÙ" CỦA CHÚC SẮC HTĐ!

Tôi rất ít tham gia bình luận vào những việc mà nhân gian gọi là "thị phi", nhưng vì không thể kềm lòng trước những thói ăn nói hồ đồ, "mất dạy" của những "kẻ thù" của chức sắc HTĐ nên buộc lòng phải lên tiếng, dù có phí lời với đám người có đầu óc vô minh, vô học thức kiểu dân "đá cá lặn dưa" (từ thường dùng của đám này trên trang Florida), coi như một lời dạy dỗ những đứa nghịch tử của Đạo Cao Đài, tiếp tay phá đạo, do tên Huỳnh Văn Mười cầm đầu - Mười là Phó Cai quản Thánh thất Hóc Môn, được Hội Đồng Chương Quản ban phong trước khi qua Mỹ (ai cũng có thể tìm hiểu ở

Thánh Thất Hóc Môn, tôi xác định đó là sự thật!). Huỳnh Văn Mười mới chính là tên "Đạo gian" mà phe nhóm hắn đã gán ghép cho người khác, vì khi ở Mỹ thì lờ đờ đạo là "Hương Đạo Florida" (một cái tên không đúng đâu vào đâu!), mà khi về Việt Nam thì trở mặt lại với tên gọi "Họ Đạo Florida" như Mười đã khoe trên vòng hoa trong tang lễ Thừa sử Lê Quang Tấn (có hình ảnh đăng trên trang Hội Thánh Phục Quyền) để tỏ lòng trung thành với Nguyễn Thành Tám.

Tôi không biết bác Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm là ai và cũng chẳng biết Huỳnh Văn Mười là tên nào, chỉ nêu lên nhận xét của mình là:

- Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm là một con người thật. Các bài viết của Ht Liêm không nhằm vào một cá nhân nào. Bác Liêm chỉ nói lên một thực trạng mà những người có tâm trung với Đạo đều cho là bác ấy nói đúng, và chỉ trên tinh thần vì đạo mà khuyên can, không có lời lẽ hồ đồ, mạt dạy như đám ba xàm bá láp trên trang mạng "Họ Đạo Florida" của tên hai mang Huỳnh Văn Mười.

Không Tử đã dạy: "Kẻ khen ta sai là kẻ thù của ta, người phê bình ta đúng là thầy của ta". Như vậy, không cần đề cập bác Liêm có xứng đáng để các vị chức sắc HTĐ gọi là "Thầy" hay không; nhưng điều chắc chắn, những tên gian tà, tiểu nhân hợp tác với "Họ Đạo Florida" của tên Huỳnh Văn Mười đích thị là KẼ THÙ CỦA CHỨC SẮC HTĐ vì đã "khen" cái sai của chức sắc HTĐ mà nhơn sanh đã nhìn thấy quá rõ!

BÁC LIÊM RẤT ĐÚNG KHI YÊU CẦU CHỨC SẮC HTĐ TRẢ LẠI VĂN PHÒNG HTĐ!

Chức sắc HTĐ đã tự ý thành lập ban bộ và chính việc thành lập này mà "Hội Thánh Nguyễn Thành Tám" mới chiếm lấy Văn Phòng HTĐ, xem các vị các vị HTĐ này có dám chống đối không! Mà rõ thật, các vị chức sắc không một lời chống

cự và lại còn "ngoan ngoãn" chấp hành! Một sự thất vọng vô cùng của nhơn sanh, những người sẵn sàng dấn thân dưới ngọn cờ do HTĐ khởi nghĩa! Nếu chức sắc HTĐ quyết tâm bảo vệ quyền tồn tại của mình nơi văn phòng HTĐ thì nhơn sanh sẽ cùng chung sức đấu tranh gìn giữ, cho dù phải hy sinh.

Tóm lại, Văn phòng HTĐ sẽ không bị chiếm lấy nếu không có phiên họp của chức sắc ngày mừng 2/9/Ất Mùi, vì đó là một sự thách thức đối với Nguyễn Thành Tâm! Mấy vị chức sắc ỷ mình là đàn anh nên tự ý lấy tài sản của Đạo để "đặt" vào ván bài mà không lượng sức mình. Khi thua thì bỏ chạy, để lại cho Đạo và nhơn sanh gánh chịu thiệt thòi. **ĐÂY ĐÚNG LÀ MÓN NỢ MÀ CHỨC SẮC HTĐ PHẢI TRẢ!** Tín đồ đàn em vẫn có quyền lên tiếng việc chức sắc đàn anh tự ý dùng tài sản của cha mẹ chung làm của riêng khi lấy đi "đánh bạc" như vậy, nên có lời yêu cầu đàn anh phải có trách nhiệm lấy lại là điều hợp lý lẽ, xứng đáng là đứa con biết gìn giữ tài sản cha mẹ để lại.

Nhân danh người con hiếu Đạo và biết trân trọng, nâng niu sự nghiệp của Hội Thánh, tôi xin nặng lời TRỊ TỘI cái đăm nịnh bợ vô giáo dục, vô đạo đức, cho xứng với câu "Đi với Bụt, mặc áo cà sa; đi với ma, mặc áo giấy":

Hỡi các ông: AN BÙI, VÂN LÊ, ĐIỀN LẠC, ĐOÀN MINH THUY, NGUYỄN MINH HIỆP, PHẠM THANH BÌNH, BÙI THANH AN, LÊ MINH LUÂN (tên này mới xuất hiện, có lẽ là cùng giòng giống với HVM, xét qua bài viết)!

- Các ông có đồng đảng với tên không phải là con người: Huỳnh Văn Mười, không?

Sở dĩ tôi đề quyết như vậy do Huỳnh Văn Mười đã thừa nhận: Chính hắn đã "ĐỂ CON RA MÀ KHÔNG BIẾT CON MÌNH SANH VÀO NGÀY THÁNG NĂM NÀO" (trong bài của HVM nói về Sĩ tử Phan)! Là con người thì đâu có vậy! Làm cha mẹ phải có trách nhiệm với con cái đến từng

vết xước nhỏ trên cơ thể, nói gì đến ngày sanh tháng đẻ! Chỉ có con gà, con bò, con heo, sau khi làm xong việc truyền giống mới quên hết và có lý luận như vậy! Các ông tự nguyện chui vào cái "chuồng" có tên Hương Đạo không ra Hương Đạo, tên "Diễn đàn" mà chẳng phải diễn đàn, lợi dụng hàng chữ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà chỉ viết những bài đi bôi mọc, chửi rửa, thóa mạ chức sắc Hội Thánh khi các ông bị đuối lý, tức là các ông đã chui vào nơi trú ngụ của "CON Huỳnh Văn Mười" rồi "sủa" hay "gáy" đồng cho an toàn! Như vậy, người ta sẽ gọi các ông là gì?

Rồi các ông cùng nhau kẻ tung, người hứng, tâng bốc qua lại cái sai rõ nét của chức sắc Hiệp Thiên Đài! Đó là một việc làm "liếm dép", là một loại KẼ THÙ GÓM GHIẾC CỦA CHỨC SẮC HTĐ, theo như lời dạy của Đức Khổng Tử! Tại sao các ông không vào facebook tranh luận với những quan điểm trái chiều, nơi mọi người được tự do phát biểu để tìm ra lẽ phải trên tinh thần lễ giáo?

- Các ông có xứng đáng khi được gọi là "một lũ mất dạy", là giống loài vô đạo đức? Vì bác Liêm đã tám mươi mấy tuổi rồi (đáng tuổi ông nội, hay chí ít là cha, anh của các ông) mà các ông ăn nói với bác ấy như vậy hay sao? Hội Thánh nào dạy các ông ăn nói lỗ mãng như vậy? Trong khi bác Liêm chỉ nói việc Đạo, chưa hề đụng đến cao tăng cố tổ bảy đời nhà các ông hay cá nhân các ông mà!

- Các ông là LOÀI MA QUỶ, chỉ lấy nick name mà thóa mạ người thật, có danh tánh hẳn hoi, được Hội Thánh phong là "THIÊN THẦN"; chỉ dám núp trong bóng tối mà bô báng người đường đường chánh chánh dưới ánh mặt trời, mà đã một lần, Điền Lạc đã được ai đó giáo dục rồi!

- Các ông là NHỮNG KẼ TIÊU NHÂN HÈN NHÁT, chỉ biết nịnh bợ để trục lợi! Có giỏi thì đứng lên lấy lại văn phòng HTĐ trả lại cho Hội Thánh và nhơn sanh đi! Đó mới là việc làm hỗ trợ chức sắc HTĐ thiết thực đó! Làm đi!

Đừng lý luận băng quơ, hồ đồ, vô giáo dục như vậy nữa, chỉ làm người ngoài nhìn vào biếm nhẽ cho Đạo Cao Đài!

Trang web của bác Liêm chưa bao giờ tập trung các thành phần vô liêm sỉ để thóa mạ một cá nhân nào như các ông đã làm ở "chuồng" của HVM! Chỉ có những kẻ tiểu nhân, khi đuối lý mới dùng cái bản chất chợ đời, "đá cá lặn dưa" để bôi mốt, chửi rửa người chân chính đã vì việc chung của Đạo. Chỉ có đồng loại các ông mới làm việc đó!

Tóm lại, các ông có tài giỏi thì đứng ra "làm bia đỡ đạn" cho chức sắc HTĐ trong việc lấy lại tòa nhà Văn phòng HTĐ trả lại cho Hội Thánh và nhơn sanh đi! Đó là việc cần làm trước mắt rất thực tế mà bác Liêm đã hướng dẫn cho chức sắc HTĐ đó! Đừng khua môi múa mép như những thằng hề kiếm cơm giữa chợ!

Nếu không làm được việc này thì các ông đừng mở miệng mồm hôi thối mà thóa mạ chức sắc chân chính như bác Liêm nữa. Nếu các ông vẫn tiếp tục, tôi sẽ có những lời lẽ khác! Muốn hạ trâu bò thì phải dùng dao mổ trâu bò mới đạt hiệu quả, chẳng ai dùng đàn, khảy tai trâu mà hạ được trâu cả. Các ông nên nhớ!

----- HẾT -----

<http://huongdaoflorida.com/dungdungxaomi.html>

=====

LỜI ĐỀ NGHỊ 50 XU.

An Bù

Tôi viết bài này để phân tích giá trị của lời đề nghị trong bài viết "**Chức Sắc HTĐ Cần Phải Làm Gì Trên Tiến Trình Phục Hồi Cơ Đạo**" của HT Nguyễn Thanh Liêm.

Vừa qua, hàng loạt các bài viết của HT Nguyễn Thanh Liêm đăng trên trang mạng hoithanhphucquyen.org thấy không có mục đích nào khác hơn việc tìm mọi cách trích điếm, hạ uy tín các Chức Sắc Hiệp Thiên Đài.

Những bài viết phản hồi của các huynh đệ đã phân tích rõ: Ông là kẻ từ chối linh hồn, ông là người không muốn Hội Thánh phục quyền, ông là người không có tầm nhìn, Ông là tên Đạo gian v.v. Tôi cũng rất lấy làm đau lòng khi nghe các bằng hữu nói Ông như vậy. Những tưởng những lời xây dựng chân thành đó giúp Ông thức tỉnh mà chọn con đường để đi là trở về im lặng nhập tịnh. Nào dè, có lẽ thuốc chưa đủ đắng nên chưa đủ được tật chằng?

Sau đây tôi xin phép có vài nhận xét về bài viết nói trên của Ông HT Nguyễn Thanh Liêm cho đồng Đạo hiểu thêm về Ông chút nữa:

Ý số 1:

Ông Liêm viết: *“nếu muốn thực hiện công trình vĩ đại "phục quyền Đạo" thì nhiệm vụ trước mắt, các chức sắc HTĐ phải lấy lại CHỦ QUYỀN VĂN PHÒNG HTĐ do chính các vị đã đánh mất”*.

Nhận xét: “CHỦ QUYỀN VĂN PHÒNG HTĐ” và “CHỦ QUYỀN HTĐ” là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Ông đã cố tình đưa dư luận thấy sai cái ý nghĩa tôi thiếu này. Nếu nhơn sanh có một chút kiến thức thôi cũng có thể biết cái chân lý sau đây: **“Có Văn Phòng HTĐ chưa chắc có được Đạo Quyền của HTĐ, ngược lại khi đã có chủ quyền HTĐ thì đương nhiên sẽ có Văn phòng HTĐ và tất cả...”**

Ý số 2:

Ông viết: *“...do chính các vị đã đánh mất”*... từ sự hiểu biết lơ mờ như phân tích ở trên, Ông vội vàng kết luận

như thế. Xin đồng Đạo giải thích giúp cho Ông Liêm hiểu câu này, tôi thấy làm biếng quá: “**Văn Phòng Hiệp Thiên Đài đã mất từ khi nào mà ông Liêm đổ thừa do chính các vị (Chức sắc HTĐ) đánh mất?**”. Nếu Ông là người lịch lãm Đạo pháp và có lòng lo cho Đạo thì Ông đã biết “*Văn Phòng HTĐ*” đã mất từ khi Đạo lệnh 01 ra đời năm 1979 rồi. Có lẽ ông ngu quên nếu không nói là ông không có một tí nào hiểu về HTĐ cả nên khi nghe tin các Chức Sắc HTĐ về họp, rồi Khôi Nhơn Sanh đến, rồi Văn phòng HTĐ bị đóng cửa..; thì ông vội khẳng định là Văn Phòng HTĐ do chính các anh (Chức sắc HTĐ) đánh mất.

Nhơn sanh bình dân ai cũng hiểu các Chức sắc HTĐ cố gắng lấy lại cái Văn Phòng đã mất 40 năm qua, nhưng do ma mãnh quỷ quyệt của cái Hội Thánh của Nguyễn Thành Tám mà không giữ được. *Thử đọc lại các bài viết của Nguyễn Thanh Liêm một năm qua (từ khi HTĐ công cử Q. Chương Quản) xem có lời nào giận dữ, trách móc việc đóng cửa văn phòng HTĐ của Chương Quản Nguyễn Thành Tám (Chương Tám) không?*

Ý số 3:

Ông Liêm viết: “**ĐÂY LÀ MỘT MÓN NỢ MÀ CHỨC SẮC HTĐ ĐÃ VAY CỦA HỘI THÁNH VÀ NHƠN SANH, NÊN KHÔNG THỂ KHÔNG HOÀN TRẢ! VÀ CŨNG SẼ KHÔNG MỘT AI TIN VÀO KHẢ NĂNG LÀM GIÀU CỦA CON NỢ TRONG KHI CHƯA TRẢ NỖI VỐN VAY BAN ĐẦU!**”

Rất tiếc, không lẽ ông Liêm đang sống trong một đất nước tự do dân chủ nên tự cho mình có đủ quyền ăn nói ngược ngạo, trở trái làm mặt, đổi đen làm trắng như vậy sao?. Dù đang ở một đất nước khi phát biểu một vấn đề gì cũng cân nhắc và uốn lưỡi dăm ba lần, nhưng người tín đồ chân chính trong nước cũng không có cái ăn nói lung tung như Liêm.

Ai cũng biết Văn Phòng HTĐ mất là do tập quyền lãnh đạo của Chương Tám lấy giao cho Ông Lê Minh Khuyên, rồi đóng cửa sau khi Ông Khuyên tạ thế. Vậy mà Liêm lại hồ đồ đi gán món nợ đó cho Chức Sắc HTĐ, rồi kết tội “*CHỨC SẮC HTĐ ĐÃ VAY CỦA HỘI THÁNH VÀ NHƠN SANH*” và buộc phải trả! Ra nước ngoài bấy lâu nay đầu óc của Ông cũng khá phát triển nhưng trái triều với đà đi lên của thế giới văn minh vậy ư!

Ý số 4:

Liêm viết: “*Muốn triệt tiêu chi phái tà đạo đang chiếm ngự Tòa Thánh Tây Ninh, phục quyền Hội Thánh chính thống, phải từng bước giành lấy Đạo quyền từ các Hương Đạo, Tộc Đạo rồi đến Châu Đạo. Khi các Châu Đạo đã liên kết thành hệ thống thì đầu não Tòa Thánh Tây Ninh chỉ là một cơ thể bất động vì tứ chi bị tê liệt, thì tự nhiên họ sẽ tan rã. Việc này không dễ dàng thực hiện vì đòi hỏi ý chí quật cường của toàn thể tín đồ và các Bàn Tri Sự. Và cũng không thể khôi phục Đạo quyền, nếu các địa phương không đồng lòng tiến bước dưới sự dẫn dắt của chức sắc đủ tài đức.*” Liêm đặt tên cho phương thức đó là “*TÁI THU ĐẠO QUYỀN TỪ CẤP CƠ SỞ.*”

Chính Liêm đã tự thú nhận:

“*Việc này không dễ dàng thực hiện vì đòi hỏi ý chí quật cường của toàn thể tín đồ và các Bàn Tri Sự. Và cũng không thể khôi phục Đạo quyền, nếu các địa phương không đồng lòng tiến bước dưới sự dẫn dắt của chức sắc đủ tài đức*”. Sao Liêm không nói thêm đây là một đề nghị vô trách nhiệm không khả thi? Khi đòi “*đòi hỏi ý chí quật cường của toàn thể tín đồ và các Bàn Tri Sự*”.

Vì những ý này mà tôi đặt cho bài viết tên là “**LỜI ĐỀ NGHỊ 50 XU**”. Nói như vậy tuy có làm sốc cho Liêm đôi chút với cái công suy nghĩ nát óc mới tìm ra được đề mong mỗi chờ cái Bàn Hương Án của các Chức sắc HTĐ tiếp

rước. Vì những lý do sau đây, nên Liêm đã viết: *“Nếu không lấy lại được Đạo quyền ở Văn phòng HTĐ thì xin nhắc nhở các vị chức sắc HTĐ: TÍN ĐỒ ĐÀN EM Ở CÁC THÁNH THẤT ĐÃ LÀM ĐƯỢC VIỆC NÀY, TRONG PHẠM VI TRÁCH NHIỆM! Hãy chuẩn bị bàn hương án mà đến tiếp rước!”*

Liêm đã không hiểu nội tình của Đạo thời hậu Hiến Chương 1997 (HC 97) như sau: Sau HC 97 hầu hết các Châu, Tộc, Hương Đạo đều bị phạm giáo (cánh tả) dựa thế lực khủng bố. Còn một số ít tâm huyết chỉ dừng lại ở chỗ không hợp tác với cái Cao Đài ngoài Pháp Chánh Truyền, còn các Thánh Thất thì hầu như khó giữ. Nếu có giữ được thì cũng bị nhóm cực hữu trong nước và hải ngoại phá tan! Liêm tự hào nào là “Gia Huynh” nào là “An Ninh Tây”... Các nơi đó đang giữ vững hay đang thụt lùi khi có cả hai nhóm Nguyễn Quốc Dũng và Dương Xuân Lương nhúng tay vào? Chức việc sở tại của Gia Huynh phải bỏ Thánh Thất Gia Huynh đi đến Thánh Thất Nghĩa Lộ cúng gần hết, Liêm ở Hải Ngoại có biết?

Liêm ở hải ngoại thì làm gì biết cái khổ của các Bàn Tri Sự Hội Thánh Em? Nơi nào vững mạnh thì cả hai cánh tả và hữu mon men tới phá?

Cái ấu trĩ nhứt mà Liêm cũng nói được là:

“Muốn triệt tiêu chi phái tà đạo đang chiếm ngự Tòa Thánh Tây Ninh, phục quyền Hội Thánh chính thống, phải từng bước giành lấy Đạo quyền từ các Hương Đạo, Tộc Đạo rồi đến Châu Đạo. Khi các Châu Đạo đã liên kết thành hệ thống thì đầu não Tòa Thánh Tây Ninh chỉ là một cơ thể bất động vì tứ chi bị tê liệt, thì tự nhiên họ sẽ tan rã”.

Nhận xét: 20 năm qua (hậu HC 97). Nhơn sanh đã từng gìn giữ từ các gia đình Đạo hữu, từ các Hương Đạo. Chỉ có miền Trung một vài nơi còn Tộc Đạo chứ không còn một Châu Đạo nào. Vì ngu quên mà Liêm không hay nhơn

sanh trong nước đã làm như vậy 20 năm qua! Liêm có lẽ nằm mơ khi đề nghị các liên kết Hương, Châu, Tộc như thế! Rồi đem cái nằm mơ bỏ láo lên cho là sáng kiến của mình, *nên tôi cho đề nghị của Liêm như trên là chỉ đáng 50 xu!* Thật là Liêm khi dễ hơn sanh quá lẽ vì đã chê hơn sanh mấy mươi năm qua trong nước không biết làm gì, cực khổ như thế nào! Mỗi một sự việc bất tưng Chương Tám đều bị tay chân của ông ta kết hợp với côn đồ khủng bố và đôi khi đưa đến “xô xát” gây thương tích!!!

Ha! Ha! Liêm còn cường điệu đem cái cách cổ điển trong kháng chiến chống Mỹ chống Pháp ra lý luận như sau: *“Không một cuộc đấu tranh giành được chiến thắng toàn vẹn nào mà không bắt đầu bằng những kỳ tích do các nghĩa quân kháng chiến giành được từ các địa phương riêng lẻ. Trên đà tiến công, thắng lợi sẽ tiếp tục đồng loạt lan rộng cho đến cùng trời cuối đất của lãnh thổ, lúc đó mới đạt được toàn thắng”*. **Cái cách lấy sức mạnh cơ bắp và bạo loạn này chư Chức Sắc và đồng Đạo trong nước để dành cho Liêm và các người cùng chí hướng với Liêm làm. Nếu cần, Liêm có thể cùng cam kết chạy đua với việc làm của Chức sắc HTĐ để xem kết quả cuối cùng sẽ về ai. Dám không?**

Hiệp Thiên Đài là người tu hành thuần túy, lo giữ Đạo và đòi Đạo cho hơn sanh theo kế sách mà Đức Chí Tôn và Đức Hộ Pháp đã dạy: *“Lấy yếu thắng mạnh, lấy nhu thắng cương, lấy dạy thắng khôn, lấy nhịn nhục đặng hình phạt, lấy hơn nghĩa để thắng bạo tàn, và lấy pháp lý thắng bàng môn tả đạo...”*.

Nếu Liêm có gan ký một cái gì đó với Chức sắc HTĐ ý nghĩa tương tự như một Hợp Đồng để thực hiện cách làm theo cách nghĩ của mình, tuyệt đối không chõ mũi vào người khác để người ta yên tâm lo cho Đạo sự. Dám không?

Lời thật mất lòng, mong Liêm đừng tự cho mình hay để cho đàn em lợi dụng danh mình mà phá rối công việc của HTĐ nữa.

Độc thấy văn viết hiện nay của Liêm sao có “AIR” giống văn của một người nào đó rất quen trong những bài tranh luận với Dương Xuân Lương vậy đó. Nếu cách Ông làm mà thành công, các anh về nắm quyền Đạo chắc còn hung dữ và xảo quyết hơn cả tập quyền của Chương Tám, tôi nhút quyết không bao giờ hợp tác với các anh.

Nay kính,

Thánh Địa, ngày 25 tháng 8 năm Bính Thân.

An Bù.

<http://huongdaoflorida.com/loidenghi.html>

=====

Những Phát Biểu cần lưu vào lịch sử Đại Đạo

Dương Xuân Minh

H.T Nguyễn Thanh Liêm viết:

“NẾU KHÔNG CÓ PHIÊN HỌP NÀY (*), HỘI THÁNH VÃN PHỤC HUNG, TỊCH ĐẠO ĐẠO TÂM VÃN KHAI MỞ, ĐỂ DÌU DẮT NHƠN SANH VÀO ĐỜI THÁNH ĐỨC!” (Ban Quản Trị dẫn đàn hoithanhphucquyen.org).

Trên đây là phần cuối của bài viết đăng trên Diễn Đàn Hội Thánh Phục Quyền do Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm làm trưởng Ban Quản Trị.

Ở đây, người viết không nhằm bình luận, tranh luận với Diễn Đàn này. Chỉ mong lưu lại cho đồng Đạo hiện tại được đọc và suy gẫm. Đồng thời lưu lại cho các thế hệ sau cũng được đọc. Vì có thể một thời gian sau Ban Quản Trị diễn đàn hoithanhphucquyen.org gỡ mất sẽ không còn bằng chứng nữa.

Tương cũng nên tóm lược diễn tiến nội dung đưa đến có mặt của bài viết này trên diễn đàn hoithanhphucquyen.org:

- Ngày 2 tháng 9 năm Ất Mùi, Tất cả Chức Sắc Hiệp Thiên Đài (CS-HTĐ) có một buổi hội nghị công cử Vị Quyền Chưởng Quản Hiệp Thiên Đài (Q. CQ-HTĐ).

- Sau đó văn Phòng HTĐ bị Ông Chưởng Quản Nguyễn Thành Tâm ra lệnh cho đóng cửa và đuổi tất cả Chức sắc-HTĐ ra khỏi nơi ấy.

- Những việc làm tiếp tục của Chức sắc-HTĐ đều bị Ông Nguyễn Thanh Liêm (Hiền Tài Ban Thế Đạo) nặng lời trích điếm.

- Những tín đồ hữu thế mong chờ HTĐ tái thủ phận sự; lo lắng cho HTĐ mới nhen nhúm bị phá hỏng nên một vài vị có viết bài tìm hiểu, giải thích sự cần thiết của HTĐ. Những bài viết này ủng hộ và mong muốn cho HTĐ làm tròn phận sự trong hoàn cảnh hết sức khó khăn hiện tại.

- Các tác giả như: HUỲNH VĂN MUỖI, ĐOÀN MINH THÙY, AN BÙI, VÂN LÊ, ĐIỀN LẠC, NGUYỄN MINH HIỆP, PHẠM THANH BÌNH, BÙI THANH AN có tham gia bài viết ủng hộ HTĐ, đã bị chính Ông HT Nguyễn Thanh Liêm, một Chức Sắc Ban Thế Đạo, trực thuộc Chi Thế HTĐ dùng lời lẽ nặng nề chửi mắng. Rồi cuối cùng Ông Liêm kết luận không cần HTĐ, nguyên văn như sau: “NẾU KHÔNG CÓ PHIÊN HỌP NÀY(*), HỘI THÁNH VÂN PHỤC HƯNG, TỊCH ĐẠO ĐẠO TÂM VÃN KHAI MỞ,

ĐỀ DÌU DẮT NHƠN SANH VÀO ĐỜI THÁNH ĐỨC!”.
Mời đọc [bài viết này tại đây](#).

Nay tôi xin đăng lại nguyên văn câu nói này để hậu thế được biết. Và lưu vào Đạo Sử.

DƯƠNG XUÂN MINH

(*) Phiên họp ngày 2-9-Ất Mùi để Công Cử Q. Chương Quản Hiệp Thiên Đài.

(**) Mời xem thêm bài "**Chừng Nào Đến Tịch Đạo Đạo Tâm**" của Nguyễn Minh Hiệp [tại đây](#)

o o o O o o o

PHỤ GHI:

Ban Quản Trị trang hoithanhphucquyen.org đã không đăng toàn văn lá thư gửi HT Nguyễn Thanh Liêm của Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười. Nhân bài viết của đệ Dương Xuân Minh, chúng tôi xin đăng lại toàn văn lá thư này cũng như bài "Lời Trần Tình" của huynh Đoàn Minh Thùy để đồng đạo so sánh, như dưới đây:

A- Thư gửi HT Nguyễn Thanh Liêm

Florida, ngày 29/9/2016

Kính gửi anh Ba Liêm (HT Nguyễn Thanh Liêm),

Tuần rồi tôi đã gọi anh hai lần, có lẽ thấy tên tôi hiện ra nên anh không bắt máy anh không bắt máy.

Sở dĩ anh nhận bức thư này qua đường bưu điện vì tôi biết địa chỉ email của anh là

huechuong34@gmail.com và *huechuong@yahoo.com* đã bị Nguyễn Quốc Dũng kiểm soát. Số là, cách đây vài năm, khi

anh mở tim đang nằm trong bệnh viện, lúc tôi online thì cũng thấy anh online, tôi mới bảo NQD là ông Liêm ở bệnh viện chắc khỏe lắm nên tôi thấy ông online; Dũng mới bảo tôi là anh nhờ nó kiểm tra xem email của anh có gì mới không. Tôi nghe mà giật mình, anh đã giao trứng cho ác! Muốn xem được email của anh từ một máy computer khác thì phải có mật khẩu (password) và anh đã đưa mật khẩu cho NQD. Từ đó anh đã nằm trong tầm không chế của NQD. Và mọi đường đi nước bước của anh đã bị nó kiểm soát rồi (thật đúng là cách làm của một công an).

Hiền huynh Đoàn Minh Thùy cùng các huynh khác ở trong nước nhờ tôi chuyển đến anh bài **Lời Trần Tình** này (tôi chưa đăng bài này lên Diễn Đàn Về Nguồn, để chờ câu trả lời của anh).

Có lẽ anh nên đọc lại những bài viết được ký tên là **Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm** được đăng trên trang hoithanhphucquyen.org dưới đây:

- *Chức Sắc HTĐ lại tiếp tục cầu lụy Chi phái Nguyễn Thành Tám...*

- *Chi phái Nguyễn Thành Tám "không cho" Chức Sắc HTĐ....*

- *Đề nghị vô hiệu hóa phiên họp ngày mùng 2 tháng 9 Ất Mùi 2015 của tập thể Chức Sắc Hiệp Thiên Đài.*

- *Chức sắc HTĐ cần phải làm gì trong tiến trình phục hồi cơ Đạo.*

- Bài viết có nick "... Trên Facebook":

**Thông báo của Chức Sắc HTĐ là lời trần trối hơn là một lời trần tình.*

** Đôi lời cùng những "kẻ thù" của Chức sắc HTĐ.*

** Viết cho Bùi Tử Ân (An Bùi).*

o o O o o

Sau khi đọc những bài trên, anh sẽ thấy có một Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm đang phá Đạo, đang cố tình cản trở bước đường phục hồi dân nền chánh pháp của Đạo của Chức sắc HTĐ. Anh sẽ thấy có một Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm đang cố tình bôi mọc, chỉ trích, đánh phá Chức sắc HTĐ bằng những lời lẽ không phải của người tu nhằm ý đồ xấu xa là lừa mị, lôi kéo, chiêu dụ nhơn sanh để nhơn sanh không còn tín nhiệm Chức sắc HTĐ nữa (hành vi này là phá Đạo chớ còn gì nữa).

Và như vậy, tiếng tăm tốt đẹp, lo cho cơ Đạo, bảo thủ chơn truyền của một HT Nguyễn Thanh Liêm trước đây, giờ không còn nữa. Ngược lại, HT Nguyễn Thanh Liêm đang nhận được làn sóng phản nộ, bất bình thậm chí coi thường vì những bài viết ký tên ông ở trên của đồng đạo và Chức sắc trong cũng như ngoài nước.

Ai đã mạo danh anh để viết những bài đó khiến cho mọi người coi thường và rẻ rúng anh, khiến cho anh bị thân bại danh liệt như bây giờ vậy anh Ba ? Chính là Nguyễn Quốc Dũng!

Mời anh vào mục Chuyên Đề của Diễn Đàn Về Nguồn thuộc HĐ Florida (huongdaoflorida.com) để đọc những bài viết của đồng đạo cho thấy mức độ phản nộ và coi thường HT Nguyễn Thanh Liêm đến mức nào:

1/ Những tâm nhìn của Phạm Thanh Bình.

2/ Những kẻ từ bỏ linh hồn của Điền Lạc.

3/ Những phương pháp khả thi để phục quyền Đại Đạo của Đoàn Minh Thù.

4/ *Suy nghĩ về bài viết "Chức sắc HTĐ....." của Nguyễn Minh Hiệp.*

5/ *Tên Đạo gian Nguyễn Thanh Liêm đã lộ rõ nguyên hình của Nguyễn Minh Hiệp.*

6/ *Xác không hồn của Vân Lê.*

7/ *Thực tình đi, ông đạo gian Nguyễn Thanh Liêm của Lê Minh Luân.*

8/ *Lời đề nghị 50 xu của An Bùi*

Quý Chức sắc, anh em đồng đạo và cá nhân tôi hy vọng rằng sau khi đọc lại những bài viết đã nêu ở trên cũng như bài *Lời Trần Tình* của huynh Đoàn Minh Thùy gửi cho anh, anh sẽ có một quyết định sáng suốt nhằm phục hồi lại danh dự và uy tín của anh đối với Chức sắc, đồng đạo và bạn bè anh em trong cũng như ngoài nước mà chính *Nguyễn Quốc Dũng* đã cố tình làm tổn thương khi nhân danh anh.

Tôi nghĩ có hai cách để giúp anh phục hồi lại danh dự và uy tín của mình, đó là:

- Hoặc là, anh viết tay vào một tờ giấy và ký tên và gửi cho tôi, đại ý như: "Kính gửi Chú Mười, tôi HT Nguyễn Thanh Liêm xác nhận những bài viết trên trang hoithanhphucquyen.org nhằm đánh phá Hiệp Thiên Đài không phải của tôi, mà là Nguyễn Quốc Dũng đã mạo danh tôi để làm những việc đó".

- Hoặc là, chúng ta hẹn nhau để trao đổi qua điện thoại có ghi âm về vấn đề này. Ngày giờ do anh quyết định.

(Xin lưu ý là mọi trao đổi đều phải qua đường bưu điện hoặc bằng điện thoại. Tuyệt đối không qua đường email).

Kính anh Ba,

Các Anh trong nước cũng như cá nhân tôi, khi gửi cho anh lá thư này đều có một mong muốn chung là giúp anh phục hồi lại những gì mà suốt mấy chục năm trời tu hành khổ hạnh anh mới có được, nay anh lại để đánh mất bởi tay Nguyễn Quốc Dũng.

Cuối cùng, tôi xin cầu nguyện Đức Hộ Pháp giúp anh để anh có được một quyết định sáng suốt.

Trân trọng kính chào và chờ tin anh.

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười.

B- Lời Trần Tình

LỜI TRẦN TRÌNH.

Giải oan cho Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm.

Sắp đến ngày mừng 2 tháng 9 năm Bính Thân, kỷ niệm một năm ngày các Chức Sắc HTĐ công cử vị Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài để từng bước lập lại trật tự kỷ cương Luật Pháp.

Không có việc làm nào hài lòng toàn thể mọi con người cả. Việc trở về của CS.HTĐ cũng vậy, được đa số đồng Đạo ủng hộ và chung sức chung lòng để lo cho cơ Đạo. Nhưng cũng có một số người không hài lòng phản đối vì mất quyền lợi. Với điều kiện trong tay chỉ có chuông mõ và đức tin, các CS.HTĐ có cái cách đi của mình: Lúc nào cũng dụng đạo đức để hành xử.

Trong lịch sử đấu tranh đòi quyền Đạo (kể cả quyền Đời) trên thế giới chưa có cuộc đấu tranh nào có hoàn cảnh tương tự như hiện tại mà Quý CS.HTĐ đang gặp phải và dần thân. Ngày xa xưa, đã có các cuộc Thánh chiến như Thập Tự Chinh, ngày nay cuộc thánh chiến giữa Hội Giáo và Công

Giáo đang diễn ra quyết liệt!. Các cuộc chiến tranh tôn giáo đã giết chết biết bao tín đồ ngoan đạo của cả hai phía...

Đạo Cao Đài của Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế không đi theo các vết xe đổ như vậy, nên đã có cách đi riêng của mình. Bất chiến mà chiến, bất bạo động mà bạo động. Cách đi này đã bị Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm trên trang hoithanhphucquyen.org liên tục viết nhiều bài chỉ trích thậm chí đòi phế bỏ phiên họp công cử mừng 2 tháng 9 năm Ất Mùi tức là phế bỏ trách nhiệm Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài. Việc này đã gây phản nộ cho nhiều người đang có đức tin mãnh liệt, ủng hộ việc làm và cách đi của Quý CS.HTĐ. Nhiều tác giả trong nước đã bày tỏ sự bức xúc qua các bài viết chính luận để phân tích đăng trên Diễn Đàn Về Nguồn.

Một bằng hữu vốn là một Chức Sắc thân cận và quen biết rất thân với Hiền Tài Nguyễn Thanh Liêm cũng nằm trong số ấy. Thấy các bài viết đăng trên trang mạng hoithanhphucquyen.org với tên HT Nguyễn Thanh Liêm, Ông đã gọi điện thoại qua thẳng và trực tiếp gặp HT Nguyễn Thanh Liêm để xác minh. Thì, ôi thôi! một sự thật vô cùng bất ngờ sừng sốt làm bật ngựa mọi người!

Ông Liêm trả lời là không hề viết và cũng không hề hay biết các bài viết có các tựa đề và nội dung phản đối HTĐ như vậy. Hiền Tài Liêm cho biết lúc này đang dưỡng bệnh nên giao diễn đàn lại cho một đàn em tuổi trẻ quản lý. Đúng là nó “ thẳng đàn em nào đó” đã giết tôi rồi!

Kính quý đồng Đạo, và các tác giả có bài đăng trên Diễn Đàn Về Nguồn. Theo như thông tin trên thì có một kẻ ác ý đã mạo danh HT Nguyễn Thanh Liêm viết bài chống đối Hiệp Thiên Đài. Chúng ta vì sự nghiệp chung của Đạo đã nóng ruột lên tiếng, nhưng chúng ta đã mắc vào mưu ly gián của “ thẳng đàn em nào đó” của Nguyễn Thanh Liêm. Coi như chúng ta đã trách nhầm HT Nguyễn Thanh Liêm. Nên

kể từ đây, tôi sẽ không truy cứu các bài viết của Ông HT Liêm nữa. Mong Ông HT Liêm sớm có lời đính chánh chính thức về sự mạo danh này cho dư luận được biết. Nếu cần thì nên nêu tên của người ấy cho dư luận biết luôn một thể!!!

Ngày nào chưa có được bài viết đính chánh thì Ông HT Nguyễn Thanh Liêm vẫn còn phải chịu trách nhiệm về nội dung các bài viết này! Mong quý HTĐM có lòng lo chung cho cơ Đạo nên tạm nghỉ một thời gian để chờ đợi và cũng không nên tranh luận với các ý kiến trái chiều trên facebook! Chân Lý không tranh luận!!!

Tôi xin mượn lời dạy của Đức Chí Tôn như sau để kết thúc bài Trần Trình này.

“Đinh ninh Thầy dạy trẻ đôi lời

Mình biết Đạo mình giữ đó thôi.

Mặc kẻ thường tình ngu biếm nhẽ

Phải coi nên chỗ để nên lời”

Trích Thi Văn Dạy Đạo (TNHT Q.I trang 116)

Nhân ngày kỷ niệm một năm công cử Quyền Chương Quản 2 tháng 9 Ất Mùi. Tôi thành tâm cầu nguyện Ông trên Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu, các Đấng Thiêng Liêng ban bố hồng ân giúp cho Ngài Cải Trạng Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài được quý thể khương cường, tăng long đắc thọ để lèo lái con thuyền Đại Đạo đến bến bờ phục hưng chánh giáo!

Nay kính

Thánh Địa, ngày 29 tháng 8 năm Bính Thân

Đoàn Minh Thùy.

<http://huongdaoflorida.com/nhungphatbieu.html>

Phần hai: QUAN ĐIỂM

THÁNH LỆNH 257

HỌ-PHÁP-ĐUỐC
Văn-phòng
-:-:-

Số: 257/HP-HN

Đ A I - Đ A O T A M - K Y P H O - Đ O
(Tam-thập nhị niên)
T O A T H A N H T A Y N I N H

HỌ-PHÁP-CHƯƠNG-QUẢN NHỊ HỮU HÌNH ĐÀI
HIỆP-THIỆN và CỬU-TRÙNG

T H Á N H - L I N H

Gởi cho HIỆN-PHÁP H.T.Đ. thay mặt HỌ-PHÁP
và ba vị CHÁNH-PHOI-SU Cửu-Trùng-Đài.

Chư Hiên-Huynh và Hiên-Hữu,

Theo Chơn-Truyền luật-pháp của Đạo thi Thánh-thể Đức, CHỈ-TON từ tín-đồ dĩ chí tới Giáo-Tông và HỌ-PHÁP thì nó chỉ làm một với nhau. Các bạn đã ngó thấy, trên thi cổ Giáo-Tông, HỌ-PHÁP và Đâu-Su, còn dưới thi Chánh-trị-sự, Phó-trị-sự và Thống-sự là Giáo-Tông, HỌ-PHÁP và Đâu-Su em, thì dấu cho cội Đạo bị cắt từ trên tới gốc đi nữa, thì nó vẫn nhảy chọi, biến thành năm bảy cây khác. Đó đã chỉ rõ rằng Hội-Thánh của Cao-Đài chẳng hề dứt tuyệt.

Ấy vậy, chiếu theo khuôn luật trên, hề quyền trên ai đã bị quý quyền truất-phê, thì dưới phải tiếp-tục cầm quyền Thiêng-liêng của Đạo.

Có lẽ chánh-quyền Ngô-Đình-Diệm sẽ bắt những Chức-Sắc yêu-trọng của Hội-Thánh Cửu-Trùng-Đài và Phước-Thiện, thì tức-cập giờ này phải công-cử người thay thế để sẵn đứng đương đầu cùng thời-cuộc. Nói cho cùng nước, Chức-Sắc Thiên-phong mà bị bắt hết đi nữa thì dưới này các Ban-Tri-Sự và Tín-đồ cùng công-cử người thay thế cho họ.

Chức-Sắc Thiên-phong đang cầm quyền của hai Hội-Thánh phải dự-định sẵn người thay thế cho mình trước khi bị bắt.

Phải triệt-để tuân y và thi-hành THÁNH-LINH này./-

M Kim-Biên, ngày mùng 9 tháng 2 Đ. Dậu

(10 - 3 - 1957)

H O - P H Á P

(ký tên đóng ấn)

Sao y bản chính
T O A T H A N H, ngày 18 tháng 3 Giáp-Thìn
(29 - 4 - 1964)

Chương-Quản BỌ-PHÁP-CHÁNH

HIỆN-PHÁP

TRUNG-HỮU-ĐỨC

Dẫn nhập:

Nghĩ rằng, việc ứng dụng Thánh lệnh 257 trong bối cảnh hiện tại là vô cùng quan trọng và có ý nghĩa không những về mặt lý luận mà còn về mặt pháp lý đối với việc củng cố và thành lập thêm Bàn Trị Sự (không phải Tổ nghị Lễ), các Bàn Trị Sự liên hiệp lại với nhau cũng như việc chuẩn bị cho Đại Hội Nhơn Sanh nếu có những điều kiện khách quan cho phép (chúng tôi sẽ đề cập đến những vấn đề này trong những bài viết sau). Nên chúng tôi trình bày lại những phân tích về TL 257 để làm cơ sở lý luận cho những bài viết sau này về mặt ứng dụng của Thánh Lệnh 257.

Luận điểm trong bài viết này đa số được trích từ những bài viết của chúng tôi xoay quanh Thánh Lệnh 257 đã được đăng trên trang Phục Quyền Hội Thánh của huynh Tây Qui (nay không còn hoạt động).

*Có người cho rằng (và chánh quyền cũng nghĩ như vậy) bây giờ đã có Hội Thánh rồi thì cứ do theo đó mà hành đạo, có gì phải bày vẽ ra thêm. Đây là một sai lầm nghiêm trọng của đảng Cộng sản Việt Nam và chánh quyền Việt Nam khi lãnh đạo đất nước trong đó có tôn giáo. Bằng **ngạo mạn vô thần** cùng với lối suy nghĩ duy ý chí và phương tiện là bạo lực và trấn áp (đây là cốt lõi của chuyên chính vô sản), đảng Cộng sản VN đã chen vào lãnh vực tôn giáo, một lãnh vực tâm linh mà với thói ngạo mạn vô thần, họ không thể nào hiểu được và làm được. Vô tình hay hữu ý, **họ đã tạo ra một rạn nứt, một bất ổn lớn và lâu dài trong lòng người dân có tôn giáo tức trong lãnh vực tôn giáo.** Đây là một mảng xã hội dân sự quan trọng và cơ bản nứt trong xã hội Việt Nam.*

Do tầm quan trọng của TL 257 trong việc ứng dụng vào bối cảnh Đạo quyền hiện tại nên bài viết không tránh khỏi sơ sót, mong được chỉ giáo thêm.

Nhất Nguyên.

PHẦN MỘT

Có vị cho rằng năm 1957 (năm Đức Hộ Pháp ra TL) và hiện tại là hai hoàn cảnh hoàn toàn trái ngược nhau và TL 257 chỉ áp dụng tại thời điểm mà chánh quyền Ngô Đình Diệm khủng bố Đạo Cao Đài chứ không áp dụng được trong thời điểm hiện nay. Thiết tưởng cũng nên phân tích thêm để rộng đường dư luận.

Trước tiên, xin điểm qua một vài mốc thời gian :

Vào năm 1955 (Ất Mùi), tướng Nguyễn Thành Phương, theo kế hoạch của chánh quyền Ngô Đình Diệm, thành lập Ban Thanh Trừng, giam lỏng Đức Hộ Pháp trong Hộ Pháp Đường từ ngày 20 tháng 8 năm Ất Mùi (1955) đến ngày mùng 5 tháng giêng năm Bính Thân (1956) - khoảng 5 tháng – lúc 3 giờ khuya Đức Hộ Pháp quyết định ra đi để tránh cảnh huynh đệ tương tàn. Khoảng một năm sau, ngày 11-01-Đinh Dậu (10-02-1957), TL 257 ra đời và Đức Hộ Pháp qui thiên khoảng hai năm sau đó, ngày 11-01-Kỷ Hợi. Chính vì hoàn cảnh ra đời của TL như thế nên có người cho rằng TL chỉ áp dụng tại thời điểm đó mà thôi.

Nhưng TL 257 từ đó đến nay vẫn chưa được áp dụng.

Sở dĩ TL 257 tại thời điểm đó chưa được thi hành vì **chưa hội đủ điều kiện cần có theo nội dung TL**. Mặc dầu chánh quyền Ngô Đình Diệm ra sức khủng bố Đạo Cao Đài đến nỗi Đức Hộ Pháp phải lưu vong sang Miên Quốc, thậm chí còn có kế hoạch triệt hạ quả Càn khôn tại Đền Thánh để thay bằng cây Thánh giá, v.v... Và ngày 1/11/1963 đã kết thúc chế độ Ngô triều, nên Hội Thánh ĐTKPĐ TTTN vẫn còn tồn tại.

Điều kiện cần có trong TL 257 là gì? Đó là, xin trích nguyên văn TL, **“Dù cho cội Đạo bị cọt từ trên tới gốc đi nữa thì nó vẫn nảy chồi, biến thành năm bảy cây khác. Đó đã chỉ rõ rằng Hội Thánh của Đạo Cao Đài chẳng hề bị**

tuyệt”, và “Hễ quyền trên của ai đã bị qui quyền truất phế thì dưới phải tiếp tục cầm quyền thiêng liêng của Đạo”.

Tóm lại, điều kiện cần có để áp dụng được TL 257 là:

- 1- *Cội Đạo đã bị cõt từ trên tới gốc,*
- 2- *Quyền trên đã bị qui quyền truất phế.*

Vào thời chánh quyền Ngô Đình Diệm dù Đạo bị đàn áp nhưng **“cội Đạo chưa bị cõt từ trên tới gốc”** và **“quyền trên (Hội Thánh Anh) chưa bị truất phế”** nên chưa hội đủ điều kiện để ứng dụng Thánh lệnh này. Cho nên, *không kể chánh quyền NĐD mà là bất cứ chánh quyền A,B nào là tác nhân cho hai điều kiện trên trở thành có thực thì Thánh lệnh 257 sẽ được áp dụng.*

Sau đây là **những chứng minh chúng ta đã có đủ hai điều kiện cần có nêu trên:**

- Bằng công cụ của chuyên chính vô sản (bạo lực và trấn áp), đảng Cộng sản VN và chánh quyền VN đã dựng lên **Bản Án Cao Đài (1978)** để dọn đường cho việc giải thể toàn bộ các cơ cấu tổ chức Chánh trị đạo từ trung ương Tòa thánh đến các địa phương qua **Đạo lệnh 01 (1979)**.

- Tiếp theo là **Quyết định số 124/QĐ-UB ngày 04/6/1980** của UBND tỉnh Tây ninh nhằm chiếm đoạt tất cả *“các cơ sở vật chất ,thiết bị vật tư, lương thực, tài chánh, động sản và bất động sản của Đạo”* (trích điều I mục 5 của QĐ).

- Chưa hết, Ban Bí thư Trung ương đảng Cộng sản VN ra **Thông Báo số 34-TB/TW ngày 14-11-1992**, với nội dung chủ yếu là: *“ Chủ trương của ta là không khuyến khích phát triển các tôn giáo, trong đó có đạo Cao Đài”* và *“ Về tổ chức, không cho phép đạo Cao Đài lập bộ máy hành chính như bộ máy hành chính nhà nước và không cho thống nhất các hệ phái Cao Đài toàn quốc dưới bất cứ hình thức*

nào, kể cả hình thức liên hiệp”. Thông báo này là tư tưởng chủ đạo để dẫn đến những văn bản tiếp theo:

1) **Hướng dẫn số 21-HD/DV ngày 29-01-1994** của Ban Dân vận Trung ương đưa ra chủ trương: “ *Công tác tranh thủ Chức sắc, khẩn trương xây dựng lực lượng cốt cán trong các hệ phái Cao Đài là một yêu cầu quan trọng*”. Cụ thể là: “ *Có thể lựa chọn sử dụng các cán bộ đảng viên xuất thân từ đạo Cao Đài là cán bộ Cao đài vận trước đây, nay còn uy tín trong tín đồ, chức sắc, vững vàng về chính trị, có sức khỏe, tham gia các cơ quan lãnh đạo của các hệ phái Cao Đài*”, và “ *tên gọi của cơ quan đứng đầu có thể là : Hội đồng Chương quản, Hội đồng Lãnh đạo Hội thánh, Hội thánh....tùy theo từng hệ phái*”.

Vậy là rõ. Thành phần lãnh đạo trong cơ quan đứng đầu của Đạo là “ những cán bộ đảng viên xuất thân từ đạo Cao Đài” hoặc là “ lực lượng cốt cán” được Đảng Cộng sản xây dựng chứ không phải là những bậc chơn tu, không phải là hàng thánh thể của Đức Chí Tôn trọn hiến thân mình để phụng sự vạn linh, phụng sự Đạo nghiệp. Và ta thấy xuất hiện những danh từ ngoài luật pháp chơn truyền như Hội đồng Chương quản, Hội đồng Quản lý.....cũng được đảng Cộng sản đặt tên cho.

2) Kế đến là **Thông báo số 10-TB/TGCP ngày 30-12-1995** của Ban Tôn giáo Chính phủ. Trong mục tình hình một số hệ phái Cao Đài, Thông báo này xác nhận: “ *Sau giải phóng, TA (xin nhấn mạnh chữ TA) giải tán bộ máy hành chánh đạo, trưng thu cơ sở vật chất ... ”*.

Vậy là rõ. Ai còn mơ hồ hay nguy biện rằng Hội Thánh đã tự giải thể các cơ quan hành chánh đạo ?! Và có người còn hô hào phải nhìn nhận/chấp nhận/phục hồi Đạo linh 01!

3) Đặc biệt là **Kế hoạch số 01-KH/TU ngày 27-5-1996** của Tỉnh ủy Tây ninh đưa ra những bước thực hiện cụ

thể nhằm xóa sạch một Đạo Cao Đài của Đức Chí Tôn lập ra theo đúng luật pháp chơn truyền . Nếu dùng từ ngữ trong Thánh Lịnh 257 thì **Đạo Cao Đài từ đây đã “ bị cốt từ trên tới gốc”** bởi chánh quyền Cộng sản Việt Nam qua Kế Hoạch 01 này !

4) Tiếp theo là **Thông tư số 02/1999/TT/TGCP ngày 16-6-1999** của Ban Tôn giáo Chánh phủ quy định các phẩm Chức sắc từ Lễ Sanh cho đến Hộ Pháp, Giáo Tông đều phải được sự chấp thuận của chánh quyền Việt nam.

Điều này đi ngược lại với Luật và Pháp của Đại Đạo. Và hàng ngũ Chức sắc bây giờ là do sự chuẩn y của chánh quyền tức Chức sắc phàm phong, không phải Thiên phong.

Xin mở ngoặc. Có người cho rằng tôn giáo tại bất cứ một quốc gia nào cũng đều phải chấp hành luật lệ của quốc gia đó. Điều này hoàn toàn đúng. Vào thời Việt Nam Cộng Hòa, Hội Thánh cũng phải chấp hành luật lệ của nhà cầm quyền lúc đó. Vấn đề ở chỗ là *tại sao như sanh không gọi Chức sắc của Hội Thánh thời VNCH là Chức Sắc phàm phong mà họ gọi là Chức Sắc Thiên phong*. Như vậy là **do bản chất nội tại của sự việc chớ không do lệ thuộc vào điều kiện ngoại lai** (luật lệ của nhà cầm quyền). Đóng ngoặc.

Qua những văn bản trên, rõ ràng **cội Đạo đã bị cốt từ trên tới gốc** và Hội Thánh Cao Đài TTTN hiện nay **không phải là Hội Thánh của Đức Chí Tôn lập thành mà là của đảng Cộng sản VN tức Quyền trên (Hội Thánh đúng luật pháp chơn truyền) đã bị quĩ quyền truất phế**. Đảng CS đã có một quá trình lâu dài để xây dựng một “lực lượng cốt cán” trong giới lãnh đạo giáo hội Cao Đài TTTN, đã “phàm hoá” Thánh thể của Đức Chí Tôn; nhằm biến Đạo Cao Đài thành **một ban ngành đoàn thể của chánh quyền** như ta thấy những gì mà Hội đồng Chương quản (Hội thánh hiện nay) đã làm. Họ đã lèo lái con thuyền Đạo theo đúng ý đồ chính trị

của đảng CS chớ không theo những gì mà luật pháp chơn truyền của Đạo đã có từ xưa.

Hội Thánh Cao Đài hiện nay, bằng đạo diễn của nhà cầm quyền, là một biến thân của Hội Đồng Chưởng Quản, được xây dựng từ Hiến chương Đỉnh Sứ (1997), rồi Tu Sửa Hiến chương năm Nhâm Ngọ 2002 và sau cùng là Hiến chương Đỉnh Hối 2007. Xin nghe phản ứng của Chức sắc Hiệp Thiên Đài và Phước Thiện về Hiến chương sau cùng này:

- Phản ứng của Chức sắc Hiệp Thiên Đài ngày 9/11/2007 gồm có các vị : Cải Trạng Lê Minh Khuyên, Giám Đạo Lê Minh Thơ, Giám Đạo Trương Văn Cảnh, Thừa Sứ Đỗ Quang Hanh và Truyền Trạng Trần Anh Dũng cho rằng Bản Dự thảo Hiến chương 2007 đã: “ Không được thông qua lấy ý kiến rộng rãi trong giới Chức sắc, Chức việc và Tín đồ, nên **có nhiều thiếu sót, phạm Pháp Chánh Truyền và thiếu dân chủ**”, và “nếu Bản Dự thảo Hiến chương do Hội Đồng Chưởng Quản dự thảo mọi tình tiết như hiện nay đem thông qua Hội thánh tới đây, Ban Thường Trục Hội Thánh sẽ mang tai tiếng **hành đạo độc tài, phạm pháp**”.

- Bản Kiến nghị của Chức Sắc Cơ quan Phước Thiện ngày 27/11/2007 gồm có sáu vị Giáo Thiện, một vị Hành Thiện cho rằng Bản Dự thảo hiến chương năm Đỉnh Hối “**có nhiều điều khoảng chưa đúng theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền và Đạo luật, thiếu dân chủ...**”

- Ý kiến của Phối Sư Thái Vân Thanh, Từ Hàn HĐCQ: “ **Chức danh Chưởng Quản Hội Thánh, Phó Chưởng Quản Hội Thánh là không phù hợp với luật pháp của Đạo, tất nhiên sẽ không được Nhơn sanh chấp nhận...**”.

- Trong Kiến Nghị Thư ngày 11/12/2007 của Truyền Trạng Trần Anh Dũng gửi cho Cải Trạng Lê Minh Khuyên

có đoạn: “**Nếu Bản Hiến Chương 2007 không được tu chỉnh bổ sung...(thì) đồng bào, đồng đạo sẽ gán tội cho chúng ta là kẻ hậu bối còn quá ham danh, lợi, quyền, tiền, tình mà không thực hiện việc Đạo theo đúng Pháp Chánh Truyền, Đạo luật, Đạo Nghị Định của Thầy, Đức Giáo Tông, Đức Hộ Pháp dày công dạy bảo khi thời cơ thuận tiện**”.

Còn nhiều, nhiều nữa.... Nhưng trên đây là những ý kiến điển hình của những vị Chức Sắc là thành viên trong HĐCQ nhận định về Hiến Chương 2007 mà Hội Thánh hiện nay được hình thành dựa trên cơ sở Hiến Chương này. Dựa vào những chứng minh trên (bao gồm những văn bản của chánh quyền) cho thấy Hội Thánh hiện nay không phải là Hội- Thánh-Thay-Hình-Thể-Chí-Tôn-Tại-Thế tức là **Quyền Trên (Hội Thánh) đã bị quĩ quyền truất phế**. Tóm lại, hai điều kiện cần có để thực thi Thánh Lệnh 257 của Đức Hộ Pháp trong bối cảnh hiện nay là có thật, là một thực tế hiển nhiên không thể chối cãi hay nguy biên được.

Phần Hai

Nếu phân tích kỹ về Thánh lệnh 257 ta thấy nội dung được chia làm hai phần:

- Phần nói về Bàn trị Sự (Hội Thánh Em)
- Phần nói về Chức Sắc Thiên Phong.

1/ Phần nói về Bàn Trị Sự

Xin trích: “...*Trên thì có Giáo Tông, Hộ pháp và Đầu Sư còn dưới thì có Chánh, Phó Trị Sự và Thông Sự là Giáo Tông, Hộ Pháp và Đầu Sư em. Vậy thì dù cho cội Đạo có bị cọt từ trên tới gốc đi nữa thì nó vẫn nảy chồi, biến thành năm bảy cây khác. Nó chỉ rõ rằng Hội Thánh của Đạo Cao Đài chẳng hề bị tuyệt.*

Ấy vậy chiếu theo khuôn luật trên: Hễ quyền trên của ai đã bị quỉ quyền truất phế thì dưới phải tiếp tục cầm quyền thiêng liêng của Đạo”.

Phân tích:

- **“Cội Đạo có bị cốt từ trên tới gốc”:** Hội Thánh Anh không còn.

- **“Nó vẫn nảy chồi, biến thành năm bảy cây khác. Nó chỉ rõ rằng Hội Thánh của Đạo Cao Đài chẳng hề bị tuyệt”:** Hội Thánh mà Đức Hộ Pháp đề cập trong đoạn này là Hội Thánh nào vậy – HT Anh hay HT Em ? Hội Thánh Anh có thể biến thành năm, bảy Hội Thánh Anh khác, được không?

- **“Ấy vậy, chiếu theo khuôn luật trên”:** Đây là một nhóm từ làm nhiệm vụ của một liên từ (conjunction) để nối mệnh đề trước/ý tưởng trước (mệnh đề điều kiện) với mệnh đề sau (mệnh đề kết quả). Và kết quả là:

- **“Hễ quyền trên của ai bị quỉ quyền truất phế thì dưới phải tiếp tục cầm quyền thiêng liêng của Đạo”**

Do tính liên tục của mạch văn đã cho thấy là Đức Hộ Pháp đang đề cập đến **Hội Thánh Anh** bằng những từ như: Giáo Tông Hộ Pháp Đầu Sư, Gốc, Quyền trên, và Hội Thánh Em như: Giáo Tông Hộ Pháp Đầu Sư Em, Hội Thánh (trong câu: HT của Đạo CD chẳng hề bị tuyệt), Dưới (trong đoạn: dưới phải tiếp tục cầm quyền thiêng liêng của Đạo). Ta không thấy có bất cứ từ ngữ nào đề cập đến Chức Sắc Thiên Phong ở đoạn văn này. Chẳng qua là con người không chịu hiểu.

- **“Nói cho cùng nước: Chức Sắc Thiên Phong mà bị bắt đi nữa thì dưới này các Bàn Trị Sự và Tín Đồ cùng công cử người thay thế cho họ”:** Đức Hộ

Pháp dùng từ “**các**” Bàn Trị Sự và Tín đồ để chỉ một kết hợp rộng lớn giữa Chức việc Bàn Trị Sự và Tín đồ chứ không phải chỉ giới hạn tâm hoạt động là một Hương Đạo .

Theo mạch văn trên, ta thấy ý của Đức Hộ Pháp là các Bàn Trị Sự và Tín đồ cùng công cử nhau khi Chức Sắc Thiên Phong bị bắt (hoặc Hội Thánh Anh bị giải thể) chứ không phải bảo công cử Chức sắc khác thay thế cho họ như có vài vị không hiểu hay cố tình diễn giải sai Thánh ý của Ngài trong đoạn văn này. Bởi vì tại một đoạn văn khác Ngài có dặn dò hai Hội thánh phải dự định sẵn người thay thế cho mình trước khi bị bắt hoặc công cử người thay thế để đương đầu cùng thời cuộc.

2/ Phần nói về Chức sắc Thiên Phong :

- “**Có lẽ Chánh quyền Ngô Đình Diệm sẽ bắt những Chức Sắc trọng yếu của HT Cứu Trùng Đài và Phước Thiện thì tức cấp giờ này công cử người thay thế để đương đầu cùng thời cuộc**”.

- “**Chức Sắc Thiên Phong đương cầm quyền của hai Hội Thánh phải dự định sẵn người thay thế cho mình trước khi bị bắt**”.

Tóm lại, ta có thể hiểu thánh ý của Đức Hộ Pháp khi ra TL 257 như sau:

“Nếu tình hình Đạo biến xảy ra thì HT Cứu Trùngđài, Hiệp Thiên Đài và Phước Thiện phải dự định sẵn người thay thế trước khi bị bắt hoặc công cử người thay thế để đương đầu cùng thời cuộc. Và cho tới nước cùng mà những tình huống trên không thể thực hiện được thì các Bàn Trị Sự và Tín đồ cùng công cử người thay thế cho họ”.

Đến đây bài viết tương đối dài nên những ứng dụng TL 257 sẽ được trình bày trong những bài viết kế tiếp.

Florida chớm Thu

2014

Nhất Nguyên

<http://huongdaoflorida.com/thanhlinh257.html>

=====

CHÍNH TRỊ VÀ QUAN NIỆM NHẬP THỂ TRONG CAO ĐÀI GIÁO

Hiện tại, trong khi môn đệ Chí Tôn đang miệt mài ngày đêm cho công cuộc bảo thủ nền chánh pháp của Đức Chí Tôn, đồng thời cũng đòi hỏi cho người dân có được tự do nhân quyền, tự do tôn giáo; họ đã chịu những đe dọa, áp bức từ phía nhà cầm quyền chỉ vì một khát vọng tự do, dân chủ, nhân quyền cho đất nước. Tuy nhiên, vẫn còn một số đông cho rằng đây là một hình thức hoạt động chính trị và nghĩ rằng ai làm gì thì làm, mình chỉ biết đi cúng thôi. Chúng tôi cảm thấy cần làm rõ thế nào là một hoạt động chính trị, thế nào là quan điểm nhập thể trong Cao Đài giáo.

Đạo Cao Đài chủ trương Nho tông chuyên thể. Chủ trương này dùng tinh hoa của học thuyết Nho giáo để cải tạo cuộc thế trong buổi Hạ nguơn mặt kiếp, phong hoá suy đồi, xã hội đảo điên, nghèo khó, bất công, áp bức, mạnh được yếu thua đầy rẫy trong cuộc sống. Đức Lý Giáo Tông có nói: **"Ngày nào còn tồn tại một lẽ bất công trên mặt thế này thì Đạo chưa thành Đạo"**. Câu này đã chỉ rõ quan niệm nhập thể trong Cao Đài Giáo. Bất công không chỉ trong cuộc thế đảo điên bởi cái chủ nghĩa vô thần, ngoại lai mang lại mà còn nằm tại ngay trong cửa Đạo. Mới đây như, tại nghĩa trang Cực Lạc Thái Bình sự việc xảy ra cho đám tang của ông Trần Xuân Ngọc, cho thấy một sự phi lý, bất công đã và

đang diễn ra ngay tại trong cửa Đạo. Người tu hành thuần túy, không a dua, không xu nịnh thì bị áp bức, đe dọa đến nỗi khi chết gởi thân xác tại nghĩa trang chung của Đạo mà cũng không được yên.

Để làm tròn lời giáo huấn trên của Đức Lý Giáo Tông và cũng để làm cho nền Đạo mà Đức Chí Tôn đã ưu ái tặng cho nơn loại nói chung và cho Việt Nam nói riêng được vẻ vang cho đến 700 ngàn năm thì bốn phận người tín đồ ngoài việc trao dồi tâm linh bằng những tín điều của Đại Đạo còn phải có bốn phận *nói lên/làm cho* những bất công kể cả đời và đạo không còn nữa. Có như vậy mới xứng phận là môn đệ của Đức Chí Tôn; đừng để, một lần nữa, Ngài lại than rằng: "*Làm môn đệ như vậy có ích chi cho nền Thánh Giáo đâu!*"

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ TTTN có rất nhiều câu liên về quan điểm nhập thế, chẳng hạn hai câu liên của Đức Lý Giáo Tông được đặt tại cổng Chánh Môn Tòa Thánh hoặc tại cổng chính các Thánh thất:

Cao thượng Chí tôn, Đại đạo hòa bình dân chủ mục,

Đài tiền sùng bái, Tam kỳ cộng hưởng tự do quyền.

Hòa bình và dân chủ là mục tiêu tối thượng của nền Đại Đạo, Vào thời buổi Tam Kỳ Phổ Độ này tự do quyền là quyền phải được tôn trọng và mang tính phổ cập, mọi người dân từ Bắc, Trung, Nam đều phải được hưởng.

[Đất nước nói liền một dãy đã gần 40 năm nhưng dân chủ và tự do cho người dân vẫn còn ở mãi tít tận chân trời, vẫn còn là một khát vọng! Nhà cầm quyền chỉ cho người dân ăn toàn những bánh vẽ, vậy mà có người vẫn tro trên khen ngon và cho rằng đầy đủ hương vị. Tôi còn nhớ nhà văn Xuân Vũ (nhà văn đã quay về với chánh nghĩa quốc gia khoảng cuối thập niên 60 của thế kỷ trước) có kể một câu chuyện để thay lời tựa cho quyển hồi ký vượt trường sơn

"Đường Đi Không Đến" của ông, đại khái: Ở làng của ông, có một phu xe ngựa kiếm ra tiền nhờ dùng con ngựa để đưa khách. Thời gian qua đi, anh phu xe trai tráng giờ trở thành ông lão và con ngựa thì nay đã còm cõi, yếu đuối gần như không kéo xe được nữa. Để tận dụng sức lực còn lại của con ngựa, hàng ngày lão phu xe buộc vào càng xe, trước đầu ngựa, một nhúm cỏ non. Tội nghiệp cho con ngựa, vì thấy cỏ non trước mặt, đã cố gắng hết sức mình chạy tới để có thể ăn được nhúm cỏ non. Nay thì con ngựa đã sức tàn lực kiệt mà cỏ non đâu không thấy, chỉ thấy lão già vẫn ngồi chễm chệ trên lưng ngựa và ung dung thu lợi từ ý đồ ma mãnh này!]

Để thi hành đúng theo hai câu liên trên, vì mục tiêu hòa bình dân chủ nên người tín đồ Cao Đài phải dần thân, phải nhập thế; vì mong muốn mọi người dân phải có quyền được hưởng tự do nên người tín đồ Cao Đài đã hy sinh lợi ích cá nhân và gia đình chỉ mong sao mọi người dân từ Bắc, Trung, Nam đều được cộng hưởng tự do quyền.

Hai câu liên trên làu Hiệp Thiên Đài (mặt tiền Đền Thánh):

Nhơn bố tứ phương, Đại đạo dĩ hơn hưng xã tắc,

Nghĩa ban vạn đại, Tam kỳ trọng nghĩa chấn sơn hà.

Tại cổng Đạo Đức Học Đường:

Đạo đức lưu truyền hậu tấn hiếu trung phò xã tắc,

Học đường giáo hoá thơ sinh hơn nghĩa lập giang sơn.

Theo lời dạy từ các câu liên này, làm thế nào để *hưng xã tắc, chấn sơn hà*, làm thế nào để *phò xã tắc, lập giang sơn*? Hành trang nhập thế của người tín đồ Cao Đài là **nhơn-nghĩa** và **hiếu-trung**. Người tín đồ Cao Đài không có tham vọng quyền lực trần thế và cũng không coi đối phương là kẻ thù, nếu không thương yêu được tha nhân thì cũng không vì thế mà ghét bỏ họ. **"Nếu các con không đủ sức thương yêu**

nhau thì cũng chẳng đặng ghét nhau, nghe à!", lời dặn dò của Đấng Cha Lành luôn luôn được khắc ghi trong tâm khảm của họ. **"Thầy dạy các con một điều là biết đấu tranh cùng Thầy..."**, người tín đồ Cao Đài chỉ dùng đức **nhơn- nghĩa, đức hiếu-trung** để đấu tranh, để nói lên tiếng nói của những người bị bất công, áp bức, những phi pháp, phi lý ngoài mặt đời cũng như trong cửa Đạo, chỉ mong xã hội được công bằng, người dân, người tín đồ được hưởng những quyền mà lẽ ra họ phải được hưởng. Bản Tuyên Ngôn Độc Lập bất hủ của Hoa Kỳ năm 1776 và được ông Hồ Chí Minh long trọng lập lại trong bản Tuyên Ngôn Độc Lập của nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà đã chỉ rõ điều đó: **"Mọi người sinh ra đều có quyền bình đẳng. Tạo Hoá đã cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc"**. Ngày nào mà người dân chưa thực sự được hưởng những quyền này thì xã hội vẫn còn những bất công. Mà hễ **còn bất công thì Đạo chưa thành Đạo!**

Trong ý niệm đó, những người tín đồ Cao Đài chọn chánh đã liên kết lại, chẳng hạn trong nước thì có Ban Đại Diện Khôi Nhon Sanh, Nhóm Tín Đồ Trung Kiên..., ngoài nước thì có Liên Hiệp Bàn Trị Sự-Hội Thánh Em Và Tín Đồ Cao Đài TTTN Hải Ngoại, Cơ Quan Đại Diện Cao Đài TTTN Hải Ngoại.... Họ đã bỏ cả thời gian, công sức, tiền bạc của mình, thậm chí những người trong nước còn bị tù tội hoặc bị áp lực từ phía nhà cầm quyền chỉ vì những hoạt động nhập thể thuần túy bằng nhơn nghĩa và hiếu trung của mình, chỉ vì mong muốn người dân, người tín đồ thực sự được hưởng những quyền mà Tạo Hoá đã ban cho họ. Mỗi Đoàn thể, Cơ quan đều có những phương hướng hoạt động riêng nhưng không đi ngoài mục tiêu chung là tu tâm và nhập thể. Vì những hoạt động này, người tín đồ bị nhà cầm quyền gán cho họ là hoạt động chính trị; thậm chí những đồng đạo hoặc

hiểu làm, hoặc cố tình cũng cho đây là những hoạt động chính trị.

Bây giờ, ta hãy xem thế nào là một hoạt động chính trị?

Theo tự điển Bách Khoa toàn Thư Việt Nam thì *chính trị là toàn bộ những hoạt động có liên quan đến các mối liên hệ giữa các giai cấp, giữa các dân tộc, các tầng lớp xã hội, mà cốt lõi của nó là giành chánh quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước.* Tóm lại, tất cả những hoạt động nào nhằm vào việc giành lấy chính quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước đều là những hoạt động chính trị.

Như vậy, hoạt động của những tín đồ Cao Đài đáng biểu dương nói trên ***không phải là những hoạt động chính trị.*** Việc làm của họ không nhằm vào việc giành lấy chánh quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước. Họ chỉ thực thi ***bổn phận nhập thế*** của người tín đồ Cao Đài như đã nêu trên.

Ngoài ra, những cuộc biểu tình của người dân chống lại việc xâm lược của Trung Quốc hoặc đòi hỏi nhà cầm quyền phải thực thi dân chủ và nhân quyền cho người dân cũng không phải là những hoạt động chính trị. Bởi vì những hoạt động này không nhằm vào việc lật đổ chánh quyền mà chỉ biểu hiện lòng yêu nước thương dân mà thôi. Thể hiện lòng yêu nước không đồng nghĩa với làm chính trị. Lòng yêu nước có sẵn trong mỗi con người. Nó là một kết tinh trong từng giọt máu nóng đang luân lưu trong huyết quản nối dài với hơn bốn nghìn năm lịch sử dựng nước và giữ nước của cha ông ta. Không ai có thể dạy cho ai về lòng yêu nước. Không ai có quyền định hướng lòng yêu nước. Nó là một lẽ tự nhiên, một ất có trong mỗi con người hữu cảm. Dĩ nhiên, những kẻ vô cảm - vô cảm với những nỗi đau đồng loại, những đau khổ của dân tộc giống nòi - thì ta không bàn ở đây.

Cũng vậy, tấm lòng yêu Thầy, mến Đạo nó đến với chúng ta một cách rất tự nhiên, rất êm ả như mặt nước hồ thu không gợn sóng nhưng cũng hùng dũng long trời như bão táp phong ba. Đó là do lòng thành và đức tin của chúng ta hiệp lại. Để thể hiện tấm lòng yêu Thầy, mến Đạo này, trong bối cảnh hiện tại, người tín đồ Cao Đài không chỉ "sớm mờ chiều chuông" mà còn phải thực thi một nghĩa vụ cao cả nữa - đó là dân thân nhập thế. Nhập thế để đem lại dân chủ nhân quyền cho dân tộc. Nhập thế để đem lại một đạo quyền thực sự cho Đạo nghiệp.

Thay lời kết,

Lòng từ bi và sự thương yêu không chỉ dừng lại ở chỗ sớm mờ chiều chuông, không phải dừng lại ở chỗ không làm điều gì ác; mà lòng từ bi và sự thương yêu phải bước song hành với một trí tuệ sáng suốt và khả năng chiến đấu chống lại điều ác. Như Đức Chí Tôn nói: "Thầy dạy các con một điều là biết tranh đấu cùng Thầy. Hễ nó tấn thì mình chống, cân sức cho bằng hoặc trỗi hơn mới thắng. Các con chịu nổi thì Đạo thành, còn các con ngã thì Đạo suy. Liệu lấy!".

NHẤT NGUYỄN

<http://huongdaoflorida.com/quanniem.html>

=====

Đạo của tôi - Những năm tháng thật buồn ! (Bài 1)

Ngày tháng tỳ bà vương ánh nguyệt,

Mộng héo bên song vẫn đợi chờ.

Hoàng Cầm

Đọc "Đất nước những năm tháng thật buồn" của Vương Trí Dũng

(<http://huongdaoflorida.com/datnuoc.html>), những ai còn tấm lòng với dân tộc, với đất nước mà không cảm thấy xót xa buồn. Ông không có Đạo nên chỉ khóc cho dòng sinh mệnh của dân tộc. Còn chúng tôi - giọt lệ nào cho một đất nước đã vùi sâu vào vũng lầy của chủ nghĩa vô thần; giọt lệ nào cho tôn giáo của tôi, Đạo Cao Đài, khi chủ nghĩa vô thần đã lên ngôi và ngự trị nơi Tòa Bạch Ngọc Kinh Tại Thế!

Thời gian là liều thuốc sẽ xoa dần những muộn phiền, đốn đau trong một kiếp người. Nhưng nỗi đau thương mà người tín hữu Cao Đài chân chính phải chịu đựng sao vẫn không nguôi ngoai cùng năm tháng? !

Dạ khúc buồn, theo năm tháng, ngân dài trong ánh trăng cô đơn, quạnh vắng. Đêm nguyệt cầm bên song cửa, cùng với ta, vàng úa nỗi mong chờ!

Chín mươi năm tuổi Đạo đủ dài cho một kiếp người. Và cũng dài đủ để biết tuồng đời đen trắng.

Ngày nay mấy chú làm hề,

Diễn tuồng San Hậu thương thay nịnh thần.

Hỡi ai là Đổng Kim Lân,

Tay bông Áu Chúa mà lặn qua truông. ()*

Người tín hữu Cao Đài chân chính đã tự mình, trong rờn rã, cô đơn, lặn qua những "truông đời" oan nghiệt bằng máu và nước mắt của mình để cố gìn giữ mối Chơn Truyền (tay bông Áu Chúa) mà Đức Chí Tôn đã ban cho và Hội Thánh đã dày công gìn giữ. Chúng ta hãy nghe những tiếng than trong nghẹn ngào của "Nhóm Tín Hữu Cao Đài Học Môn" vọng về từ những năm 1996:

"Kính Quý Ngài,

Biết rằng chúng tôi là cấp dưới, phận mỏng thấp hèn, nhưng nghĩ vì Đạo nghiệp là sự nghiệp chung của toàn môn đệ Chí Tôn chứ không phải của riêng ai. Chúng tôi đã từng khóc với nhau khi nhìn thấy Nhà Đạo ngày một suy sụp, cảnh nôi da xáo thịt khắp nơi, không sánh kịp với tôn giáo bạn. Chính chúng tôi, những người nhỏ bé này, đã phải tự dìu nhau, lê từng bước một trên đường hành Đạo, cô đơn, rờn rã. Còn ai nữa để dìu dẫn, chỉ bảo chúng tôi đi trọn con đường mà Thầy Mẹ và các bậc Tiên nhân đã dày công gây dựng và bảo vệ cho đến hôm nay, nếu không phải là Hội Thánh?!

Là Thánh Thể trong hàng môn đệ Chí Tôn, kính mong Quý Ngài làm tròn Thiên chức của mình đối với Nhơn Sanh và với Đạo". (**)

Và đây là lời khuyến cáo oai nghiêm, cứng rắn và dứt khoát hơn của một Chức sắc Hiệp Thiên Đài giữ gìn Luật pháp - Thừa Sứ Lê Quang Tấn cùng với Hiền Tài Hồ văn Nhường:

"Đây là Tuyên Cáo cuối cùng về hành động phi pháp do nhà cầm quyền tỉnh Tây Ninh dàn dựng lên cái gọi là Hội Đồng Chương Quản từ năm 1994 cho đến nay để làm nha trảo phục dịch cho việc trị an trong tỉnh Tây Ninh....

...HĐCQ cần sớm thức tỉnh nhớ lại lời Minh thệ của mình kéo hồng một kiếp sanh may duyên gặp Đạo mà lại phản bội lời phán dạy của các bậc Chức sắc Đàn Anh khi còn sanh tiền...

...Xin có lời khuyến cáo HĐCQ nên nhận định trách nhiệm hiện tại của mình kéo gánh lấy tội lỗi với Chức sắc tiền bối rồi lại đổ trút không ai nhắc nhở, tức là HĐCQ nên cân nhắc mọi hành động của mình cho đúng ước nguyện của Bón Đạo". (***)

Còn nhiều, nhiều nữa *những "Đông Kim Lân tay bông Áu Chúa mà lần qua truông". "Trung thành chịu đắng chịu cay"*. Máu đã đổ. Nước mắt đã rơi. Oan nghiệt thay! Kẻ gây ra cảnh trạng đau lòng này lại chính là những anh em mình cùng gọi Đấng Tạo Hóa là Cha, những người từng một thời là Chức sắc Thiên phong mà vì những ảo vọng đã tự biến mình thành những thái-sư-hộ-tạ (Tạ Đình Lãng). (****)

Xin mở ngoặc. Có người lấy câu "thời thế, thế thời phải thế" để biện minh cho hành động nằng bệ nào che bệ đó. Nếu hiểu hoàn cảnh để Ngô Thời Nhậm nói câu này thì **ý nghĩa của nó sẽ khác đi:**

"Theo sử sách viết về nhà Tây Sơn, Đặng Trần Thường là một danh sĩ Bắc Hà. Lúc Ngô Thời Nhậm được vua Quang Trung trọng dụng thì Đặng Trần Thường đến xin Nhậm tiến cử. Trông thấy vẻ khúm núm làm mất phong độ của kẻ sĩ, Ngô Thời Nhậm thét bảo Đặng Trần Thường:

- Ở đây cần dùng người vừa có tài vừa có hạnh, giúp vua cai trị nước. Còn muốn vào luồn ra cúi thì đi nơi khác.

Đặng Trần Thường hổ thẹn ra về, rồi khăn gói vào Nam, theo phò Nguyễn Phúc Ánh", mang theo trong lòng nỗi căm giận với Ngô Thời Nhậm.

Sau khi nhà Nguyễn tiêu diệt được quân Tây Sơn, ngoài việc Gia Long Nguyễn Ánh trả thù dòng tộc thân thuộc của vua Quang Trung Nguyễn Huệ và các vị võ tướng từng theo vua Quang Trung (như Bùi thị Xuân, Trần Quang Diệu...), một số quan văn cũng bị giải về Hà Nội để bị xử phạt đánh bằng roi ở Văn Miếu, trong số đó có Phan Huy Ích và Ngô Thời Nhậm. Trớ trêu thay, người chủ trì cuộc hành phạt đó lại là Đặng Trần Thường.

Trong lòng vẫn còn nhớ thù xưa bị Ngô Thì Nhậm đuổi về, Đặng Trần Thường kiêu hãnh ra vế câu đối cho Ngô Thì Nhậm:

- **Ai công hầu, ai khanh tướng, trong trần ai, ai dễ biết ai.** (Ra điều nói rằng ngày xưa ngươi là khanh tướng công hầu, nhưng chưa hẳn là giỏi hơn ta, bằng chứng là bây giờ ngươi phải quy lụy dưới chân ta)

Ngô Thì Nhậm đáp ngay :

- **Thế Chiến Quốc, thế Xuân Thu, gặp thời thế, thế thời phải thế.** (Ý nói rằng, thế thời Chiến quốc, Xuân thu, gặp thời thế thì đành phải thế, chứ không phải là ngươi giỏi hơn ta, đừng vội kiêu ngạo)

Câu đối thật chuẩn cả ý lẫn từ, tỏ rõ khí phách hiên ngang của Ngô Thì Nhậm, chê bai Đặng Trần Thường chẳng qua *chỉ là kẻ tiểu nhân đắc chí*". Đón ngoặc.

(còn tiếp)

Florida, Tiết Tiểu Hàn năm Giáp Ngọ.

Nhất Nguyên

Ghi chú:

(*) Xem toàn văn bài thi này của Đức Hộ Pháp tại: <http://huongdaoflorida.com/baithi.html>

(**) Xem toàn văn bản này tại:

<http://huongdaoflorida.com/vanban.html>

(***) Xem toàn văn bản này tại:

<http://huongdaoflorida.com/bai5.html>

(**) Nội dung tuồng SAN HẬU (còn gọi là Sơn Hậu):**

Nhân lúc vua Tề già yếu lại chưa có con trai nối dõi, tên Thái sư Tạ Thiên Lăng (Tạ Đình Lăng) cùng anh em âm mưu chiếm ngôi. Chúng lập “Tiểu giang sơn” mời các quan đến dự tiệc.

Trong bữa tiệc, chúng đã giết lão quan Triệu Khắc Thường vì có lời can gián. Chúng truyền bắt Phàn thứ hậu đang mang thai rỗng giam vào ngục tối. Đông Kim Lân, Khương Linh Tá, thế cô lực mỏng đành phải trá hàng. Thái giám Lê Tử Trình đau lòng phải mang ngọc tỷ dâng cho Tạ Thiên Lăng. Họ Tạ đăng quang, nhiếp chính.

Tin họ Tạ cướp ngôi bay tới thành Sơn Hậu. Phàn Đình Công là cha của Phàn thứ hậu cùng con trai là Phàn Diệm kéo quân về hỏi tội phản thần họ Tạ. Giữa đường phàn vì tuổi cao, phàn vì uất ức, ông đã ngã ngựa thổ huyết qua đời. Phàn Diệm đành lui quân về thành Sơn Hậu, tích thảo đồn lương, luyện binh, tập mã chờ ngày trả hận báo quốc .

Tại triều đình, Bà Nguyệt Hạo (Nguyệt Kiều) là chị cả của 3 anh em họ Tạ đau đớn vì các em mình phản bội. Bà đã cùng Tử Trình, Kim Lân, Linh Tá lập mưu, cứu thứ hậu và hoàng tử mới sinh thoát khỏi ngục tối .

Mưu lược vừa hoàn thành thì bị bại lộ, Khương Linh Tá khuyên Đông Kim Lân đưa mẹ con thứ hậu về Sơn Hậu. Còn mình xin ở lại hết sức can giặc. Khương Linh Tá một mình một ngựa đã bị Ôn Đình giết chết.

Qua một trận giao tranh, thứ phi bị lạc. Kim Lân bỗng hoảng tử chạy. Giặc vẫn truy tìm. Linh Tá đã hiện lên thành ngọn đuốc đưa Kim Lân thoát hiểm về thành Sơn Hậu.

Đồng Kim Lân củng cố lực lượng và tiếp tục chiến đấu chống Tạ Thiên Lăng. Cánh thái sư cố thủ trong thành, Tạ Thiên Lăng bắt mẹ của Đồng Kim Lân làm con tin, nếu Kim Lân phá thành chúng sẽ giết mẹ ông. Nhờ sự giúp đỡ của Nguyệt Hạo (lúc này đang tu trong chùa), quân của Đồng Kim Lân đã đưa bà đổi lấy mẹ Kim Lân.

Sau những ngày gian nan, khổ cực, trước sự độc ác của phe đảng họ Tạ, những người trung nghĩa đã tụ họp tại thành Sơn Hậu. Hoàng tử đã lớn khôn. Họ cùng nhau kéo đại binh về triều hỏi tội bọn gian thần, giành lại giang sơn xã tắc.

<http://huongdaoflorida.com/daocuatoi.html>

=====

Đạo của tôi - Những năm tháng thật buồn ! (Bài 2)

... Buồn nhìn Cội Đạo luống chơi vơi.

Rồi đây ai đến cầm Chơn Pháp,

Tô điểm non sông Đạo lẫn Đời!?

Đức Hộ Pháp

Chùng nào Chi Pháp đã ra đi,

Là lúc Đạo Trời gặp vận suy.

*Chức Sắc trọng quyền hơn trọng Đạo,
Nhơn sanh lo cốt chẳng lo bì.
Mão cao dễ rớt nên thành nhát,
Cổ ngăn khôn kêu phải hóa lì.
Khảo thí lọc lừa chường hắc bạch,
Chung lòng hiệp sức thoát cơn nguy.*

Thanh Sơn Đạo Sĩ

Gìn Luật Lệ Cao Đài! Đây là điều kiện ắt có và đủ để một người trở thành môn đệ của Đức Chí Tôn và cũng để được Đức Chí Tôn **nhìn nhận** là môn đệ của Ngài. Nhưng sao lại có cảnh chà đạp lên luật pháp và coi thường hàng triệu tín đồ như thế này. Ta hãy nghe lời của CTS Huỳnh văn Mẫn:

*"...Tôi nói tiếp hoà ái, hòa ái thì đã không **phạm thượng** ra các Đạo lệnh, Huấn lệnh lợi dụng uy quyền phạm tục ngưng chức Thừa Sư Lê Quang Tấn, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Hiền Tài Hồ văn Nhường, Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh.v.v... Những vị Chức sắc đó là do quyền hành của Đức Lý Giáo Tông và Hộ Pháp chấm phong thì không có quyền lực nào ở phạm trần này có quyền....*

Tại sao Hội Đồng giải tán các Bàn Trị Sự, rồi dựng lên các Tổ Từ Thiện, Tổ Nghi Lễ, một tổ chức và danh từ nặng mùi trần tục. Phẩm Chánh, Phó, Thông sự là do Đức Lý và Đức Hộ Pháp lập thành để thay mặt cho Giáo Tông, Hộ Pháp và Đầu Sư để phổ độ và lo cho con cái Đức Chí Tôn tận cùng chân trời góc biển mà hôm nay HĐCQ thay vào đó cái tên vô đạo là Tổ trưởng, Tổ phó. Hội Trưởng, Hội

Phó và thành viên đã ngoan cố chiếm trọn quyền Luật lệ và Chánh Trị Đạo trong tay...". ()*

Cụ Huỳnh Thúc Kháng có câu: "**Nếu không có quyền nói tất cả những điều mình muốn, thì ít ra cũng giữ cái quyền không nói những điều người ta ép buộc mình nói**". Nhưng xem ra từ năm 1997, khi Hiến Chương Đỉnh Sứ được dàn dựng cho đến nay, Hội Đồng Chương Quản nay còn gọi là Hội Thánh Cao Đài phái Tây Ninh đã trực đài trên con dốc trần tục. Họ đã tự phạm hóa chính mình từ một Chức sắc Thiên phong - thánh thể của Chí Tôn - trở thành một chức sắc của đảng Cộng sản Việt Nam.

(Nếu nói theo lời, sau khi chết, của bà Đầu sư Hương Nhìn - một Chức sắc của Hội Thánh phái Tây Ninh hiện giờ - thì đây là những "**Chức sắc giả**". [Vì những Chức sắc của đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh phải được sự chuẩn thuận, về mặt vô vi, của Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp; còn những Chức sắc hiện tại chỉ được sự chấp thuận của chánh quyền cộng sản Việt Nam. Và họ đã tự lộng giả thành chơn để đồng đạo và ngoại đạo ngộ nhận đây là những "Chức sắc thật" tức là những Chức sắc Thiên phong của đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh]. Và Bà còn dặn là khi chết không nên mặc đồ theo phẩm phục hiện tại - vì là chức sắc giả nên phẩm phục cũng giả - chỉ nên mặc cho người chết những gì mà trước đây họ đã có - chẳng hạn, ông A trước đây là Chức sắc Thiên phong phẩm Giáo Sư thì khi chết chỉ nên mặc Thiên phục Giáo sư mà thôi không cần biết chánh quyền vô thần cộng sản phong cho ông ở phẩm vị nào, và công-tội khi chơn linh đến Đài Chiếu Giám sẽ được rõ. Theo chúng tôi, đây là một gợi ý hữu lý và chính xác của chơn linh bà Hương Nhìn. Thế mới rõ: "*khi dương thế không phân phải quấy, nay hư linh đã thấy hành tàng!*"). (**)

Theo thời gian, chánh quyền vô thần cộng sản nhận thấy rằng không thể sử dụng công cụ của chuyên chính vô sản là bạo lực và trấn áp để khuất phục những môn đệ của

Đức Cao Đài vẫn còn trung thành và hoài vọng về một Hội Thánh đúng Chánh pháp để thay mặt cho Ngài tại thế này, nên họ đã đạo diễn và dàn dựng ra một Hội Thánh (giả) ngoài Chơn pháp của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ TTTN mà thành viên là những Chức sắc (giả) này.

Xin mở ngoặc. Có người cho rằng nhờ những vị Chức sắc này đã biết tuý cơ ứng biến, biết nương theo thời thế nên đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh còn tồn tại và phát triển như ngày hôm nay. Nếu không, Cao Đài TTTN đã không còn đất sống trong lòng một chế độ độc tài, toàn trị từ lâu rồi. Cũng như, nếu không có hình thức cầu phong cầu thăng như bây giờ (vì không có cơ bút thì lấy đâu mà thông công cùng Đức Lý và Đức Hộ Pháp) thì lấy nhân sự đâu để lo cho Đạo? Đây không phải là nội dung của bài viết này. Chúng tôi sẽ quay lại đề tài này vào một dịp khác. Đóng ngoặc.

Hữu thân và vô thân là hai thái cực đối nghịch nhau, không thể nào đan xen hoặc kết hợp. Nhưng không. Họ - chánh quyền (vô thân) và Hội Thánh hiện tại (hữu thân) - đã hòa quyện cùng nhau một cách "thần kỳ". Chánh quyền vô thân ngày càng hiện diện sâu và rộng vào những sinh hoạt của Hội Thánh (hữu thân) hiện tại. Từ việc thuyết giảng tại những lớp học hạnh đường, tại những cuộc lễ lạc lớn nhỏ của Đạo, tại những lần tham quan mang tính thuần tuý tôn giáo ở nước ngoài, cho đến việc ngồi chễm chệ giữa Đền Thánh với một bộ diện và cách ăn mặc trần tục để **làm chủ** (chủ tọa) cái gọi là Đại Hội Hội Thánh (Hội của những người Thánh) thì đây là hội của những người Thánh hay người phàm!? Vân vân và vân vân... Những sự việc "hòa quyện" này người tín đồ Cao Đài chưa từng thấy nơi Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ TTTN trước 1975!

Có điều gì nghịch lý chẳng khi hữu thân và vô thân đã "hoà quyện" được như Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh hiện tại đã và đang làm? Không. Vẫn là hai cực đối kháng. Chỉ hòa quyện được khi cực này tự hóa thân thành cực kia mà thôi.

Có thể nào chánh quyền vô thần cộng sản tự hóa thân thành một thể lực hữu thần? Không khi nào. Vậy thì, chỉ có Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh hiện tại, vì ngôi cao lộc cả, đã và đang tự biến mình thành một công cụ của vô thần. Điều này được minh họa bằng những biểu ngữ trong Lễ Kỷ Niệm 90 năm Chí Tôn Hoàng Khai Đại Đạo dưới đây:

5.- TRỰC ÁM THỨC

- Phối Sư HƯƠNG XUÂN Phụ Thống Lương Viện đ/đ Nữ phái
- * *Trai Đường nấu cơm phục vụ ẩm thực ngày lễ.*

6.- TRỰC Y TẾ

- Phối Sư THÁI LỘC THANH Thượng Thống Y Viện.
- * *Sắp xếp nhom viên trực (khu vực Đông Tây Khảm Đài) phục vụ sức khỏe trong ngày lễ*

+ Quý vị làm đầu các Tiểu ban tuý nhiệm vụ theo sự phân công, được mời thêm Chức Sắc, Công Quả Tự nguyện tích cực phụ giúp cho cuộc lễ được chu đáo, đồng thời lập danh sách các vị phụ giúp đệ lên Ban Tổ Chức góp ý phê duyệt.

* Quý Chức sắc, Nhom viên công quá được Hội Thánh phân công vào thành phần BTC có danh sách, trong khi thực hiện nhiệm vụ nếu có việc còn thiếu sót thì báo cáo lên để bổ sung liền và hãy đem hết năng lực của mình mà thi hành cho tròn nhiệm vụ.

TÒA THÀNH, ngày 29 tháng 09^{nhân} Giáp Ngọ

(DL 21 / 11 / 2014)

Đầu Sư THƯỢNG TÂM THANH

Các biểu ngữ trong ngày lễ Kỷ niệm:

- 01- " NIỆT LIỆT CHÀO MỪNG QUÝ QUAN KHÁCH "
- 02- " KHÔNG CÓ GÌ QUÝ HƠN ĐỘC LẬP TỰ DO "
- 03- " NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM MUỐN NĂM "
- 04- " CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH SỐNG MÃI TRONG SỰ NGHIỆP CỦA CHÚNG TA "
- 05- " MỪNG KỶ NIỆM 90 NĂM NGÀY Y HOÀNG KHAI ĐẠI ĐẠO "
- 06- " ĐẠO CAO ĐÀI TRƯỜNG CỨU "
- 07- " THUẬN NHƠN TÂM ẤT THUẬN TRỜI "
- 08- " NƯỚC VINH – ĐẠO SÁNG "
- 09- " ĐẠO ĐỜI TƯƠNG ĐẮC "

Trời ơi! Thật đau lòng và tủi hổ cho những bậc tiền nhân đã gây dựng nên Đạo đến nay đã được 90 năm tuổi. Để rồi đám hậu tấn này, miệng thì nói tuân y- kế thừa, mà hành động thì đem cả nền chánh pháp của Chí Tôn trao tay cho đám vô thần qui dữ!

Độc lập ư? Sao từng dải giang sơn gấm vóc của Tô Tiên lại bị gậm nhấm lần hồi; sao từng hơi thở kinh tế, chính trị của đất nước lại lệ thuộc vào từng nhịp đập của trái tim bành trướng Trung Quốc.

Tự do ư? Sao những phẩm giá của con người, những quyền cơ bản của con người đã được Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị, mà VN đã thừa nhận và ký kết, lại bị chà đạp một cách trắng trợn. Hãy nghe nhà văn Dương Thu Hương tâm sự: "*Kể lại chuyện này, để hậu thế nhớ rằng, thời đại của chúng tôi là thời đại của một thứ chủ nghĩa ngu dân triệt để. Một thứ chủ nghĩa ngu dân tàn bạo, nó buộc con người sống như bầy súc vật trong một hàng rào được xây nên bằng đói khát, hà hiếp và tội tãm*".

Xã hội chủ nghĩa ư? Hãy nghe đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng tuyên bố: "*Xây dựng chủ nghĩa xã hội còn lâu lắm. Đến hết thế kỷ này (100 năm nữa) không biết có chủ nghĩa xã hội hoàn thiện ở VN chưa!*". Vậy thì cái nước CHXHCN VN không có thực, chỉ là cái bánh vẽ. Vậy mà họ lại a dua đến tởm trên, đến mất nhân cách của một người tu (nhằm củng cố cho việc ăn trên ngồi trước của mình) để tung hô nó ngự trị trên đầu trên cổ dân tộc Việt Nam đến muôn năm.

Hồ Chí Minh ư? Chính vì ông ta và cái đảng của ông ta đã du nhập vào Việt Nam chủ nghĩa cộng sản, một thứ chủ nghĩa vô thần, ngoại lai, phản khoa học và ảo vọng; nó đã bị loài người tiến bộ quăng bỏ vào sọt rác. Chính ông ta và cái đảng của ông ta phải chịu trách nhiệm hơn 172.008 cái chết (theo thống kê chính thức của chính quyền) của những người

dân vô tội trong đợt Cải cách ruộng đất ở miền Bắc từ 1953 đến 1956; con tố cha vợ tố chồng...; nó đã làm băng hoại, đảo lộn truyền thống đạo lý tốt đẹp của tổ tiên ta ngàn đời nay. Chính ông ta và cái đảng của ông ta phải chịu trách nhiệm về cái chết của hơn ba triệu thanh niên ưu tú của cả hai miền Nam Bắc khi ông ta vâng lệnh quan thầy cộng sản quốc tế để phát động cuộc chiến tranh xâm lược miền Nam. Chính ông ta và cái đảng của ông ta phải chịu trách nhiệm về cái chết của hơn bốn ngàn người dân vô tội đã bị cái đảng của ông ta thảm sát tại Huế vào năm Mậu Thân 1968. Chính ông ta và cái đảng của ông ta phải chịu trách nhiệm về cái chết của hơn **năm chục ngàn** tín đồ Cao Đài - chỉ vì một cái tội là không chối Đạo - khi cái đảng của ông ta phát động chiến dịch tảo thanh Cao Đài. Hãy nghe Đồng Tân kể trong quyển "Tìm Hiểu Đạo Cao Đài": "*Năm 1945, khi Việt Minh lên nắm chính quyền ở Việt Nam, họ đã tàn sát hàng vạn tín đồ bằng mọi cách. Điển hình nhất tại Quảng Ngãi (Trung Việt) có người bị chôn sống, có người bị xâu tay và bỏ xuống sông từng chùm rồi lấy dầm đập cho đến chết, có nơi cả một nhà, một làng đều bị chết hết...*". Đó là Đồng Tân chỉ kể ở miền Trung; còn ở miền Nam, đặc biệt là miền Đông Nam Bộ như Củ Chi Hóc Môn thì cảnh tượng thảm sát tín đồ Cao Đài do cái đảng của ông ta thực hiện cũng đã man không kém. Còn nhiều, nhiều nữa, không giấy mực nào tả cho hết những tội lỗi mà Hồ Chí Minh và cái đảng của ông ta gây ra cho dân tộc Việt Nam trong gần một thế kỷ cướp chánh quyền và cai trị đất nước.

Sự nghiệp mà ông Hồ Chí Minh và đảng do ông ta sáng lập là thế đó! Vậy thì chữ "*chúng ta*" trong biểu ngữ "Chủ tịch Hồ Chí Minh sống mãi trong sự nghiệp của chúng ta", mà Hội thánh Cao Đài Tây Ninh hiện nay đã nắn nót, là ai? Tất nhiên không phải là toàn 90 triệu dân Việt Nam. Tất nhiên không phải là hàng triệu tín đồ Cao Đài đang mang tâm trạng của "*một Đống Kim Lân tay bông Ấu Chúa mà lần qua truông*". Chỉ một giải thích duy nhất: *chúng ta* đây là

những người chủ trương đưa những biểu ngữ sắc mùi phạm tục này vào cửa Đạo, là Hội thánh Cao Đài Tây Ninh hiện nay.

Đại văn hào Victor Hugo của Pháp, một kiếp sinh của Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn, có câu: "*Khi Thượng Đế muốn hủy diệt một thứ, ngài đặt sự hủy diệt vào tay chính thực thể đó. When God desires to destroy a thing, he entrusts its destruction to the thing itself*". Ôi, còn đâu nền Thiên Đạo của Chí Tôn khi bị những thái-sư-hộ-Tạ này tục hóa! Đây là hành vi tự hủy diệt chính họ, như Victor Hugo đã nói, khi cánh màn nhung trên sân khấu của vở tuồng San Hậu khép lại. Và nó phải khép lại! Nếu không, Đức Hộ Pháp đã không tiên tri:

Để cho nó hát cho rồi,

Mãn tuồng họ Tạ đến hồi Bàng Quyên!

Florida, tiết Đại Hàn năm Giáp Ngọ (2015)

Nhất Nguyên

++Lần theo bài thi tiên tri của Đức Hộ Pháp, Bài ba - trong loạt bài mang chủ đề "*Đạo của tôi - Những năm tháng thật buồn*" - sẽ đề cập đến tình bạn giữa Bàng Quyên và Tôn Tản như trong câu "*Mãn tuồng họ Tạ đến hồi Bàng Quyên, Trung thần cũng chẳng dặng yên*". Mời đồng đạo đón đọc.

Chú Thích:

(*) Mời xem toàn văn bài viết này của CTS Huỳnh văn Mấn tại:

<http://huongdaoflorida.com/sachhoidong.html>

<http://huongdaoflorida.com/daocuatoi2.html>

Sơ lược:

Lần sau cùng chúng tôi có dịp tiếp xúc với Cố Thừa Sư Lê Quang Tấn vào khoảng tháng 3/2012. Trong lần gặp này, Trưởng huynh Cố Thừa Sư đã ân cần dặn dò, chỉ bảo những việc đạo sự hệ trọng. Đồng thời cũng tặng một số tư liệu quan trọng trong đó có quyển sách dưới đây mà chúng tôi sẽ trích đăng nhiều kỳ để gửi đến đồng đạo gần xa. Khi chúng tôi ngỏ ý muốn chụp ảnh lưu niệm thì ông bảo: " Chú lấy áo Đại phục mà Đức Hộ Pháp tặng để chụp hình chung với cháu". Âu đây cũng là một kỷ niệm đẹp với Trưởng huynh Cố Thừa sư Lê Quang Tấn.

Quyển sách dày hơn 600 trang, là một bộ sưu tập những góp ý, thỉnh nguyện.v.v... của những Chức sắc Thiên phong và đồng đạo bảo thủ luật pháp chơn truyền nói lên những việc làm sai trái và vi phạm Pháp Chánh Truyền của Hội Đồng Chương Quản mà nay được Chánh quyền phù phép để trở thành Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh.

Chúng tôi cho đăng những bài viết trong quyển sách này đến đồng đạo như là thắp lên một nén hương lòng để tưởng niệm Cố Thừa Sư Lê Quang Tấn, một người suốt đời đã đem thân mình phụng hiến cho đạo nghiệp, cho việc gìn giữ và bảo tồn nền chánh pháp của Đức Chí Tôn; một người không vì bã lợi môi danh, không vì những chiêu dụ hoặc áp lực của thế quyền mà đánh mất thiên lương của một Chức sắc Thiên phong.

Chánh Trị Sự Huỳnh văn Mười

Bài 1: HỘI ĐỒNG CHƯỞNG QUẢN KHÔNG CÓ TRONG LUẬT PHÁP ĐẠO

<http://huongdaoflorida.com/sachhoidong.html>

Đạo của tôi - Những năm tháng thật buồn ! (Bài 3)

Trâm luân trong một kiếp người,

Giọt đời héo hắt còn tươi nỗi buồn!

Nhất Nguyên

Mãn tuồng họ Tạ đến hồi Bàng Quyên,

Trung thành cũng chẳng dặng yên!

Đức Hộ Pháp

Bàng Quyên, Tôn Tấn là nhân vật lịch sử Trung quốc thời Chiến Quốc (theo Sử Ký Tư Mã Thiên). Hai nhân vật này cũng xuất hiện trong tiểu thuyết Đông Chu Liệt Quốc.

Họ là bạn học, cùng học môn binh pháp với sư phụ là Quý Cốc Tử. Vì ham công danh phú quý nên Bàng Quyên xin Quý Cốc tiên sinh xuống núi trước để tìm công danh và được làm tướng nước Ngụy. Tuy nhiên, vì cảm thấy sức học và tài trí kém xa Tôn Tẫn nên Bàng Quyên hằng đem lòng đố kỵ, ghen tức, lúc nào cũng tìm trăm phương ngàn kế dù ti tiện nhất để hại bạn mình. Nhân được làm tướng tại nước Ngụy, Bàng quyên cho người mời Tôn Tẫn đến nước Ngụy rồi vu cáo làm phản khiến Tôn Tẫn bị tội và hình phạt là tẫn (tức chặt xương đầu gối) và Bàng Quyên còn khắc chữ lên mặt của Tôn Tẫn để ông phải giấu mình không thể ra làm tướng được. Tôn Tẫn phải giả điên, ăn cả phân heo mới thoát nạn. Cái tên Tẫn chính là xuất phát từ sự kiện này. Năm 336 TCN, biết tin sứ giả nước Tề qua nước Ngụy, Tôn Tẫn thân hành tới thuyết phục sứ giả. Thấy Tôn Tẫn có thực tài, sứ giả bèn đưa Tôn Tẫn về nước Tề và trở thành thượng khách của tướng quốc Điền Kỵ. Và ông đã giúp Điền Kỵ lập được nhiều chiến công hiển hách.....

Nhân vật trong tuồng San Hậu mang tính hư cấu, không có thật. Bàng Quyên, Tôn Tẫn là nhân vật lịch sử thời Chiến Quốc bên Tàu. Hai bên không liên quan nhau. Theo chúng tôi, Đức Hộ Pháp đã khéo léo đưa những nhân vật này vào bài thi của Ngài để tiên tri cho nhơn sanh biết nền đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh 60 năm sau sẽ như thế nào! [*Lễ Khánh Thành Tòa Thánh Tây Ninh kéo dài 10 ngày bắt đầu từ ngày mùng 6 tháng Giêng năm Ất Mùi (29/01/1955) và bế mạc ngày 16 tháng Giêng năm Ất Mùi (8/02/1955), tính đến thời điểm hiện tại tròn đúng 60 năm*].

Bài 1 và *Bài 2* chúng tôi đã đề cập đến những nhân vật trong vở tuồng San Hậu. Bài này chúng tôi đề cập đến **Tình Bạn** giữa Bàng Quyên và Tôn Tẫn. Nhưng sao không có tên Tôn Tẫn trong bài thi? Tôn Tẫn là người lương thiện, là một chính nhân; Bàng Quyên là hiện thân của cái xấu, cái độc ác, là một tiểu nhân. Xem mạch văn dưới đây của Đức Hộ Pháp

ta sẽ hiểu được Ngài muốn nói lên điều gì khi chỉ đề cập đến tên Bàn Quyên trong bài thi:

"... đến hồi Bàn Quyên, trung thành cũng chẳng đặng yên"

Tức là, nói đến Bàn Quyên ta nghĩ ngay đến **Tình Bạn** giữa Bàn Quyên và Tôn Tấn; chỉ đề cập tới Bàn Quyên, theo thiển ý, Đức Ngài muốn nói vì **tình bạn mang-yếu-tố-Bàn-Quyên** này làm cho những con cái của Chí Tôn vẫn còn gìn một lòng trung với Hội Thánh, hiếu với Đấng Cha Trời *cũng chẳng đặng yên!*

Bây giờ chúng ta xét về **tình bạn** ở hai góc nhìn:

- *Tình bạn mang-yếu-tố-Bàn-Quyên giữa những môn đệ Chí Tôn.*
- *Tình bạn mang-yếu-tố-Bàn-Quyên giữa những môn đệ Chí Tôn bảo thủ chơn truyền.*

➔ *Tình bạn mang yếu tố Bàn Quyên giữa môn đệ Chí Tôn*

Chúng tôi quan niệm rằng những người nào đã quỳ trước Thiên Nhân minh thế thì đã là **Anh Em**, đã là **Bạn Đồng Môn** với nhau không cần biết người hướng dẫn nhập môn là ai, Chức sắc của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh hay Chức Sắc của Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh hiện nay. Nhưng tại sao lại có cảnh tượng nòi da xáo thịt tạo nên một trường đàm tiếu cho người ngoại đạo.

Mời xem lại cảnh huynh đệ không nhìn mặt nhau, thù ghét nhau qua một vài video clips điển hình dưới đây

Vì đâu nên nổi? Ai phải chịu trách nhiệm chính cho cảnh huynh đệ tương tàn thật đau lòng, thật buồn này trong cửa đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh!? Phải chăng

đó là Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh hiện tại! Từng thành viên trong Hội Thánh này (chớ không riêng ông A hay ông B) phải chịu trách nhiệm trước Nhơn sanh, trước lịch sử của Đạo về thảm trạng đau buồn này. Ngạn ngữ Tây Phương có câu: *"Sai lầm, vấp ngã là chuyện thường tình của con người, nhưng ngoan cố trong sai lầm là bản chất của ma quỷ"*. Xin đừng cho chúng tôi chẳng giữ nét khiêm cung. Bởi vì biết bao nhiêu giấy mực, biết bao nhiêu tấm lòng đã thỉnh cầu, đã kiến nghị..., nhưng xem ra bước chân của các vị ngày càng lún sâu vào *lối mòn động Bích!* (*) Và khổ nỗi, *chẳng mất một con nghệt cả bấy!*(**) **Chính yếu tố Bàn Quyền** trong nghĩa tình đồng môn đã làm chúng tôi **cũng chẳng dặng yên**. Nhưng thôi! Bích Du Động dẫn lối, các vị cứ đi. Kính Bạch Ngọc, chúng tôi tự mình tìm đến!

Một hiện tượng đáng buồn khác đang xảy ra trong các bạn đồng môn đang cố gắng duy trì nền Chánh pháp của Chí Tôn. Đó là ngày càng có thái độ và lời nói hằn học, thù nghịch với Hội Thánh hiện tại đặc biệt là với người đứng đầu. Mặc dầu chính họ đã dựa vào thế lực của vô thần làm cho chúng ta cũng *chẳng dặng yên* nhưng không vì thế mà ta nêu tên, tộc của họ giữa chốn đồng người một cách rất đỗi thường, một cách rất là cộng sản như cộng sản đã từng gọi "thằng Thiệu, thằng Kỳ" trước đây. Vậy mà, đau lòng hơn nữa, các đồng đạo xung quanh lại vỗ tay một cách thú vị! Chỉ có một vị Lễ Sanh đã không đồng tình với thái độ này. (Tôi đã xem sự việc này từ một video clip trong facebook của một đồng đạo). Mặc dầu nỗi khát khao của chúng ta đang cháy bỏng cho một ngày Hội Thánh đúng chánh pháp thay hình thể Chí Tôn tại thế được hồi sinh. Mặc dầu chúng ta đang bị vùi dập bởi những Đàn Anh của mình mà vì những cám dỗ của vô thần đã biến họ thành những thái sư họ Tạ. Nhưng đừng để cái giá trị "trung với Hội Thánh, hiếu với Chí Tôn", một giá trị không gì có thể so sánh được phải vơi đi vì những lỗi lầm trần tục này.

→ *Tình bạn mang yếu tố Bàn Quyền giữa những đồng môn bảo thủ chọn truyền*

Vì nôn nóng khi thấy khi thấy Nhà Đạo ngày càng bị tục hóa bởi những Đàn Anh mà nay đã biến thành những thái sư họ Tạ, nên các đồng đạo đã tự đứng ra thành lập những tổ chức nhằm gìn giữ nền chánh pháp của Đức Chí Tôn. Có người không hiểu hoặc cố tình xuyên tạc để lừa gạt nhơn sanh rằng những Tổ Chức như thế là không phù hợp với Pháp Chánh Truyền và Tân Luật. Xin thưa, Pháp Chánh truyền là một bản Cương tính Hiến pháp qui định những điều căn bản mang tính pháp qui và không thể canh cải được, do Đức Chí Tôn lập thành và Đức Hộ Pháp chú giải, để xây dựng **nền móng** của cửa căn nhà Đại Đạo, cho nên không đưa ra những chi tiết như luật hoặc những văn kiện dưới luật. Vì vậy, trong từng thời điểm, do yêu cầu phát triển nền Đạo, Hội Thánh đã ra những Thánh Linh để thành lập những Cơ quan, những Tổ chức để đáp ứng với yêu cầu phát triển vào lúc đó. Những Tổ chức này không có trong Pháp Chánh Truyền chớ không phải vi phạm PCT. Chẳng hạn như Ban Thế Đạo được thành lập theo TL 01 ngày 28 tháng 5 năm Tân Tỵ (30/3/1965) của Đức Thượng Sanh. Do vậy những Tổ chức do những đồng đạo bảo thủ luật pháp chọn truyền thành lập không vi phạm Pháp Chánh Truyền. Vấn đề là xem họ có tham vọng giáo quyền hay không; có xen vào hệ thống hành chánh đạo : Hương, Tộc, Châu, Trấn Đạo hay không; có đáp ứng đúng nguyện vọng của toàn Đạo trong và ngoài nước là bảo thủ luật pháp chọn truyền, lo cho công cuộc phục quyền Hội Thánh, v.v... hay không mà thôi.

Tuy nhiên, một hiện tượng đau lòng đã và đang xảy ra. Đó là *yếu tố Bàn Quyền đã xuất hiện trong tình bạn đồng môn với nhau* khi đã thành lập Ban này, Khối nọ. Hiện tượng ganh tị, thù nghịch đang xảy ra giữa các bạn đồng môn cùng chí hướng với nhau cũng chỉ vì **tổ chức của anh và tổ chức của tôi**. Xin đừng lôi kéo, đừng biến những bạn đồng môn hiền lành đáng kính quanh mình thành vật hy sinh cho sự

háo thắng, cho lòng ganh tị và thói hẹp hòi trong tâm nhìn của mình khi nhân danh điều này việc nọ!

Có những người tự vô ngược xưng mình là bảo thủ chơn truyền nhưng thật ra họ chỉ nhắm vào những thành trì đang gìn giữ mỗi chơn truyền của Chí Tôn để bươi móc và đánh phá. *Càng hành động, càng nói, họ càng phô bày trước mặt đồng đạo một kiếp người đã khô cạn nhân cách và bạc théch tâm hồn!*

Biết đến bao giờ anh em chúng ta mới ngồi lại bên nhau để cùng nhìn về một phía, để cùng hiến dâng lên Đấng Cha Lành một lễ vật rất trang trọng đó là **sự thương yêu!**

Ôi! Đạo của tôi, những năm tháng thật buồn!

Florida, Lễ Đưa Chư Thánh Triều Thiên năm Giáp Ngọ (2015)

Nhất Nguyên

Chú thích:

(*) Lời của Đức Lý Giáo Tông:

Ngọc sáng non Côn đà tỏ nẻo,

Lối mòn động Bích chớ làm đường.

Động Bích là cái hang núi đi vào Bích Du Cung của Đức Thông Thiên, giáo chủ Triệt Giáo.

Theo truyện Phong Thần, Đức Hồng Quân Lão Tổ (một danh xưng của Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế) có ba người học trò: Lão Tử, Ngươn Thi (giáo chủ Xiển giáo) và Thông Thiên (giáo chủ Triệt giáo).

Xiển giáo là Chánh đạo, Triệt giáo là Bàng môn Tả đạo. *Triệt* là bỏ đi, ý nói bác bỏ những qui tắc của Xiển giáo. Do đó, Xiển giáo và Triệt giáo luôn có sự mâu thuẫn lẫn nhau, khiến cho đệ tử của hai nhà hiềm khích đánh nhau. Triệt giáo tuy đông đảo, đôi khi thắng thế, nhưng cuối cùng thì luôn luôn thất bại, thể hiện rõ Chánh luôn luôn thắng Tả. (Theo Cao Đài Tự Điển của Đức Nguyên)

(**) Lời của Đức Chí Tôn

<http://huongdaoflorida.com/daocuatoi3.html>

=====

**VÀI SUY NGHĨ QUA LỄ TANG
CỐ LỄ SANH THÁI HAI THANH
& LỄ ĐẠI TƯỜNG CỐ THỪA SỬ LÊ QUANG TẤN**

1/ Vài hình ảnh trong lễ tang Cố Lễ Sanh Thiên Phong Thái Hai Thanh

Trước tiên, tôi vô cùng xúc động đến không kiềm được nước mắt khi thấy hàng ngàn đồng đạo tức hàng ngàn anh em của tôi từ khắp nơi đã về đây để chung lo cho Lễ Tang của Cố Lễ Sanh Thái Hai Thanh và Lễ Đại Tường của Cố Thừa Sử Lê Quang Tấn.

Họ đó! Anh em của tôi đó! Không đua đòi mào cao, áo rộng nên không quy lụy ươn hèn, nên không chịu lê chân theo gót giày Kim Quang Sứ. Họ về đây với hai bàn tay trắng nhưng mang theo cả một tấm lòng vàng, mang theo cả một trời thương yêu và đùm bọc.

Ôi! Thương biết mấy khi nhìn thấy những Chức Sắc Thiên Phong dù tuổi đã cao, sức đã yếu nhưng vẫn tề tựu về đây mang theo những ân tình với người đã khuất. Sự hiện diện của họ như là một tấm gương, một tình yêu, một nhắn nhủ đối với những đồng đạo đàn em của mình. Rằng, hãy thương yêu nhau hơn nữa, hãy nối trọn vòng tay ân tình trong thánh đức của Thầy Mẹ, đừng vì nhóm này khối nọ mà chia rẽ bất hòa, mà lạc mất đi niềm thương yêu để dâng hiến lên NGƯỜI. Rằng, hãy chặt chiu gìn giữ hơn nữa nền Chánh pháp của Đức Chí Tôn mà hiện thời đang bị mai một trong tay một nhóm người do bọn VÔ THẦN cộng sản dựng lên nhưng lại mạo danh là Hội Thánh!

Ôi! Thương biết mấy những cụ già lưng đã còng, mắt đã mờ, những cháu đồng nhi còn xanh tuổi đời nhưng đã dạn dày những truân chuyên trên con đường hiến dâng và phụng sự. Sự hiện diện của họ như là một tín hiệu, rằng là, dù Các Anh có dựa vào thế lực của cộng sản vô thần để củng cố cái ghế của Các Anh, để truy bức, o ép chúng tôi nhưng các anh không thể khuất phục được chúng tôi đâu, vì trái tim của chúng tôi đã trọn dâng lên Thầy, lên Mẹ. Đất nước vẫn trường tồn. Nền Đạo vẫn vĩnh cửu cho đến bảy trăm ngàn năm. Chỉ có chính thể, chế độ là tạm thời. Còn Các Anh, Các Anh nghĩ gì cho thân phận của mình, một thân phận "bó thân về với triều đình, hàng thân lơ láo phận mình là đâu" ?

Sẽ là một thiếu sót nếu không nhắc đến một sự việc đau lòng, đó là, những người đang cầm quyền tại Tòa Thánh Tây Ninh đã không cho chôn cất Cố Lễ Sanh Thái Hai Thanh tại nghĩa trang Cự Lạc Thái Bình. Nhưng với sự cương quyết của đồng đạo và gia đình, họ phải rút lui. Thật là buồn cười! Đất của Hội Thánh chúng tôi chớ có phải của Các Anh đâu mà Các Anh không cho một người suốt đời tận tụy với Đạo, suốt đời trung hiếu với Chí Tôn và Hội Thánh không được an nghỉ cuối cùng tại đó?! Hãy nghe Lễ Sanh Thiên Phong Ngọc Tú Thanh (trước đây có một thời gian hiền huynh Ngọc Tú đã nhận phẩm phạm phong Giáo Hữu

của Hội Thánh hiện tại. Sau một thời gian, Hiền huynh đã nhận thấy được đâu là đường lành, đâu là nẻo tà nên đã đem áo mão phạm phong Giáo Hữu máng ở rừng thiên nhiên để trả cho Hội Thánh quốc doanh hiện giờ) phát biểu (nguyên văn): "... đây là một việc làm mất nhân tính, mất đạo đức mà con người không thể chấp nhận được...".

Mãn Giác Thiền Sư (1052 - 1096) có hai câu thơ rất nổi tiếng:

Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận,

Đình tiền tạc dạ nhưt chi mai.

Dịch:

Chớ bảo xuân tàn hoa rụng hết,

Đêm qua sân trước một cành mai.

Hai câu thơ mang hơi hướng Thiền, được nhiều người diễn dịch theo nhiều ý khác nhau. Theo tôi, áp dụng vào nền Đạo của chúng ta, Mùa Xuân Đại Đạo (tức nền Đạo có chủ quyền, đúng Chánh pháp, được Hội Thánh Thiên phong của Đức Chí Tôn trước 1975 cầm quyền) đã tàn. Nhưng đừng tưởng rằng vì Xuân tàn nên mai đã rụng hết. Kia! Trước mặt tôi và bạn, không những một cành mai mà là hàng ngàn hàng vạn cành mai đang nở rộ mặc dầu Xuân đã phai tàn. Họ, những đồng đạo quý mến của tôi, là những Cánh Mai này. Một ngày gần đây, những Cánh Mai này sẽ đem đến cho thế gian một vẻ đẹp huy hoàng của Mùa Xuân Đại Đạo!

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười

<http://huongdaoflorida.com/vaisuyngghi.html>

=====

**PHẢN HỒI NHỮNG COMMENTS (TRONG
FACEBOOK) HAI BÀI THI
CỦA NGÀI THÁI ĐẾN THANH VÀ ĐỨC HỘ PHÁP.**

BÀI THI CỦA GIÁO SƯ THÁI ĐẾN THANH

Tu hành phải giữ đúng Chơn truyền,
Những kẻ bội sư uổng kiếp duyên.
Phẩm vị mặc dầu chưa đắc Thánh,
Công phu cũng đáng bậc hi hiền.
Không tu lòng vọng thêm cao chức,
Bỏ Đạo dạ ưa được trọn quyền.
Pháp luật không tin, tâm đức kém,
Xưa nay mấy kẻ được ngôi Thiên.

ĐỨC HỘ PHÁP (hoạ vận)

Đáng làm môn đệ mới lưu truyền,
Những kẻ bội sư uổng kiếp duyên.
Đắc thể khua môi đồ phản ác,
Thất thời kín miệng mới hi hiền.

Phương linh tế chúng chưa nên Pháp,

Dùng gậy "Xử Ma" mới có quyền.

ÁO MÃO ĐẦY RỪNG TRỢ MẶT KHỈ

ĐỤNG ĐẦU TÀ CHÁNH MỚI KÊU THIÊN.

Trước tiên, xin cảm ơn các bạn đã quan tâm đến hai bài thi này. Góp ý rằng tôi đã viết sai câu chót trong bài thi của Đức Hộ Pháp và cho rằng câu "Đụng đầu Tòa Thánh mới kêu Thiên" mới đúng. Bây giờ, chúng ta cùng nhau phân tích.

Trong hai câu chót của bài họa vận của Đức Hộ Pháp nhiều người sao chép lại rất khác nhau, chẳng hạn:

⇒ Theo tài liệu tôi có được thì:

Áo mào đầy rừng trợ mặt khỉ (1)

Đụng đầu tà chánh mới kêu Thiên (2)

a/ Câu (1):

* "Áo mào đầy rừng " ý nói: Chức sắc, như ta thấy hiện tại, rất nhiều (đầy rừng). Duy có một điều nghịch lý đến buồn cười là muốn được trở thành một chức sắc (hữu thần) phải được phê chuẩn bởi chính quyền (vô thần - không tin có Trời Phật...). **VÔ THẦN PHÊ DUYỆT PHẠM TƯỚNG CHO HỮU THẦN.** Thật là buồn cười đến rơi nước mắt. Vì vậy, những người hiểu biết cho đây là những Chức sắc **PHẠM PHONG**. Đây là một trong những bằng chứng cho thấy đạo Cao Đài hiện tại đã mất chủ quyền và Việt Nam không có tư do tôn giáo.

* "Trơ mặt khi", cụm từ này có hai ý: (ý 1) Những người khi mặc được áo mao xanh xanh đỏ đỏ do vô thần ban cho tỏ ra tự đắc, vênh vênh váo váo (trơ). Nhưng những lời nói và việc làm đều rập khuôn theo một "lập trình" có sẵn, họ không được minh tâm kiến tánh tức không đủ sáng suốt để thấy được chân lý đúng sai, chánh tà (y như những con khi chỉ bắt chước những động tác của con người nhưng nó không biết suy nghĩ) - Xin lỗi, đây là ý trong câu thơ của Đức Hộ Pháp (chớ không phải của tôi, mong thông cảm). (ý 2) Áo mao xanh xanh, đỏ đỏ hiện thời sao nhiều quá (đầy rùng) làm cho khuôn mặt mấy con khi cũng ngạc nhiên (trơ ra).

b/ Câu (2): Ý nói những người đang mặc áo mao hiện tại đang lặn vào con dốc trần tục hoá còn gọi là phạm hoá nền Thiên đạo của Đức Chí Tôn nhưng họ vẫn tự mãn, vẫn cứ lao vào con đường này (dân gian có câu "chưa thấy quan tài chưa đổ lệ). Nhưng khi đụng việc mới nhận ra được đâu là đường chánh, nẻo tà thì kêu Trời đã muộn, chỉ còn chờ cây Giáng Ma Xử của Đức Hộ Pháp mà thôi!

⇒ Có nơi ghi như sau:

a/ Câu (1): "Áo mặc đầy rùng trơ mặt khi": Câu này không có ý nghĩa vì ai cũng mặc áo cả, nó không mang tính chỉ định, tính tiên tri mà Đức Hộ Pháp muốn đề cập. Hoặc "Áo mao đầy rùng trơ mặt khi": Câu này chỉ có một ý - gần giống với ý 2 đã phân tích ở trên.

b/ Câu (2): "Đụng đầu Tòa Thánh mới kêu Thiên": Câu này tối nghĩa hoặc không có ý nghĩa gì cả nếu ta đối chiếu lại toàn bộ mạch văn trong bài họa vận này của Đức Hộ Pháp: Ngài nói đến những "kẻ bội sự", những "kẻ phản ác" không xứng làm môn đệ của Đức Chí Tôn (Đáng làm môn đệ mới lưu truyền) nhưng khi gặp chuyện (đụng đầu) mới "ngộ" được hai lẽ chánh tà thì kêu Trời đã muộn. Cho nên, theo ý

tôi, xét toàn bộ mạch văn và thi tứ trong bài này thì câu "Đung đầu tà chánh mới kêu Thiên" là phù hợp nhất.

Tuy nhiên, tam sao thất bản, chỉ ba lần sao chép lại thì đã mất đi tính nguyên thủy của bản gốc rồi. Cũng như ta thấy nhan nhãn những văn bản của Hội Thánh hiện tại nơi phần đầu đều ghi "Tuân y" hoặc "Chiếu y" Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, nhưng làm thì "không làm y"; thậm chí như ta thấy cơ cấu thành lập Hội Thánh hiện tại còn vi phạm trầm trọng Pháp Chánh Truyền và những Luật, Linh của Hội Thánh đúng Chánh Pháp trước năm 1975 (tức đã thất bản). Nhưng dầu sao, nếu bạn nào có được bút tự của Đức Hộ Pháp hoặc chứng tích của những văn bản khả tín về bài thi này, xin đưa ra để chúng ta cùng chia sẻ. Thành thật cảm ơn.

Nhân đây, cũng có vài lời tâm tình cùng các bạn:

Có một số vị khi thấy tôi xuất hiện trên facebook thường xuyên hơn trước đây, cũng như thấy xuất hiện một vài lời comment của một vài bạn trẻ với tôi thiếu lễ độ, không phải tính cách của con nhà đạo đức, chẳng hạn như bạn trẻ Hồ Nguyễn viết như sau, nguyên văn, [Ho Nguyen Thang Muoi Huynh](#) la thang tao lao (thằng Mười Huỳnh là thằng tào lao) hoặc những lời lẽ có tính chất của một kẻ "đá cá lặn dưa" của bạn trẻ Lê Nhân thì họ vô cùng bất bình và gọi điện thoại nói với tôi rằng, facebook hiện diện đủ thành phần trong xã hội, mang tính tạp nham, không xứng là nơi để một người tu hành như tôi dính vào. Xin cảm ơn các huynh tử đó. Nhưng tôi thì không chấp nhứt chuyện này mà còn tội nghiệp cho các bạn trẻ đó. Bởi vì họ còn quá non trẻ. Non trẻ ở tuổi đời. Non trẻ ở trình độ học vấn. Non trẻ ở trình độ tu học. Cho nên họ không có đủ kiến thức để nhìn thấu được xã hội hay cuộc đời (nếu có giáo dục ở nhà trường thì cũng là một hình thức nhồi sọ một chiều) thì không thể đòi hỏi các bạn trẻ này có một nhân sinh quan đúng đắn tức thời được.

Đức Chí Tôn có nói "Chiêu kỳ trung độ dẫn hoài sanh" (con nít trong bụng mẹ còn phải độ) huông gì là các bạn trẻ này của tôi. Cho nên tôi sẵn sàng tha thứ những lời nói vô lễ này. Miễn là từ từ các bạn thấy được chân lý là tôi vui rồi, tức là tôi đã hoàn thành sứ mạng phổ độ của tôi với Các Đấng rồi.

Các bạn trẻ thân mến,

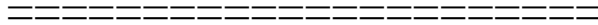
Những bài viết trên trang facebook này hay trên trang mạng của HĐ Florida (www.huongdaoflorida.com) của tôi không nhằm mục đích đánh phá hay chống đối chánh quyền cộng sản VN hay Hội Thánh Cao Đài hiện tại, mà chỉ muốn nói lên SỰ THẬT và phê phán những ĐIỀU SAI QUẤY của cả đời lẫn đạo. Cho dù khi nói lên những sự thật này có làm đau lòng hay tức giận nhiều người miễn sao giúp cho người đọc ở trong nước, trong tình trạng thiếu thông tin hoặc thông tin một chiều, thấy được đâu là đúng, đâu là sai. Và trong một thế giới đa phương hiện tại, sự thật không phải chỉ có qua thông tin một chiều mà các bạn phải cố gắng tìm hiểu thông tin đa chiều rồi đối chiếu, so sánh thì các bạn sẽ tìm ra sự thật và các bạn sẽ LỚN LÊN. Nếu không, đến sáu bảy mươi tuổi các bạn cũng vẫn còn RẤT NHỎ.

Người xưa có nói " Văn tức thị nhân": những câu nói, cách hành văn nói lên được bản chất của con người mình. Cũng như ngôn ngữ phương Tây có câu: "Hãy nói cho tôi biết bạn của anh là ai, tôi sẽ nói cho anh biết anh là người như thế nào". Cho nên các bạn phải cẩn ngôn cũng như phải kỹ lưỡng khi bấm vào mục "like" hay "unlike" sau câu nói của người khác trong facebook kéo bị người ta đánh giá.

Lời sau cùng của tôi gởi tới các bạn là: các bạn còn rất trẻ, là rường cột của đất nước, là tương lai của Đại Đạo. Các bạn phải cố gắng để xứng đáng với kỳ vọng này.

Thân ái,

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười

LTS: *Vì những lý do ngoài ý muốn nên Hương Đạo Florida không tham dự Lễ Khánh Thành TT Houston, Texas được; mặc dù chúng tôi đã mua vé máy bay, đặt phòng khách sạn và mướn xe.*

Hôm nay, chúng tôi cho đăng nguyên văn bài phát biểu của CTS Huỳnh Văn Mười, được dự kiến phát biểu tại buổi Lễ Khánh Thành nói trên (với sự đồng ý trước của Ban Tổ Chức), để chia sẻ niềm vui - dù muộn màng - với đồng đạo bảo thủ luật pháp chơn truyền tại TT Houston trong ngày vui trọng đại này. Ban Biên Tập.

BÀI PHÁT BIỂU CỦA CTS HUỖNH VĂN MƯỜI

tại Lễ Khánh Thành TT Houston, Texas.

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

Kính bạch Hội Thánh,

Kính quý Chức sắc Thiên phong, Quý vị Lãnh đạo tinh thần các Tôn giáo bạn, Quý Thân Hào Nhân Sĩ, Quý Đồng đạo và Đồng hương,

Chúng tôi xin cảm ơn Ban Tổ chức đã dành cho Hương Đạo Florida đôi phút để chia sẻ niềm vui của mình cùng với đồng đạo nơi TT Houston trong ngày vui trọng đại này.

Kính thưa chư liệt vị,

Thấm thoát đã 40 năm làm thân viễn xứ sau biển có 30 tháng Tư. Cũng chừng ấy thời gian nền Đạo do chính Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế gây dựng tại miền Nam nước Việt mà Tổ đình là Tòa Thánh Tây Ninh không còn chủ quyền. Con cái của Đức Chí Tôn tản mạn bốn phương trời.

Những tượng hình ảnh tòa Bạch Ngọc Kinh tại thế nơi thờ Đức Thượng Đế cùng chư Thần Thánh Tiên Phật là Đền Thánh Tây Ninh sẽ dần nhạt nhòa theo năm tháng, sẽ trôi theo dòng đời com áo của con cái Đức Chí Tôn trong cuộc sống tha phương. Nhưng không. Bằng lòng thành và đức tin hiệp lại, họ đã có được sự bền vững trong đức tin thuần khiết về Đấng Cha Trời, về Hội Thánh đúng chánh pháp của Đức Chí Tôn, không bị tạp nhiễm bởi tà quyền hay lợi danh áo mũ. Họ đã chắc chiu từng phút giây có được, từng công sức, tiền bạc để ủng đức và xây dựng một hình ảnh đức tin của mình. Và rồi bóng dáng Đền Thánh Tây Ninh thân yêu đã và đang dần dần hiện diện ở khắp nơi trên thế giới, nơi có bóng dáng của con cái Đức Chí Tôn quy tụ được.

Và hôm nay, tại nơi đây, chúng ta đã chứng kiến được sự vinh diệu, sự thăng hoa của lòng thành và đức tin hiệp lại của đồng đạo nơi TT Houston này bằng hình dáng của ngôi thờ Đức Chí Tôn đang sừng sững, lộng lẫy, nguy nga trước mặt chúng ta.. Hơn thế nữa, thành phố Houston là một trong những thành phố lớn của nước Mỹ, và với ước nguyện xây dựng và phát triển Đạo nghiệp nơi xứ người, đồng đạo nơi đây đã ghi được một nét son trong Đạo sử, đó là được thành phố Houston nhìn nhận ngày Một tháng Chín hằng năm là ngày Cao Đài của thành phố.

Những việc làm, những thành tựu cho Đạo nghiệp của đồng đạo nơi TT Houston minh chứng một điều là: không

cần phải có chút mào cao áo rộng để phải chịu dưới khuôn phép của tà quyền mới có thể hành đạo và phát triển Đạo được; mà ở nơi đây, với những thành tựu này, cùng với những thành tựu mà con cái Đức Chí Tôn khắp nơi trên thế giới có được, đã chứng minh quan niệm trên là một sai lầm đáng tiếc!

Vinh diệu thay cho những tấm lòng vì sự phát triển Đạo nghiệp của Chí Tôn nơi hải ngoại cho hôm nay và mai sau!

"Một tấm lòng, một đức tin,

Chung tay gây dựng cho vinh Đạo Nhà.

Lợi danh trong cõi ta bà,

Sương trong nắng sớm, mưa sa nửa vời.

Tấc lòng chứng có Đất Trời,

Còn hơi thở mọn còn lời yêu thương.

Dù nhau đi trọn con đường,

Đừng vì áo mào quên nguồn cội xưa".

Thay mặt cho toàn thể tín hữu Cao Đài tiểu bang Florida và cá nhân, xin trân trọng và chia sẻ niềm vui này cùng toàn thể đồng đạo nơi TT Houston.

Kính chúc toàn thể chư liệt vị và gia đình nhiều an bình và phúc lạc trong vòng tay Thầy Mẹ.

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

<http://huongdaoflorida.com/baiphathieu.html>

=====

THẮP SÁNG MỘT NIỀM TIN

Sự kiện toàn thể Chức sắc Hiệp Thiên Đài tu tại gia bảo thủ luật pháp chơn truyền cũng như đang từng sự tại Văn phòng Hiệp Thiên Đài ngồi lại bên nhau và cùng công cử ngài Cải Trang Nguyễn Minh Nhựt giữ nhiệm vụ Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài, và Ngài đã đồng ý đến làm việc tại văn phòng Hiệp Thiên Đài để thực hiện nhiệm vụ được đề cử của mình, đã làm nức lòng tất cả tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, những người luôn canh cánh một nỗi niềm, một hoài vọng cho một ngày mai tươi sáng của nền Đạo. Đây như là ngọn đuốc để thắp sáng niềm tin này.

Thật vậy, từ khi chánh quyền cộng sản ép buộc Hội Thánh ký Đạo Linh 01 thì đêm dài tăm tối đã phủ trùm lên nền chánh giáo của Đức Chí Tôn cho đến tận bây giờ. Nhưng cũng từ đây, chúng ta thấy được những tấm lòng trong sáng, thanh khiết không chút bọt tọc đã trải thân mình vì sự tồn vong của Đạo nghiệp, vì sự gìn giữ nền chơn pháp của Đức Chí Tôn mà Đức Hộ Pháp và Hội Thánh đã dày công gây dựng.

Nhưng một vài ngọn nến không đủ thắp sáng một mảnh trời đầy mông muội, phàm tục đang ngày một lan tỏa vào nền chánh giáo của Đức Chí Tôn. Nhơn sanh đang khắc khoải đợi chờ một điểm tựa, một nguồn sáng khả dĩ dìu bước họ về lại nguồn xưa.

Thì đây! Nguồn sáng từ Khôi Chơn Thần của Đạo (Hiệp Thiên Đài) đang kết tụ được. Hễ Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài vẫn còn!

Nguồn sáng này là chỗ dựa chính yếu của nhơn sanh trên con đường phục hưng chánh pháp. Nó cũng là nguồn sáng để soi rọi vào mọi góc khuất tối tăm của con người, của nhân tình thế thái.

Bước đầu vẫn còn những khó khăn kể cả những hiểm nguy đang rình rập. Bằng tất cả lòng kính trọng và ngưỡng mộ, xin cầu nguyện Đại Từ Phụ, Đại Từ Mẫu, Đức Lý Giáo Tông, Đức Hộ Pháp cùng các Đấng Thiêng Liêng hộ trì cho quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài mọi việc được an lành từ thể xác lẫn tinh thần để Nguồn Sáng từ Khố Chơn Thần này sẽ mãi tỏa sáng trên con đường dìu dẫn con cái Đức Chí Tôn tìm lại Nguồn Xưa.

Nay kính,

**Hương Đạo Florida, ngày 5 tháng 9 năm Ất Mùi
(17/10/2015)**

Bàn Trị Sự HĐ Florida

Chánh Trị Sự Huỳnh văn Mười

Phó Trị Sự Lê Thiện Thành

Thông Sự Lưu Quốc Minh

<http://huongdaoflorida.com/thapsang.html>

=====

Tại Sao Khi Ông Nguyễn Thành Tâm Ra Lệnh

**Đóng Cửa VP Hiệp Thiên Đài Thì TL 54 Được Tung Ra
?**

Nhất Nguyên

Chúng tôi chia bài viết này thành hai phần:

- Về Thánh Lệnh 54/HP.HN ngày 11 tháng 4 năm Bính Thân (20/5/1956) của Đức Hộ Pháp.

- Trích đăng những suy nghĩ của đồng đạo về TL này với việc ông Nguyễn Thành Tám đóng cửa VP Hiệp Thiên Đài.

A- Về Thánh Lệnh 54/HP.HN của Đức Hộ Pháp.

Chúng ta có thể xét sơ qua bối cảnh và thời điểm ra đời của Thánh Lệnh.

Trong thập niên 50 của thế kỷ trước, chánh quyền Đệ Nhất Cộng Hòa do Ngô Đình Diệm lãnh đạo đã tìm mọi cách tiêu diệt Phật Giáo, Hòa Hảo và Cao Đài. Riêng Cao Đài thì:

- Ngày 20/8/Át Mùi (1955) Trung Tướng Nguyễn Thành Phương, nguyên Tổng Tư Lệnh quân đội Cao Đài, làm theo Ngô Đình Diệm, đem quân đội quốc gia về Tòa Thánh phong tỏa Hộ Pháp Đường, giam lỏng Đức Hộ Pháp.

- Rạng sáng mùng 5 tháng Giêng năm Bính Thân (1956), Đức Hộ Pháp phải lưu vong sang Cao Miên.

- Cũng trong năm 1956, tháng ba, ngày 26, tại Cao Miên, Đức Hộ Pháp đưa ra giải pháp Chính Sách Hòa Bình Chung Sống cho Việt Nam, càng là cái gai cho chánh quyền Ngô Đình Diệm. Nhiều Chức sắc bị giam cầm, có người phải chết trong ngục thất...

- Tháng 4 năm Bính Thân (tháng 5-1956), Đức Hộ Pháp nhận thấy tại Tòa Thánh chỉ còn có 4 vị Thời Quân : Tiếp Đạo, Tiếp Pháp, Hiến Pháp (ngài Khai Đạo nghỉ bệnh), Đức Thượng Phẩm đã qui thiên, Đức Ngài cùng ngài Bảo Đạo thì lưu vong ở Miên. Trong khi đó Đức Thượng Sanh và chư vị Thời Quân còn lại vẫn chưa chịu về Tòa Thánh để hành đạo. Trong bối cảnh như thế, cộng với bàn tay của cường quyền, nên Đạo bị phân hóa trầm trọng. Cùng một

ngôi nhà Hiệp Thiên Đài mà anh em bị ly tán, bất nhất, khiến cho Đức Chí Tôn phải rơi lệ. Có lẽ nên ghi lại một đàn cơ do Đức Thượng Sanh cầu tại Cung Đạo Đền Thánh (10 ngày sau khi Ngài cùng chư vị Thời Quân chịu trở về Tòa Thánh hành đạo) để thấy nỗi đau của Đại Từ Phụ là dường nào trước cảnh ly tán này:

Đền Thánh đêm 26 tháng 4 năm Đinh Dậu (25-5-1957)

Phò loan: Thượng Sanh, Bảo Pháp

BẠCH ĐÔNG TỬ

Chào chư vị Đại Thiên Phong Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài,

Lập nghiêm để rước Chí Tôn.

Xin kiếu. Thăng.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ KIM VIẾT

CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT.

Thầy mừng các con nam nữ,

Thầy cho mấy Chánh Phối Sư nam nữ đến hầu Thầy.

Thầy vui lòng thấy các Chức sắc trọng yếu Hiệp Thiên Đài ngày nay hiệp nhau về Thánh Địa để gánh vác trách nhiệm và dìu dắt nhơn sanh trên con đường Đạo.

Thầy cũng đau lòng thấy cuộc biến đổi đã làm con cái của Thầy trở bước trên đường độ chúng.

Các con bên Cửu Trùng Đài phải nhìn nhận là các con thiếu kém hạnh đức, thiếu cả sáng suốt định phân, nên nhơn sanh phải chịu lắm điều đau khổ.

Nếu các con biết trọng Đạo hơn cá nhân mình thì con thuyền Đạo đâu phải chịu dật dờ nơi giông tố.

Thầy cũng đổ lụy vì con cái của Thầy và chịu đau buồn chẳng ít.

May mà Thầy định trước sự cứu vãn tình thế, hầu giữ vững đức tin để nối bước trên đường phổ độ, bằng chẳng vậy thì công tu hành của các con đã không còn kể nữa.

Từ đây nên thận trọng giữ gìn Thánh Đức, để tâm sửa cải lẽ lối hành sự cho hợp với đạo lý quang minh, bỏ tư tưởng mơ hồ, thì nhơn sanh mới trông nhờ giáo hóa và hấp thụ được triết lý cao siêu của nền Chánh giáo.

Thầy lấy sự thương yêu vô cùng tận mà dạy khuyên các con, nhưng các con nên lo sợ Lý Bạch quyền Nhứt Trấn Oai Nghiêm khiển trách, chùng đó Thầy không lấy lẽ gì mà binh vực được.

Các con Chức sắc nữ phái cần nên xét mình mà gìn giữ đạo hạnh cho đúng theo Thầy mong ước. Nhơn sanh nữ phái thiếu hạnh đạo nhiều, các con không nên bê trễ phạm sự nữa.

Thầy dạy chung cho cả Chức Sắc, Chức Việc nam nữ bài thi sau đây, nên gắng nhớ mà hiệp nhau lo tròn nhiệm vụ.

THI

Đổ lụy Thầy phân cũng nghẹn ngào

Các con đau Thầy há vui sao !

Còn lời còn dạy, chim chung tổ

Vắng tiếng vắng khuyên, ngựa rẽ tàu

Xét quấy lo tròn nhơn nghĩa trước

Độ đời mới vẹn nghĩa ân sau

Thương nhau phải lúc chung vai gánh

Danh giá đừng quên Đạo đứng đầu.

Các con Hiệp Thiên Đài, Thầy trông mong nơi mấy con.

Thầy ban ơn chung cho cả các con nam nữ. Thăng.

- Trong bối cảnh như thế, Đức Hộ Pháp từ Cao Miên mới ra Thánh Lịnh

số 54/HP.HN ngày 11-4-Bính Thân (20-5-1956)

(hình Thánh Lịnh 257)

Dưới đây chỉ phân tích sơ nét về Điều Thứ Nhất và Điều Thứ Hai trong Thánh Lịnh:

- **Điều Thứ Nhất:** *Không còn quyền hành Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh nữa, chỉ còn Chức Sắc Thiên Phong tùy phẩm vị và quyền hành mình hành đạo mà thôi.*

Ta thấy có hai phần:

a - "Không còn quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh nữa". Vì những lý do được nêu rõ trong TL (nguyên văn):

"Nghĩ vì theo chơn pháp cho danh từ Hội Thánh Hiệp Thiên Đài là khi có đủ mặt : Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh, Thập Nhị Thời Quân và cả Chức Việc từ Luật Sự đến Thập Nhị Thời Quân họp đồng hội nghị mới gọi là Hội Thánh"

- Và *"Nghĩ vì từ khi khai Đạo đến giờ, Chức sắc Thiên Phong do Chí Tôn cơ bút ân tứ phẩm vị, chưa hề có mặt trong Hội Thánh Hiệp Thiên Đài".*

Do vậy, việc không còn Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh theo TL chỉ được áp dụng trong bối cảnh lịch sử của Đạo tại thời điểm đó mà thôi.

b - "Chỉ còn Chức Sắc Thiên Phong tùy phẩm vị và quyền hành mình hành đạo mà thôi". Trong Thánh Lệnh còn giải thích thêm đoạn này như sau:

"Nghĩ vì Chức Sắc đã hy sinh phé đời hành Đạo từ thử đến giờ chỉ trong địa vị phân quyền của Pháp Chánh (Pháp Chánh Truyền) và Hiến Pháp (Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài)*, thi hành phận sự với chức vụ của mình mà thôi".*

Như vậy, cho dù không còn quyền HT Hiệp Thiên Đài đi nữa thì mỗi Chức Sắc HTĐ Thiên Phong vẫn thi hành phận sự và quyền hạn của mình theo hiến định, không một ai có thể xóa bỏ quyền hạn của Hiệp Thiên Đài được.

Khi ông Nguyễn Thành Tám cho người khóa Văn Phòng Hiệp Thiên Đài, một hành động nhằm xóa sổ HTĐ vì các Chức Sắc HTĐ muốn thi hành phận sự của mình được Pháp Chánh Truyền và Hiến pháp HTĐ qui định chớ không giống như thời của Cải Trạng Lê Minh Khuyên - khi ông chịu đứng dưới (làm Phó) cho ông Tám. Hành động này là một "tin nhắn" của ông Nguyễn Thành Tám tới mọi người là "nếu chúng mày khuất phục dưới chân tao thì tao để yên cho, còn không thì tao sẽ xóa sổ chúng mày". Đúng là một quyền hạn thật to lớn, lớn hơn cả Chí Tôn và Hộ Pháp !

Có điều nực cười là tại thời điểm ông Tám "xóa sổ" Hiệp Thiên Đài thì trên các trang mạng cá nhân (facebook) tung ra Thánh Lệnh này của Đức Hộ Pháp, đặc biệt họ dùng bút đỏ gạch dưới cụm từ " Không còn Hội Thánh Hiệp Thiên Đài nữa" như để chứng minh rằng việc "xóa sổ" Hiệp Thiên Đài của ông Nguyễn Thành Tám là đúng, là làm theo Thánh Lệnh của Đức Hộ Pháp. Rất tiếc là ông Tám đã dùng bợn "dư

lợn viên" vừa dốt, vừa điếc lại vừa không thấy đường, chớ nếu dùng nhóm người của Trần Quang Cảnh có lẽ đỡ hơn !

- **Điều Thứ Nhì:** *Thoản có điều chi khẩn cấp buộc phải dùng quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài thì cầu lệnh Hộ Pháp triệu tập đủ mặt các Chức Sắc Thiên Phong đã thọ phong từ trước phải có mặt hội nghị thì quyền hành Hội Thánh Hiệp Thiên Đài mới có giá trị. Trái ngược lại không còn ai lợi dụng danh từ Hội Thánh Hiệp Thiên Đài nữa.*

Ngày Rằm tháng 4 năm Đinh Dậu (14-5-1957), đúng một năm sau khi TL 54 ra đời, Đức Thượng Sanh cùng chư vị Thời Quân Bảo Pháp, Hiến Đạo, Hiến Thế, Bảo Sanh Quân về Tòa Thánh.

Đến ngày 17-4-Đinh Dậu (16-5-1957), Đức Thượng Sanh mở Đại Hội Chức Sắc Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh với Vi Bằng số 1 ngày 17-4-Đinh Dậu để sắp xếp nội bộ và đạo sự. Theo Vi Bằng này thì Đức Thượng Sanh và chư vị Thời Quân tôn trọng và tuân theo TL 54 ngày 11-4-Bính Thân (20-5-1956) của Đức Hộ Pháp.

Sau ngày 17-4-Đinh Dậu, cả Chức sắc Đại Thiên phong Hiệp Thiên Đài và chư Chức sắc HTĐ khác về đủ tại Tòa Thánh thì Quý Ngài thi hành theo Điều Thứ Nhì trong TL 54 cầu lệnh Đức Hộ Pháp để thực hiện quyền hạn Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh.

Như vậy, quyền hạn Hội Thánh Hiệp Thiên Đài không còn chỉ trong thời gian một năm (20-5-1956 đến 14-5-1957) kể từ khi TL54 ra đời cho đến khi Đức Thượng Sanh và chư vị Thời Quân về hành đạo tại Tòa Thánh.

Ta có thể thấy cụm từ "Hội Thánh Hiệp Thiên Đài" trong những Đạo Lệnh do Đức Thượng Sanh ký. Chẳng hạn, Đạo Lệnh số 30/ĐL ngày 27 tháng 6 năm Đinh Dậu (24-7-1957), xin trích:

ĐẠO LINH

Điều Thứ Nhất: Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài lập Tờ Ủy Quyền cho ông Khai Đạo Phạm Tấn Đài, từ đây thay mặt cho Hội Thánh đứng bộ những bất động sản của Đạo mua, hoặc của người thiện tâm hiến cho Đạo.

B- Trích đăng những suy nghĩ của đồng đạo

1/ Sẽ là một thiếu sót nếu không nêu ra đây hai bức thư của bậc trí thức lão thành trong Đạo:

- Một người ở Mỹ email cho chúng tôi hình Thánh Lịnh ở trên với lời ghi:

"Kính gởi quý Huynh Tỷ và các bạn xem Thánh Lịnh số 45/HP/TL ngày 11 tháng 4 năm Bính Thân (DL: 20-5-1956) giải tán Quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài. Chúc sắc HTĐ tùy phẩm vị mà hành đạo chứ không còn ai lợi dụng xưng danh Hội Thánh HTĐ nữa. Mời quý vị đọc để biết và tùy nghi suy nghĩ".

- Một người ở Úc trả lời:

"Mấy Thánh-Lịnh của ĐHP mà chúng ta thấy đưa ra sau 1975, có nhiều điểm rất đáng nghi-ngờ.

Trong Thánh-Lịnh 54/HP-HN kèm theo email này, dù ai thấy cũng phải cho là thật, vì văn bản dùng máy đánh chữ cũ và tờ giấy bị hoen ố, rách rưới như vậy.

Ở đây chúng ta nên xét về nội dung của Thánh-Lịnh mà thôi. Tệ huynh thấy ĐHP dùng máy chữ "quyền của Hội-Thánh HTĐ", có nghĩa là, khi ĐHP không còn hiện diện ở Tòa-Thánh Tây-Ninh, thì không ai có quyền của

HT/HTĐ nữa. Điều này không có nghĩa là không còn cơ chế Hiệp-Thiên Đài nữa.

Vì Thánh-Giáo Đức Chí-Tôn có nói rõ "Hệ Đạo còn thì HTĐ vẫn còn".

Bằng cứ là Thánh-Lịnh có qui định các Chức sắc Thiên Phong của HTĐ vẫn thi hành quyền hạn theo phẩm trật đã có.

Nhiệm vụ của Bộ Pháp-Chánh HTĐ vẫn phải còn tồn tại để giữ gìn nền Đạo theo đúng Luật-Pháp chọn-truyền của Đạo Cao-Đài. Tam quyền: Bát-Quái, Hiệp-Thiên và Cửu-Trùng phải phân lập, mới có thể kèm chế lẫn nhau, hầu cho không quyền nào trở thành độc tài, độc tôn, độc-đoán trong cửa Đạo Cao-Đài.

Sau 30 tháng 4 năm 1975 (không phải đợi đến sau Đạo-lệnh 01 năm 1979), vì không còn cơ chế HTĐ nên nhiều Chức-sắc Cửu Trùng Đài trong Đạo đã phạm phải nhiều hình-án, như chúng ta đã nghe qua, không hề bị xử trị theo Luật Đạo.

Sở dĩ có một số người trong Đạo dám gọi Hội-Thánh hiện nay ở Tòa-Thánh Tây-Ninh là một Chi-Phái, vì lẽ Hội-Thánh chọn chánh của Tòa-Thánh Tây-Ninh phải có đủ 2 cơ chế của Hiệp-Thiên và Cửu Trùng. Chỉ có các Chi-Phái mới thiếu cơ chế HTĐ, mặc dù họ cũng có vài Chức sắc xưng phẩm hàng Thập Nhị Thời Quân, thậm chí 1 vài nơi còn có cả phẩm Hộ-Pháp nữa".

2/ Fb Thanh Hoang:

" Các bạn chớ nên làm cho rằng Thánh Lịnh 54 đóng cửa HTĐ.

Hãy đọc kỹ câu: "KHÔNG CÒN QUYỀN HỘI THÁNH HIỆP ĐÀI TẠI TOÀ THÁNH"

Là Đức Hộ Pháp tiên liệu có kẻ lợi dụng danh từ Hội Thánh HTĐ, nên thu hồi quyền này.

Ngài cũng nói rõ: khi nào cần sử dụng quyền Hội Thánh HTĐ thì phải cầu xin Hộ Pháp cho phép.

Hiện nay có những người đem TL này bào chữa cho việc đóng cửa HTĐ của ông Nguyễn Thành Tám, là một hỏa mù tung ra cho những ai thiếu hiểu biết về văn bản luật pháp Đạo, nhưng nếu các bạn bình tĩnh đọc kỹ từng câu từng chữ TL này thì cũng thấy được Thánh ý ĐHP.

Ngược lại Thánh Linh này là một đòn đánh trúng tham vọng "Chương Quản Hội Thánh" của ông Nguyễn Thành Tám, do tham vọng mà quên mất TL này ĐHP đã giải tán quyền Hội Thánh HTĐ, có đâu để ông "chương quản"???

3/Fb La Thiện Văn:

"Cho dù n.t.tám lên chức cao phẩm cao cỡ nào đi nữa thì cũng chỉ tự ông phong rồi nay mai ông cũng phải đến lúc gặp ngài kim quang sứ mà thôi, còn những ai nghe lệnh của ông thì miệng cứ nói cứ nghe nếu sai thì ông 8 chịu tội, bít sai mà còn làm thì tội gấp 10".

4/ Fb Thông Công:

"Thánh lệnh này mang tính lịch sử khi Ngô Đình Diệm đàn áp tôn giáo Đức Hộ pháp lưu vong, Đức thượng sanh chưa về tòa thánh và 1 số thập nhị thời quân chưa phé đời hành đạo".

5/ Fb Jo Dương:

"Những người theo đạo mà ko biết phân biệt sự giả dối của ông tám thì trước hại cho nền đạo. Sau lại hại chính bản thân, hơn nữa nghiệp báo còn ảnh hưởng lớn đến con cháu

cha mẹ họ lắm vì huyết thống tương quan, quả báo thời nay nhân tiền ko sai. "Tội dư con cháu một khi đền bồi" nhất là cái tội tiếp tay diệt đạo Trời".

6/ Fb Nguyễn Hoàng Duy:

"Tại sao trước khi bác 2 mắt không tuyên bố Thánh Lịnh này??? Hãy đọc kỹ từng câu từng chữ của Tôn Sư thì sẽ hiểu hàm ý sâu sa của Ngài, cũng lòi ra bộ mặt thật của bọn tà gian âm mưu tiêu huỷ nền Đại Đạo".

7/ Fb La Thiện Văn:

"Hazz ! Chúng ta cứ theo đạo gốc cao đài tòa thánh tây ninh năm 1926 . Còn chi phái 1997 đã đc nhà nước công nhận thì là tà môn ngoại đạo , chỉ tội cho những tín đồ về mai sau khi không biết đâu đúng đâu sai rồi đi sai đường ! Tôi ở châu đạo gò công cũ (tiểu thánh địa) và đã 4,5 lần nghe hết người này đến người kia vì ham mê áo xanh mũ đỏ để rồi chết dít dơ dít dưỡng cầm chiếc áo lễ sanh phàm phong mà ko đi đc phải về báo mộng vs gã và xin những người bảo thủ chơn truyền hội thánh cao đài tòa thánh tây ninh năm 1926 qua xin tái thệ lại cho linh hồn và cầu siêu cho linh hồn đã mất . => đạo thì đông mà xuống dong thì chớ không đầy".

8/ Fb Thanh Hoang:

"Khi Đức Hộ Pháp còn sanh tiền Ngài lập Hiến Pháp Hiệp Thiên
Đài (1932).
Lúc Ngài còn cầm quyền tại Tòa Thánh, vì oai đức Thiên Mạng Chí Tôn của Ngài mà tà quyền không dám xâm nhập nhiều hại nền Chơn Giáo của Đức Chí Tôn.

Nhưng Thiên cơ xoay chuyển, khiến Ngài phải rời Tổ Đình để cơ Đạo chuyển lần sang cơ khảo thí do Giám khảo Kim Quang Sứ phụng mạng Đức Chí Tôn đến.

Năm 1956, Đức Hộ Pháp lưu vong sang Cao Miên, Đức Thượng Sanh về cầm quyền tối cao nơi Tòa Thánh thì tà quyền đã manh nha. Vì Đức Ngài còn tại tiền tuy không ở Tòa Thánh và Đức Thượng Sanh và chư vị Tướng Soái Thiên môn giúp sức nên tà quyền cũng chưa dám dấy động, nhưng triệu chứng thì đã có.

Việc ban hành "Quyền Tư Pháp và nội trị đạo" là bước đột phá về Luật lệ một cách oai nghiêm của Hiệp Thiên Đài đúng với chức năng quyền hạn của mình, nhằm "Bảo toàn Thánh Thể được thanh cao và trong sạch".

Nếu không có Hiệp Thiên Đài "cầm quyền luật lệ, cũng như Đạo có phép Thiên Điều, mà gìn giữ công bình Thiên Liêng cơ tạo" (PCT) thì Cửu Trùng Đài chuyên quyền độc đoán, tự tung tự tác, biến Chánh giáo ra phạm giáo, là một mối họa cho nhưn sanh.

Ngày nay sự tự tung, tự tác, độc đoán, chuyên quyền của Nguyễn Thành Tám với phẩm Đầu Sư bất hợp pháp và chức "Chương Quản Hội Thánh" đây vẽ kiêu căng ngạo mạn, đã minh chứng rõ rệt "cơ tự diệt" đã đến, đúng theo Pháp Chánh Truyền đã định".

9/ Fb Huy Duc Nguyen:

"Xin Hỏi Quý Bạn Đạo Cao Đài. Tại Sao Đợi Đến Lúc Toàn Thể Quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài Hiện Nay Không Còn Phục Tùng Ông Nguyễn Thành Tám và (Hội Thánh Tánh Tham) Thì Có Một Số Bạn Dư Luận Viên Của Ông (Tánh Tham) Cho Đăng THÁNH LINH 54 Của Đức Hộ Pháp Nhằm Mục Đích Gì ?...Xin Quý Bạn Chú Ý Trong THÁNH LINH 54 Có 2 Điều,

-Điều Thứ Nhất : Không Còn Quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài (Vì khi này Đức Phạm Hộ Pháp đã sang Campuchia) và tại Tòa Thánh bị mất quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài,

nhưng Cơ Đạo lúc bấy giờ vẫn còn Đức THƯỢNG SANH và Hội Thánh khi đó vẫn thực hành đúng CHƠN PHÁP của nền Đạo là xin Đức THƯỢNG SANH về Tòa Thánh cầm quyền hành Chương Quản Hiệp Thiên Đài để giải quyết Cơ Đạo.

Ngày Nay Cơ Đạo Do (Hội Thánh Tánh Tham) Tham Quyền Tham Vị Đã Lấn Áp Và Không Còn Nhìn Nhận Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, Cũng Như Từ Năm 1979 Đến Nay Không Còn Hội Thánh Hiệp Thiên Đài, Điều Này Cũng Được Xem là Bị Mất Quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài Như Thời Kỳ Đức HỘ-PHÁP Ban Hành THÁNH LỆNH 54, Nên Nay Chiếu Theo THÁNH LỆNH 54.

-Điều Thứ Hai : Câu HỘ-PHÁP Triệu Tập Hội Thánh Hiệp Thiên Đài, Từ Chức Việc, Luật Sự Lên Đến Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Tổ Chức Đại Hội Hội Thánh Hiệp Thiên Đài. (Huy Duc Nguyen)

Vì sao ra thánh lệnh này thì Đức Ngài đã nói rõ trong Thánh lệnh . tình hình lịch Sử Đạo lúc bấy giờ là vậy và phải có thánh lệnh này là vậy ... nên thánh lệnh này chỉ có tính lịch sử lúc bấy giờ (Thông Công)

Huynh Thông Công ! nhưng vì có một số người tôn thờ ông Tám muốn đăng Thánh Lệnh này lên là có ý bao biện cho những việc làm vô pháp vô thiên của ông Tám hiện nay, nên tiện đệ đây có ý lấy " gây ông để đánh lại ông ", người đăng Thánh Lệnh có ý dùng điều thứ nhất của Thánh Lệnh, nhưng đã dùng điều thứ nhất của Thánh Lệnh thì phải áp dụng luôn điều thứ hai của Thánh Lệnh chứ ?".

10/ Fb Thường Võ Quang:

"Hội đồng mượn thể pháp đăng dụ những người mê muội mơ hồ nghe theo đăng cùng xuống phong đô cho có bạn nhưng việc này kg thể mượn danh của Đức Tôn sư mà để kêu Đức Tôn Sư thức vậy lần thứ ba dùng cây kim tiên gồm

họ lai dặng đũa thầy trò kim quan sứ xuống phong đô cả lũ như lời tiên tri của Đức Hộ Pháp đã nói "

<http://huongdaoflorida.com/taisao.html>

=====

Thư chuyện cùng ông Thọ (5 Thủ)

và quý ông bà Lan, Hữu, Hỏa, Tông

**trong nhóm gọi là Ban Đại Diện Hội Thánh tỉnh Tây
Ninh.**

Về Thông Báo (Văn Thư) số 42/90. BDD. VT ngày 14-10-2015.

(hình văn thư 42)

Ớc khi thư chuyện cùng quý ông bà ở bài viết này, tôi đã copy cái gọi là Văn thư này để gửi cho thân hữu trên facebook (cảm ơn FB Nguyễn Hữu Tài và Lê Ánh Sương đã đăng văn thư này). Chỉ trong vòng chưa đầy 3 giờ, chúng tôi đã nhận rất nhiều phản hồi. Xin trích ra để quý ông bà tường lãm:

Tuan Ngo Dù kẻ tà tâm có xảo biện cách mấy đi nữa cũng vẫn không gạt được lòng trung kiên của Nhơn Sanh đối với nền Chơn Pháp của Đức Chí Tôn đâu ! Nhơn sanh nào mà yêu cầu Hội Thánh tổ chức lực lượng đi tranh giành đánh lộn mắng chửi nhục mạ đồng môn? Thật nhục nhã với chi phái và ngoại giáo mà ! Thảm !

An Bui Nhóm của Thọ Thanh mà cũng dám mở miệng nói Pháp Chánh Truyền ư? Thật không biết xấu hổ! 1/- Cái Tờ không tên đánh số 42/90-BDD của Thọ Thanh ký đã trắng trợn dựa thế lực Chánh Quyền! Vậy mà cứ luôn miệng nói là Đạo của Chí Tôn! Hết lừa bịp Nhơn Sanh rồi hén!

2/- Việc đúng hay sai PHÁP CHÁNH TRUYỀN ai cũng thấy. Nhưng người có quyền tuyên bố việc sai này chỉ duy nhất là HTĐ! Trước Luật Pháp ĐĐTKPĐ mọi người đều có quyền phán xét, và tẩy chay. Thọ là người Đạo thì nên lấy luật pháp Đạo ra xử, đừng nên xử sự theo kiểu côn đồ gây rối trật tự!

[Thường Võ quang](#) "Bài đờn ai khéo đờn đây, để quý để ma ở cả bày". Thầy làm rõ mặt các con coi. Đường thẳng btct cứ bước tới để cho họ lồi tất cả quý cha quý mẹ và đám ma con ra hết cho phập biệt người tu giả người tu thật. Làm như vậy mới đúng lời tiên tri của Đức Hộ Pháp "đừng nghe ai xuôi vì cũng theo thì xuống phong đô cả lũ". Giỏi thì tu đàng hoàng đi, tự đông người ta theo mới hây, chớ mượn sức tà quyền thì con vì là từ bi bác ái. Dùng bạo lực thì kg ai sợ đâu. Càng làm khổ cho người Đạo btct thì bài thi càng thú vị. Tu là phải bị khảo rất hay đậu càng cao.

[Mataga Le](#) Nói sao nghe giống như phân công đi đánh lộn z tar

[Mataga Le](#) Thời ông tám hồng lễ tới thời ông thọ sao ?

[Kiet Vo Thanh](#) Họ càng làm thì càng lộ cái đuôi hồ ly của họ. Nhưng ko nên buồn vì nhân sanh bây giờ rất đông người nhận thức được cái họ làm. Vì ở gò công ngày mùng 10 tháng 10 vừa qua có cúng đại tường và cũng bị đe dọa nhưng khi cúng thì hầu như những người dân ở khu vực đó (ko đạo) cả nam lẫn nữ tự nguyện bảo vệ đàn cúng. Cai quản có đến nhưng Ko dám bước vào để phá buổi lễ. Đề kể đây để quý hđtm yên tâm nhưn sanh ủng hộ mình rất đông.

[Tâm Như](#) các từ chỉ đạo , tinh thần , lực lượng , trong cửa đạo không ai mà xài

[Tan Nguyen](#) Nhóm Cao Đài Quốc Doanh "ăn hiếp" nhóm tín đồ Cao Đài chơn chánh!

[Cao Thiên Tử](#) "Kém hiểu biết về luật đạo... nghi lễ HT" haha cái nghi mà tui nó ban hành mà tui nó chưa giải thích được bí pháp mà kêu ngta tụng theo.. đúng là bần môn..

[Duong Thiên Ky](#) Công dân có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Các tôn giáo đều bình đẳng trước pháp luật.

Những phản hồi nêu trên đã đủ để nói lên ông bà là ai, đang làm điều gì, cho ai, có còn giữ lời minh thệ với Chí Tôn hay không.

Bỏ qua văn phong và từ ngữ trong văn bản này - nó giống như chỉ thị của công an ra lệnh cho thuộc hạ trấn áp tội phạm, không giống như một văn bản của một cơ quan Đạo - cũng như cách nói-lấy-được bất chấp việc đúng sai mà người cộng sản thường dùng, chẳng hạn:

- *"Các gia đình tín đồ kém hiểu biết về luật đạo, không thông hiểu nguyên tắc, thủ tục hành chánh nghi lễ Đạo mà Hội Thánh qui định"*

- *"Các hoạt động tôn giáo trái Pháp Chánh Truyền và luật Đạo"*

- Buồn cười hơn nữa là sau khi ra lệnh cho thuộc hạ phải "cương quyết" trấn áp, ngăn chặn đồng đạo hành lễ để tạo ra cảnh huynh đệ tương tàn, nòi da xáo thịt thì ông bà lại kết luận rằng hành động như thế thì ***"thực hiện tốt lời dạy của Hội Thánh và gìn giữ trật tự kỷ cương đem lại***

thương yêu, hòa ái, vẻ vang nền Đạo cho thế hệ hiện tại và tương lai". Hoặc gọi đồng đạo của mình là "*nhóm người giả danh Đạo*". Thật hết biết cho một tầm nhìn và nhân cách !

Quý ông bà thường đem cái "mũ" Hội Thánh (mà thực ra là Hội Phàm) của ông bà để chụp lên đồng đạo chúng tôi. Không cần phải tranh luận, xin mời nghe lời nói ngắn gọn nhưng đầy đủ của một người có Đạo bình thường tại video clip số 4 phút thứ 2:30, theo đường dẫn: <http://huongdaoflorida.com/tonghop.html> . Xin trích ra đây: "*Anh nói về Ban Đại Diện HT, xin lỗi, HT của các anh chớ không phải của tôi, chúng tôi có quyền theo hoặc không theo (luật pháp cho phép)*". Nhục chưa, thưa quý ông bà !

Tôi biết, các ông bà bảo huynh đệ chúng tôi vi phạm Pháp Chánh Truyền vì căn cứ vào mục IX-Quyền hành Chánh Trị Sự, có đoạn: "*Cấm Chánh Trị Sự không đặt phép lán địa phận của người đồng phẩm, không đặt đi nơi khác mà hành chánh*". Xin trích ra một đoạn trong FB An Bù ở trên, bình phẩm về việc này như sau: "*Nhóm Thọ Thanh mà cũng dám mở miệng nói Pháp Chánh Truyền w? Thật không biết xấu hổ !*". Ngắn gọn và đầy đủ phải không, thưa quý ông bà?

Có lẽ nên nói với các ông bà một lần nữa về việc này. Xin đừng giả mù sa mưa nữa. Ông bà đều biết rằng Hội Thánh đúng Chánh pháp của Chí Tôn đã bị chánh quyền VN cùng sự a tòng của những người như các ông bà xoá bỏ để dựng lên cái Hội Phàm (bản chất cấu thành và những hành vi của Hội này từ quá khứ kéo dài đến hiện tại đã chứng minh được "tính phàm" trước đồng đạo) gọi là Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh hiện tại. Như vậy, vì Hội Thánh Anh đúng chánh pháp của Chí Tôn tạm thời không còn, chúng tôi đã vận dụng Thánh Lệnh 257 của Đức Hộ Pháp để cùng nhau gìn giữ chơn truyền của Chí Tôn. Nếu ông bà hiểu được từ "CÁC" trong cụm từ "Các Bàn Trị Sự và tín đồ" của Đức Hộ

Pháp thì có lẽ ông bà không dám bảo rằng chúng tôi vi phạm Pháp Chánh Truyền.

Xin nói với quý ông bà một điều quan trọng dưới đây.

Thập niên 40 của thế kỷ trước, tại làng tôi, Đông Thạnh, quận Hốc Môn, tỉnh Gia Định vào giai đoạn Việt Minh Cộng sản tảo thanh Cao Đài. Họ tập trung đồng bào (Đạo có, không Đạo có) tại vườn cao su Ngã Ba Đồn rồi ra lệnh: ai có đạo Cao Đài đứng qua một bên, ai không Đạo đứng qua một bên. Những môn đệ trung kiên của Đức Chí Tôn vì nhất quyết không chối Đạo của mình đã bị Việt Minh Cộng sản thẩm sát. Nghe kể lại, tại nơi thẩm sát, máu của đồng đạo đáng kính đổ xuống dày gần cả tấc. Họ cho dồn xác vào một cái giếng. Mùi hôi thúi từ cái giếng này xông lên mà nhà ở cách đó nửa cây số vẫn còn cảm nhận được. Đến khi Tây vào, họ bắt một thanh niên, anh ba Nhãn, xuống giếng hút cốt. Hơi độc từ việc hút cốt này đã nhiễm vào anh khiến cho một thời gian sau lưng anh bị rút lại và khòm xuống. Trong giai đoạn này, gia đình Cô Hai tôi ở làng Tân Thới Hiệp cũng bị thẩm sát chỉ còn sót lại hai ông anh lúc đó còn rất nhỏ nên không bị giết. Còn Ba tôi thì ban ngày ở nhà, tối phải chèo xuống ra ngủ trong những bụi chuối nước ngoài sông chỉ vì không muốn chối Đạo của mình.

Nhắc lại chuyện này không phải để khơi dậy hận thù mà để nói với quý ông bà rằng giữa lằn ranh của sự sống và cái chết; giữa áp bức, kiểm kẹp đọa đày và chiếm chế trong danh-lợi-quyền với áo mão xênh xang tiền hô hậu ủng thì huynh đệ chúng tôi thà chọn những điều xấu nhất cho mình vì lòng hiếu với Chí Tôn, lòng trung với Hội Thánh chớ không phải như quý ông bà đã vì bã lợi mỗi danh hư ảo đành đánh mất đi nhân phẩm của mình để cho miệng đời chê bai biếm nhẽ.

Các ông bà có nghe thấy không, trong những video clips ở đường link thượng dẫn, huynh đệ của chúng tôi đã

trang nghiêm trong lời kính tiếng nhạc với tinh thần thương yêu, hiên dăng và phụng sự cho Chí Tôn, cho đồng đạo; bất chấp những thuộc hạ của ông bà ở bên ngoài, vì cái lệnh ban ra từ văn bản này, đã trấn áp, phá rối, mượn quyền đòi đe dọa nạt chúng tôi. **Như vậy bạo lực, trấn áp không có một chút tác dụng nào, một giá trị nào so với sự thương yêu và công chánh.** Xin mượn lời của FB Võ Thành Quang ở trên để nói cùng với quý ông bà : "*Giỏi thì tu đàng hoàng đi, tự động người ta theo mới hay, chớ mượn sức của tà quyền thì còn gì là từ bi bác ái*".

Cuối cùng, xin trích lời của Đức Chí Tôn, trong quyển Đạo Sử của Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu, để quý ông bà suy gẫm, may ra nhìn thấy được nhân dạng của mình trong đó hầu tìm phương cứu rỗi linh hồn mình sau này:

"Ta sẽ làm cho những kẻ thờ ta bằng miệng lưỡi, chớ không thờ Ta bằng lòng dạ, biết oai quyền của Ta như thế nào. Ta nói thiệt những kẻ ấy thà đừng sanh ra ở cõi thế này, còn hơn có sống mà xem ra như chết.

Cũng vì một lũ ma hồn quỷ xác mà làm khổ thân ta đến nỗi này.

Chúng nó dám mượn màn dối thế mà bêu dạng trước mặt Ta.

Khốn cho những kẻ ấy, khổ cho những kẻ ấy".

Kính chào và trân trọng.

Chánh Trị Sự Huỳnh văn Mười,

Đầu Hương đạo Florida, Hoa Kỳ.

<http://huongdaoflorida.com/thuachuyen.html>

=====

Thư gửi Dương Xuân Lương

Hạ màn là vừa rồi! Sao cứ hát dở mà hát dai! Nhưng với tư cách bạn đồng sanh tôi không nỡ để bạn phạm Thiên Điều và mang tội bất kính với Hội Thánh, với Chức sắc Cao niên kỷ trưởng, như sau:

1/- DXL đừng nên học cách tráo trở : hiểu T.T Dũng là Hiệp Thiên Đài, hoặc HTĐ là một vài Chức sắc: “ Câu viết của TT Dũng : “Hôm nay Khôi Nhơn Sanh đến viếng an TT Dũng....để tổ chức Đại Hội Nhơn sanh đúng ý nghĩa để phục vụ đạo pháp Đại Đạo. Rất mong và nhiệt liệt ủng hộ”.

Với câu viết như trên mà Dương Xuân Lương dám dịch sang là : HIỆP THIÊN ĐÀI PHÁT CỜ ĐẠI HỘI NHƠN SANH. Điều này dù có ngu gì thì người đọc cũng hiểu là HTĐ tổ chức ĐHNS . Đây là một sự trâng tráo lợi dụng danh nghĩa và gieo trách nhiệm cho HTĐ, Với tư cách cá nhân, TT Dũng đã phê (hay lưu niệm cũng được) “phải tổ chức Đại Hội Nhơn Sanh đúng ý nghĩa” Đó là một lời dạy và cảnh giác cho đàn em đừng có ngu dốt mà đi tổ chức một Đại Hội như là Đại Hội Cái Bang mấy lần trước. Nhiều bacebook xã hội cũng có gợi ý cho KNS nếu Tổ chức Đại Hội thì nên làm gì, làm gì, v.v. đừng đem em bỏ chợ nữa!

2/ Thấy việc làm không chính đáng, có tính thủ đoạn tráo trở khiến nhơn sanh xôn xao hiểu lầm không tốt cho sự nghiệp Đạo, nên hai Ông Chức Sắc Ký tên lưu niệm hay bút phê đã dính chánh và rút lại tờ giấy nhỏ có hai chữ ký của hai Chức Sắc HTĐ (không ghi chức vụ) thì Dương Xuân Lương lại không còn kính nể nữa mà viện dẫn đủ thứ để lên án hai vị Chức Sắc : “hàng hai, hàng ba, hàng tư, v.v.”. Đem Ngũ giới cắm ra lên án hai vị Chức Sắc vọng ngữ.

3/ Nhiều người cho rằng Khôi Nhơn Sanh làm việc không có trong Luật Pháp, sao không giải thích hay tranh luận? Đạo NAM MÔ CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT

MA HA TÁT là Đạo gì? Nếu chấp nhận phá luật lệ thì thà chấp nhận HĐCQ, dù sao họ cũng còn giữ danh Đạo của Chí Tôn là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ!

Chuyện Khôi Nhơn Sanh nói hoài cũng không hết. Trên phạm vi một dòng thời gian tôi khuyên các bạn nên rút lại hai bài viết 1007 (1+2) lại để khỏi phải thất lễ với bề trên và Hội Thánh.

Việt Nam ngày 20/11/2016

Đoàn Minh Thuỳ.

(*) Mời đồng đạo tham khảo hai bài viết của Dương Xuân Lương được tác giả đề cập đến tại đường dẫn:

- <http://khoinhonsanh2014.blogspot.com/2016/01/1006-but-phe-hay-luu-niem.html>

- <http://khoinhonsanh2014.blogspot.com/2016/01/1007-chon-truyen-cua-chi-ton-ai-ky-gian.html>

Thứ Hai, 18 tháng 1, 2016

1006. BÚT PHÊ HAY LƯU NIỆM.

HỒI ĐÁP HẬU TẤN & BẠN ĐỒNG SANH.

Vật chứng chính là sự thật...

Chúng tôi rất mừng là nhận được nhiều chất vấn từ quý bạn đồng sanh và hậu tấn về thủ bút ngày 10/01/2016 và Tâm Thư ngày 15/10/2016 của nhị vị chức sắc Hiệp Thiên Đài liên quan... Mừng vì còn nhiều người quan tâm đến sự thật một cách mạnh mẽ nên xin minh bạch như sau:

Ngày 14/10/2015 Chức sắc Hiệp Thiên Đài họp tại văn phòng (trong Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh) công cử nhân sự cầm quyền HTĐ. Kết quả:

Hiền huynh Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt (tự Trân) đảm nhiệm Qu. Chương Quản HTĐ. Truyền trạng Trần Anh Dũng Quản văn phòng HTĐ. Truyền trạng Nguyễn Cẩm Luân đặc trách Tam cung (Trí Huệ Cung, Trí Giác Cung, Vạn Pháp Cung), kiêm phụ trách Quản văn phòng HTĐ. Truyền trạng Phạm Văn Trảng đặc trách Phước Thiện.

Khôi Nhơn Sanh hiểu đó là thượng quyền của Đạo Cao Đài trong buổi Hội Thánh không cầm quyền hành chánh tôn giáo và đặc biệt là sau khi Hội Đồng Chương Quản tách ra thành chi phái từ ngày 09/05/1997.

Tính ra đã 18 năm Đạo Cao Đài mới có thượng quyền. Do vậy KNS vẫn an và Thỉnh ý, Tường trình... để minh lý việc phục hồi cơ đạo. Cụ thể là thực hiện Thánh Lệnh 257 của Đức Hộ Pháp khi Hội Thánh Anh đã bị cốt....

Ngày 10/01/2016 phái đoàn KNS 04 người: Chánh Trị Sự Võ Văn Quang (Củ Chi), Chánh Trị Sự Trần Ngọc Sương (Gò Công), Phó Trị Sự Nguyễn Văn Thiệt (Bình Dương) và Đạo Hữu Lương Văn Dương đến gặp hiền huynh Truyền trạng Trần Anh Dũng tại Trí Giác Cung để gọi TỜ TƯỜNG TRÌNH lần thứ hai (do Tờ Tường Trình đã gọi lần thứ nhất đã hơn một tháng chưa được phúc đáp). (ảnh 01, 02, 03, 04, 05).

Tờ Tường Trình lần thứ 02 có 04 trang và hiền huynh Truyền trạng có thủ bút tại trang 05 (hiền huynh có cho phép ghi âm). Liên đó phái đoàn đem trình Ngài Cải trạng Nguyễn Minh Nhựt (tự Trân) Ngài có đề tên và ký vào Tờ Tường Trình (Ngài cũng có cho phép ghi âm).

Khôi Nhơn Sanh hiểu thủ bút đó là bút phê.

Nhiệm vụ chức sắc ra Tâm Thư ngày 15/01/2016 cuối trang 01 viết: **Tôi xin lưu ý: Đây không phải là bút phê mà**

là lời lưu niệm. Như vậy thủ bút trên đây là bút phê hay lưu niệm?

Muốn giải quyết minh bạch phải căn cứ vào vật chứng (trọng chứng hơn trọng cung).

Khôi Nhơn Sanh lấy văn bản Hội Thánh làm gốc.

Kinh Sám Hối dạy: *Nói năng minh chánh lời ra phải nhìn.*

Tân luật qui định tại Chương 04. Điều thứ 21. Khoản 05:

Ngũ Bất Vọng Ngữ, là cấm xảo trá lão xược, gạt gẫm người, khoe mình, bày lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng, chê bai, nói hành kẻ khác, xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách, ăn nói lỗ mãng, thô tục, chưởi rửa người, hủy báng Tôn Giáo, nói ra không giữ lời hứa.

Chương V. Điều thứ 22. Tứ đại điều qui.

1/- Phải tuân lời dạy của bề trên, chẳng hồ chịu cho bực thấp hơn điều độ. Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi, phải ăn năn chịu thiệt.

.....

4/- Trước mặt sau lưng, cũng đồng một bực, đừng kính trước rồi khi sau.

Đừng thấy đồng đạo tranh đua ngòi mà xem không để lời hòa giải, đừng lấy chung làm riêng đừng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp luật phải tuân, đừng lấy ý riêng mà trái trên để dưới. Đừng cậy quyền mà yếm tài người

Hội Thánh dạy *Nhứt vi u ám tất giai văn* (một điểm còn ảm khuất nhỏ cũng phải làm cho sáng tỏ). Theo đó từ giáo lý cho đến pháp luật tôn giáo Cao Đài đều dạy phải minh bạch để làm cho tỏ rõ bản sắc trong lành của đạo.

Vấn đề kế tiếp: Từ vật chứng định cách minh bạch theo khuôn khổ nào?

Xin thưa chúng tôi tiến hành minh bạch theo Huấn Lệnh 638 của Đức Hộ Pháp dạy. Chúng tôi là Đạo Hữu nên thực hiện phần của Tín đồ:...

Mấy em phải giáo hóa lẫn nhau làm cho lịch xinh lễ Đạo.

Cần cù học tập đặng dạy lấy mấy em. Dạy từ đức tánh tới tài tình. Các em nhỏ sau lưng mấy em nó chỉ coi gương mấy em mà bắt chước.

..... mấy em phải tập tánh thương yêu nhau, bình vực nhau, trọng nề nhau, lập phận cho nhau, đồng chia vui sót nhọc.....

Vì sự chịu đau sót thảm cho nhau ấy là giấy lập nghiệp của mấy em nơi cảnh vô hình là nơi quê hương thật của chúng ta đó vậy.

Minh bạch và phương pháp minh bạch là 02 thanh thép tạo nên đường ray để toa tàu công lý đi tới tận cùng của sự thật về thủ bút (vật chứng) là bút phê hay lưu niệm. Chúng tôi là phàm nhơn nên trong khi minh bạch có chi sai với Huấn Lệnh 638 thì xin quý đồng đạo nhắc dùm chúng tôi hết sức cảm ơn.

Còn tiếp: Thế nào là bút phê và lưu niệm?

Đạo Hữu Dương Xuân Lương

CHỖN TRUYỀN CỦA CHỈ TÔN ĐẠI KỶ GIAN DỐI...
THẾ NÀO LÀ BÚT PHÊ & LƯU NIỆM.

Bài 02.

Bài viết này có chủ đích rất đơn giản và minh bạch là cung cấp thông tin từ vật chứng để đồng đạo hiểu chính xác thế nào là bút phê, thế nào là lưu niệm trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hay Đạo Cao Đài lập năm 1926. Chúng tôi không đặc vấn đề tranh luận hay trích điểm, đã phá bất cứ một cá nhân hay tập thể nào nhưng nhứt định đi cho tới tận cùng của sự thật về hình thức của bút phê và lưu niệm.

Tại sao không tranh luận hay đã kích?

Bởi vì Huấn Lệnh 638 là khuôn thước để bậc chức sắc cho đến tín đồ đều phải thi hành. Thứ nữa ngày nay Hội Thánh Cao Đài không cầm quyền hành chánh tôn giáo cho nên có tranh luận, có đôi đầu (như một số điều trong Luật lệ 03 Hội lập Quyền Vạn Linh cho phép) thì lấy quyền gì để phân định đúng sai?

Cách thức hành xử của Hội Thánh Cao Đài rất minh bạch nên mọi việc đều có bút phê hay văn bản trả lời; cách trả lời cũng mạnh mẽ, rõ ràng đen trắng chớ không bao giờ hàng hai, hàng ba, hàng tư... để ai hiểu sao cũng được rồi đưa đến cảnh hỗn loạn. Hiện tại đạo lâm vào cảnh trong Kinh thánh dạy: Khi Babilon sụp đổ thì không còn hòn đá nào trên hòn đá nào. Vậy mọi sự tranh luận đều là vô ích và rất nguy hiểm cho sự thật. (1).

Trong hoàn cảnh đó chúng tôi chủ trương: Lấy văn bản Hội Thánh làm gốc để cung cấp vật chứng và thông tin giúp người đạo có sự hiểu biết chân chính: theo đạo chớ đừng theo người. Từ những kiến thức chắc chắn đó tự quý vị sẽ nhận định lẽ đúng sai. Điều này rất quan trọng và là kim chỉ nam của chúng tôi trên đường hành đạo trong thời kỳ Hội Thánh không cầm quyền hành chánh. Chúng tôi cũng không thuyết phục những ý kiến khác mình hay đôi đầu nhau mà tìm cách hiệp tác với nhau để đi đến sự thật là chính. Nhìn thấy sự thật được hiểu đúng và được tôn trọng là niềm vui cho người học đạo và hành đạo...

Diễn hình như khi các giới chức chính quyền nhiều địa phương đến nơi người theo Đạo Cao Đài hành lễ thượng tượng yêu cầu: phải báo trước 15 ngày và chờ ý kiến của Ủy Ban Xã mới được hành lễ thượng tượng... (theo đúng nghị định 92 của chính phủ)... Người đạo tại nơi thượng tượng đã nhận lỗi trước bao nhiêu đồng đạo... và hứa sẽ chấp hành...

Khi biết tin chúng tôi lập tức cung cấp thông tin rằng Nghị định 92 áp dụng cho việc đăng ký TỔ CHỨC TÔN

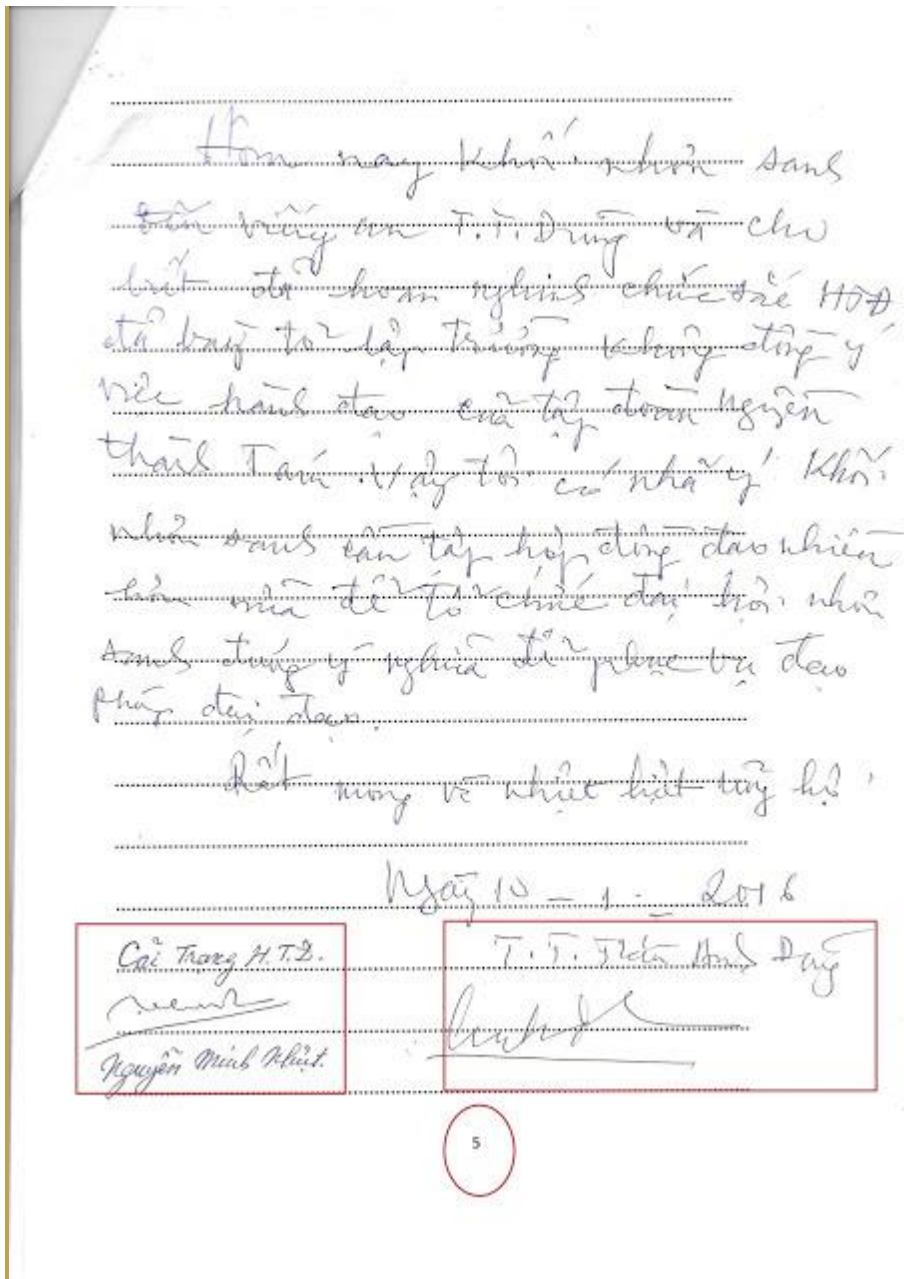
GIÁO (là cấp trung ương của một tôn giáo khi xin đăng ký). Nghị định 92 không áp dụng cho việc hành lễ thượng tượng tại tư gia. Đem nghị định 92 áp dụng cho Lễ thượng tượng là sai đối tượng và nội dung.

Thứ nữa Đạo Lệnh 01/1979 qui định người Đạo Cao Đài được quyền hành đạo theo giáo pháp chơn truyền. Lễ thượng tượng tại tư gia thuộc về giáo pháp chơn truyền cho nên không cần xin phép.

Lần đầu tiên kể đó với các viên chức chính quyền, đồng đạo đã vận dụng và các viên chức bỏ chạy lập tức (*Trừ quái khí roi thân chớp nháng*). Kết quả là ngày nay không một viên chức địa phương nào còn đem nghị định 92 để áp dụng cho Lễ Thượng tượng tại tư gia. (xem phụ lục phim đính kèm).

Ngày 10/01/2016 HH Truyền Trạng Trần Anh Dũng (Quản văn phòng Hiệp Thiên Đài) có thủ bút về Tờ Tường Trình của Khôi Nhơn Sanh và đồng đạo. Sau đó Ngài Cải trạng Nguyễn Minh Nhựt (tự Trân) Qu. Chương Quản Hiệp Thiên Đài ký ngang với HH Truyền trạng (bên tay trái thủ bút).

VẬT CHỨNG VỚI 02 CHỮ KÝ NGANG NHAU TẠI TRANG 05.

Tập thể Khôi Nhơn Sanh hiểu đó là bút phê (hay lời phê), nhị vị chức sắc HTĐ cho đó là lưu niệm.

Muốn minh bạch về hình thức thủ bút trên là bút phê hay lưu niệm (chưa cần đi vào phân tích nội dung thủ bút) phải căn cứ vào nguyên tắc thế nào là bút phê và thế nào là lưu niệm trong tôn giáo và xã hội. Có vậy mới góp phần văn hồi bản sắc trong lành của đạo. Nó cũng giống như có cây compa (QUI), có êke (CỦ) trong tay thì người bình thường cũng có thể xác định được hình tròn, góc vuông....

1/- Nguyên tắc bút phê:

Trong hành chánh tôn giáo khi có một văn bản như: Thỉnh giáo, Thỉnh ý, Tường trình... gửi đến thượng cấp thông thường có 02 cách giải quyết:

./- Viết ý kiến trả lời hay giải quyết ngay vào văn bản; đó là bút phê hay lời phê. Trong bút phê có thể cấp dưới ký rồi cấp trên duyệt y.

./- Ra một văn bản riêng trả lời nội dung văn bản gửi đến theo qui định... đó là ra công văn trả lời hay giải quyết...

Lời phê hay công văn.... bắt nguồn từ một văn bản cần thượng quyền có ý kiến hay chỉ đạo cách giải quyết nên có giá trị trong hành chánh tôn giáo.

2/- Nguyên tắc lưu niệm.

Đó là khi có sự gặp gỡ thảo luận, hội kiến mà không nhứt thiết phải có văn bản gửi trước đó mà một bên hay nhiều bên muốn lưu niệm thì xin viết lưu niệm.

Thông thường lưu niệm viết trên một cuốn sổ hay một tờ giấy riêng (bởi nó không có văn thư làm nền cho cuộc thảo luận...). Một cuốn sổ hay một trang lưu niệm có thể có nhiều người cùng viết và ký. Quan sát các lưu niệm ta thấy: A viết thì A ký, B viết thì B ký. Chúng tôi chưa từng thấy một lưu niệm nào của A viết và ký rồi sau đó B ký kế một bên hay ký phía dưới.

Lưu niệm không có giá trị trong hành chánh tôn giáo mà mang giá trị xã giao, tham khảo và tư cách đạo đức trong đối nhân xử thế.

3/- Theo vật chứng tại TỜ TƯỜNG TRÌNH lần 02 thì thủ bút của nhị vị Truyền trạng và Cải Trạng là bút phê hay lưu niệm?

Ngày 10/01/2016 thành viên Khôi Nhơn Sanh đến gặp HH Truyền Trạng Trần Anh Dũng Quản văn phòng HTĐ tại Trí Giác Cung để gửi TỜ TƯỜNG TRÌNH dài 04 trang (gửi lần thứ hai). Sau khi trao đổi HH viết ngay vào trang thứ 05 của TỜ TƯỜNG TRÌNH. (HH còn cho phép ghi âm cuộc thảo luận này).

Sau đó các thành viên KNS đến tư gia Ngài Cải Trạng trình và Ngài đã ký bên trái của thủ bút do HH Truyền trạng viết. Ngài Cải trạng đã ký tên bên góc trái và ngang với chữ ký HH truyền trạng như văn bản đã thể hiện.

Tờ Tường Trình lần 02 (là vật chứng) đã thể hiện:

./- Căn cứ vào hình thức của thủ bút đủ để xác định đó là bút phê.

/- Chuyển thể thủ bút từ bút phê sang lưu niệm là sai với sự thật trong tôn giáo lẫn xã hội.

Còn tiếp:

Tra khảo vật chứng hay Những hệ quả từ vật chứng.

Việt Nam ngày 10/12/Ất Mùi. (19/01/2016)

Đạo Hữu Dương Xuân Lương.

(1): Lưu ý rằng ngày 14/10/2015 Chức sắc Hiệp Thiên Đài họp tại văn phòng công cử nhân sự cầm quyền HTĐ thì đó là Thượng quyền của người đạo “là chức sắc HTĐ hành đạo” nhưng vẫn chưa đủ pháp lý để gọi đó là Hội Thánh Cao Đài. Vì còn thiếu Cử Trùng Đài nên chưa đủ để hiểu đó là thánh thể Đức Chí Tôn.

Thứ nữa Thánh Lịnh 54 ngày 20-05-1956 của Đức Hộ Pháp dạy rõ: không còn Hội Thánh HTĐ nữa nghiêm cấm lợi dụng danh nghĩa Hội Thánh HTĐ...chỉ còn chức sắc HTĐ hành đạo mà thôi.. Chúng tôi không biết có Thánh Lịnh nào hủy bỏ Thánh Lịnh 54 của Đức Hộ Pháp và phục hồi lại Hội Thánh HTĐ hay chưa? Quý vị nào có thông tin cung cấp dùm chúng tôi xin thành thật cảm ơn)

ĐÍNH KÈM THÁNH LỊNH.

HỘ PHÁP ĐƯỜNG.

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ.

VĂN PHÒNG.

(Tam Thập Nhứt Niên).

SỐ:54/HP.HN

Tòa Thánh Tây Ninh.

HỘ PHÁP

CHƯƠNG QUẢN NHỊ HỮU HÌNH ĐÀI HIỆP THIÊN VÀ CỨU TRÙNG.

- Chiếu y Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.

- Nghĩ vì theo chơn pháp, dùng cho danh từ Hội Thánh Hiệp Thiên Đài là khi có đủ mặt Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh, Thập Nhị Thời Quân và cả Chức Việc từ Luật Sự đến Tiếp Dẫn Đạo Nhơn hiệp đồng hội nghị mới gọi là Hội Thánh.

- Nghĩ vì Chức sắc đã hy sinh phé đời hành đạo từ thử đến giờ, chỉ trong địa vị phân quyền của Pháp Chánh và Hiến Pháp, thi hành phận sự với phẩm vị và chức vụ của mình mà thôi.

Trong cả Chức sắc Đại Thiên Phong ấy từ trước chỉ có: Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Tiếp Đạo, Bảo Đạo, Tiếp Pháp, Bảo Thế và Hiến Pháp sau này đã phé đời hành đạo, còn bao nhiêu chưa hề đảm đương quyền hành phận sự. Còn Khai Đạo đã nghỉ phép hơn sáu tháng nay mà chưa phúc sự cho Bản Đạo hay biết tái lãnh phận sự hay chăng?

- Nghĩ vì trong Hội Thánh Hiệp Thiên Đài chỉ còn có Hiến Pháp, Tiếp Pháp và Tiếp Đạo ở tại Tòa Thánh mà thôi.

Nên:

THÁNH LỆNH.

- Điều thứ nhất: Không còn quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Tòa Thánh Tây Ninh nữa, chỉ còn Chức Sắc Thiên Phong tùy phẩm vị quyền hành mình hành đạo mà thôi.

- Điều thứ nhì: Thoảng có điều chi khẩn cấp buộc phải dùng quyền hành Hội Thánh Hiệp Thiên Đài thì cầu lệnh Hộ

Pháp triệu tập đủ mặt Chức Sắc Thiên Phong từ trước, phải có mặt hội nghị thì quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài mới có giá trị. Trái ngược lại, không còn một ai lợi dụng danh từ Hội Thánh Hiệp Thiên Đài nữa.

- Điều thứ ba: Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài, Hội Thánh Cửu Trùng Đài, Hội Thánh Phước Thiện và các Tịnh Thất, Phạm Môn triệt để thi hành Thánh Lệnh này.

Sau khi ban hành xong, các cơ quan phải phúc trình cho Bản Đạo rõ chi tiết thực hành.

Ngày 14 tháng 4 năm Bính Thân.

(DL 20/05/1956).

HỘ PHÁP
PHẠM CÔNG TẮC.
(Ấn Ký)

THÁNH LỆNH LIÊN QUAN.

HỘ PHÁP ĐƯỜNG. ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ.
VĂN PHÒNG. (Tam Thập Nhứt Niên).
SỐ: 58/HP.HN TÒA THÁNH TÂY NINH.

HỘ-PHÁP

CHƯƠNG-QUẢN NHỊ HỮU-HÌNH-ĐÀI
HIỆP-THIÊN và CỬU-TRÙNG

Chiếu y Tân-Luật và Pháp-Chánh-Truyền ban quyền hành cho Giáo-Tông và Hộ-Pháp..

Chiếu y Đạo-Luật ngày 16 tháng Giêng năm Mậu-Dần (15-2-1938) giao quyền thống-nhứt Chánh-Trị-Đạo cho Hộ-Pháp nắm giữ cho đến ngày có Đầu-Sư chánh vị.

Chiếu y Thánh-Huấn số: 64/HP.HN ngày 20 tháng 3 năm Bính-Thân (DL; 30-4-1956) cho Hiến-Pháp nói trên.

NÊN:

THÁNH – LĨNH

ĐIỀU THỨ NHỨT:

Ủy-quyền cho Hiến-Pháp Trương Hữu Đức thay mặt Bàn-Đạo chăm nom mọi việc hành động của Hội-Thánh Hành-Chánh và Phước-Thiện chỉ dẫn dìu dắt Chức-Sắc Thiên-Phong Nam Nữ Lương-Phái Hành-Đạo đúng theo chơn-truyền luật pháp của Đạo. Mọi hành vi bất hợp pháp Người đặng trọn quyền phúc-sự cho Bàn-Đạo định đoạt.

ĐIỀU THỨ NHÌ:

Tiếp-Pháp Chương-Quản Bộ-Pháp-Chánh Thái, Thượng, Ngọc Chánh Phối-Sư và Chơn-Nhơn Chương-Quản Phước-Thiện tùy nhiệm vụ lãnh thi hành Thánh-Lĩnh này./.

Lập tại Kiêm-Biên, ngày 19-04-Bính-Thân

(DL: 28-5-1956)

HỘ - PHÁP

(Ấn Ký)

=====

THƯ GỎI ANH TÁM SƠN (Phạm Ngọc Sơn)

Đề đồng đạo tiện theo dõi, dưới đây là lý do tại sao có bức thư này:

- Nhân Đại Lễ Đức Chí Tôn, thấy trên facebook của Diền Lạc có đăng THIỆP CHÚC MỪNG quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài trình bày đẹp, nên tôi có đăng lại trên facebook cá nhân của mình như dưới đây:

thì nhận được lời phản hồi của facebook Sơn Phạm như sau:

 Sơn Phạm Hiệp Thiên Đài bây giờ ở đâu mà dẫn dắt và phở độ chúng sanh lại còn bình cán đạo quyền. Là gốc Đạo nhưng chức sắc HTĐ lại mơ hồ, đúng hơn là không biết rõ Chí Tôn & Phật Mẫu là Đấng nào thì tự suy gẫm xem giá trị của mình thế nào đối với nhân sanh trước cơ khảo đạo ? Chơn Thần không biết Chơn Linh ở đâu để mà vịn níu nên mới quay lại tranh quyền cùng "thầy ma" (Lời Hộ Pháp) nên bị chúng đóng cửa đuổi ra, quỉ mà còn chê thì tu hành gì nữa. Xin lỗi ! Tiệp sĩ không có ý chê bai đả kích nhưng vì vụng lời nên hơi rất với dụng ý mong mỗi các bậc nguyên nhân hãy tỉnh mộng lại để tìm về Đức Chí Tôn sẽ không uổng phí kiếp duyên gặp đạo. Cơ đạo hiện giờ cứ để cho hóa nhân mới lên làm người nương theo để tấn hóa dưới sự dẫn dắt của quỉ nhân, chúng ta chỉ thăm thương cho họ vì đạo pháp đang trong cảnh "con ai nấy dẫn". Về với Đức Chí Tôn phải đào luyện tinh thần trong bí pháp vì "Bí pháp chơn truyền là quyền năng vô đối của Đức Chí Tôn cầm nơi tay, Ngài đến thế gian ban bố cho con cái ngài đủ phương pháp đủ quyền năng để tự giải thoát" Mong lắm thay !

Like · Reply · 1 · 1 hr

  Muoi Huynh replied · 1 Reply

và tiếp theo là:

 Muoi Huynh Mong vị Sơn Phạm cho biết danh tánh thực và danh phận trong đạo nếu có để chúng ta tiện trao đổi

Like · Reply · February 16 at 3:46pm · Edited

 Sơn Phạm Tiệp sĩ tên thật là Phạm Ngọc Sơn ở Tây Ninh chỉ là đạo hữu đang trong thời gian luyện đạo mà thôi và cũng có biết qua hiền huynh là CTS hương đạo Florida Hoa Kỳ, cũng rất mong mỗi học hỏi nơi Ngài Đầu Sư Em nhiều điều lợi ích cho linh hồn trong Đạo Pháp Vô Biên. Nay kính.

Trước tiên, chúng ta nên minh định lại nhân xưng để tiện trao đổi. Anh em đồng đạo chúng tôi thường dùng "huynh, tử, đệ, muội" trong lối xưng hô theo phép xã giao. Từ "tiệp sĩ" nghe "lạ" quá, huynh đệ chúng tôi không quen dùng. Thôi thì cho phép tôi dùng đại từ nhân xưng "tôi" và "anh" trong phần trao đổi này như là một lịch sự tối thiểu trong giao tế.

Thưa anh Phạm Ngọc Sơn,

Thực ra tôi đã biết nick Sơn Phạm là anh - Tám Sơn - người đang tu theo cách của nhóm Du Văn Siêu. Nên khi anh đưa phần comment (phản hồi) Thiệp Chúc Mừng lần thứ nhất, tôi đã lấy xuống (delete, xóa) vì không muốn xảy ra

những sự tranh biện qua lại mất thời gian vô ích và không cần thiết do sự khác biệt về cách nhìn cũng như phương hướng tu hành giữa anh và tôi. Tuy nhiên, khoảng một tiếng đồng hồ sau, anh lại đăng phần phần comment này lần thứ nhì. Anh đã cố tình, tôi bắt buộc phải để nguyên vậy.

Trong phạm vi bức thư này, tôi xin mạn phép đưa ra những nhận xét về nội dung những gì anh nêu ra trong phản hồi. Còn những chuyện khác, nếu có duyên nhau, chúng ta sẽ trao đổi trực tiếp khi có điều kiện.

Trước tiên, tôi thấy anh đã lẫn lộn giữa người chúc và người được chúc. Lời của người chúc (thể hiện qua lời nói hay qua câu văn trong thiệp chúc) phản ánh ước nguyện tốt đẹp của mình gửi tới người được chúc. Người được chúc không dính dáng gì cũng như không chịu trách nhiệm gì về những lời chúc này. Thí dụ, anh A chúc anh B trong năm mới này sẽ gặt hái được thành công để trở thành triệu phú. Vậy mà ta dám bảo là anh B khoe rằng mình thành công và trở thành triệu phú năm nay. Sự phân biệt giữa A và B này chỉ là việc nhỏ. Nhưng việc nhỏ mà còn lẫn lộn thì nói chi đến chuyện cao siêu!

Cũng vậy, huynh Điền Lạc đã thể hiện ước nguyện của mình khi gửi lời chúc đến quý Chức sắc Hiệp Thiên Đài nhân Đại Lễ Đức Chí Tôn. Nó không có nghĩa đây là lời nói của quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài. Vậy mà anh đã nhầm lẫn giữa A và B để phê bình, chỉ trích mang tích cách biếm nhẽ quý Chức sắc HTĐ và lại còn làm ra vẽ giáo huấn nên thế này, nên thế khác nữa chứ.

Anh nghĩ anh là ai, từ cõi nào xuống đây vậy !

Chúng tôi là môn đệ hữu thế của Đức Chí Tôn có nghĩa là chúng tôi phải *gìn luật lệ Cao Đài*. Tôi biết anh cũng gốc là môn đệ Chí Tôn nhưng anh đã bỏ qua, không còn thờ Thiên Nhân như lời ân cần dạy dỗ của Đấng Cha Lành nữa, mà lại "phát minh" ra cách thờ Đức Hộ Pháp,

Ngài Hiến Pháp và Phật Chuẩn Đề. Do đó, **các anh không phải là chúng tôi, hoàn toàn và dứt khoát khác!**

Khuyh hướng tự uyển hoặc với chính mình sẽ dần dà tạo thành một căn bệnh ảo tưởng mang dáng dấp đồng bóng. Các anh có thể nghĩ mình là trên, là trước mọi người, là Thần Thánh Tiên Phật gì gì đó. Đó là quyền trong tâm suy nghĩ của các anh. Nhưng không vì thế mà lại coi thường và xúc phạm đến người khác, đặc biệt là Hiệp Thiên Đài và Chức sắc Hiệp Thiên Đài, những người mà hàng triệu tín đồ đang ngày đêm xả thân mình để gìn giữ mỗi chơn truyền của Chí Tôn ngưỡng mộ và kỳ vọng vào. Có nghĩa là anh đã xúc phạm đến hàng triệu tín đồ như chúng tôi đây; cũng như đã vi phạm nghiêm trọng Chương V Điều thứ hai mươi hai về Tứ Đại Điều Qui trong Tân Luật.

Luyện đạo, như lời anh tự nhận ở phía trên, lâu ngày rồi không biết trí não anh có còn bình thường không khi dám bảo *Chức sắc Hiệp Thiên Đài mơ hồ, không biết Chí Tôn, Phật Mẫu là Đấng nào. Thật hết biết ! Anh còn bảo là "Cơ đạo hiện giờ cứ để cho hóa nhân mới lên làm người nương theo để tấn hoá với sự dẫn dắt của quý nhân"*.

Lấy gì để bảo chúng lời nói của anh là đúng khi cho rằng những người theo ông Nguyễn Thành Tám hiện giờ là hoá nhân mới lên làm người, không có nguyên nhân đang bị đọa trần? Và rồi theo ý anh thì bỏ mặc vì *"con ai nấy dẫn"*.

Ý nghĩa của phổ độ lần thứ ba này là bày ra Pháp Điều của Tam kỳ Phổ Độ cho các hóa nhân và nguyên nhân từng theo để được giải thoát và tấn hoá, để được quay về cựu vị hay để thăng cao Thiên vị. Đức Chí Tôn cho phép cuộc phổ độ lần này kéo dài đến bảy trăm ngàn năm. Vậy mà mới có chín mươi một năm mà anh, làm ra vẻ người trên kẻ trước, khuyến dụ Hiệp Thiên Đài bỏ mặc cho những nguyên nhân và hoá nhân phải chịu trầm luân trong gọng kìm của Kim Quang Sứ. Như vậy đã tròn câu phổ độ chưa? Chắc anh hiểu

câu "*Chiêu kỳ trung độ dẫn hoài sanh*" ? Tôi cũng nhớ Đức Chí Tôn có nói: "*Thầy nói cho các con biết nếu công quả chưa xong, thì không thể nào luyện thành đâu mà mong. Vậy muốn đắc quả chỉ có điều là phổ độ chúng sanh mà thôi. Như không làm đặng thế này thì tìm cách khác mà làm âm chất, thì cái công tu luyện chẳng bao nhiêu cũng thế đạt địa vị tối cao*".

"Kính Chúc Chức Sắc Hiệp Thiên Đài Bình Cán Đạo Quyền". Đây là ước vọng không chỉ của Điện Lạc mà còn là của hàng triệu tín đồ như chúng tôi đây. Nó nói lên được những tấm lòng vẫn còn thủy chung với lời minh thệ, vẫn còn trăn trở vì sự tồn vong của Đạo nghiệp khi thấy con thuyền Đạo dưới sự lèo lái của Hội Thánh quốc doanh hiện tại ngày một lao vào cơn xoáy của trần tục hoá. Nhưng ước vọng và thực tế vẫn còn một khoảng cách rất xa, đôi khi chỉ là một viễn mơ nếu đối chiếu với thực tại. Một số đồng đạo cho rằng Hiệp Thiên Đài phải là cơ quan luật pháp của Đạo, nơi cầm cân nảy mực, sửa và trị. Như vậy Hiệp Thiên Đài sẽ không thể thực hiện vai trò và nhiệm vụ của mình trong thực tế được. Vì lý do này nên một số đồng đạo đã phủ nhận vai trò của Hiệp Thiên Đài trong bối cảnh hiện tại. *Đòi hỏi Chức sắc Hiệp Thiên Đài phải thực hiện đúng vai trò và nhiệm vụ mình như trước khi cộng sản chiếm miền Nam là một đòi hỏi không thực tế, không biết người biết ta.*

Với chúng tôi thì khác. Anh có thấy không, từ những cụ già lưng đã còng, tóc đã bạc cho đến những cháu đồng nhi còn xanh tuổi đời nhưng đã dạn dày những truân chuyên trên con đường hiến dâng và phụng sự. Họ đã bỏ ra tiền bạc, công sức, thời gian thậm chí còn bị truy bức, o ép, dọa nạt từ chính quyền cũng như từ những người của ông Nguyễn Thành Tám. Nhưng vẫn không xoay chuyển được họ bởi vì họ có tấm lòng vàng, tấm lòng quyết tâm gìn giữ nền chánh pháp của Chí Tôn không cho trở nên trần tục hóa. Họ đã lặn lội hiến dâng và phụng sự. Lặn lội xây dựng bức tường thành để bảo vệ nền chánh pháp của Chí Tôn kéo dài từ khi

người cộng sản ép buộc Hội Thánh ký Đạo Lệnh 01 cho tới ngày nay. Lặng lẽ trong cô đơn!

Nhưng hôm nay, bước đường gìn giữ nền chánh pháp của những người nhỏ nhoi như huynh đệ chúng tôi không còn cô đơn nữa mà chúng tôi có chỗ để nương tựa. Đó là Hiệp Thiên Đài. Những vị Chức sắc Hiệp Thiên Đài dù tuổi cao, sức yếu nhưng những gì đã làm được, thể hiện qua ba Thông Báo vừa qua đáng được đàn hậu tấn ngưỡng vọng và kính phục (*mời xem lại những Thông Báo tại mục Tư Liệu của Diễn Đàn này*). Một lòng gìn giữ nền chánh giáo chơn truyền, không khuất phục trước tà quyền, không vì bả lợi mỗi danh mà đánh mất đi thiên lương và nhân phẩm, họ xứng đáng là nguồn sáng, là tấm gương cho đàn hậu tấn chúng tôi soi chung (*mời xem thêm bài Thấp Sáng Một Niêm Tin trên cùng Diễn Đàn này theo đường dẫn:*

<http://huongdaoflorida.com/thapsang.html>).

*Chúng tôi không lẻ loi trong cuộc hành trình tìm lại Nguồn Xưa mà được sự vỗ về an ủi từ những tấm chân tình thanh khiết đáng kính của bậc Chức sắc đàn anh, như thế là đủ! Chúng tôi có một điểm tựa, một nguồn sáng để soi chung, như thế là đủ! **Chúng tôi không đòi hỏi gì hơn từ Hiệp Thiên Đài trong bối cảnh hiện tại.** Còn những chuyện khác thì chúng ta hãy chờ xem con tạo xoay vần đến đâu. Ước gì những Chức Sắc đáng kính bên Cửu Trùng Đài và Phước Thiện cũng có những động tác như Hiệp Thiên Đài thì Mùa Xuân Đại Đạo sẽ được phục sinh không mấy chốc!*

Kính anh Phạm Ngọc Sơn, có lẽ cũng nên đề cập chuyện này với anh. Đó là, có thể anh đã quên rằng trong đạo Cao Đài không có phẩm vị Đẩu Sư Em. Chỉ có phẩm vị Đẩu Sư và phẩm vị Chánh Trị Sự. Vì Chánh Trị Sự nắm hai quyền *chánh trị và luật lệ* trong phạm vi nhỏ hẹp của Hương mình nên xem như Chánh trị Sự *đang làm nhiệm vụ của Đẩu Sư em*, vậy thôi. Cho nên, xin anh đừng gọi tôi là Ngài Đẩu

Sư Em kéo đồng đạo không rõ sẽ cho rằng ông CTS Mười ở Mỹ đang lập thêm một nhóm bàng môn tả đạo nữa, trong đó có phẩm Đầu Sư Em, thì oan cho tôi lắm.

Xin cảm ơn các huynh tử đệ muội đã gửi tin nhắn trong facebook cũng như email đến cho tôi vì sự bất bình những nội dung mà anh đã phản hồi ở trên. Họ chờ đợi ý kiến của tôi. Tôi hơi chậm trễ, phần vì không có nhiều thời gian cho chuyện này, phần vì ý tôi cũng không muốn. Nhưng vì sự chờ đợi của đồng đạo nên tôi đành dành ngày Chủ Nhật để biên thư này đến anh. Có gì sơ sót và không vừa ý, mong anh bỏ qua cho.

Sau cùng, mời tất cả huynh đệ chúng ta cùng suy gẫm bốn câu thơ này của Đức Chí Tôn:

Nghiệp thành trước đã có Ôn Trên

Công quả độ sanh khá vẹn đền

Đạo đức thì soi gương trí huệ

Nguồn đào đoạt vị mới hầu nên.

Trân trọng.

Florida, ngày 21-02-2016

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười

<http://huongdaoflorida.com/thugoi9.html>

=====

ĐÔI ĐIỀU NHẬN XÉT

về bài viết

“VẤN ĐỀ TRO CỐT CÔ VƯƠNG THỊ LỄ VÀ GIA TỘC”

Điền Lạc

Bài viết có tựa đề trên, “**VẤN ĐỀ TRO CỐT CÔ VƯƠNG THỊ LỄ VÀ GIA TỘC**”, được đăng trên trang facebook Thông Tin Hội Thánh (TTHT) lúc 00:25 ngày 06-04-2016.

Tôi thấy bài viết có nhiều điều tự mâu thuẫn, định bỏ qua vì không muốn gây tuồng tranh luận ngoài giáo pháp. Nhưng càng ngày càng thấy nhiều bạn hữu facebook comment và chia sẻ. Đến giờ phút tôi viết bài này thì thống kê được 223 fb thích; 118 fb chia sẻ và 46 fb bình luận.

Tôi đọc kỹ 46 bình luận mới thấy ngán ngẩm cho sự tin tưởng vội vàng của đồng đạo mình, nhưng đó là quyền cá nhân, tôi không ý kiến.

Trang **Thông Tin Hội Thánh** không phải là trang cá nhân mà là của tổ chức Tôn Giáo. Nhưng người viết bài trên thì xưng là tôi: “*Tôi xin có đôi dòng phân bày để quý ngài, quý vị tường tận hơn và có góc nhìn khách quan về sự việc trên*”.

Như vậy thì bài viết này là của Tổ Chức Tôn Giáo hay là của cá nhân? Đây là một vấn đề lập lờ khó hiểu. Cá nhân thì sao không đề tên tác giả? Còn của Hội Thánh thì sao lại thông tin phiến diện và tự mâu thuẫn?

Tôi viết bài nhận xét này với *góc nhìn là nhận xét bài viết của Hội Thánh mới lập (HTm.l)*. **Xin có đôi lời nhận xét như sau:**

1/- Trong 7 ý (bảy) ý của bài viết không thấy HTm.l thông tin việc ngày 25 tháng 2 Bính Thân, Ông Thọ (Thái Thọ Thanh) đem thuyền Bát Nhã và Đạo Tỳ một số địa

phương khác đến Báo Ân Đường Trí Huệ Cung **tịch thu hài cốt của Thất Nương** đang đặt tạm tại Báo Ân Đường phía sau chánh điện. Sở dĩ tôi dùng từ tịch thu là vì Ông Thọ không có một văn bản nào cho phép hay ủy quyền. Mục đích của Ông Thọ muốn làm gì?

Ở ngoài đời, với uy quyền trong tay, mỗi khi nhà nước muốn đến khám hay làm gì một nơi cư trú hợp pháp của công dân thì cũng phải có lệnh của cấp có thẩm quyền. Ông Thái Thọ đến Báo Ân Đường mà không có một văn bản nào của bất cứ một ai, như vậy Ông Thọ *đích thị nhân danh cá nhân làm việc này, một hành vi xâm phạm bất hợp pháp!*

Cá nhân Ông Thọ đến tịch thu các hộp hài cốt này về làm gì cho gia đình Ông? Hay là đem về cho HTm.l? Đây là một điều khó hiểu trong cách làm việc hiện nay của Cao Đài mới : lấy công làm tư, rồi lại lấy tư làm công. Với cách làm việc đó hơn sanh không còn kính phục!

2/- Trong ý 1 của bài viết, TTHT có nói:

“Vậy chúng ta cần phân biệt rõ 2 phần chơn linh Thất Nương Diêu Trì Cung và thể xác của cô Vương Thị Lễ, thể xác cô Vương Thị Lễ quy tiên trước ngày rằm tháng 10 năm Bính Dần 1926 rất lâu, vậy có công gì với Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hay chăng?”

Với câu này Hội Thánh mới đã gián tiếp phủ nhận công lao của bà Thất Nương Diêu Trì Cung trong Tam Kỳ Phổ Độ, nhưng không dám nói thẳng mà gợi ý câu hỏi bỏ ngõ để xúi đồng Đạo cũng phủ nhận công lao của Bà như mình.

*“Thất Nương kêu được Đạo đầu.
Nhờ người gọi ánh nhiệm màu huyền vi.”*

(Kinh Tán Tụng công đức Diêu Trì Kim Mẫu) .

Nếu không có Thất Nương thì không có Hiệp Thiên Đài; không có Hiệp Thiên Đài thì không có Đạo Cao Đài. Hiệp Thiên Đài là để lập vị cho con cái của Chí Tôn. Ngay cả Ngài Hội Đồng Thượng nghị Viện Lê Văn Trung sau này là Quyền Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ cũng do Hiệp Thiên Đài đến phổ độ vào cửa Đạo.

Dĩ nhiên quyền tự do của con người, ***Hội Thánh mới có quyền không ngưỡng mộ công Đức của Thất Nương, nhưng đừng xúi giục như sanh cũng phủ nhận theo mình mà mang đại tội “tận đọa tam đồ bất năng thoát tục”.***

3/- Trong ý số 5 bài viết của TTHT có nói:

“Cũng vì các lý do trên mà Hội Thánh không có chủ trương rước tro cốt Cô từ chùa Huệ Nghiêm trước đây, cũng như từ Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung hiện nay, như một số thông tin bên lề vừa qua.”

Không rước tro cốt của Thất Nương về Tòa Thánh vậy thì đem thuyền Bát Nhã và Đạo Tỳ đến làm gì ngày 25-2? Không lẽ đem về để tế hàng vong thường???

Ý này TTHT đã khẳng định ý số 1 trong bài viết là không tôn trọng hay cung kính gì Thất Nương là điều thấy rõ nhất. *Một trong Cửu vị nữ Phật đã bị HT.m chối bỏ như vậy thì số phận tám bà còn lại sẽ thế nào? Chắc chắc là sự kính trọng coi như không có luôn. Vì cả tất cả 8 (tám) Bà còn lại đều là những người mang xác phàm từ trần khi chưa có Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khai sáng giống như Bà Thất Nương.*

4/- Ý số 6 trong bài viết của TTHT cho thấy : Ngày 27-02-Bính Thân, Ông Hóa nhân danh cá nhân đến chỉ Đạo **“hành động cắt khóa ôn hòa”**. Tại sao phải cắt khóa mà cắt ôn hòa ? một thành ngữ xảo ngôn mắc cười chưa có

trong lịch sử kim cổ đông tây. Trong khi bên trong Báo Ân Đường yêu cầu có văn bản của HT mới là người ta sẽ bàn giao. Nếu không văn bản thì sau này Báo Ân Đường sẽ trả lời thế nào với gia tộc của Bà thất Nương? Đòi hỏi đó là rất thân thiện và thực tế, sao HT mới lại không làm?

Như vậy việc không có lệnh của Hội Thánh mới, Ông Hóa đến cắt cửa rất *giống việc những tên trộm cướp xông vào nhà dân*. Lúc đó Ông Hóa không phải là Giáo Hữu mà một Ông Hóa mượn danh Giáo Hữu Ngọc Hóa Thanh, ***hành động này mới là hành động làm mất danh thể Đạo***. Việc này đồng đạo trên facebook có comment lại không thấy. HT mới sợ cái gì mà một tờ giấy ra lệnh bàn giao hài cốt lại không dám ký? Đồng Đạo có thể tự mình suy nghĩ trả lời được dễ dàng.

5/- Ý số 3 TTHT viết:

“Việc rước thi hài, hài cốt của Chức sắc Đại Thiên Phong nếu để tại tư gia cũng đều phải do gia đình đệ đơn lên Hội Thánh”

Câu này TTHT đã đánh đồng Thất Nương Nữ Phật với một Chức Sắc Đại Thiên Phong lập công từ cửa Đạo? ***Đây là một câu nói kém suy cạn thấy***. Vì Bà Thất Nương không phải là một Chức Sắc Đại Thiên Phong của Đại Đạo mà là một vị đặc Đạo từ trước, là người có đại công “Khêu đước Đạo đầu..” để khai Đại Đạo. Người Đạo nào cũng thấy sao TTHT lại không thấy??

Với cách nghĩ này, không chừng Hội Thánh hiện nay phủ nhận luôn tất cả công lao của Đức Chưởng Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn và nhiều vị Giáo Chủ trong Tam giáo, Tam Trấn Ngũ Chi khác nữa chẳng? Vì tất cả đều chết trước ngày khai Đại Đạo?

6/- Ý số 6 của TTHT:

“Việc rước tro cốt về Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung hiện nay khá mạo hiểm, do không hề có sự chấp thuận từ gia đình Cô”.

Câu này là một cú tung hỏa mù khiến nhơn sanh hoang mang. Nếu không có sự đồng ý của gia tộc bà Thất Nương thì Ông Nguyễn Hoàng Hồng không dám ba đầu sáu tay làm việc này. Giờ đây thì đã rõ, theo Vi Bằng Hội Nghị số 2 của Hiệp Thiên Đài và Ba Cung thì toàn bộ chi phí tốn hao cho buổi Lễ Truy Diệu đều do Gia Tộc của Bà chịu.

7/- Ý số 6 : TTHT đã lấy phương tiện biện minh cho cứu cánh khi nói:

“Sở dĩ Hội Thánh chỉ can thiệp là do vấn đề ảnh hưởng lớn đến an ninh trật tự do có sự tham gia của các tổ chức được Chính Quyền lưu tâm như Khố Nhơn Sanh, Bảo Thủ Chơn Truyền...”

Tại sao Hội Thánh mới lại lo sợ đồng Đạo Bảo thủ gìn giữ chơn truyền? Câu này TTHT đã **ngụy biện cho việc đến can thiệp** của HT vì lý do an ninh trật tự. Ngày 27-2-Bính Thân ở BÁO Ân Đường có điều gì mất trật tự mà Hội Thánh đến can thiệp? *Chuyện mất trật tự chỉ xảy ra khi có nhóm của Ông Thọ và Ông Hóa mạo nhận nhân danh Hội Thánh mà không có giấy tờ gì đến với ý đồ cướp hài cốt, nên nhơn sanh mới đóng cửa để bảo vệ mà thôi.* Bằng chứng cho đến hôm nay khi nhóm của Ông Thọ và Ông Hóa không đến quây phá thì cuộc lễ truy diệu được diễn ra êm đẹp và trật tự.

8/- Trong Vi Bằng Hội Nhóm tại Vạn Pháp Cung có ghi rõ: *Đây là nghi thức tạm thời an vị Phật cốt Thất Nương* trong lúc chùa Huệ Nghiêm (nơi gia tộc Bà gởi gắm các cốt hài) đang sửa chữa, để **chờ Hội Thánh Lương Đài quyết định**. Đối với Đạo Cao Đài khi nói đến Hội Thánh thì là nói đến Hội Thánh Lương Đài (Hiệp thiên và Cửu Trùng) riêng biệt chứ không phải Hội Thánh nhập hai Đài làm một

duy nhứt nghịch lý với thiên điều, hay nói khác đi là Hội Thánh Chống Trời.

9/- Với 46 ý kiến bình luận thì chỉ có một ý kiến duy nhứt của Chung Nguyễn là “sẽ xem lại ý số 6 của TTHT”, còn kỳ dư thì ứng hộ trước khi suy nghĩ phân tích bài viết. Đây là ý kiến và tự do cá nhân, tôi không bình luận.

Kết luận:

1/- Với tất cả 9 (chín) ý nhận định, tôi trân trọng gửi đến quý bằng hữu những nhận thấy khách quan như TTHT yêu cầu.

2/- Từ cuộc Lễ Truy Diệu Thất Nương Diệu Trì Cung được bình yên và thành công tốt đẹp đã cho thấy ba điều:

a-/ Nơi nào có nhóm người của Hội Thánh (tân lập) đến là nơi đó bị mất trật tự, mà sự ầu đã nếu có là hành động tự vệ của người bị áp bức.

b-/ Cuộc Lễ Truy Diệu này do Hiệp Thiệp Đài chủ trì, với hình ảnh lưu lại ai cũng thấy rõ, đây là một sự thật không thể chối cãi. Điều này chứng tỏ Văn Phòng Hiệp Thiên Đài bị đóng cửa nhưng Hiệp Thiên Đài vẫn còn làm việc.

c/- Sự thành công trong cuộc lễ Truy Diệu này chắc hẳn có sự ám trợ của Đức Hộ Pháp và toàn cả Quý Đại Thiên Phong nơi cõi thiêng liêng, nhứt là sự ám trợ tích cực của Thất Nương Nữ Phật mới được bình yên như vậy.

Mong rằng những huynh tử đệ muội khi nghe một vấn đề gì chớ nên vội tin mà hãy nhận xét thật chín chắn, như vậy mới là những môn đệ khôn ngoan của Đức Chí Tôn Từ Phụ.

Kính Chúc sức khỏe Quý Chức Sắc Thiên phong, Chúc Việc và đồng Đạo khắp nơi đang còn từng luật pháp

chơn truyền của Chí Tôn Từ Phụ được đạo tâm phát khởi, sức khỏe dồi dào, đức tin vững mạnh để cùng nhau hiệp đồng chư môn đệ trên đường lập công bồi đức.

Nay Kính,

*Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.
Nam mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Thiên Tôn.
Nam mô Thất Nương Diêu Trì Cung.*

**Thánh Địa, ngày 7-4-2016
ĐIỀN LẠC.**

LỜI THƯA THÊM

Bài viết trên được chính tác giả Điền Lạc gửi đến chúng tôi. Cảm ơn huynh Điền Lạc đã viết/nói lên thay cho những người con chân chính của Chí Tôn trong cơn loạn Đạo hiện nay.

Mời đồng đạo xem lời comment của một tín đồ trẻ về bài viết này:

Tộc Đạo Nhơn Trạch Kính quý Huynh Tỳ Điền Lạc! em xin cúi lạy quý Hiền đã viết một bài viết giá trị giữa lúc hỗn độn này! em vô cùng tâm đắc và cúi mình tôn kính sự nhận định đầy đạo đức và minh triết của quý Hiền! rất cảm ơn và trân trọng

Dưới đây là hình ảnh người cháu hai đời của bà Vương Thị Lễ (trích từ FB của Anh Khoa Ho) đang cúng tế Bà, để chúng ta thấy rằng tại sao có người nhân danh tu hành mà học theo thói ăn nói lấy được của đời, trắng có thể nói thành đen, đen có thể chuyển thành trắng như thế

Về cái gọi là "**hành động cắt khóa ôn hòa**" (Trời đất, dùng kéo để cắt, để phá cổng nhà của người ta mà gọi là ôn hòa!), mời xem đoạn video ngắn dưới đây của

FB Hoang Minh Nguyen để thấy rõ bộ mặt thật của những người mặc áo dài trắng, mang thẻ bài của Hội Thánh hôm nay. Xin lưu ý, người cầm kéo chuẩn bị cắt ổ khoá là người đang mang bệnh (có thể là tâm thần):

Có lẽ cũng nên đưa ra một phần comment khác để đồng đạo nhận xét, chúng tôi không bình luận:

Nguyễn Kiến Sử

18 hrs · 🌐

Mong Hội Thánh khôi phục lại phép tắc kỷ cương nơi Báo Ân Đường Trí Huệ Cung, nếu có sự nhúng tay của BDH Trí Huệ Cung và các cung khác thì kính mong Hội Thánh xem xét trách nhiệm, làm rõ để xử lý, nếu cần thay đổi luôn BDH mới. Tránh để xảy ra những việc tương tự mà mất danh thể Đạo. Nhơn sanh chúng tôi ủng hộ một lòng hoà trung cùng Hội Thánh.

Phụ Trách Biên Tập Diễn Đàn

NHẤT NGUYÊN.

=====

xin trích copy lại bài viết của Thông Tin Hội Thánh:

VẤN ĐỀ TRO CỐT CÔ VƯƠNG THỊ LỄ VÀ GIA TỘC
Kính thưa quý ngài và quý vị, trong thời gian qua, việc hài cốt cô Vương Thị Lễ được đưa về nơi Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung đã gây nhiều xôn xao dư luận, và có rất nhiều thông tin sai lệch, gây bất lợi cho Hội Thánh. Tôi xin có đôi dòng phân bày để quý ngài, quý vị tường tận hơn và có góc nhìn khách quan về sự việc trên:
1. Cô Vương Thị Lễ được biết đến là một kiếp giáng trần gần đây nhất của Thất Nương Diêu Trì Cung. Cô sinh năm 1900 tại Chợ Lớn trong một gia đình đại phú hào nhưng bạc phận, theo các tài liệu Đạo ghi nhận thì trong kiếp sanh này cô phải giáng trần do mối oan tình chưa trả xong. Ngày 25/10/Mậu Ngọ 1918 sau khi "nợ trần phỉ sạch" cô

quy tiên lúc mới 19 tuổi. Đến năm 1925, Thất Nương Diêu Trì Cung giáng đàn trong các đàn cơ của 3 vị Phạm Công Tắc, Cao Quỳnh Cư, Cao Hoài Sang và xưng danh ban đầu là Đoàn Ngọc Quế, rồi Vương Thị Lễ, dẫn dắt các ngài Vọng Thiên Cầu Đạo, tiến tới hoàng khai Đại Đạo... Vì đại công đó mà Tiên Nương được đặc vào hàng Phật vị trong Cửu Vị Nữ Phật theo hầu Đức Phật Mẫu, và cũng vì thế, cô Vương Thị Lễ cũng theo đó được tin đồ Cao Đài tôn kính thờ

phượng.

Vậy chúng ta cần phân biệt rõ 2 phần chơn linh Thất Nương Diêu Trì Cung và thể xác của cô Vương Thị Lễ, thể xác cô Vương Thị Lễ quy tiên trước ngày rằm tháng 10 năm Bính Dần 1926 rất lâu, vậy có công gì với Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hay chẳng? Câu hỏi xin bỏ ngỏ cho mỗi cá nhân chúng ta!

2. Trong lúc Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc đương quyền Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài, với tình cảm thân thiết kết nghĩa anh em với cô trong thời kỳ tiền khai Đại Đạo (Cô gọi Đức Cao Quỳnh Cư là đại ca, Đức Phạm Công Tắc là nhị ca, Đức Cao Hoài Sang là tam ca, và cô là Tứ Muội), ngài có trọn quyền năng vì sao ngài không rước hài cốt Bà về Toà Thánh?

Khi cô quy tiên, được an táng tại Vườn Bà Lớn, năm 1967-1968 do nhu cầu phát triển đô thị, Vườn Bà Lớn được giải tỏa để xây dựng chung cư Nguyễn Thiện Thuật, phía sau Thánh Thất Huỳnh Đức, Q3 ngày nay; gia đình đã cho thiêu cốt và gửi tro cốt của cô và cả gia tộc tại tháp Phổ Đồng của chùa Huệ Nghiêm đối diện BX Miền Tây, đó là thời Đức Thượng Sanh Cao Hoài Sang chấp chương quyền hành, rồi các vị Thời Quân kế nhiệm như ngài Hiến Pháp, ngài Khai Đạo, ngài Bảo Đạo..., các ngài đều không có chủ trương trên.

3. Việc rước thi hài, hài cốt của Chức sắc Đại Thiên Phong nếu để tại tư gia cũng đều phải do gia đình đệ đơn lên Hội Thánh. Hội Thánh sẽ tổ chức đầy đủ theo nghi lễ của Nền Đạo qui định (ngay cả lúc cải táng Ngài Bảo Pháp Nguyễn

Trung Hậu thì cũng phải do hiếu tử của ngài đệ đơn lên ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức để được di liên đài về Tây Ninh), thì việc có nhóm người ngang nhiên tổ chức lễ như trên là hoàn toàn không đúng với lễ Đạo.

4. Việc rước tro cốt về Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung hiện nay khá mạo hiểm, do không hề có sự chấp thuận từ gia đình Cô như một số thông tin sai lệch đã đăng. Chúng ta thấy trên tờ đơn xin di dời hài cốt do vị Nguyễn Hoàng Hồng đứng đơn, có ghi rõ là sẽ chịu hoàn toàn trách nhiệm nếu gia đình có khiếu nại. Vậy sự việc sẽ thế nào nếu gia đình Đỗ Hữu không chấp thuận? (Nhất là khi biết có kẻ mượn tro cốt của gia đình mình làm phương tiện đấu tranh? Nhỡ có gì không hay thì tro cốt tổ tiên họ sẽ ra sao?).

5. Cũng vì các lý do trên mà Hội Thánh không có chủ trương rước tro cốt Cô từ chùa Huệ Nghiêm trước đây, cũng như từ Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung hiện nay, như một số thông tin bên lề vừa qua.

6. Sở dĩ Hội Thánh chỉ can thiệp là do vấn đề ảnh hưởng lớn đến an ninh trật tự do có sự tham gia của các tổ chức được Chính Quyền lưu tâm như Khôi Nhơn Sanh, Bảo Thủ Chơn Truyền... Qua các đoạn video clip cảnh ẩu đả trưa ngày 27/02/Bính Thân (dl 04/04/2016), nếu nhìn ở góc độ khách quan dễ dàng thấy đoàn đến thỏa hiệp do Giáo Hữu Ngọc Hỏa Thanh-Phó Trưởng Ban Đại Diện Hội Thánh tỉnh Tây Ninh dẫn đầu xử lý rất mềm dẻo, hành động cắt khóa ôn hòa, đứng phía xa còn nghe rõ lời chỉ đạo của hiền huynh như sau "chúng ta cắt khóa vào trong, nếu họ có đánh thì anh em cũng không được đánh lại", việc ẩu đả hoàn toàn do phía bên trong Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung chủ động. Cho nên nói rằng việc côn đồ tụ tập cướp cốt như thông tin là hoàn toàn không chính xác.

7. Nếu thật sự thực hiện theo nghi thức hàng Tiên-Phật vị, vậy việc Thượng Sớ Cải Táng sẽ tiến hành nơi đâu? Việc Long mã múa, đạo kỳ, bãng đạo vàng, dàn bát bửu, phướn

Thượng Phẩm, Long mã chở liên đài..., lễ sĩ tế lễ 3 nghi tương tự tại Cửu Trùng Thiên như Quan Hôn Tang Lễ quy định thì liệu Báo Ân Đường-Trí Huệ Cung có khả năng thực hiện hay không? Còn như làm qua loa thì có đắc tội với Bà Thất Nương Nữ Phật hay chăng ? Và ai sẽ chịu trách nhiệm việc làm hết sức tùy tiện này ?

Đôi dòng phân trần không với mục đích chỉ trích cá nhân hay tổ chức nào. Mong quý ngài và quý vị lấy cái tâm khách quan, không vị kỷ mà nhìn nhận, đề sự việc được rõ ràng, tránh cảnh anh em bất hòa làm buồn lòng các Đấng. Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát. Nam mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Thiên Tôn. Nam mô Thất Nương Diêu Trì Cung."

<http://huongdaoflorida.com/doidieunhacxet.html>

TỪ LỄ AN VỊ XÁ LỢI ĐỨC THÍCH CA

nghĩ về

LỄ AN VỊ PHẬT CỐT THẤT NƯƠNG – VƯƠNG THỊ LỄ

Minh Thùy Đoàn

Cho đến hôm nay, sau một tuần lễ An Vị Phật Cốt Thất Nương Nữ Phật, thế danh Vương Thị Lễ, vẫn còn nhiều bạn trẻ trên facebook phát biểu phỉ nhận công lao của Bà trong Tam Kỳ Phổ Độ với lý do kiếp này bà mang xác phàm để trả nợ kiếp trước, lúc chết bà không có phẩm tước gì trong Đạo Cao Đài. Đây là một ý nghĩ nông cạn bất kính với người đã có đại công trong Đại Đạo.

Có lẽ luồng tư tưởng này ảnh hưởng bắt nguồn từ bài viết đăng trên trang THÔNG TIN HỘI THÁNH, một trang chính thức của Hội Thánh Cao Đài (mới lập 1997), với chủ trương không công nhận và không rước Phật cốt của Thất Nương.

Đã có nhiều bài viết giải thích của các bậc cao niên nhưng các bạn trẻ vẫn chưa thức tỉnh. Tôi rất thương cho các bạn có tâm vì Đạo; nhưng tiếc là do thiếu suy can xét, lại đặt sự hiểu biết của mình dựa trên sự giải thích của nhóm người không thật tâm vì Đạo.

Sau đây tôi mời các bạn đọc lại bài Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp trong Lễ An Vị Xá Lợi Đức Thích Ca Mâu Ni để mở rộng tầm hiểu biết và tôn kính với Thất Nương nữ Phật và những chơn linh đặc Đạo Qui Thiên trước ngày khai minh Đại Đạo:

ĐỨC HỘ PHÁP Thuyết Đạo trong cuộc Lễ Đăng Điện "XÁ LỢI PHẬT"

(tại Đền Thánh đêm 18-5- Quý Ty- Thuyết Đạo ĐHP Q6-P1)

Hôm nay chúng ta thiết Tiểu Đàn an vị Xá Lợi Phật của Đức Phật Thích Ca. Bàn Đạo đã để Xá Lợi Phật tại Nghinh Phong Đài ba ngày ba đêm cho con cái Đức Chí Tôn chiêm ngưỡng Đức Phật Thích Ca. Hôm nay đã đủ ba ngày Bàn Đạo hành lễ an vị cho Ngài. Chúng ta hân hạnh được Đức Chí Tôn ban cho đặc ân nơi Tòa Thánh, tức nhiên Đức Chí Tôn đem Đức Thích Ca về ở cùng chúng ta. Cái hạnh phúc ấy giá trị thế nào Bàn Đạo không cần phải minh tả.

Ngộ nghĩnh là những điều Đức Chí Tôn làm bao giờ cũng dành để cho chúng ta một sự ngạc nhiên, và Xá Lợi Đức Phật Thích Ca là gì? Bàn Đạo giải nghĩa cho toàn thể con cái Đức Chí Tôn hiểu: Khi Đức Phật Thích Ca qui vị, thì

Ngài để di chúc cho cả Môn đệ của Ngài hỏa táng tức nhiên thiêu cái thi hài đó, thi hài của Ngài đã đốt nhưng chẳng hề khi nào tiêu hết, vẫn còn lại mấy miếng xương của Ngài dư thừa lại không cháy gọi là Xá Lợi.

Buổi sau này nước Anh, tức nhiên Anh Quốc hiệp lại với nước Ấn Độ mới đào lên gặp một cái hộp bọc pha ly, trên nóc có đề chữ rằng "Di hài Xá Lợi Đức Phật Thích Ca" lúc đó nước Anh mới lấy cả hộp Xá Lợi ấy.

Sau này nước Ấn Độ được độc lập mới đòi nước Anh phải trả Xá Lợi Phật cho Ấn Độ. Nhưng Ấn Độ buổi đó cuộc cách mạng tranh chủ quyền độc lập vẫn còn ở trong Liên Hiệp Anh. Mãi đến sau này nước Ấn Độ mới hoàn toàn độc lập, nhưng trong nước tín ngưỡng về Phật Giáo tức nhiên Đức Phật Thích Ca đã giảm suy nhiều. Trong số 3.500 triệu dân, mà Tín đồ chỉ có 10 triệu thôi, thành thử vì cái lẽ loạn lạc của nước, chính phủ nghĩ rằng: Để trong nước e Xá Lợi có thể bị mất, nên đành để có một mớ, chia cho Tích Lan một mớ, Đức Narada Théra đem hiến cho Tòa Thánh Ngọc Xá Lợi là người Tích Lan đó vậy.

Trước kia Tích Lan dâng Xá Lợi Phật ấy cho Nhật có đi ngang qua Đông Dương (Sài Gòn), cuộc tiếp rước ấy rất nên long trọng. Tín ngưỡng về Phật Giáo của sắc dân Việt Nam rất nồng nàn thế nào thì các vị Đại Đức đã ngó thấy trước mắt.

May thay: Ông Bửu Chơn là người Việt Nam, nhưng Ngài là Môn Đệ của Đức Narada Théra, Phó Giáo Tông Phật Giáo Tích Lan. Ngài Bửu Chơn muốn xin Ngọc Xá Lợi ấy để trong nước Việt Nam, nên Đại Đức Narada Théra đem cho nước Việt Nam ba hột Ngọc Xá Lợi Phật, một cho Đại Thừa, một cho Tiểu Thừa, lại còn một hột để cho Tiểu Thừa Phật Giáo tại Kiêm Biên, tức nhiên là Miền Quốc.

Trong cái tình trạng của các Môn Đệ của Đức Phật Thích Ca nơi nước Việt Nam Phái Tiểu Thừa có hạnh phúc thống nhất lung lay. Còn Đại Thừa thì còn phân vân. Thành thử hột ngọc giao cho Tiểu Thừa đã thọ lãnh, còn Đại Thừa họ đương rắc rối không có định đoạt, họ tính để Ngọc Xá Lợi ấy lại đó, rồi họ chung hợp với nhau cất một cái Tháp đặc biệt để thờ. Thành thử Ngọc Xá Lợi dành để cho Đại Thừa giờ phút này Đức Narada Théra giao cho Đức Hoàng Thái Hậu Từ Cung, do ý Ngài muốn cho nơi nào tùy ý để quyền cho Đức Hoàng Thái Hậu Từ Cung định liệu.

Ba cây Bồ Đề cho Tiểu Thừa một cây, cho Tiểu Thừa Phật Giáo Miên Quốc một cây, còn một cây của Đại Thừa đem về Tòa Thánh. Hột Ngọc Xá Lợi đem về Tòa Thánh hôm nay là đặc biệt của Đại Đức Narada Théra, Phó Giáo Tông của Đạo Giáo Tích Lan, lấy của tư của Ngài hiến cho Tòa Thánh. Chúng ta thấy cả hành tàng cả sự khó khăn đem Ngọc Xá Lợi về Tòa Thánh đều do nơi công nghiệp vĩ đại của Ngài Bảo Sanh Quân Hiệp Thiên Đài, tức nhiên Phó Thủ Tướng Việt Nam đương giờ này là Ông Bảo Sanh Quân Lê Văn Hoạch, ông đã chịu nhọc nhằn cả thầy con cái Đức Chí Tôn đều ngó thấy. Ngài hạ mình xin choặng Ngọc Xá Lợi ấy thế nào? Nên hôm Ngài trở về Sài Gòn, Bàn Đạo nhân danh toàn thể con cái Đức Chí Tôn và Hội Thánh nam nữ lưỡng phái để lời cảm ơn ông Bảo Sanh Quân rồi, và Bàn Đạo sẽ cho các cơ quan Chánh Trị Đạo làm một tờ chúc thơ cảm tạ công nghiệp của Ngài.

Đức Phật Tổ tức nhiên Đức Phật Thích Ca Mâu Ni (Boudda Çakyâmouni) cả thầy con cái Đức Chí Tôn đã nghe Đức Narada Théra thuyết Đạo rồi. Ngài nói Đức Phật Thích Ca là người cũng như ta, có xác thân như ta, sống chết như ta, chớ không phải là người ở trong thần thoại. Nhưng cái cao siêu về tâm hồn của Ngài, về tiền căn Thiêng Liêng của Ngài đã lên tới Phật vị. Ngài tái kiếp làm người với mãnh thân phàm của Ngài cũng như ai kia vậy.

Cái quý trọng của Đức Phật Thích Ca họ đã nhìn nhận cái cao siêu về linh hồn của Ngài trước khi chưa đầu kiếp. Các Tôn Giáo bao giờ cũng vậy, họ muốn tôn tưng Giáo Chủ của họ lên một địa vị phi phàm, tức nhiên họ đặt ra nhiều lẽ dường như ảnh hưởng của thần thoại. Tinh thần con người bao giờ cũng vậy, sợ chết, muốn sống, mà cái sống ấy muốn thế nào cho trường cửu với họ mới được.

Hại thay! Cảnh Hằng Sống không phải ở thế gian này với thi phàm xác tục của ta, mà cảnh Hằng Sống ấy nó ở nơi cõi Thiêng Liêng Vô Hình kia. Cảnh ở thế gian này là cảnh đau khổ, họ muốn cho các vị Giáo Chủ của họ phi phàm họ bày ra nhiều cái thuyết thần thoại, giờ phút này làm cho khoa học phải trợn trạo đánh đổ về cái lý lẽ ấy, đánh đổ rất khoa học không thể gì chối cãi được.

Nào là họ nói Đức Chúa Jêsus do một người đồng trinh tự nhiên đẻ ra, chính mình trong Đạo sử của Đức Chúa Jêsus, cha của Ngài là Ông Thánh Joseph, mẹ của Ngài là Bà Marie, họ lại nói Đức Phật Thích Ca khi xuất thế ở trong nách của Bà Maya mà ra, Đức Lão Tử cũng thế, họ làm cho giờ phút này cả tín đồ các Tôn Giáo khó giải quyết, họ đem cái lý do thần thoại nêu ra làm một sự chơn thật.

Hại thay! Nếu mọi sự chơn thật nó có thể làm cho cả đức tin con người phải điên đảo. Chúng ta ngó thấy cơ thể tạo đốn có âm dương tương hóa mới sản xuất hình ảnh tức nhiên cả kiếp sanh và sanh mạng cả toàn thể vạn linh nơi mặt địa cầu này. Đừng có nói chi nhiều, nội điên lục, nếu không âm điện và dương điện thì chúng ta không có ngọn đèn sáng như thế này được.

Lại nói đến hơi thở của ta không có âm khí (Hydrogène) dương khí (Oxygène). Nếu chúng ta không có hơi thở đó chưa chắc gì chúng ta sống đặng, đừng nói chi nhiều cả cơ thể tạo đốn không có hàn nhiệt ôn lương, thì

vạn linh nơi mặt địa cầu này chưa chắc họ sống còn và tồn tại được.

Huống chi cái luật Tạo đon phải có cha mẹ, có âm dương của cha mẹ mới sản xuất cái nhơn hình của chúng ta. *Thành thử Đức Phật Thích Ca cũng sanh như ai kia vậy. Nhưng Tiền căn của Ngài cao siêu hàng phẩm của Ngài tới Phật vị,* cho nên sự sáng suốt khôn ngoan của Ngài phi phàm hơn hết nên cả nước Tích Lan (Ceylan) đều gọi Ngài là Mâu Ni tức nhiên một vị Hiền Triết vô đối của họ. Họ tôn tặng chức tước, tôn tặng Đức Thích Ca xứng đáng quá chừng, cũng như Đức Chúa Jésus Christ nhờ thiên căn sáng suốt thành thử người ta gọi Ngài là "Le Saint des Saint" (một vị Thánh trên các Thánh) Đức Lão Tử, Đức Khổng Phu Tử cũng thế, *các vị ấy đều do nơi tiền kiếp phi phàm mà thôi, chớ các vị ấy xác tục cũng như ta, người cũng như ta, sống chết cũng như ta, đầu óc trí não cũng như ta, sống trong cảnh khổ não cũng như ta.*

Bần Đạo ước mong các con cái Đức Chí Tôn hiểu đặng các điều chơn thật ấy, đặng tu, cố gắng làm sao cho phi phàm, làm sao dòm tánh đức của Đức Chí Tôn thế nào? học đòi cho đặng huệ quang của Ngài ban cho thì trí não ta mới thông suốt như Ngài đặng.

Trước kia Đức Phật Thích Ca đã thành Phật đặng, thì chúng ta cũng thành Phật đặng, chính Ngài làm bằng chứng lẽ ấy. Bần Đạo mong mỗi cả con cái Đức Chí Tôn cố gắng học đòi như Ngài đặng thành Phật như Ngài vậy.”

Phụ ghi: : Ngày âl. 18-05-Quý Ty nhằm ngày (dl. 28-06-1953).

<http://huongdaoflorida.com/tule.html>

=====

KHƯƠNG THƯỢNG THỜI HIỆN ĐẠI

Đạo Cao Đài là tên gọi tắt của ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ được khai minh từ năm Bính Dần (1926) đến nay được 91 năm. Tôn chỉ phổ độ tất cả chúng sanh không phân biệt màu da sắc tóc ngôn ngữ dị đồng.

Phương tiện duy nhất để phổ độ là LUẬT THƯƠNG YÊU và QUYỀN CÔNG CHÁNH. Muốn thực hiện được Luật Thương yêu và Quyền Công Chánh thì không có cách nào khác là phải triệt để tuân hành Pháp Chánh Truyền và các luật lệ khác của Hội Thánh Lương Đài. *Hội Thánh Lương Đài là điều tối quan trọng trong Pháp Chánh Truyền nên phải có đầy đủ. Nếu không có Hội Thánh Lương Đài thì không phải là Đạo Cao Đài của Chí Tôn dù cho có khoác danh hiệu, phẩm tước, và áo mũ giống như của Chí Tôn ban cho.*

Thực hiện Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh là nghĩa vụ của mỗi tín đồ chúng ta. Đó không phải là sản phẩm của sự hảo tâm hay nhiệm ý ban phát, không phải là lớp sơn phết lên để trình diễn mà nó phải được biến thành máu thịt, hơi thở của mỗi tín đồ môn đệ của Cao Đài.

Tôn chỉ của Cao Đài là Qui nguyên Tam Giáo : Nho-Thích-Đạo và Hiệp nhất Ngũ Chi: Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo. Ngũ Chi là năm bước thực hành tu học để tấn hóa lên đến bậc đại giác đặng hội hiệp cùng Thầy là Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế. Biểu tượng cho Nhơn Đạo là Ngôi Giáo Tông. Giáo Chủ Thần Đạo, Đức Chí Tôn dạy thờ Đức Khương Thái Công, Thánh Đạo thờ Đức Gia Tô, Tiên Đạo thờ Đức Lý Đại Tiên, Phật Đạo thờ Đức Thích Ca Mâu Ni.

Trong phạm vi bài viết này tôi chỉ tìm hiểu những điều liên quan đến Đức Khương Thượng Tử Nha.

Ông họ Khương tên Thượng, tên chữ Tử nha biệt hiệu Phi Hùng.

Khương Thượng lên núi thọ giáo với Đức Ngươn Thủy tu Tiên từ năm 23 tuổi, đến năm 72 tuổi thì Sư Phụ Ngươn Thủy cho xuống núi để tu Công Hầu giúp nước phục vụ dân chúng, vì sau 49 năm tu luyện mà không đắc chánh quả Tiên Đạo. Cai trị quốc gia thời đó là Trụ Vương do ham mê tử sắc, phung phí của công, bức hại trung thần, thất nhân tâm khôn xiết kể, Khương Thượng lại phải rời bỏ lên núi. Không phải để tu Tiên nữa mà ngồi câu bên Thạch Khê chờ thời phò Minh Chúa. Đến khi Văn Vương lập nhà Châu lên ngôi lấy đức trị dân, trên thuận thiên ý, dưới hạp lòng dân thì Đức Khương Thái Công mới rời Thạch Khê phò giúp.

Nên có bài thi như sau:

Bỏ trốn Triều Ca lánh thị thiêng

Đưa dân khỏi ải thật thần tiên

Gieo câu sông Vị chờ qua vận

Uống nước Bàn Khê đợi gặp duyên

Võ Kiệt ra tay người chỉ ngõ

Phi Hùng ứng mộng chúa cầu hiền

Tám mươi mới dặng yên công nghiệp

Ra giúp nhà Châu sửa mối giếng

Đó là sơ lược sự tích Đức Khương Thượng. **Ngày nay trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ sự tích này giúp chúng ta học được bài học gì?**

Bối cảnh đời nhà Thương mạt và bối cảnh Đạo Cao Đài hiện nay (1979-2016) cũng có phần đôi chút giống nhau:

Trước năm 1979, Đạo Cao Đài Ngọc Đê do Hội Thánh là Thánh Thể được Chí Tôn lựa chọn trong hàng lương sanh lập thành để thay thế Ngai độ dẫn quần sanh. Sau năm 1979 do hoàn cảnh khách quan, các Lương Sanh của Chí Tôn lựa chọn còn đó nhưng việc phổ độ đã chú trọng về quyền hơn về pháp luật. Bản tánh thiện của Chức Sắc, Chức Việc và Đạo Hữu đa số vẫn còn rất tốt, chỉ một số ít vì ham danh lợi quyền vào làm việc Đạo với tư cách Thường Trực Hội Thánh rồi dần dựa vào quyền đời tự ý đổi màu canh cải. *Đỉnh cao nhất là năm 1997 Thường Trực Hội Thánh đã minh định bằng văn bản là Hiến Chương Đình Sứ bãi bỏ các qui định trong luật pháp của Đạo đã có từ xưa. Chỉ mượn một vài ý nhỏ trong Pháp Chánh Truyền để làm hình thức ban phát cho Chức Sắc mới thọ phong cho có đủ ba phái Thái-Thượng-Ngọc để trấn an tín đồ. Sau đó dần dần tiến lên thành lập Hội Thánh không có một chút gì liên quan đến Pháp Chánh Truyền. Hội Thánh chỉ mình Chí Tôn lập, chứ không thể do người nào khác lập được.*

Từ đó đến nay, Hội Thánh mới (ngoài Pháp Chánh Truyền) này cai trị Đạo rất hà khắc luật pháp không dùng mà chỉ dùng lệnh đa số là khẩu lệnh, mọi thứ do Chí Tôn lập thành đều thay đổi nên khiến nhơn tâm hoang mang xao xuyên và phân uất mà không kêu nài với ai được chỉ biết ngậm miệng như dân chúng trong thời Trụ Vương nhà Thương mạt vậy.

Đa số chư Chức Sắc, Chức Việc, và Đạo Hữu về nhà lập công theo chỉ dạy của Chí Tôn và Hội Thánh đã có từ trước để chờ ngày quyền Đạo được phục hồi. Hình ảnh này giống như Khương Thượng Tử Nha ngồi Bàn Khê câu cá chờ thời vận phục vụ minh vương mà không biết chừng nào mới đến. Chư tín hữu Cao Đài cũng vậy, chờ Hội Thánh

phục quyền mà cũng không biết chừng nào mới đến (tạm dùng từ các Khương Thượng thời nay)

Cuối cùng thì sự chờ đợi của Khương Thượng xưa cũng đến. Văn Vương lập nhà Châu chiêu hiền đãi sĩ trọng nhân tài, lấy đức trị dân. Khương Thượng thấy được đây là vị minh quân đem lại hạnh phúc hòa bình cho dân tộc nên quyết định đứng lên phò minh chúa.

Trong Đại Đạo, ngày 2 tháng 9 năm Ất Mùi, với vai trò gìn giữ luật pháp chơn truyền được PCT và Hiến Pháp HTĐ qui định, Hiệp Thiên Đài người duy nhất có đủ quyền hạn pháp lý của Đạo đã do theo thiên thời, địa lợi và nhân hòa bầu được vị Quyền Chương Quản HTĐ. Việc này có thể xem tương tự như vai trò của Văn Vương thời Phong Thần vậy.

Coi như từ ngày ấy, HTĐ đã lấy lại được quyền hành của Đạo do Chí Tôn ban cho. Bước đầu gặp khó khăn không ít, về phía Hôn Quân (Hội Thánh ngoài PCT) với pháp nhân đủ quyền hành trong tay đã dùng mọi cách gây khó khăn, nhưng HTĐ vẫn làm phận sự của mình.

Khương Thượng thời nay luôn khao khát quyền Đạo được phục hồi. Khi thấy HTĐ nhân danh pháp lý Đạo lấy lại được quyền, đa số đã vui mừng tiếp công tiếp sức ủng hộ. Hôn Quân ngoài PCT đang trong thế vô cùng lung túng. Triều nghi rối loạn cũng vì hành động nông nổi đi đóng cửa văn phòng HTĐ nên bóng dáng của pháp luật không còn trong triều đình HĐCQ nữa. Ai cũng muốn lập quyền riêng. Vậy bảo sao không loạn hàng thất thứ. “Thượng bất chánh hạ tắc loạn” là điều không tránh khỏi. Muốn lập lại được kỷ cương thì phải nhờ đến cơ quan Pháp Chánh, tức là phải nhờ Hiệp Thiên Đài.

Triều đình của Hôn Quân ngoài PCT này không thể tự mình lập được HTĐ phàm phong. Dầu có cường điệu lập thành đi nữa thì cũng là một cái xác HTĐ bù nhìn vì có tay

nào ngang hàng hay lớn hơn được phép mình tra xử lý các việc vô đạo của bộ tứ chop bu triều đình HĐCQ. Chắc chắn sẽ bị nhơn sanh tẩy chay.

Có một vài Chức Sắc tiểu cấp HTĐ đầy tâm huyết muốn vào tham chính với Hôn Quân để xoay cơ Đạo về con đường tôn trọng luật pháp. Nhưng tự thấy mình đã làm khi vào đó nhận phẩm tước, chức vụ và bổng lộc và nhận lệnh của Hôn Quân ban cho thì phải chịu dưới sự Hôn Quân sai khiến. Nếu sai khiến không được thì Hôn Quân xử trảm ngay. Chừng đó bị mất trung với Chí Tôn mà còn mất nghĩa với đồng môn HTĐ và nhơn sanh nữa. Tất cả đều mất nên sống không bằng chết đó vậy.

Thiên thời và địa lợi tốt đẹp như vậy mà một số Khương Thượng (thời nay) vẫn còn thờ ơ. Việc thành công của Hiệp Thiên Đài hiện nay không phải trí phàm mà được, tất cả đều có bàn tay thiêng liêng chỉ bảo dắt dẫn và phù hộ. Kiểm chứng lại thời gian qua ta thấy rõ như vậy.

Tội nghiệp cho nhơn sanh, đã nhiều lần lầm lẫn do bị lừa gạt đức tin nên cần thận là điều dễ hiểu. Nhưng Quý Chức Sắc là người lịch lãm cũng cũng không khác hơn. Thậm chí có một số người chống đối như Huynh An Bùi đã nhận định trên facebook của mình:

“Sau tám tháng trôi qua, nếu chỉ tính riêng về Quý Hiền Tài cả trong lẫn ngoài nước, ta thấy có ba khuynh hướng:

- Khuynh hướng thứ nhất là im lặng. Không ủng hộ cũng không phản đối.

- Khuynh hướng thứ hai là công khai ủng hộ Hội Thánh (ngoài Pháp Chánh Truyền).

- Khuynh hướng thứ ba là tìm mọi cách trích điểm để phản đối Hiệp Thiên Đài.

Và tuyệt nhiên không có một vị Hiền Tài nào lên tiếng ủng hộ Hiệp Thiên Đài tái thủ phận sự cả.”

Tôi thấy bài phân tích này không những chỉ đúng cho Các Hiền Tài BTĐ mà có vẻ đúng cho tất cả mọi người là các Khương Thượng thời nay vốn đã không hợp tác với Hôn Quân 36 năm qua mà áp lực cao nhất là 19 năm sau cùng. Vậy quý Ngài còn định chờ đến bao lâu nữa?

Đức Chí Tôn sẽ không thể đến bằng cách xây bàn, huấn luyện đồng tử, phong phẩm tước Hộ Pháp lập Hiệp Thiên Đài mới như hồi thập niên 30 thế kỷ trước được. Đức Chí Tôn đã lập xong Pháp Chánh Truyền cho chúng ta rồi! Đã giao nhiệm vụ cho chúng ta rồi! Chúng ta chỉ cần noi theo đó mà làm. Nhưng Đức Chí Tôn sẽ giúp cho Văn Vương thời nay có những quyết định và cách làm đúng đắn phù hợp Thiên Thượng và Thiên Hạ

Quý chức sắc Hiệp Thiên Đài hiện là hậu nhân của Ba Chi Pháp-Đạo-Thế để lại gồm có Phước Thiện, Ban Thế Đạo và Chức Sắc tiểu Cấp Hiệp Thiên Đài. Đức Hộ Pháp đã mở sẵn con đường cho chúng ta đi là nếu thiếu Chức Sắc lớn thì công cử Chức Sắc nhỏ lên thay thậm chí cho đến Đạo hữu cũng có trách nhiệm (Thánh lệnh 257). Ngạn ngữ xưa có nói: “Quốc gia hưng vong thất phu hữu trách”.

Quý Khương Thượng ngày nay đã ngồi Bàn Khê câu cá 19 năm qua lâu hơn Khương Thượng ngày xưa gấp hai lần, không lẽ còn định ngồi câu thêm nữa?

Xin mượn lời Đức Hộ Pháp để kết luận:

*“Thiên thời địa lợi đôi điều sẵn
Chỉ thiếu hòa nhân để hiệp quần”.*

(trích bài thi ĐHP)

Cuối cùng kính chúc Quý Chức Sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện, Ban Thế Đạo và toàn thể Chức Việc

Đạo hữu được quý thể khương cường, gia đạo yên bình, đề
cùng nhau làm nhiệm vụ mà Đức Chí Tôn đã cậy nhờ.

Nay kính,

Thánh Địa, ngày 18 tháng 5 năm Bính Thân (22/6/2016)

ĐOÀN MINH THÙY

<http://huongdaoflorida.com/khuongthuong.html>

=====

ĐÂY LÀ KẾ SÁCH AN DÂN CỦA CHÁNH QUYỀN TỈNH TÂY NINH ?

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười

Khi đọc xong THÔNG BÁO ngày 25-6-Bính Thân (28-7-2016) của Chức sắc Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh về việc Công an Tây Ninh cho biết phải di dời tro cốt của Thất Nương Diêu Trì Cung và 12 tro cốt của thân nhân ra khỏi Báo Ân Đường Trí Huệ Cung, đặc biệt là đoạn " ... *Nếu không di dời, phía Hội Thánh có Ban Đại Diện Hội Thánh và Ban Cai Quản trực thuộc đến Báo Ân Đường Trí Huệ Cung giải quyết, sẽ có sự xô xát, hỗn loạn, đổ máu xảy ra với những người gìn giữ tro cốt làm mất an ninh trật tự tại đây, lúc đó Công an sẽ vào cuộc để can thiệp và xử lý vụ việc*", tôi vô cùng bàng hoàng và không nghĩ đây là sự thật. Chủ trương của chánh quyền tỉnh Tây Ninh đây ư? Kế sách an dân của họ như thế sao? Hay đây chỉ là ý riêng của 3 vị công an: Trung tá Lợi, Trung tá Hước và Tấn Anh? Thú thật, tôi phải "ép lòng" để nghĩ rằng cảnh tượng xô xát, hỗn loạn, đổ máu sẽ xảy ra nơi Báo Ân Đường (nếu có) là do ý riêng của 3 vị công an nói trên chớ đây không phải là chủ trương của chánh quyền tỉnh Tây Ninh. Có thể do mối quan hệ "hữu

hảo" của ba vị này với ông Nguyễn Thành Tám và ông Năm Thọ (một chức sắc mặc áo vàng, phẩm Giáo Sư do ông Nguyễn Thành Tám phong, hiện đang làm nhiệm vụ Trưởng Ban Đại Diện Hội Thánh tỉnh Tây Ninh) nên ba vị công an này mới nảy ra một kế hoạch như thế.

Nhưng thôi, đó là chuyện của các ông. Có một vấn đề này nhờ các ông trả lời hộ. Đó là:

(1) Có hai ngôi chùa Phật A và B. Dân trong làng, nhà ở gần chùa A có hữu sự, nhưng lại thỉnh các vị sư ở chùa B xa hơn về làm đám. Có bao giờ các vị sư ở chùa A đến tạo cảnh hỗn loạn, cản trở người dân không cho các vị sư chùa B hành đám không? Có bao giờ các vị sư chùa A mời chánh quyền đến dự chứng để hỗ trợ cho chùa A tỏ ra ta là người có quyền ở địa phương này chứ không phải các vị sư ở chùa B không?

(2) Có hai Thánh Thất trong cùng một địa phương, một thuộc Tòa Thánh Tây Ninh, một thuộc Cao Đài Bến Tre. Người dân muốn làm Lễ Thượng Tọa thờ Đức Chí Tôn nhưng không mời Tổ Nghi Lễ thuộc Tòa Thánh Tây Ninh mà lại mời Cao Đài Bến Tre. Có bao giờ Tổ Nghi Lễ đến tư gia này cản trở cuộc lễ vì cho rằng đây là địa phương do Tổ Nghi Lễ quản lý và chỉ Tổ Nghi Lễ mới có quyền hành lễ mà thôi? Có bao giờ chánh quyền địa phương đến dự chứng cho hành vi giành quyền một cách trơ trẽn và lộ bịch này không?

Có lẽ câu trả lời của Trung tá Lợi, Trung tá Hước và Tâm Anh cho mục (1) & (2) này là KHÔNG. *Thế thì tại sao các vị lại hỗ trợ cho ông Nguyễn Thành Tám, ông Năm Thọ đến cản trở, đàn áp chúng tôi, tạo cảnh hỗn loạn, huynh đệ tương tàn nội da xáo thịt như đã từng xảy ra và cũng có thể sắp xảy ra. Đây là kế sách an dân, hợp lòng dân của các ông sao !?*

Ông Nguyễn Thành Tám đã *không-gìn-luật-lệ-Cao-Đài* khi cấu thành Hội Thánh cũng như trong phương cách

hành đạo từ thể pháp lẫn bí pháp. Điều này đã được chứng thực bởi người trong cuộc - Cải Trang Lê Minh Khuyên, Phó Chương Quản Hội Thánh điều hành Cơ Quan Pháp Luật Đạo - trong Văn Thư số 024/87-HTĐ.VT ngày 6-10-2012 (xem Văn Thư này trong bài "*Lời Chứng Thực Của Người Trong Cuộc*" của Đoàn Minh Thù tại <http://huongdaoflorida.com/loichungthuc.html>). Cũng như đã được khẳng định một lần nữa bởi HIỆP THIÊN ĐÀI, Cơ Quan Luật Pháp của Đạo tại Thông Báo ngày 30/10/2015 và ngày 26/11/2015 (xem hai Thông Báo này tại <http://huongdaoflorida.com/thongbao5.html> và <http://huongdaoflorida.com/thongbao6.html>).

Là những môn đệ hữu thệ của Chí Tôn nên lời minh thệ "*gìn luật lệ Cao Đài*" chúng tôi phải giữ. Cho nên chúng tôi không còn tin ngưỡng vào "*Hội Thánh Cao Đài mà không gìn luật lệ Cao Đài*" do ông Nguyễn Thành Tám thành lập. Do đó, những hoạt động thuần túy tôn giáo của chúng tôi không dính dáng gì đến Hội Thánh này và người thuộc Hội Thánh này cũng không có quyền áp đặt việc này việc nọ lên chúng tôi được. Đây là quyền tín ngưỡng và không tín ngưỡng của người dân được luật pháp công nhận. Từ đây, trường hợp của chúng tôi cũng giống như trường hợp tại mục (1) và (2) nêu trên. *Thế thì tại sao các vị lại hỗ trợ cho ông Nguyễn Thành Tám, ông Năm Thọ đến cản trở, đàn áp chúng tôi, tạo cảnh hỗn loạn, huynh đệ tương tàn nội da xáo thịt như đã từng xảy ra và cũng có thể sắp xảy ra. Đây là kẻ sách an dân, hợp lòng dân của các ông sao !?*

Trở lại vấn đề tro cốt của Thất Nương Diêu Trì Cung Dương Thị Lễ. Những điều nên nói thì trong THÔNG BÁO ngày 28-7-2016

(<http://huongdaoflorida.com/thongbaohiepthiendai.html>)

của Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đã nêu rõ. Chúng tôi chỉ xin nhắc lại quang cảnh buổi Lễ An Vị tro cốt của Đức Thất Nương. Mặc dầu biết trước có thể gặp những điều bất trắc,

khó khăn từ phía ông Nguyễn Thành Tám với sự hỗ trợ của chánh quyền địa phương, nhưng hàng ngàn đồng đạo đã về dự lễ. Hàng ngàn tấm lòng với sự thương yêu và một đức tin thuần khiết đã về đây hiến dâng và tri ân Đức Bà. Đây cũng chính là hàng ngàn hàng vạn tiếng nói, hàng ngàn hàng vạn nguyện vọng của người dân chỉ mong muốn được tu hành thuần túy với sự bảo vệ công bằng của luật pháp. Và buổi lễ diễn ra vô cùng long trọng, trang nghiêm và yên bình.

Bốn tháng trôi qua trong yên bình. Chúng tôi thăm nghĩ có lẽ chánh quyền đã nhận chân được sự việc nên không để người của ông Nguyễn Thành Tám và ông Năm Thọ đến sách nhiễu nữa. Thật là một điều may mắn cho những người tu hành thuần túy như chúng tôi.

Nhưng không, chúng tôi đã lầm. Vì vào ngày 25-7-2016 ba vị công an Trung tá Lợi, Trung tá Hước và Tâm Anh đã làm việc với Chức sắc Hiệp Thiên Đài bảo *phải mang tro cốt của Thất Nương ra khỏi Báo Ân Đường, nếu không sẽ có cảnh hỗn loạn, xô xát và đổ máu*. Xem chừng như ba vị công an này đang nhận lệnh và làm việc cho ông Nguyễn Thành Tám và Năm Thọ nhằm đe dọa, o ép các vị Chức Sắc đáng kính chỉ biết trọn đời hiến dâng và phụng sự cho Chí Tôn, cho Nhơn sanh và Đạo nghiệp, chớ không phải họ đang thay mặt cho chánh quyền làm nhiệm vụ an dân và thực thi luật pháp (!).

Tại sao các ông nhân danh là những người thi hành luật pháp mà lại đặt vấn đề mang tính áp bức, đe dọa những người chỉ biết tu hành thuần túy nhưng sức yếu thế cô nhằm tạo ra cảnh hỗn loạn, nôi da xáo thịt ? Đây là kẻ sách an dân của các ông sao?

Tại sao các ông không đặt vấn đề ngược lại với ông Tám và ông Thọ là cứ để yên tro cốt như thế nếu không sẽ có sự xô xát, hỗn loạn, đổ máu xảy ra...mà cứ o ép những người

luong thien như đồng đạo chúng tôi? Đây là kế sách an dân của các ông sao ?

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười

<http://huongdaoflorida.com/daylakesachandan.html>

=====

KỶ NIỆM MỘT NĂM

(2 tháng 9 năm Ất Mùi - 2 tháng 9 năm Bính Thân)

NGÀY HIỆP THIÊN ĐÀI TÁI THỬ PHẬN SỰ.

Điền Lạc

Thấm thoát mùa Thu lại đến! Mùa thu Bính Thân năm nay, Châu Thành Thánh Địa Tây Ninh có rất nhiều đổi thay. Nội Ô Tòa Thánh sự đổi thay càng thấy rất rõ dù Ban tổ chức Đại lễ Hội Yến DTC vẫn cố gắng dùng mọi cách che đậy sự thay đổi đó. Đó là những điều kỳ diệu xảy ra trong Mùa Hội Yến Diêu Trì Cung năm nay.

Sắp đến ngày mùng 2 tháng Chín Bính Thân.

Một năm trước, ngày này năm Ất Mùi (2015), tất cả Chức Sắc Hiệp Thiên Đài về văn phòng HTĐ tổ chức buổi hội nghị. Trong buổi hội nghị này Quý Chức Sắc HTĐ đã công cử được một vị Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài, và ba vị phụ trách cấp dưới như: phụ trách Ba Cung, Phước Thiện, và Quản Văn Phòng HTĐ. Tuy nhiên cũng còn một vài vị Chức sắc do ở xa hoặc vì sức khỏe yếu không về dự hội nghị trực tiếp nhưng cũng đồng thuận với việc làm của đại đa số.

Sau đó, nhiều sự việc khó khăn bất ngờ liên tiếp xảy ra với Chức sắc HTĐ ngoài dự kiến của con người. Tuy nhiên khi mỗi việc khó khăn xuất hiện đều có được một sự hóa giải tiếp theo khiến việc rủi thành ra may làm cho kết quả tương chừng như bế tắt, lại trở nên yên ổn hanh thông và sáng đẹp.

Để kỷ niệm một năm ngày Hiệp Thiên Đài hội nghị tái thủ Đạo quyền, tôi xin tóm lược các diễn tiến sự việc một năm qua công hiến đến đồng Đạo. *Nhìn lại những việc trong một năm HTĐ đã làm, chúng ta mới thấy được mọi việc của Quý Chức Sắc HTĐ đều được bàn tay màu nhiệm thiêng liêng của Hộ Pháp và Thất Nương DTC che chở, dìu đường chỉ lối.*

Đại đa số đồng Đạo trong và ngoài nước bày tỏ niềm tin mãnh liệt vào việc làm của quý Chức Sắc HTĐ. Bên cạnh cũng có một số đồng Đạo tuy có hiểu biết về luật pháp Đạo nhưng đức tin chưa vững chắc, trong thời gian qua đã còn thờ ơ đứng bên lề chờ xem. Dĩ nhiên cũng có một số nhỏ phản ứng nghịch lại vì bị mất quyền lợi khi HTĐ trở về làm nhiệm vụ. Cụ thể là Hội Thánh do Đầu Sư Tám Chương Quán (HT mới) đã minh thị bằng văn bản phát biểu khiêm nhã với tro cốt của Đức Bà Thất Nương (xem lại văn bản này [tại đây](#)). Một số BTS Hội Thánh Em cũng chưa trọn tin tưởng dẫn đến hiểu biết sai lầm cho là Thất Nương không có công lao trong ĐĐTKPĐ. Trang hoithanhphucquyen.org thì luôn tìm mọi cách hạ uy tín của Chức Sắc Hiệp Thiên Đài...

Việc Ông Nguyễn Thành Tám Chương Quán Hội Thánh Phái Cao Đài Tây Ninh giao cho Ông Chiến một phạm phạm của CTĐ cướp quyền của HTĐ là cơ hội có một không hai cho HTĐ. Đây đúng là “**Thiên thời**”. Quý Chức HTĐ đã trụ được đức tin của phần lớn tín đồ hướng về HTĐ và Báo Ân Đường từ khi rước tro cốt của Thất Nương về an vị nơi ấy, là “**Địa Lợi**”. Việc làm của HTĐ đã được đa số

Chức sắc, Chức việc, Đồng đạo ủng hộ và vừa giúp, là “**Nhơn Hòa**”.

Quý Chức Sắc HTĐ luôn chủ trương bất bạo động, lấy tình thương hóa giải hận thù, lấy nhơn nghĩa để thắng bạo tàn, lấy mềm trị cứng, lấy pháp lý để lập lại kỷ cương và để thực hiện nhiệm vụ.

Xin lược thuật một số việc xảy ra như sau:

Sau gần 40 năm Đạo Linh 01 ra đời, Ông Cải Trang Lê Minh Khuyên liên tiếp nhiều phen nắm các vai trò trong HĐCQ với giả danh chức năng của HTĐ. Mọi cố gắng của đồng Đạo để phục hưng Hội Thánh theo đúng Luật Pháp đều khó khăn và vô vọng. Sự có mặt của Ông Khuyên là một vật cản trở. *Chính vì Ông có mặt nên mới sản sinh được hàng nghìn Lễ Sanh phàm phong ra đời, hàng trăm phẩm vị khác được thăng từ Giáo Hữu, đến Đầu Sư theo phương thức ngoài Pháp Chánh Truyền.*

Trước khi chết, Ông Khuyên có ủy quyền vài Chức Sắc tiểu cấp HTĐ thay thế công việc của Ông, nhưng Ông Tám (Hội Thánh mới) bác bỏ. Mọi phần hành của Hiệp Thiên Đài, Ông Tám -HT mới giao cho một vị Chức sắc phàm phong của Cửu Trùng Đài làm. Từ đây, nội ô và Tòa Thánh vào các kỳ Đại Lễ vắng bóng Chức Sắc Hiệp Thiên Đài.

* Từ vật cản Lê Minh Khuyên chết đi đưa đến cái may lớn hơn cho Đạo để công cử được Quyền Chương Quản HTĐ, có thể xem đây là **Thiên Thời**; Văn phòng HTĐ bỏ trống là **Địa Lợi**; Tất cả Chức sắc HTĐ về hội nghị là **Nhơn Hòa**! Lúc nào cả ba yếu tố ấy đều sẵn tới nên hội nghị buổi đầu tiên thành công. Toàn Hội nghị đã bầu chính thức đúng pháp luật một vị Quyền Chương Quản HTĐ và ba vị phụ trách phần hành cấp dưới. Đó là **cái may mắn thứ nhất**.

Sau khi về nghỉ trưa để buổi chiều hội nghị tiếp tục thì Vi Bằng Hội Nghị buổi sáng đó đã bị người của Đầu Sư (ĐS) Thượng Tám đến tịch thu.

Việc này tưởng chừng công việc mới khởi đầu đã bị bẻ gãy. Nhưng ngược lại, việc tịch thu Vi Bằng của ĐS Tám đã làm nổi bật lên cho dư luận biết sự việc Hiệp Thiên Đài về tái thủ phận sự. Giả sử, ĐS Tám không tịch thu Vi bằng đó thì sẽ rất ít người biết việc trở về của HTĐ. Nếu có một đôi người thấy Quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài làm việc tại văn phòng thì cũng hiểu là Quý Ông về tiếp tục công việc của Ông Cải Trạng Khuyên mà thôi.

* **Cái may mắn thứ hai**: Đầu Sư Tám đóng cửa Văn phòng HTĐ, đuổi Truyền Trạng Trần Anh Dũng ra khỏi nơi đó, mặc dù Ông Truyền Trạng Dũng hơn 40 năm đảm nhận công việc của HTĐ có hộ khẩu tại văn phòng HTĐ. Nhờ việc này mà nhơn sanh trong nước và hải ngoại mới hiểu thêm đầy đủ rằng HTĐ thật sự làm việc độc lập rồi chứ không phải về thừa kế công việc của Ông Cải Trạng Khuyên.

* **Cái may mắn thứ ba**. Sau khi bị dùng lực lượng cưỡng bức đóng cửa văn phòng HTĐ, Quý Chức Sắc đành ôn hòa làm việc nhưng không phải tại Văn Phòng. Nhiều thông báo của HTĐ ra đời trong giai đoạn này khiến cho nhơn sanh hiểu nhiều hơn về vai trò, về luật pháp, về chơn lý Đạo và nhứt là chỉ cho nhơn sanh thấy được cái Hội Thánh do Đầu Sư Tám Chưởng Quản hiện nay là ngoài Pháp Chánh Truyền không do nơi mạng lệnh của Hội Thánh theo Đạo Nghị Định thứ Tám tức là Bàn Môn Tả Đạo.

* **Cái may mắn thứ tư**: Vào khoảng đầu năm Bính Thân này, Chùa Huệ Nghiêm Chợ Lớn nơi tro cốt của Thất Nương Điều Trì Cung (DTC) được gọi đã tiến hành sửa chữa. Chỗ thờ các tro cốt ấy không còn. Thân nhân của Thất

Nương DTC đã phối hợp Quý Chức Sắc HTĐ vốn đồng căn cội pháp để tạm an vị tại Báo Ân Đường Trí Huệ Cung.

Mọi việc diễn ra gặp nhiều rắc rối nhưng kết quả lại tốt đẹp vô cùng. Nhơn sanh tín ngưỡng Bà Thất Nương khắp nơi về lễ bái ngày càng đông. Ông Tám - HT mới thấy sự việc này ngày càng để lâu càng bất lợi nên cho người đến gây rắc rối đủ điều dù việc an vị Thánh cốt đã hoàn thành.

* **Cái may mắn thứ năm**: Thấy tình hình không được suông sẻ vì một số thành viên Ban Điều Hành Trí Huệ Cung quay ngược lại làm khó Tro Cốt do áp lực từ một nơi khác, nên Chức sắc HTĐ có gửi thư mời các thành viên Ban Điều Hành Trí Huệ Cung (BDH-THC) đến hội nghị tìm sự đồng thuận cho vấn đề tro cốt. Đúng ngày giờ đã định, chức sắc HTĐ có mặt đầy đủ, nhưng BDH-THC không một ai đến. Dư luận cánh tả cho đó là một sự bĩ mặt khinh khi Chức Sắc HTĐ. Nhân sanh cũng lo lắng và buồn cho số phận các tro cốt lắm. Nhưng không ngờ sự việc đó lại đưa đến một pháp lý vững chắc là việc tạm an vị tro cốt tại Báo Ân Đường chờ Hội Thánh Lương Đài quyết định theo vi bằng đồng thuận trước đó tại Vạn Pháp Cung được tái khẳng định. *Từ sự gọi là bĩ mặt tẩu chay buổi họp, BDH-THC đã vô tình làm cho vai trò của Hội Thánh Lương Đài quyết định càng thêm vững chắc.*

* **Cái may mắn thứ sáu**: ngày Vía Đức Hộ Pháp 10-4-Bính Thân, Ông Truyền Trạng Nguyễn Cẩm Luân được Quý Chức Sắc HTĐ cử đến gặp trao đổi bằng miệng với Lễ Viện của HT mới về việc cúng tế. Lễ Viện bác bỏ v.v. lúc đó có một số dư luận cánh tả bình luận cho Ông Truyền Trạng Luân làm nhẹ danh thể Chức sắc HTĐ v.v. cộng đồng mạng xã hội nhiệt liệt tán công...

Nhưng điều này đã cho nhơn sanh thấy rõ ai là người thực tâm lo cho đại nghiệp Đạo (là Hiệp Thiên Đài) và ai là người từ chối Đạo, luôn gây hiềm khích chối bỏ luật pháp

(là cả guồng máy của HT mới của Ông Nguyễn Thành Tám hiện nay). Nhân sanh bắt đầu xa lánh cái Hội Thánh do Đầu Sư Tám Chương Quản và càng thân cận chia sẻ với nỗi lòng lo lắng của Chức sắc HTĐ.

* **Cái may mắn thứ bảy:** Để bảo vệ cho uy tín của Hội Thánh Mới của Ông Tám, trong tháng sáu Bính Thân, một số cán bộ Công An tỉnh đến từng gia đình Chức Sắc HTĐ có uy tín nhứt để gợi ý lần một chút hù dọa là : phải đem tro cốt Thất Nương ra khỏi Báo Ân Đường trước ngày Rằm tháng Tám, nếu không thì Hội Thánh (mới) sẽ cho người đến giải quyết gây xô xát.. CA sẽ vào cuộc v.v.

Trước tình thế vô cùng bất lợi cho việc giữ gìn, tro cốt chắc chắn sẽ không an toàn. Sức mạnh không cân đối. Số người gìn giữ thì ít và số người đến giải quyết thì đông. Nhơn sanh lại một lần nữa lo lắng. Năm vị Chức Sắc được CA đến tư gia làm việc đã ký chung một Thông Báo để báo nguy đến toàn thể Chức sắc, Chức việc và Đồng Đạo trong và ngoài nước được rõ (xem lại Thông Báo này [tại đây](#)). Thông Báo có hiệu quả không ngờ. Dư luận lên tiếng mạnh mẽ. Mọi dự trù đến gây xô xát cướp tro cốt đều bại lộ, các Cán bộ CA lúng túng vì phạm luật pháp do can thiệp vào nội bộ tôn giáo, và vì biết kẻ gây tội xô xát sắp xảy ra mà không có biện pháp ngăn chặn v.v. Cũng nhờ sự kiện CA đến gây áp lực này mà nhơn sanh mới thấy rõ hơn dã tâm của những người cầm đầu Hội Thánh hiện nay là không muốn phục hưng Luật Pháp Đạo. Lúc nào cũng tìm cách gây khó khăn thậm chí tẩy chay đóng cửa Hiệp Thiên Đài, đuổi chức sắc có hộ khẩu tại HTĐ ra khỏi nơi ấy.

* **Cái may mắn thứ tám:**

Trong khi Hội Thánh của Ông Nguyễn Thành Tám lo sốt vó để gỡ rối cho Đại Lễ Hội Yến thiếu bóng Chức Sắc Hiệp Thiên Đài vốn cùng căn cội pháp với Diêu Trì Cung. Tìm cách mua chuộc một vài vị Chức Sắc HTĐ đang lừng

chùng đê vào làm kiếng trong lễ Hội Yến cho nhơn sanh yên tâm mà tìm chẳng được ai.. Thì Ông Quản Văn Phòng HTĐ thay mặt cho chư Chức Sắc HTĐ ký một Thông Bạch gửi cho Ông Nguyễn Thành Tám Chương Quản hệ phái Cao Đài Tây Ninh để khẳng định Đại Lễ Hội Yến là phần hành chuyên trách của HTĐ nên quyết định vào thực hiện Đại Lễ này và yêu cầu Ông Nguyễn Thành Tám trả lời bằng văn bản để HTĐ sắp xếp.

Đang con đỏi lại có người bổ thí bát cháo, đáng lẽ Ông Nguyễn Thành Tám mừng rỡ, rôi rít mời vào v.v. nhưng ngược lại Ông lại đầy lo âu rung sợ. Ông lo âu điều gì? Ông sợ điều gì? Xin trích ra sau đây các ý phân tích:

“Nếu im lặng không trả lời cho Hiệp Thiên Đài thì Phái Cao Đài T.N tự tố cáo mình trước nhơn sanh là đóng cửa Văn Phòng HTĐ đúng mục đích là phé bỏ Đài Hiệp Thiên của Đạo. Nếu trả lời bằng văn bản cho HTĐ thì đã cúi đầu nhìn nhận mình là một Hệ Phái (Chi Phái) Cao Đài, điều mà 40 năm qua HDCQ luôn có ý che dấu”. (ý của facebook Vân Lê)”.
.

“Thông Bạch ghi: " Kính gửi Đạo huynh Nguyễn Thành Tám, Chương quản Hội Thánh phái Cao Đài Tây Ninh" và yêu cầu trả lời bằng văn bản, đã tạo cho ông Nguyễn Thành Tám thế tiến thoái lưỡng nan:

- Nếu gửi văn bản trả lời thì vô hình trung, trước nhơn sanh, ông đã chấp nhận phẩm Đâu Sư của ông là giả và ông đang chương quản một Chi phái Cao Đài.

- Nếu ông không trả lời thì, cộng với việc đóng cửa Văn Phòng Hiệp Thiên Đài, chứng tỏ ông là người độc tài độc tôn, đã chiếm quyền Hiệp Thiên Đài, đã coi thường và vi phạm nghiêm trọng nền Chánh Pháp của Chí Tôn.” (Nhất nguyên).”v.v.

*** Cái may mắn thứ chín:** Ông Tám-HT mới đã chọn cách im lặng không trả lời Thông Bạch cho HTĐ có nghĩa là ông mặc định nhận mình độc tài và phá Đạo, làm nhơn sanh càng thấy rõ hơn bản chất của Ông. Quý Chức Sắc HTĐ đã ra một Thông Báo gửi đến đồng Đạo là sẽ không tham dự Đại Lễ Hội Yến Diêu Trì Cung. Sự việc này gây một cú giáng bất ngờ cho Hội Thánh của Ông Tám. Nó tô đậm nét thêm hai ý sau:

-/ Toàn thể Chức Sắc, Chức Việc Và Đạo Hữu đều thấy rõ được cái quyết tâm xóa bỏ HTĐ của Ông Tám - HT mới, không còn có sự giải thích hay biện hộ gì được. Nhơn sanh đã bắt mặn lại càng bắt mặn thêm hơn...

-/ Chính vì chuyện muốn thị uy với các Chức Sắc HTĐ, nên Ông Chương Quản Tám đã ra lệnh cho thuộc hạ đuổi quý Chức Sắc HTĐ không cho vào cúng tiểu đàn tý thời đêm 14 tháng 8 Bính Thân tại Đền Thánh, để thời Ngọ ngày Rằm cúng Đại Đàn Phật Mẫu dẫn mặt các Chức Sắc không cho CS-HTĐ đến Báo Ân Từ cúng v.v.

Điều này mới nghe qua tưởng chừng như là HTĐ bị phá tan luôn không còn một chút hy vọng như lời của HT Nguyễn Thanh Liêm đã kết tội. Nhưng đó là một cái thắng lợi vô cùng lớn lao mà những cái đầu đầy cay đắng như HT Nguyễn Thanh Liêm làm sao hiểu nổi! *Mục đích của HTĐ là làm sao cho cả nhơn sanh thấy được sự vô Đạo mà bất mãn tẩy chay cái phàm giáo của ông Tám.*

Một con hổ (chúa sơn lâm) đang bị thương đau đớn, nó càng đau đớn thì càng vẫy dụa, càng vẫy dụa thì càng ra nhiều máu, càng ra nhiều máu thì càng mau kiệt sức mà chết sớm!!!

Việc phản ứng bất ngờ khi nhận được Thông Bạch, rồi Thông Báo về việc không tham dự Lễ HY-DTC của con hổ Nguyễn Thành Tám vốn đang bị thương từ những việc: tịch thu Vi Bằng công cử Q.CQ-HTĐ, việc đóng cửa văn phòng

HTĐ, từ việc nhận ba thông báo gửi cho toàn Đạo của HTĐ, từ việc Thánh Cốt Thắt Nương DTC được cúng tế an vị thành công, từ việc hù dọa của CA là sẽ gây xô xát, từ việc tìm người không ra cho Lễ HY-DTC, từ việc HTĐ khẳng định đại Lễ HY-DTC là đặc quyền riêng của HTĐ v/v/. Mỗi việc làm vừa kể là một vết thương khắc vào con hổ Tám. Con hổ này có vùng vẫy cuối cùng đưa đến quyết định sai lầm là đuôi không cho chức sắc HTĐ vào cúng. Điều này con hổ Tám đã tự tố cáo mình trước nhiều triệu tín đồ Cao Đài. Chắc chắn nhà cầm quyền Tỉnh và cả Trung ương cũng không thể đồng ý cho việc làm hồ đồ mang tính cơ bắp của Ông Chương Quản Tám. Chắc chắn Ông CQ Tám sẽ bị khiển trách, thậm chí phải xin lỗi HTĐ và toàn cả nhơn sanh. Cái hay, cái may mắn này thì những người có đầu óc luôn chỉ trích sống ngoài đất nước Việt Nam như Nguyễn Thanh Liêm làm sao hiểu được và càng không bao giờ vói tới được? Biết bao đồng Đạo lên án Ông Chương Quản Tám thì trái lại Nguyễn Thanh Liêm lại trích điếm HTĐ!!!

Điều này đã khẳng định các Chức Sắc HTĐ sau 40 năm về nhà riêng, nay quay trở lại hợp thành một khối đức tin mạnh mẽ, đầy dũng cảm, nội bộ đoàn kết chặt chẽ và không dựa vào một thế lực A,B,C nào của đời để bảo vệ Đạo. Chỉ dựa vào Luật Pháp của Đạo mà hành xử.

Kết Luận:

1-/ Với chín cái thành quả tốt đẹp kể trên, Các Chức Sắc HTĐ làm được nhiều bước tiến trên đường phục hưng Đạo pháp: Điều này đã chứng minh cho sự chỉ trích của một trang mạng hải ngoại luôn tìm cách châm chích, hạ uy tín các Chức sắc HTĐ, phủ nhận công lao của Chức sắc HTĐ đã làm là vong ơn bội nghĩa. Họ vói cái óc làm chánh trị, phê phán HTĐ không có kế sách. Thật sự kế sách của HTĐ đã được Chí Tôn vạch sẵn trong Pháp Chánh Truyền. Họ làm

sao hiểu nổi?? Rồi cuối cùng phạm thượng đòi vô hiệu hóa Chức vụ Q. Chương Quản HTĐ.

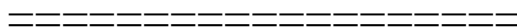
2-/ Sau một năm HTĐ tái thủ phận sự, có rất nhiều chuyện khó khăn xảy ra làm cho non sanh thấp thỏm lo lắng, nhưng việc nào cuối cùng cũng được kết quả tốt đẹp. Tinh thần tín ngưỡng mạnh mẽ của chư Chức sắc, Chức Việc và đồng đạo đã được thiêng liêng che chở nên ngày càng phát triển mạnh hơn. Chứng tỏ việc làm của CS-HTĐ luôn có các Đấng Thiêng phù hộ. Màn đêm u tối của Đạo sau ngày Đạo Lịnh 01 ra đời đã ló dạng ánh bình minh. “Ánh thái dương giọi trước phương Đông” sẽ không xa.

3-/ Thời gian một năm tuy không nhiều, nhưng cũng không ít để thử thách một số Chức sắc, Chức việc và Đạo hữu còn hoài nghi đứng xem! Chắc chắn quý vị phải thay đổi cách nhìn sang hướng tích cực hơn, giải tỏa hết mọi tiểu tiết cá nhân, lấy đại nghiệp làm trọng. Riêng Quý vị là những Chức sắc được tận phong không do thiêng liêng chám chọn chắc cũng thấy cơ suy thoái của nền Đạo do cung cách điều hành quan liêu ngoài Pháp Chánh Truyền của Ông Đầu Sư Tám và các thuộc hạ mà thức tỉnh dừng bước. Chí Tôn và Hộ Pháp cùng Tam giáo, Tam trấn chắc sẽ tha thứ cho những đứa con biết ăn năn sám hối.

Nhân kỷ niệm tròn một năm ngày HTĐ về làm phận sự của Chí Tôn và Hộ Pháp đã giao phó theo Pháp Chánh Truyền và các Luật lệ liên quan đến HTĐ, tôi xin cầu nguyện Ôn Trên Chí Tôn, Phật Mẫu và Cửu vị Nữ Phật, Hộ Pháp ban ơn lành cho Quý Chức Sắc được sức khỏe dồi dào tinh thần tráng kiện để tiếp tục sự nghiệp phục hưng Đạo Pháp.

Thánh địa, ngày 27 tháng 08 năm Bính Thân

ĐIỀN LẠC

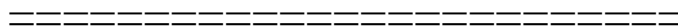

MỪNG 2 THÁNG 9 BÌNH THÂN

(Kỷ niệm ngày HĐĐ tái thu nhiệm vụ)

*Chớp mắt, tròn năm tái phạm hành,
Đón đường lót ngõ cứu nhưn sanh
Cứu Trùng dẫn dắt ngoài Thiên Luật
Đài Hiệp Thiên ra sức trị bình.
Sức yếu lo lường không mệt mỏi
Tuổi cao gánh vác xứng làm Anh
Hỏi kẻ tà tâm thôi sách nhiễu!
Cho Đài thêm đẹp, Đạo thông hanh!*

PHẠM THANH BÌNH

BẢN MINH ĐỊNH CỦA HĐ FLORIDA

Về tổ chức CAO ĐÀI HẢI NGOẠI

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ

Cứu thập nhứt niên

TÒA THÁNH TÂY NINH

○○○○○○○○

HƯƠNG ĐẠO FLORIDA

BẢN MINH ĐỊNH

- Căn cứ Pháp Chánh Truyền,
- Thi hành Thánh Lệnh 257 của Đức Hộ Pháp,
- Căn cứ Thánh Lệnh của Đức Thượng Sanh, Chương Quân Hiệp Thiên Đài, ngày 28 tháng 2 năm Ất Tỵ (30-3-1965) ban hành BẢN QUY ĐIỀU của Ban Thế Đạo,
- Nghị vì Chức Sắc Ban Thế Đạo không thuộc hàng Thánh Thể của Chí Tôn (Căn cứ vào chương IV: Cầu phong vào hàng Thánh của Bản Quy Điều Ban Thế Đạo),
- Nghị vì Thông Báo số 01/VP/CDHN ngày 28-9-2016 V/v thành lập tổ chức Cao Đài Hải Ngoại với đầy đủ hệ thống Cứu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài do hai vị Hiền Tài Trịnh Quốc Thế và Nguyễn Ngọc Dũ làm Chủ Trưởng, cũng như V/v phong vị của Chức sắc Ban Thế Đạo Hải Ngoại, đã vi phạm trầm trọng Pháp Chánh Truyền Cứu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài, đã vi phạm trầm trọng Bản Quy Điều Ban Thế Đạo,
- Căn cứ Đạo Nghị Định Thứ Tám do Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp ký ngày Rằm tháng Bảy năm Giáp Tuất,

Nay, Bản Trị Sự Hương Đạo Florida, hành quyền Hội Thánh Em tại địa phương,

MINH ĐỊNH

- Không nhìn nhận những chức danh được Ban Thế Đạo Hải Ngoại phong vị là của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh tại địa phương mình.
- Hội Thánh Em tại Hương Đạo Florida xem tổ chức Cao Đài Hải Ngoại được thành lập theo Thông báo nêu trên là ~~Bàng môn tử đạo~~.

Làm tại Hương Đạo Florida, ngày 7 tháng 9 năm Bính Thân (7/10/2016)

Phó Trị Sự Lê Thiện Thành Chánh Trị Sự Huỳnh Văn Mười Thông Sự Lưu Quốc Minh

- Kính tường:
- Ngài Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt, Quyền Chương Quân Hiệp Thiên Đài,
 - Đồng đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trong và ngoài nước,
 - Lưu.

Dưới đây là:

- Thông Báo số 01/VP/CDHN ngày 28/9/2016 của Cao Đài Hải Ngoại
- Quyết Định tấn phong Quốc Sĩ của Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại

- Quyết Định cho Hiền Tài Dự Phong (!) thành Hiền Tài chánh vị Ban Thế Đạo của Hiệp Thiên Đài

Cao Đài Hải Ngoại
Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr
San Jose, CA 95121

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhất niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

Số 01/VP/QĐ/HTĐHN

Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại,

- *- Chiếu Tăn Luật và Pháp Chánh Truyền,
- *- Chiếu Hiến Pháp và Nội Luật Hiệp Thiên Đài ngày Rằm tháng 2 năm Nhâm Thân (1932),
- *- Chiếu Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài ngày mùng 8 tháng giêng Giáp Thìn (20-2-1964) và Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài BỐ Túc ngày 27-2-Ất Tỵ (29-3-1965),
- *- Chiếu Thánh Lệnh số 1/TL ngày 20 tháng 2 Ất Tỵ (30-3-1965) lập thành Ban Thế Đạo và ban hành Qui Điều của Ban này đượ sự chấp thuận của Đức Hộ Pháp do Thánh Giáo đem mùng 9 tháng 2 Ất Tỵ (11-3-1965),
- *- Chiếu các Huấn Lệnh (Thánh Lệnh, Huấn Lệnh, Thuyết Đạo . . .) của Đức Hộ Pháp đặc biệt là Thánh Lệnh số 257/TL/NV ngày 20-3-1957 của Đức Hộ Pháp Chương Quán Nhị Hữu Hình Đài,
- *- Chiếu Quyết Định của Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại kỳ 8 ngày 4-9-2016 tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas v/v thành lập Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại, bầu chọn một số Quốc sĩ và giao nhiệm vụ Qu. Chủ Trưởng HTĐ-HN cho Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ trách nhiệm,
- *- Chiếu nhu cầu đạo sự trong hoàn cảnh không có Hội Thánh hữu hình và cơ bút,

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1: Nay công bố Mười (10) vị sau đây là Quốc sĩ thuộc Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại:

Họ và Tên	Sanh quán	Trú quán
1- Bùi Đông Phương	Trà Vinh	NSW, Úc
2- Hồng Đặng Bùi, MD	Vĩnh Long	CA, USA
3- Hùm Đắc Bùi, MD	Gia Bình, Tây Ninh	CA, USA
4- Lê Văn Thêm	Gò Dầu, Tây Ninh	Victoria, Úc Châu
5- Dr Mai Thanh Truyết	Tân Phú Thượng, Cholon	TX, USA
6- Nguyễn Ngọc Dũ	Hiệp Hòa- Long An	CA, USA
7- Nguyễn Ngọc Nương	Tây Ninh	TX, USA
8- Nguyễn Tấn Phát	Tây Ninh	Kitchener, ON, Canada
9- Nguyễn Thừa Long	Saigon	LA, USA
10- Trịnh Quốc Thế	Tây Ninh	TX, USA

QĐ số 1/VP/QĐ/HTĐHN ngày 28-9-2016

1

Điều 2: Nay công bố những vị lãnh trách nhiệm trong Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại và các cơ quan như sau:

Qu. Chủ Trưởng HTĐ-HN kiêm	
Qu. Tổng Quản Ban Thế Đạo:	Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ.
Qu. Tổng Quản Ban Pháp Chánh:	Quốc sĩ Nguyễn Thừa Long
Qu. Tổng Quản Ban Phước Thiện:	Quốc sĩ Bùi Đắc Hùng
Qu. Chủ Trưởng Cơ Quan Truyền Giáo:	Quốc sĩ Bùi Đắc Hùng
Qu. Trưởng Ban Khảo cứu vụ:	Quốc sĩ Lê Văn Thêm

Điều 3: Nay công bố Ban Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại nhiệm kỳ 2016-2019 như sau:

Tổng Quản Nhiệm :	Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ
Đệ I Phó Tổng Quản Nhiệm:	HT Trịnh Ngọc Túy
Đệ II Phó Tổng Quản Nhiệm:	HT Lý Phước Hùng

Các Trưởng Nhiệm khác, Ban Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại có nhiệm vụ bổ túc sau.

Điều 4: Chư vị Chức sắc nêu trên phải tôn trọng Luật Pháp Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ và tuân hành Nội Luật của Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh và những điều khoản được tu chính áp dụng tại hải ngoại trong thời gian hiện tại.

Chư vị Chức sắc nêu trên cũng phải tuân hành mọi Quyết Định của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh một khi Hội Thánh tái lập quyền theo đúng Tân Luật Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ của Đạo.

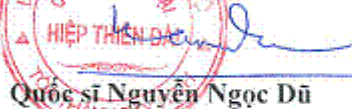
Điều 5: Chư vị Tổng Quản Ban Pháp Chánh, Tổng Quản Ban Phước Thiện, Tổng Quản Ban Thế Đạo và Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại tùy nhiệm vụ thi hành và phổ biến Quyết Định này.

Quyết Định này có hiệu lực kể từ ngày 4-9-2016

Làm tại San Jose, ngày 28-9-2016

TM. Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại

Qu. Chủ Trưởng.

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

Nơi nhận:

- *- Như điều 5
- *- Hồ sơ - Lưu

Đồng kính gửi:

Cao Đài Hải Ngoại “ Để kính tường và xin cho phổ biến”

SAO Y NGUYÊN VĂN BẢN CHÍNH

Kính gửi:

*- Các Cơ sở Đạo "Đề kính tường"

*- Các Cơ sở Đạo hải ngoại (Cao Đài Hải Ngoại) "Đề tường hành"

Làm tại Houston ngày 29-9-2016

Đồng Chủ Trưởng

Qu. Chủ Trưởng HTD-HN

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

Qu. Chủ Trưởng CTD/HN

Quốc sĩ Tam Quốc Thê

QĐ số 1/VP/QĐ/HTDHN ngày 28-9-2016

3

Cao Đài Hải Ngoại
Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr
San Jose, CA 95121

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhất niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

Số 02/VP/QĐ/HTĐHN

Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại,

- *- Chiếu Tàn Luật và Pháp Chánh Truyền,
- *- Chiếu Hiến Pháp và Nội Luật Hiệp Thiên Đài ngày Rằm tháng 2 năm Nhâm Thân (1932),
- *- Chiếu Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài ngày mùng 8 tháng giêng Giáp Thìn (20-2-1964) và Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài Bổ Túc ngày 27-2-Ất Tỵ (29-3-1965),
- *- Chiếu Thánh Lệnh số 1/TL ngày 20 tháng 2 Ất Tỵ (30-3-1965) lập thành Ban Thế Đạo và ban hành Qui Điều của Ban này đượ sự chấp thuận của Đức Hộ Pháp do Thánh Giáo đem mùng 9 tháng 2 Ất Tỵ (11-3-1965),
- *- Chiếu các Huấn Lệnh (Thánh Lệnh, Huấn Lệnh, Thuyết Đạo . . .) của Đức Hộ Pháp đặc biệt là Thánh Lệnh số 257/TL/NV ngày 20-3-1957 của Đức Hộ Pháp Chương Quân Nhị Hữu Hình Đài,
- *- Chiếu Các Quyết Định của Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại kỳ 8 ngày 4-9-2016 tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas,
- *- Chiếu nhu cầu đạo sự trong hoàn cảnh không có Hội Thánh hữu hình và cơ bút,

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1: Nay công bố Bốn mươi bảy (47) vị Hiền Tài Dự Phong sau đây là Hiền Tài của Ban Thế Đạo:

Họ và Tên	Sanh quán	Trú quán
1- Đào Duy Linh	Sadec, VN	Đức quốc
2- Đỗ Thị Inh	Tây Ninh, VN	TX, USA
3- Đỗ Thị Lệ Thủy	Phan Thiết, VN	Melbourne, Úc
4- Hồ Thị Út	Viet Nam	VIC, Úc
5- John Trịnh	Việt Nam	TX, USA

6- Lê Đình Ngọc Thảo
7- Lê Đình Trí
8- Lê Kim Xum
9- Lê Tấn Tài
10- Lê Trầm Bảo Thy
11- Lý Kim Phụng
12- Lý Phước Hùng
13- Mai Hòa Đường
14- Ngô Thị Kim Loan
15- Ngô Thị Lê Chi
16- Ngô Thị Lệ Hằng
17- Nguyễn Ân Hồng
18- Nguyễn Bán
19- Nguyễn Chí Hiền
20- Nguyễn Đăng Điền
21- Nguyễn Hiền Nhân
22- Nguyễn Hiền Quân
23- Nguyễn Minh Cường
24- Nguyễn Minh Kevin
25- Nguyễn Minh Tài
26- Nguyễn Ngọc Diệp
27- Nguyễn Thị Mỹ Lệ
28- Nguyễn Thị Như Trúc
29- Nguyễn Văn Bon
30- Nguyễn Văn Kiếm
31- Phạm Thị Minh Hải
32- Phan Hóa Long
33- Phan Thị Kiều Nga
34- Phan Văn Tranh
35- Sam Nguyễn
36- Thái Nguyệt Lâm
37- Trần Thị Thu Hà
38- Trần Trung Dung
39- Trịnh Ngọc Thoa
40- Trịnh Ngọc Thuần
41- Trịnh Ngọc Túy
42- Trịnh Ngọc Tuyền
43- Trịnh Quốc Thanh
44- Trịnh Quốc Thông

Tây Ninh, VN
Tây Ninh, Việt Nam
An Giang, VN
Tây Ninh, VN
Tây Ninh, VN
Saigon, VN
Tây Ninh, VN
Việt Nam
Cửu Long, VN
Kiến Hòa, VN
Cửu Long, VN
Tây Ninh, VN
Bình Định, VN
Tây Ninh, VN
Tây Ninh, VN
Saigon, VN
Saigon, Việt Nam
Việt Nam
Việt Nam
Tiền Giang, VN
Tây Ninh, VN
Rạch Giá, VN
Paris, Pháp
Bến Tre, VN
Bến Tre, VN
Phú Yên, VN
Thái Lan
Tây Ninh, VN
Gò Công, VN
Tây Ninh, VN
Việt Nam
Sóc Trăng, VN
Gò Dầu, TN
Tây Ninh, VN
Việt Nam
Tây Ninh, VN
Tây Ninh, VN
Tây Ninh, VN
Tây Ninh, VN

VIC, Úc
VIC, Úc
Melbourne, Úc
Canada
TX, USA
Pháp quốc
VIC, Úc
NSW, Úc
VIC, Úc
VIC, Úc.
Melbourne, Úc
OH, USA
Melbourne, Úc
Pháp Quốc
CA, USA
Pháp Quốc
Pháp Quốc
VIC, Úc
VIC, Úc
TX, USA
CA, USA
Canada
Pháp Quốc
VIC, Úc
VIC, Úc
VIC, Úc
VIC, Úc
TX, USA
TX, USA
CA, USA
NSW, Úc
VIC, Úc
WA, USA
TX, USA
TX, USA
TX, USA
TX, USA
TX, USA
TX, USA

45- Trịnh Quốc Toàn	Việt Nam	TX, USA
46 -Trịnh Quốc Trung	Việt Nam	TX, USA
47- Trịnh Quốc Tùng	Tây Ninh, Việt Nam	TX, USA

Điều 2: Chư vị Hiền Tài trên đây phải tôn trọng Luật Pháp Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ và tuân hành Nội Luật của Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh và những điều khoản được tu chính áp dụng tại hải ngoại trong thời gian hiện tại.

Chư vị Hiền Tài trên đây cũng phải tuân hành mọi Quyết Định của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh một khi Hội Thánh tái lập quyền theo đúng Tân Luật Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ của Đạo.

Điều 3: Quý Ban Pháp Chánh, Ban Phước Thiện, Ban Thế Đạo, Ban Thế Đạo Hải Ngoại và Ban Đại Diện /BTDHIN tại các địa phương và các Hiền Tài nơi Điều 1 tùy nhiệm vụ thi hành và phổ biến Quyết Định này.

Quyết Định này có hiệu lực kể từ ngày 4-9-2016

Làm tại San Jose, ngày 28-9-2016

TM. Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại

Qu. Chủ Trương,

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

Nơi nhận:

- *- Như điều 1 và điều 3
- *- Hồ sơ - Lưu

Kính gửi:

Cao Đài Hải Ngoại

"Để kính trình và xin phổ biến"

SAO Y NGUYỄN VĂN BẢN CHÍNH

Kính gửi:

*- Các Cơ sở Đạo "Để kính tường"

*- Các Cơ sở Đạo hải ngoại (Cao Đài Hải Ngoại) "Để tường hành"

Làm tại Houston ngày 29-9-2016

Đồng Chủ Trương

Qu. Chủ Trương HTD-HN
Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

Qu. Chủ Trương CTĐ/HIN
Quốc sĩ Định Quốc Thế

45- Trịnh Quốc Toàn	Việt Nam	TX, USA
46 -Trịnh Quốc Trung	Việt Nam	TX, USA
47- Trịnh Quốc Tùng	Tây Ninh, Việt Nam	TX, USA

Điều 2: Chư vị Hiền Tài trên đây phải tôn trọng Luật Pháp Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ và tuân hành Nội Luật của Ban Thế Đạo Tòa Thánh Tây Ninh và những điều khoản được tu chính áp dụng tại hải ngoại trong thời gian hiện tại.

Chư vị Hiền Tài trên đây cũng phải tuân hành mọi Quyết Định của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh một khi Hội Thánh tái lập quyền theo đúng Tân Luật Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ của Đạo.

Điều 3: Quý Ban Pháp Chánh, Ban Phước Thiện, Ban Thế Đạo, Ban Thế Đạo Hải Ngoại và Ban Đại Diện /BTDIHN tại các địa phương và các Hiền Tài nơi Điều 1 tùy nhiệm vụ thi hành và phổ biến Quyết Định này.

Quyết Định này có hiệu lực kể từ ngày 4-9-2016

Làm tại San Jose, ngày 28-9-2016

TM. Hiệp Thiên Đài Hải Ngoại

Qu. Chủ Trương,

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

Nơi nhận:

- *- Như điều 1 và điều 3
- *- Hồ sơ - Lưu

Kính gửi:

Cao Đài Hải Ngoại

"Để kính trình và xin phổ biến"

SAO Y NGUYỄN VĂN BẢN CHÍNH

Kính gửi:

*- Các Cơ sở Đạo "Để kính tường"

*- Các Cơ sở Đạo hải ngoại (Cao Đài Hải Ngoại) "Để tường hành"

Làm tại Houston ngày 29-9-2016

Đồng Chủ Trương

 Qu. Chủ Trương HTD-IHN

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

 Qu. Chủ Trương CTĐ/IHN

Quốc sĩ Trịnh Quốc Thế

<http://huongdaoflorida.com/banminhding.html>

=====

HIỆP THIÊN ĐÀI và

CHỨC SẮC HIỆP THIÊN ĐÀI:

HỘI THÁNH (*) CẦN CÁI NÀO?

(Nhân Đại Hội Nhơn Sanh năm Đinh Dậu 2017)

Bùi Thanh An

LTS:

Trong Báo Cáo Nhanh số 35/BCN-SNV-TG ngày 24 tháng 4 năm 2009 của ông Trang văn Hải, Phó Giám Đốc Sở Nội Vụ tỉnh Tây Ninh gửi Ban Tôn Giáo Chánh Phủ, nhận xét về Văn bản số 01/84-HT-QCHĐ ngày 14 tháng 4 năm 2009 của Hội Thánh Cao Đài TTTN về "Quy Chế Hành Đạo" vẫn còn nhiều điều bất cập, không phù hợp với luật pháp Đạo. Chỉ xin trích ra nhận xét của ông Trang văn Hải về Điều 3 và Điều 5 trong "Quy Chế Hành Đạo" (nguyên văn):

- Về Điều 3, *Quyền Hành chánh của người đứng đầu Chương quản Hội Thánh chưa rõ, quyền hành chánh đạo vẫn còn chung chung, chưa cụ thể. Như vậy, để dẫn đến mọi độc tài thâm tóm mọi giáo quyền trong Đạo và nếu điều này chưa được quy định rõ thì xem như điều hành mọi hoạt động Đạo vẫn theo lối cũ trước đây.*

- Về điều 5, *Hiệp Thiên Đài là cơ quan rất quan trọng nắm giữ chơn pháp của Đạo nhưng vai trò, chức năng nhiệm vụ chưa được đề cập sâu trong Quy chế, vẫn còn chung chung.*

Và ông kết luận (nguyên văn):

Tóm lại: Quy chế hành đạo của Hội Thánh Cao Đài lần này chỉ khác với Quy chế của Hội đồng Chương quản trước đây về tên gọi, còn cung cách xử lý công việc hành chánh đạo vẫn giống như Hội đồng Chương quản trước đây, không có gì thay đổi.

Trong bài viết với tựa đề trên, tác giả Bùi Thanh An gợi ý: "*Nếu cần Đài Hiệp Thiên của Đạo để giữ kỷ cương cho Đạo thì Hội Thánh (*) sẽ rất dễ dàng và rộng đường thực hiện. Chẳng phải vận động riêng cá nhân nào. Chỉ cần điều chỉnh Hiến Chương có đủ hai Đài độc lập như Pháp Chánh Truyền qui định thì chắc chắn không phải chỉ riêng 5-6 người không ký tên trong buổi hội nghị 2-9- Ất Mùi mà tất cả 30 người có dự ký tên cử vị Quyền Chương Quản cũng sẽ mạnh dạn vào tham gia giúp cho Đại Hội Nhơn Sanh 2017 được thành công và đúng luật pháp vượt hơn sự mong muốn".*

Ngoài ra, trong **Tờ Trình** ([xem tại đây](#)) gửi cho Ủy Ban Trung Ương MTTQ Việt Nam và Ban Tôn Giáo Chánh Phủ với hơn 400 chữ ký của Chức việc và Tín hữu Cao Đài TTTN ngày 29-2-Đinh Dậu, nhân kỷ niệm một năm ngày An vị Thánh cốt Thất nương (29.02.Bính Thân - 29.02.Đinh Dậu), đã đề nghị Chánh phủ VN giúp cho đạo Cao Đài TTTN đi đúng chơn pháp, tránh "*mọi độc tài thu tóm giáo quyền trong Đạo*" (**), giúp phục hồi Cơ Quan Hiệp Thiên Đài theo đúng chơn pháp của Đạo.

Qua bản **Báo Cáo Nhanh** của Sở Nội Vụ tỉnh Tây Ninh, được nêu ở phần trên, ta thấy chánh quyền Việt Nam cũng biết được *sự độc tài thu tóm giáo quyền trong Đạo* của ông Đào sư Thượng Tám Thanh, Chương quản Hội Thánh. Và Hội Thánh mới này đã hành đạo không đúng theo Giáo Pháp, Giáo Luật của Đạo Cao Đài TTTN. Kết hợp với nguyện vọng chánh đáng của Nhơn sanh như Tờ Trình, thượng dẫn, và sự gợi ý của tác giả Bùi Thanh An, *chúng tôi hy vọng rằng Chánh quyền Việt Nam, với chức năng quản lý nhà nước và xã hội trong đó có tôn giáo, sẽ có những bước đi phù hợp nhằm giúp ổn định tình hình Đạo đã lên đến tột cùng của sự rối ren bởi việc hành đạo vi phạm trầm trọng Pháp Chánh Truyền và Luật Đạo. Đặc biệt là kỳ Đại hội Nhơn Sanh năm Đinh Dậu 2017 tới đây, nếu Cơ quan Hiệp Thiên Đài (không phải là một vài cá nhân Chức sắc HTĐ)*

chưa được phục hồi, thì Chánh phủ Việt Nam nên ra lệnh đình hoãn lại nhằm tránh những bất ổn thêm nữa có thể xảy ra trong Đạo cũng như trong xã hội.

Florida, ngày 27 tháng 03 năm 2017

Ban Biên Tập Diễn Đàn Về Nguồn.

Đọc loạt bài tìm hiểu “**Từ Đại Hội Nhơn Sanh Năm Giáp Thìn 1964 Suy Ngẫm Về Đại Hội Nhơn Sanh Đinh Dậu 2017**” ([xem tại đây](#)) của tác giả Đoàn Minh Thùy và “**Nỗi Lòng Của Một Chức Sắc Hiệp Thiên Đài** ([xem tại đây](#))”, tôi cũng thấy đồng cảm được với cái lo lắng không thể không có của Lãnh Đạo Hội Thánh (*). Vì thế tôi đặt câu hỏi như tựa bài để tìm hiểu. Xin thuyết minh thêm sự khác nhau: **Hiệp Thiên Đài là một cơ quan hoàn chỉnh có đầy đủ các phòng ban, với nhiều chức năng chuyên biệt**. **Chức Sắc Hiệp Thiên Đài là những cá nhân** phục vụ trong cơ quan Hiệp Thiên Đài, thực hiện những phần việc cụ thể do cơ quan HTĐ phân nhiệm.

Biến cố pháp lý trong Đại Hội Nhơn Sanh 1964, làm nổi bật một sự việc chứng tỏ cho nhơn sanh thấy rõ ràng luật pháp ĐĐTKPĐ rất cần thiết vai trò của Hiệp Thiên Đài trong mọi lãnh vực. Nên lúc ấy các CS/CTĐ bí thế đã nghĩ cách thỉnh bửu ảnh chư vị Thời Quân đã qui thiên về đặt lên trên bàn hương án để kính, xem như có Thời Quân thiêng liêng chứng dự khi cuộc Đại Hội bị HTĐ không có mặt (**sự thật việc này không hề có. Ai đó đã dựng lên một Lễ Sanh ảo Thượng Thời Thanh để làm tiền lệ ảo!**). Như vậy cho thấy *Hiệp Thiên Đài không thể thiếu.*

Không biết trong **Đại Hội Nhơn Sanh Đình Dậu 2017**, Hội Thánh (*) hiện nay có cần Hiệp Thiên Đài như vậy hay không?

Có hai vế trả lời: a/ Hoặc là **có**; b/ Hoặc là **không**. Không ai đoán hiểu được.

Theo luật Ba hội lập quyền Vạn Linh thì **Hội Thánh** độc lập với **Hội Nhơn Sanh**, chỉ làm việc sau khi có quyết Nghị của Hội Nhơn Sanh chứ không quyết định thay cho nhơn-sanh. Chủ tọa Đại Hội là Thượng Chánh Phối Sư. Nên có thể đặt lại câu hỏi : “trong **Đại Hội Nhơn Sanh Đình Dậu 2017**, Nhơn Sanh có cần Hiệp Thiên Đài như vậy hay không?”. Nhơn sanh thì đương nhiên rất cần, nhưng Hội Thánh có thể không đồng ý. Điều này cho thấy giữa Hội Nhơn Sanh của nhơn-sanh và Hội Thánh của chức-sắc đang không hòa thuận.

Trong phạm vi bài viết này tôi xin cống hiến một sự suy nghĩ chân thành để hiến kế giúp Hội Thánh (*) gỡ rối. Theo vế b: nói “**KHÔNG**” là mọi câu chuyện coi như chấm dứt, vì không còn gì để bàn thêm! Ở đây xin bàn và hiến kế khi Hội Thánh (*) chọn vế a: nói “**CÓ**”.

Trước tiên, xin trích dẫn một nội dung trong Pháp Chánh Truyền:

- “*Chiếu y Pháp Chánh Truyền*

Luật công cử của chức sắc Cửu Trùng Đài nam nữ.

Chú giải: cả chức sắc Cửu Trùng Đài nam nữ đều phải thọ phong nơi Hiệp Thiên Đài, hoặc bởi cơ bút, hoặc bởi khoa mục, hoặc bởi công cử, nên khi công cử phải có mặt của chức sắc Hiệp Thiên Đài giữ lễ công bình cho khỏi điều tư vị. Lại còn có phương thế hỏi Đức Giáo Tông cùng Thầy, coi người đắc cử có chánh vị hay chăng? Nên trước khi thọ sắc phải do nơi Đức Giáo Tông cùng Thầy mới đặng... ”.

Trích lời thuyết đạo của Đức Hộ Pháp đêm mừng một tháng 5 Mậu Tý (1948) tại Đền Thánh:

“... tại sao Ngài giao cho Hiệp Thiên Đài? Nếu cả Pháp Chánh đó không người cầm để thực hiện thì cả giá trị lẫn thể thống đều mất hết, từ ngôi Giáo Tông đến ngôi Đầu Sư giữa có ngôi Chưởng Pháp, nếu không phải pháp chánh do Hiệp Thiên Đài nắm giữ thì họ tông lúng tông hoài tông mãi mãi làm cho loạn Đạo theo tầm tầm kịch...”

“... Bàn Đạo lập lại: pháp chánh cốt yếu lập quyền cho con cái Đức Chí Tôn có hàng phẩm quyền hành thứ tự, đẳng cấp giao cho Hiệp Thiên Đài sắp đặt không cho loạn hàng thất thứ, nếu loạn hàng thất thứ thì Đạo bị tiêu diệt...”

Vì vậy, việc có mặt Hiệp Thiên Đài trong Đại Hội là hết sức cần thiết. Phẩm vị của chức sắc Hiệp Thiên Đài không do công cử mà có, nhưng chính do công nghiệp và nhiệm vụ đã làm của mỗi người, được dâng lên để Thiêng Liêng định phận: có thể thăng lên mà cũng có thể bị giáng xuống kể cả khả năng mất luôn phẩm vị cũng không loại trừ.

Theo chủ đề bài viết được nêu trên: **Hội Thánh (*) chọn cái nào?**

Nếu vì đại nghiệp Đạo do Chí Tôn dựng nên để đưa cả nền Đại Đạo vào khuôn phép pháp-luật thì không thể một vài vị CS/HTĐ làm nổi. Phải cả một cơ quan HTĐ hoàn chỉnh có đầy đủ các ban phòng mới mong khả năng thực hiện. Có nghĩa, nếu chỉ cần một vài vị CS/HTĐ thì Hội Thánh (*) đã biểu lộ ý muốn chỉ lo lắng riêng cho số phận của các vị mới phong và thăng chức sắc có được hợp pháp hay không, chứ không lo gì cho số phận chung cho nền Đại Đạo.

- Nếu Hội Thánh (*) quyết định theo đuổi cách chọn một vài vị chức sắc Hiệp Thiên Đài (CS/HTĐ) để mong sự hợp pháp và số phận các chức sắc tân phong trong đại-hội,

thì chắc là khó. Cá nhân các CS/HTĐ là người am hiểu luật pháp, không tham quyền nên tự nhận thức được rằng sẽ không thể cho ai lợi dụng danh nghĩa của cá nhân mà làm điều phi pháp trái Đạo. Nhận thấy gần đây, có sự vận động ngầm một số chức sắc HTĐ vào dự Đại Hội. Một số CS/HTĐ vì hoàn cảnh đặc biệt cá nhân tuy không tham gia buổi công cử 2-9-Ất Mùi nhưng không phản đối, vẫn một mực gìn giữ tiết tháo của tướng soái của Đức Cao Đài. Tâm sự của đạo huynh CS/HTĐ tên XXX gần đây được dư luận bàn tán xôn xao và xôi nổi đã nói lên được điều đó. Trọng quyền ắt trọng phạt, CS/HTĐ không phải như CS/CTĐ được hứa hẹn thăng phẩm, thăng chức là ham. Họ đi tu là mong được giải thoát, chứ không muốn cho áo mão trì lôi.

- *Nếu cần Đài Hiệp Thiên của Đạo để giữ kỷ cương cho Đạo thì Hội Thánh (*) sẽ rất dễ dàng và rộng đường thực hiện. Chẳng phải vận động riêng cá nhân nào. Chỉ cần điều chỉnh **Hiến Chương** có đủ hai Đài độc lập như **Pháp Chánh Truyền** qui định thì chắc chắn không phải chỉ riêng 5-6 người không ký tên trong buổi hội nghị 2-9- Ất Mùi mà tất cả 30 người có dự ký tên cử vị Quyền Chương Quản cũng sẽ mạnh dạn vào tham gia giúp cho Đại Hội Nhơn Sanh 2017 được thành công và đúng luật pháp vượt hơn sự mong muốn.* Nói khác đi, các CS/HTĐ rất muốn chung tay lo cho Đạo nghiệp. Điều nhất thiết phải có là cơ sở pháp lý được ghi rõ trong Hiến Chương, chứ không cần sự ban phát hay hứa hẹn riêng tư cá nhân của bất cứ ai. Một cá nhân ban phát hứa hẹn cho quyền vào làm việc Đạo được, thì cá nhân cũng có thể lấy đi sự ban phát ấy bất cứ khi nào. Hay chí ít thì khi cá nhân khác thay thế không cùng quan điểm với tiền nhiệm, thì việc làm nhiệm vụ Đạo theo lời hứa thật bấp bênh không có chi bảo đảm và bền vững.

- Sự chân chừ, do dự, bần khoản của các CS/HTĐ đã nói lên điều gì? Đó là không muốn tạo hình thức cho Nhơn Sanh thấy *cơ Đạo lớn mạnh và hanh thông giả tạo*. Nhiệm vụ

thiên liêng của họ là làm cho Đại Đạo được trên thuận dưới hòa, trong âm ngoài êm vĩnh viễn.

- Họ từ chối Đại Hội Nhơn Sanh ngoài PCT là họ thương Đạo hay phá Đạo? Có nhiều bạn trẻ có câu hỏi đó. Câu trả lời thật rõ ràng: Nếu đứng về góc độ một thiểu số đi ngoài PCT thì cho là họ phá. Phá đây là phá cái sai, làm cho cái phạm pháp mất tác dụng hại Đạo chứ không phải phá Đạo. Nếu đứng về góc độ sự nghiệp to lớn cả nền Đại Đạo của Cao Đài Ngọc Đế thì họ thương Đạo. Họ không muốn cho Đạo tiếp tục đi trên con đường xuống cấp.

Trong một miếng ruộng có cỏ và lúa lẫn lộn, người nông dân khôn ngoan không khi nào đem phân bón đại, bón càn vào cho cả lúa và cỏ đều ăn. Đó là một sự lãng phí tổn công tốn của vô ích, cuối cùng với sức mạnh thiên nhiên ưu đãi cỏ dại sẽ chiếm hết dinh dưỡng đưa vào. Dĩ nhiên khi thu hoạch nông dân chỉ gặt hái được bông cỏ vì nó là loại hoang dã nên lớn mạnh cướp hết dưỡng chất bón vào. Người nông dân dù ít học cũng hiểu biết phải trừ diệt sạch cỏ dại xong mới đem phân bón ruộng chứ không khi nào đi làm ngược lại. Có thể cây lúa phát triển chậm hơn một tí nhưng kết quả cho ra hạt lúa có ích.

Trong tình huống bế tắc, có thể Hội Thánh (*) sẽ thực hiện theo cách thỉnh bửu ảnh mà **Tờ Rơi “Phá Trận Tru Tiên”** gợi ý?. Cũng có thể Hội Thánh (*) sẽ cho vài vệ sĩ mặc áo Đạo đến hộ tống một cụ già CS/HTĐ nào đó đến ngôi ghé cho có mặt như đi chứng dự chẳng? Hoặc là tung tin trấn an là các CS/HTĐ đã đồng ý vào chứng dự, để sự hoang mang ngàn ngại của các chuẩn nghị viên hay phái viên yên tâm mà nộp đơn xin dự phong?.

Trở lại vấn đề, do ý chí quyết định của Hội Thánh (*) chọn cách đi nào, sẽ chỉ ra cho người tín hữu môn đệ Chí Tôn biết được ý muốn của Hội Thánh (*) muốn bảo vệ cái gì! Đồng Đạo đang mong chờ sự lựa chọn sáng suốt của Hội

Thánh (*) trước thềm Đại Hội Nhơn Sanh sắp tới. *Chắc hẳn các Chức Sắc sẽ tân phong không ai muốn mình bị lừa gạt, lại không muốn bị phê phán là một chức sắc được chọn bằng cách vi phạm Luật Pháp Đại Đạo.*

Nhân dịp kỷ niệm ngày Vía Đức Thượng Phẩm, cầu nguyện Đức Thượng Phẩm Thiên Tôn giáng linh phù hộ cho con cái của Chí Tôn được sáng suốt hiểu rõ luật Đạo mà chọn con đường đúng nhưt.

Thánh Địa, ngày 1 tháng 3 năm Đinh Dậu

BÙI THANH AN

(*): *Hội Thánh mới.*

(**): *chữ dùng của ông Trang văn Hả*

<http://huongdaoflorida.com/hiepthiendaiwachucsachiepthien dai.html>

Phần ba :GÓC NHÌN (tt)

CẢM NHẬN BẰNG TRÁI TIM

Nguyễn Minh Đăng

Thế sự thật vô cùng phức tạp. Cùng một vấn đề mà người ta có thể hiểu theo nhiều cách khác nhau, đưa đến nhận định ra ý nghĩa khác nhau, những kết quả khác nhau.

Có người suy nghĩ bằng trái tim.

Có người suy nghĩ bằng đầu óc thông thường.

Có người suy nghĩ bằng đầu nhưng không có óc tạm gọi **đầu gối**.

Bản Kiến Nghị của quý chức sắc HT, CT, PT cũng đã được hiểu bằng ba cách khác nhau kể trên, nên kết luận mỗi người mỗi khác.

1-/ Những người cảm nhận bằng trái tim, trong đó có tôi đã suy nghĩ rằng một khi Bản Án Cao Đài được hủy bỏ, thì các văn kiện hệ quả ăn theo như Thông Tri 001, Đạo Lệnh 01 rồi đến Hiến Chương 1997 v.v. sẽ không có cơ sở để tồn tại. Kết quả cả một hệ thống cai trị Đạo kiểu mới của Hiến Chương 1997 sẽ bị sụp đổ. Từ đó chuyện phục hưng Hội Thánh là có ánh sáng và lộ trình. Không ai nói rõ những ý này, nhưng trái tim của những người thương Thầy mến Đạo đã bảo như thế. Đây là cách ôn hòa và hữu hiệu nhất để phục hưng chánh đạo.

2-/ Người hiểu bằng đầu óc bình thường thì cho rằng các chức sắc nói trên đã làm một chuyện vô ích, vì Bản Án Cao Đài không có thật do không ai ký, không có giá trị pháp lý nên không công nhận.

3-/ Người hiểu bằng **đầu gối** thì cho rằng các Chức sắc ấy tham quyền, vì u mê mà làm một cái chuyện nhục nhã như vậy. Nếu đã tham quyền thì quý Ông đã tham gia từ lâu rồi không đợi đến ngày nay.

Các Ông Huỳnh Văn Nén ở Bình Thuận, Ông Hàn Đức Long ở Bắc Giang dù không phạm tội nhưng phải ký tên nhận tội để nhận bản án tử hình và vài vụ xét xử oan sai khác. Các Ông không công nhận bản án nhưng bản án vẫn có hiệu lực. Các ông không còn sự lựa chọn nào khác cố trì hoãn thời gian để có ngày thanh minh. Các Ông đã

thắng, được phán vô tội bằng một cái giá rất đắt là bị giam cầm đến hằng chục năm chờ thi hành án.

Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh của Ngọc Hoàng Thượng Đế cũng trả một cái giá đắt hơn nhiều lần ông Nén, Ông Long bằng một vụ xử oan sai, không đúng thủ tục tố tụng. Mọi người đều bị áp lực viết bản thu hoạch tốt. Bản Án không có giá trị về pháp lý nhưng vẫn được nhà cầm quyền thi hành. Đọc bản Quyết Nghị của HĐND Tây Ninh thì rõ. Các Chức sắc, chức việc tham gia khóa tập trung học tập lúc ấy là người hiểu rõ nhất nội vụ. Những ai không đồng ý Bản Án coi như chưa thông suốt và phải tập trung học lại, học nhiều lần.

Những tay lái cá cơ hội như Nguyễn Xuân Trường, Nguyễn X. Phúc v.v. có dám tuyên bố không công nhận thời ấy không??

Bốn vị Chức sắc HTĐ đã viết Bản Cải Án gửi trung ương nhà nước là xong ư? Quý Ngài đã khởi đầu để cho các thế hệ sau nối tiếp. Lúc ấy mạng thông tin xã hội không có, những văn bản gửi đi như thả sếu ra biển. Có đến được người có trách nhiệm hay không, không ai biết. Những kẻ tin rằng bốn vị đã làm rồi nên không cần làm nữa là những kẻ hèn nhác, lười biếng và bất lực.

Ngày nay, Chí Tôn ban cho nhân loại hưởng một nền văn minh với đầy đủ phương tiện hiện đại, những văn bản gửi đi chắc chắn đến và cả xã hội đều biết, nên người lãnh đạo cũng vui vẻ tiếp thu và không thể im lặng. Cơ hội vô cùng thuận tiện như vậy sao ta không làm? Có những người vì trách nhiệm đã hâm nóng lại Bản Cải Án thì bị nhóm Đầu Gối nhục mạ thậm thệ bằng những cụm từ khó nghe.

Những kẻ thối tha thô tục xúc phạm quý Chức sắc đã không hiểu rằng, nếu không có Bản Kiến Nghị này để thanh minh thì "Bản án Những người cầm đầu Đạo Cao Đài" sẽ vĩnh viễn nằm trong lịch sử nước Việt.

Nội dung Bản án này đã được quý tiền bối bị triệu tập đến học. Trong đó có ông và cha của mấy tên Đầu Gối này nhìn nhận và viết bài thu hoạch tốt. Sao lúc đó mấy tên nhà người không can ông cha mình đừng công nhận?

Ông Liêm Nguyễn Thanh lúc đó đi đâu có bị tập trung đi học bản án không? Có viết bài thu hoạch không? Sống trong luật pháp của thời kỳ quân quản nếu không biết tìm cách giữ mạng sống như Ông Nén, Ông Long là ngu xuẩn. Khi đã chết rồi thì án oan sai không ai nhắc đến và minh oan nữa.

Những tuổi trẻ sau này như, Nguyễn xuân Trường, Nguyễn Xuân Phúc hay khương-thương tn đã có sống và hiểu cơ Đạo của các năm 1978-1980 chưa mà đi phát ngôn bừa bãi? Nhóm này đã không chịu hiểu việc đạo bằng trái tim bằng khối óc mà hiểu bằng Đầu Gối!!!

Riêng với khương-thương tn chắc chắn đây không là tên thật. Hắn đã dám phạm thượng với một vị Giáo Chủ trong Ngũ Chi Đại Đạo là chuyện đáng nguyên rủa.

Một con chó điên ra chợ cắn càn, gặp ai cũng cắn không phân biệt lạ quen, Không phân biệt bạn, thù...

Tôi có đọc một vài bài viết đăng trên trang caodai.net.vn nói về tên khương này. Họ cho Khương này là khương-trùng- sanh (không phải người sanh). Thoạt đầu tôi nghĩ, vì viết quá rát nên caodai.net.vn đã phản ứng đến nỗi, nên chắc có lẽ khương là một người biết chê

cái vi phạm pháp luật (dù bằng ngôn từ xác xược) có lẽ là một trong những người còn gìn giữ luật pháp. Nào dè, việc làm của những Chức Sắc đã gìn giữ luật pháp như quý chức sắc ít ỏi của HT, CT, PT cũng bị khương cần luôn bằng những loạt cụm từ lỗ mảng, phạm thượng, vô lễ với các chức sắc thiên phong (Mời xem [bài viết này tại đây](#)).

Vậy KT tn là ai mà đi cần cả chủ lẫn tớ ngoài chợ lẫn trong nhà? không phân biệt bạn hay thù?? Vì vậy tôi tạm mượn hai chữ “**tối ngu**” để giải thích hai chữ viết tắt **tn** đi kèm theo danh khương-thượng là tối ngu để áp dụng cho tác giả các bài viết ký tên khương thượng tn.

Đức hạnh của Ngài Khương Thái Công giáo chủ Thần Đạo là dạy chữ trung. Vậy mà tên “**tối ngu**” này dám xúc phạm mạo danh Ngài Khương để lan truyền gieo nọc độc ô nhiễm bất trung, bất nghĩa lên xã hội. Tôi đảm bảo dù cho một vị Thánh nhân do Thượng Đế sai xuống, hay phân thân giáng phạm bằng xương bằng thịt trước mắt nhơn loại cũng bị tên “**tối ngu**” chó điên này cắn.

Một điều đáng trách không phải do những bài viết thất lễ, ngu ngốc của nhóm **đầu gối** này mà chính là người tổng hợp ra nó đưa lên trang Web lớn như hoithanhphucquyen.org (Hội Thánh Phục Quyền) ký tên Nguyễn Thanh Liêm.

Ông Liêm đã thấy cách suy nghĩ bằng **đầu gối** của các tác giả này phù hợp với mình hay là đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, nên mới có lời giới thiệu rất kêu để đăng lên trang do mình làm chủ.

Ông Liêm?

Ai là người nắm đạo quyền làm cho ông hài lòng tâm phục:

- HĐCQ nay là Hội Thánh?
- Hội Thánh hải ngoại của các vị Hiền Tài?
- Các nhóm khác nhau của Khôi Nhon Sanh?
- Các Bàn Tri Sự Hội thánh Em?

Ông thử trả lời đi. Ông sẽ chọn ai? Tôi dám chắc ông không phục tùng một ai ngoài ông. Có thể Ông NTL tự cho rằng mình là người duy nhất có thể lật đổ Ông Tám để nắm quyền Đạo bằng bạo lực?

Trang Phục Quyền Hội Thánh do ông chủ quản có thể có nhiều người ghé thăm! Ghé thăm nhưng chưa hẳn là đồng ý với Ông, với những bài viết thô lỗ ông đã đăng. Họ vào để xem ruột gan ông đã phơi ra thế nào, để xem ông hát láo thế nào mà thôi.

Chúng tôi, đồng Đạo không biết KT **tối ngu** là ai nhưng ông Liêm thì biết. nên mới đăng bài của họ.

Không chừng sau này thấy danh KT **tối ngu** không còn ăn khách nữa, hẳn sẽ mượn danh của một vị Giáo Chủ khác trong Ngũ Chi để câu khách.

Đồng đạo hãy cảnh giác với những kẻ suy nghĩ bằng **đầu gối** này.

Tôi là một tín đồ trẻ tuổi sanh sau để mượn nhưng cũng có học được chút ít lễ nghĩa và khuông phép mà Hội Thánh đã dạy. Thiết nghĩ, với những lễ nghĩa và khuông phép đạo đức đem áp dụng với nhóm không có óc này cũng hóa ra vô ích. Vì vậy tôi xin phép nghỉ tu 5 phút để

vạch rõ âm mưu thâm độc hỗn xược của nhóm Đầu Gối này.

Ngôn từ tôi dùng trong bài viết này không phải do tôi muốn mà là tôi đã lượm được cách thô lỗ ngang tàn của nhóm Đầu Gối mà chủ xướng là Nguyễn Thanh Liêm.

Sau khi chấm dứt bài viết tôi sẽ trở lại bài học đã học trong cửa Đạo.

Thánh Địa mùa trung thu Đinh Dậu

NGUYỄN MINH ĐĂNG

<http://huongdaooflorida.com/camnhanbangtraitim.html>

=====

HỘI YẾN ĐIỀU TRỊ

hay

HỘI YẾN ĐIỀU TRỊ CUNG ?

HT Phạm văn Khảm

Ht Phạm văn Khảm vừa gửi đến chúng tôi bài viết này. Cảm ơn hiền huynh Khảm và xin giới thiệu bài phân tích này đến đồng đạo.

Rằm tháng 8 Âm lịch, là một trong các ngày lễ lớn của đạo Cao Đài. Với ngày lễ lớn này, hiện nay có hai tên gọi khác nhau : Hội Yến Diêu Trì Cung và Hội Yến Diêu Trì. Tại sao như vậy ? Chắc chắn tự nó không mang hai tên và cũng không thể để mặc ai muốn gọi sao cũng được vì trong cửa Đạo nhất thiết cần tôn trọng sự chánh danh. Chánh danh là một trong những yếu tố bảo thủ Chơn Truyền. Do đó

người viết bài này không có ý tạo ra sự tranh luận đúng sai, mà chỉ mong nêu rõ những dữ kiện đã lưu trong các kinh sách để tự mình suy nghĩ và lựa chọn : Cái nào đúng thì dùng còn sai thì sửa lại.

Xin đọc trích đoạn sau đây để tham khảo:

“ Theo cổ luật, người tu khi đắc đạo, chơn hồn được về nơi Diêu Trì **Cung** hưởng Hội Yên Bàn Đào. Tiệc này được gọi là Hội Yên Diêu Trì **Cung**, vì tiệc được đặt tại **Cung** Điện bên cạnh ao Diêu Trì, nơi Đức Phật Mẫu ngự ở tầng trời thứ 9 . Nơi đây, chơn hồn được ăn quả Đào Tiên và uống Tiên Tửu mới được nhập vào cõi Thiêng Liêng Hằng Sống, gọi là Nhập Tịch. Đó là Bí Pháp.

Ngày nay, thời Tam Kỳ Phổ Độ, thời Hạ Nguơn Mạt Pháp, với đặc ân Đại Ân Xá kỳ III, Đức Chí Tôn quyết định tận độ con cái của Ngài, thay vì đặt Bí Pháp ấy cao tận Diêu Trì Cung, Ngài buộc Phật Mẫu phải đến thế gian để Bí Pháp **HỘI YÊN DIÊU TRÌ** (không kèm theo chữ CUNG) tại cửa Đạo này cho con cái của Ngài giải thoát. Ấy là Bí Pháp Thiêng Liêng, duy chỉ có tay Ngài định Pháp ấy mới đặng.”

(Đức Hộ Pháp thuyết đạo tại Đền Thánh ngày 15-8- Kỷ Sửu- 1949)

Cũng trong bài thuyết đạo này, Đức Hộ Pháp kể lại rằng: Đức Chí Tôn dạy sắp đặt cái tiệc ấy để đãi 10 Đấng vô hình: Đức Phật Mẫu, Cửu vị Tiên Nương. Phần hữu hình có 3 người : Thượng Sanh, Thượng Phẩm và Hộ Pháp.

Bần Đạo mới hỏi: Tiệc này là tiệc gì ?

Đức Chí Tôn đáp: **HỘI YÊN DIÊU TRÌ** (không có chữ CUNG kèm theo sau)

Ngoài ra, tại Cửu Long Đài chiều ngày 15-8- Tân Mão- 1951, Đức Hộ Pháp cũng đã giảng:

“ Chính Đức Chí Tôn biểu Đức Phật Mẫu, tức Mẹ Sanh của chúng ta, cầm cả quyền năng giải thoát trong tay đến lập HỘI YẾN ĐIỀU TRÌ (không có chữ CUNG theo sau) tại mặt thế này cho cả con cái của Ngài, nhưt là 92 ức nguyên nhân, nếu nhập vào cửa Đạo, tùng theo Chơn Pháp thì được hồng ân của Đức Chí Tôn cho hưởng Bí Pháp HỘI YẾN ĐIỀU TRÌ tại thế này.

Tóm lại, theo tài liệu đáng tin cậy để tham khảo, chúng ta nhận định rằng: Tiệc Hội Yến Bàn Đào nếu đặt trên tầng trời thứ 9 (Tầng trời Tạo Hóa Thiên) ngay Điều Trì Cung, nơi Đức Điều Trì Kim Mẫu ngự thì tiệc này được mang tên là: HỘI YẾN ĐIỀU TRÌ CUNG và khi được tổ chức ở thế gian nơi Điện Thờ Phật Mẫu (Báo Ân Từ), bên cạnh Bá Huê Viên và không còn ở trong **Cung** Điện của Đức Phật Mẫu thì không thể nào gán ghép chữ CUNG vào đây được.

Lễ Hội Yến Điều Trì Cung và Lễ Hội Yến Điều Trì hoàn toàn khác nhau về không gian. Một đàn ở trên tầng trời thứ 9 và một đàn ở trần gian, hai nơi cách biệt quá xa thì làm sao có sự nhầm lẫn như vậy !

Hiền Tài Phạm văn Khảm

<http://huongdaoflorida.com/hoiyendieutri.html>

=====

LỜI CẢM ƠN NGUYỄN MINH ĐĂNG

Sau khi bài viết của khuongthương tn được nhóm "đầu gối" - từ dùng rất hay của Nguyễn Minh Đăng - Nguyễn Quốc dũng, Nguyễn Thanh Liêm tặng bóc, nâng bi để đăng vào trang HTPQ của mình, thì một số bằng hữu đã email và nhắn tin đến chúng tôi rằng nên cho bọn đầu gối này một bài học để chúng học khôn ra là, nên dấu cái bản chất không-

phải-nhân-chất cho kỹ kỹ, chớ cứ bằng những ngôn từ khó nghe mang đậm chất chợ búa thì nó lồ lộ nguyên hình trước mặt mọi người, e rằng tội cho những tên này lắm (!).

Khó cho chúng tôi là không thể sử dụng những ngôn từ khó nghe giống như chúng trong bài viết của mình để đăng lên Diễn Đàn Về Nguồn, một trang mạng nhằm giúp cho tiếng nói chân chính của những môn đệ Chí Tôn có được hiệu ứng và bay xa. May thay, người bạn trẻ mới quen Nguyễn Minh Đăng đã giúp giải quyết khó khăn này. Với bài "[Cảm Nhân Bằng Trái Tim](#)", Nguyễn Minh Đăng đã giúp cho bọn đầu gối thấy rằng chúng là ai, chúng đang làm gì, chúng đang giúp Đạo hay đang phá Đạo. Xin cảm ơn Nguyễn Minh Đăng. Cảm ơn thật nhiều!

Nhân đây, thiết tưởng cũng nên điểm qua vài nét về bài "Hám Danh Hoá U Mê" của một nhân vật có tên là **khươngthượng tn**.

Chúng tôi không biết nhân vật này là ai, thiết phận như thế nào, nhưng như lời của chính nhân vật này trong bài viết nêu trên là đang tu theo "*Con đường thứ ba về với Chí Tôn, dành cho các bậc nguyên nhân ở tại thế này*" (nguyên văn). Mèn ơi! Một người đang tìm về với Chí Tôn bằng con đường thứ ba của Đại Đạo, một nguyên nhân ở tại thế mà phẩm chất như vậy sao, mà sử dụng ngôn từ đầy tính sân si, hỗn hào, vô lễ, phạm thượng, tự cao tự đại và ngạo mạn như vậy sao?! Đã thực thi được điều gì của Đức Hộ Pháp dạy trong Phương Luyện Kỹ Để Vào Con Đường Thứ Ba Đại Đạo? Rồi Tam Lập - lập công, lập đức, lập ngôn - mà như vậy sao, đã tròn chưa để đi vào Con đường Thứ Ba Đại Đạo? Chưa kể đã vi phạm trầm trọng Tứ Đại Điều Quy khi hỗn hào, phạm thượng với Chức sắc bề trên. Như vậy là khươngthượng tn đang tìm đường về với Chí Tôn hay về với ai đây (!).

Người ở thế mấy ai khỏi quấy! Cần lắm một tấm lòng, một sự thương yêu và đoàn kết để đùm bọc nhau. Cần lắm một phương hay để giúp quý Chức sắc đáng kính, trong tuổi cao sức yếu, giữ vững con thuyền Đạo trước cơn sóng gió này. Nhưng lướt qua bài *Hám Danh Hóa U Mê*, chúng ta thấy toàn những lời lẽ hỗn hào, vô lễ, tự cao tự đại mang tính "dạy đời" của một phường kẻ chợ, không giúp được gì cho Đạo. Qua sự hỗn hào vô lễ này, nhân vật khương thượng tn còn muốn chứng tỏ ta đây là một người chống Cộng quyết liệt; nhưng nực cười thay, ông ta chống Cộng nhưng không dám lộ diện, núp núp ló ló bằng một bút danh phạm thượng dù đang ở nước ngoài; trong khi quý Chức sắc với đầy đủ tên tuổi ở trong nước đang ngày đêm đối diện với những hiểm nguy vẫn sẵn sàng quên mình cho việc gìn giữ nền Chánh pháp của Chí Tôn.

Tên khương thượng tn này còn khinh khi đồng đạo bằng những lời lẽ không thể chấp nhận được như (nguyên văn): *"Nào thờ tro cốt Thất Nương; nơi này thượng tượng, đầu kia an vị; cãi vã, chửi bới, đánh đấm nhau như phường thất đạo; tật khoe khoang không chữa, tánh tự kiêu không bỏ; nay ra trần tình, một đũa khuyến dụ, bữa khác tâm thư, rồi lại lộng ngôn phủ phục cúi đầu xin hủy án ..."*. Đúng là không còn lời lẽ nào để nói về nhân vật này - đạo không phải đạo, đời chẳng ra đời. Lập công, lập đức, lập ngôn để đi vào con đường thứ ba Đại Đạo của khương thượng tn là đây sao!?! - Chỉ có đám đầu gối vây quanh tên đầu têu Nguyễn Quốc Dũng (tên này cũng chẳng dám xưng tên thật mà lấy một cái tên giả là Nguyễn Hải Triều cùng vô số những tên giả khác để dối trên gạt dưới) và Nguyễn Thanh Liêm là mừng quýnh, hí hửng khi thấy có ai đó chỉ trích Chức sắc Hiệp Thiên Đài, thì, chúng không cần biết đúng sai, phải trái, có lợi hay có hại cho công cuộc chung, vội vàng tâng bốc, hùa theo, để đưa vào trang HTPQ của chúng.

Quý Chức sắc ở bên nhà khuyên chúng tôi là đừng phí thời gian với đám đầu gối này, chúng chẳng đáng để ta phải

quan tâm đến. Nhưng khi đọc những dòng chữ (được trích ra bên trên) của khươngthượng tn; rồi nghĩ đến những khó khăn, vất vả, hiểm nguy chỉ vì một ước nguyện duy nhất là cố gìn giữ nền chánh pháp của Chí Tôn không trở nên phạm giáo của anh em đồng đạo trong nước, tôi thật sự không cam lòng!

Hãy nhìn kia! Từ các cháu đồng nhi còn xanh tuổi đời đến những cụ già lưng đã còng, tai đã yếu; những Chức sắc thiên phong đến tuổi gần đất xa trời mà hơn mấy chục năm qua đã không bị chiêu dụ, cám dỗ bởi danh lợi, quyền chức của phạm giáo, tà quyền. Dù thân yếu, thế cô, nghèo khổ, khó khăn trong cuộc sống nhưng họ vẫn quây quần bên nhau, cố gìn giữ nền chơn pháp của Chí Tôn được chừng nào hay chừng nấy. Khi có hữu sự, dù xa xôi cách trở, họ vẫn một lòng đến với nhau để chung lo, phụng hiến. Lắm khi họ bị nhóm người phạm giáo kết hợp cùng chánh quyền và bọn du thủ du thực đến quấy phá, sách nhiễu, hăm dọa đủ điều. Cũng lắm khi máu đã đổ và lệ đã rơi. Vậy đó! Họ đã đánh đổi bằng cả sinh mạng của mình để cùng nhau, một ước nguyện duy nhất, gìn giữ nền chơn pháp, níu kéo lại những gì của Hội Thánh, của Chí Tôn đã bị mất vào tay phạm giáo. Những mảnh đời như thế, những còn người kiên cường như thế mà nhà người dám cho là "phường thất đạo" hả khươngthượng tn.

Nhưng thôi. Nói nhiều với bọn đầu gối này chắc cũng uổng công, vô ích.

Florida đang vào Thu, dù nét thu không rõ ràng nơi đây và tiết trời đã dịu lại. Tôi đang sống trong một không gian thật yên bình và đẹp, nhưng lòng vẫn thấy xót xa, thương cảm khi nghĩ đến anh em đồng đạo của tôi ở trong nướ đang cố gìn giữ nền chánh pháp với bao nỗi vất vả, truân chuyên. Xin gửi tấm chân tình này đến cùng các anh, các chị, các em.

Florida đầu Thu 2017

Nhất Nguyên Huỳnh văn Mười.

<http://huongdaoflorida.com/loicamonnguyenminhdang.html>

TÂM THƯ GỎI HAI BẠN

MINH ĐĂNG và KHUONG-THUONG tn

Phạm Thanh Bình

Đạo huynh Phạm Thanh Bình vừa gửi đến Diễn Đàn bài viết này. Ngôn từ và nội dung từ tốn, súc tích toát lên một thân thái, một phong cách của bậc tu hành đáng kính. Cảm ơn đạo huynh Phạm Thanh Bình và trân trọng giới thiệu đến đồng đạo trong và ngoài nước.

Vừa qua, sau loạt bài "[Bản Án Cao Đài vết mố chưa khô](#)" của Nguyễn Trọng Thương và [Ngô Văn Trí nhắc lại Bản Án Cao Đài](#), rồi đến [Bản Kiến Nghị hủy bỏ Bản Án Cao Đài](#) của quý chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện gửi các cấp trung ương nhà nước Việt Nam thì trang Hội Thánh Phục Quyền của Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm ở hải ngoại đã tổng hợp các bài viết cá nhân phản đối HTĐ bằng những lời lẽ bất kính, thô tục.

Trong các bài viết do HTPQ tổng hợp và giới thiệu có bài viết tựa đề "Hám Danh Hóa U Mê" của **kuong-thuong tn** là nổi cộm và quá khích hơn hết đã gây sốc cho đồng Đạo và dư luận, trong đó có phản ứng của bạn trẻ Nguyễn Minh Đăng ở Thánh Địa qua bài "[Cảm Nhận Bằng Trái Tim](#)".

Thật là lý thú khi biết rằng hai bạn MĐ&KT có thể chưa biết nhau đã rất nhiệt tình lý luận để bảo vệ cho lý tưởng mà mình đang theo đuổi. Hai bạn đã đối đầu như hai kẻ thù trên hai giới tuyến vậy. Nhưng chắc chắn không phải là kẻ thù của nhau. Hai bạn chỉ là người có hai quan điểm trái ngược nhau mà thôi. Tôi được biết Minh Đăng thì kiên quyết đi theo con đường phổ độ cho tất cả chúng sanh của Chí Tôn dạy. Ngoài cách nương theo Hiệp Thiên Đài để dùng luật pháp của hữu hình dìu dắt chúng sanh cho phù hợp với luật pháp thiêng liêng thì không còn con đường nào khác. Đạo Cao Đài độ nhơn sanh hiện tại và nhơn sanh trong tương lai (chưa sanh ra) cho đến thất ức niên. **Khuong-thuong tn** thì có cách lo riêng cho cá nhân bằng con đường khác. **Khuong-thuong tn** không đi theo con đường thứ ba của Hộ Pháp đã giảng mà tự vạch cho mình một con đường khác hơn, tự độ một mình. Con đường đó không có trong luật Đạo mà **Khuong-thuong tn** đã nhầm lẫn là con đường thứ ba Đại-Đạo. Con đường này chỉ dành cho những vị đã xong Tam lập, tức lập công, lập đức, lập ngôn, mà đi vào nhà tịnh. Nội qui của tịnh thất cấm không cho liên hệ tới gia đình chứ nói chi đến xã hội?! Ngoài ra còn phải được chơn-sur hướng dẫn. Song song với con đường thứ ba thì hai con đường thứ nhứt và thứ hai cũng vẫn phải duy trì cho đến tận thất ức niên. Như vậy mới gọi là ngũ chi phục nhứt. Nếu nói như **khuong-thuong tn** giải thể thể-pháp để vào bí-pháp thì Đạo Cao Đài đến đây là hết, những kẻ sanh sau không được hưởng hồng ân của Chí Tôn để tu học.

Nếu không có bài của **khuong-thuong tn** thì chắc không có bài viết của Minh Đăng. Vì nhờ **khuong-**

thuong tn khơi mào nên có bài viết của Minh Đăng và chắc chắn còn nhiều bài viết khác, mọi người đang đồ xô tò mò tìm hiểu Bản Án. Vô tình **kuong-thuong tn** đã khơi dậy được phong trào tìm hiểu Bản Án Cao Đài khi xưa và các hệ lụy của nó. Coi như tôi cảm ơn hai bạn cùng một điểm nhưng trên hai mặt phẳng tọa độ khác nhau. Đó là những điều tôi muốn nói từ hai bài viết trên đây.

Lý lẽ trong bài viết rất thuyết phục và không có gì sai, tuy nhiên, nếu Minh Đăng dùng lời nhẹ nhàng hơn thì bài viết vô cùng hoàn hảo. Em (Minh Đăng) đã có chút phần nộ nhưng khôi hài xin nghỉ tu 5 phút. Chúng tôi em biết mình đang nói bằng những ngôn từ không đáng nói. Vì vậy tôi xin các bằng hữu lớn tuổi niệm tình tha thứ cho em vì em có xác định sau 5 phút sẽ trở về những bài học đạo đức Chí Tôn đã dạy.

Từ những bài viết gây chấn động của hai bạn làm tôi nhớ lại một giai đoạn lịch sử Đạo như in trong đầu. Thời gian tập trung học tập Bản Án Cao Đài 38 năm trước. Tôi cũng là một người bị tiêu tập. Tôi cũng biết Bản Án không ai ký tên là không giá trị, nhưng mọi người buộc phải quán triệt nói theo ngôn ngữ của cán bộ phụ trách. Cùng với nhiều bằng hữu khác cùng có mặt, cuối khóa ai cũng phải viết một bài thu hoạch chứng tỏ đã thông suốt đề cương (bản nháp) Bản Án. Hơn 90% / 3000 chức-sắc chức-việc đã cảm nhận sâu sắc, ray rức, tủi nhục và đau khổ khi phải im lặng, hay phải nói hoặc viết bản thu hoạch trái với lương tâm của mình. Mười 10% còn lại phải tập trung về Đình Bến Kéo học tiếp khóa hai. Khóa này phải ở tại chỗ

học một tháng không được về, sống nhờ lương thực thặng nuôi của gia đình hằng ngày.

Trong khóa hai, tức là những người không thu hoạch tốt Bản Án cũng có nhiều ý kiến sôi nổi để giải thích và lý luận. Các anh này, gần hết khóa học có xe buýt bưng chở một số đi học thêm khóa khác hoặc nghỉ mát ở đâu đó. Tôi còn nhớ trong đó có hiền-huynh tu chơn Lê Ngọc Lượm, hiền-tài Huỳnh Thanh Nhã, nghiệp-chủ Lê Văn Thế, hiền-huynh Thái Văn Gia (con của Ngài Phối Sư Thái Gấm Thanh bị đày qua Madagasca cùng với Hộ Pháp). 90% đợt đầu sau khi thu hoạch tốt về nhà ôm đau nuốt thảm, có người tự tử vì đã phản bội lên án Tôn sư, có người thất thần sanh bệnh đến chết luôn. Hiền đệ Minh Đăng đã nói rất đúng y như đệ có trong khóa học vậy. Không biết đệ là con cái của vị nào nên đã được cha ông kể lại những câu chuyện thật đau đớn ấy. Câu nói rất nát lòng nhưng trở thành chân lý của Minh Đăng: Trong thời kỳ pháp luật quân-quản, nếu không biết tìm cách giữ mạng sống để chờ thời cơ mới là một điều ngu xuẩn.

Tôi cũng là một trong 90% người ký tên thu hoạch ấy. Tôi mang niềm đau tới ngày này chưa nguôi. Tại sao tôi đi làm chuyện trái với lương tâm của mình như thế? Gia đình tôi vợ yếu con dại 7 đứa đang cần tôi lo cái ăn để sống. Nếu tôi tiếp tục đem chân lý ra chứng minh phản đối, có lẽ vợ và con tôi không có bo-bo mà ăn. Lúc ấy, lương thực nói chung, lúa gạo nói riêng bị quản lý chặt không thể đem về thánh-địa. Tôi đạp xe từ ruộng về nhà hằng ngày, ăn cấp số lúa do mình trồng mà đem về cho các con tôi ăn. Mỗi lần đi chỉ ngụy trang trái mỏng trong chiếc bồ rồi cuốn lại, nhìn

vào như là bô không. Đi lọt vài lần rồi cũng bị bắt tịch thu. Tôi không biết phải làm gì ngoài ngồi yên rơi nước mắt. Hầu hết các anh em bạn Đạo đều có cùng hoàn cảnh như tôi, và cũng đau thảm như tôi sau khi ký tên thu hoạch tốt.

Những người đã ký tên thu hoạch tốt, đa số đã ôm đau đi về cõi vĩnh hằng không biết có ai thấu cho nỗi lòng của họ. Bốn vị Sĩ Tải HTĐ đã viết Bản Cải Án Cao Đài cũng với lời lẽ mềm dẻo đạo đức phân trần lên cho nhà nước trung ương. Trung ương không biết đã nhận được hay không mà làm thinh từ đây đến nay. Không ai nhắc đến....

Hiện nay, đối với bản án Cao Đài đã phổ biến khi xưa, tín hữu Cao Đài có hai trường phái. Đa số muốn minh oan cho Đạo cho tiền bối, một số ít không muốn bản án bị tiêu hủy vì họ mất quyền lợi. Họ nắm được quyền Đạo rồi hiu hiu tự đắc không nhớ tiền nhân bị kết án oan lại còn cười chê những người phải học đi học lại nhiều lần là không biết thức thời năng bề nào che bề nấy!

Bạn trẻ Minh Đăng nói rất đúng: Không có Bản Án Cao Đài thì không có Thông Tri 001, Đạo Lệnh 01 ra đời. Bản Án và các văn bản hệ lụy đã được nhà nước lưu vào văn khố lịch sử nên vĩnh viễn còn đó. Thế hệ sau này sẽ tin Bản Án và cho rằng các tiền bối đi làm tay sai cho giặc là thật. Bản Cải Án của bốn vị chức sắc HTĐ đã làm năm 1982 là tiền đề cho các Chức sắc kế tiếp hiện nay. Bản Kiến Nghị hiện nay cũng phải làm tiền đề cho thế hệ mai sau. Có một nhóm người rất ít đang cầm quyền Hội thánh có đủ uy quyền yêu cầu nhà nước xóa án lại không làm vì

không muốn bản án Cao đài bị hủy vì sợ, như Minh Đăng nói việc ấy sẽ làm cho những hệ lụy ăn theo sẽ mất cơ sở để tồn tại. Dĩ nhiên, tiếp theo họ sẽ mất quyền lợi, phẩm tước, mất tiền tài mất đủ thứ đang có v.v... Một số người trong đó có Nguyễn Thanh Liêm, **khuong-thuong tn** bị mất gì mà luôn tìm cách cản đường chức sắc HTĐ? không muốn nhắc lại? Nếu có người nhắc lại thì bị mắng nhiết thậm tệ bằng lời lẽ không thể kể lại. Nếu “*đã quyết không mong xum họp mãi..*” thì “*nặng lòng chi nữa lúc chia phôi*” ??

Nói đến vụ án oan sai, thời nào cũng có. Ngày nay có, ngày xưa cũng có. Đọc lịch sử Việt Nam hồi đời nhà Lê. Vua Lê Thái Tông băng hà đột ngột trong lúc có ở chung với Nguyễn Thị Lộ người thiếp của Nguyễn Trãi. Người ta quyết đoán là Thị Lộ giết vua rồi đem tam tộc Nguyễn Trãi ra xử trảm. Đó là vụ án oan LÊ CHI VIÊN năm 1442 đã khiến cho gia đình cụ Nguyễn Trãi bị tru di tam tộc (họ cha, họ mẹ, họ vợ...). Bản án oan đó Cụ Nguyễn Trãi đầu nhận nhưng bị chém đầu là sự thật. Mãi đến đời vua Lê Nhân Tông 1459... mới nói được câu: “*Nguyễn Trãi là người trung thành giúp Thái Tổ dẹp loạn tặc, giúp Thái Tông sửa sang thái bình, văn chương đức nghiệp Nguyễn Trãi không ai sánh bằng ...không may bị người đàn bà gây biến, khiến người lương thiện mắc tội rất là đáng thương*”. Nói được vậy, nhưng Nhân Tông không ban chiếu giải oan tiêu xóa án. Đến năm 1464 tức 22 năm sau, vua Lê Thánh Tông ... mới chánh thức ra chiếu chỉ minh oan cho Nguyễn Trãi.

Chỉ Nguyễn Trãi được xóa án, Thị Lộ thì không có trên trong chiếu chỉ ấy. Cho đến nay, nghi án Thị

Lộ giết vua vẫn còn nằm trong văn khố. Không biết Thị Lộ có thật giết vua hay không? Đến nay trên 500 năm không một vị vua nào khác giải oan cho Thị Lộ. Hậu nhân của Thị Lộ do không có hay do hèn nhát mà im lặng? Từ đó đến giờ và mãi về sau Thị Lộ vẫn là bị can trong vụ án giết vua, bà giết vua với mục đích gì? Không biết Bà có chịu hàm oan hay không??

Đạo Cao Đài cũng bị Bản Án kết tội 39 năm nay mà ai cũng biết là oan nặng nề hơn nhiều với vụ án vườn Lê Chi. Giải thể hành chánh Đạo cũng như là bản án tử hình với Đạo Cao Đài. Nó đã cản đường lập công bồi đức của 5 triệu tín đồ. Năm 2006 nhà nước cho rước Liên Đài Đức Hộ Pháp về nhập bửu tháp tức ngầm công nhận Đức Ngài là người tốt, nhưng không xóa án. Không biết rồi đây, có vị vua nào anh minh như vua Lê Thánh Tông giải án không? Nếu chưa gặp thì nhiều thế hệ kế tiếp vẫn phải chờ đợi và lên tiếng kêu oan minh oan dù cho đến thất ức niên. Cao Đài có hậu nhân rất đông, không cô đơn như Thị Lộ. Ta không thể mặc định để lâu ngày bản án tự tiêu hủy được.

Có điều đáng trách anh Nguyễn Thanh Liêm đã biết **khuong-thuong tn** đã có con đường riêng của mình nhưng không đi mà quay lại lấn sân móc bươi cắn xe gièm xiêm bôi nhọ những người đang làm nhiệm vụ của Đại Đạo mà không có một lời khuyên can đàn em mình đừng đem nước giếng xâm phạm nước sông lại còn ủng hộ bằng cách đem bài viết ấy về giới thiệu trên trang Hội Thánh Phục Quyền?

Cũng có điều rất đáng trách anh Liêm, **khuong-thuong tn** đã gán cho quý chức sắc xung hô với nhà

cầm quyền Việt Nam bằng “**Ngài**” là nịnh bợ nhà nước, mà không giải thích cho bạn ấy biết ngày xưa Đức Quyền Giáo Tông hay Đức Hộ Pháp đến gặp các toàn quyền của Pháp để giải thích chuyện Đạo đã nhiều lần bị họ làm khó nhưng Đức Q. Giáo Tông và Hộ Pháp vẫn xưng với họ bằng Ngài. Không lẽ hai Ngài nịnh bợ tên cướp nước ấy? hay là mềm dẻo để lo cho được việc của Đạo.

Cũng đáng trách Anh Liêm một điều, những câu nói dơ dáy của **khuong-thuong tn** không được anh uốn nắn mà lại đăng công khai cho công công biết.

Đạo Cao Đài luôn tôn trọng lễ nghĩa, lấy Nho Tông làm gốc. Trước mặt thi lễ, sau lưng cũng thi lễ, nói miệng cũng giữ lễ, văn bản cũng giữ lễ chứ không dùng lời lẽ thô lỗ với bất cứ ai.

Thập niên 90 thế kỷ trước, bốn vị chức sắc HTĐ là anh hùng khi viết Bản Cải Án. Thập niên 20 thế kỷ này quý Chức Sắc già nua cũng là anh hùng viết Kiến Nghị Đề nghị hủy án. Đây là một việc làm hết sức cần thiết.

Cuối cùng, chúc hai bạn trẻ Minh Đăng và **khuong-thuong tn** hãy giữ lập trường của mình. Dù có đối lập nhưng các bạn vẫn là môn đệ Cao Đài. Điều cuối cùng tôi muốn nói là các bạn làm sao cho tất cả tín đồ Cao Đài hiện nay và mãi về sau đừng hiểu theo văn khố nhà nước. Các tiền bối không làm tay sai, không phản quốc như Bản Án Cao Đài đã gán cho. Minh Đăng! Tôi ủng hộ em. Toàn đạo cũng ủng hộ em.

Thánh địa, ngày 08 tháng 10 năm 2017

Phạm Thanh Bình

<http://huongdaooflorida.com/tamthugoihaiban.html>

=====

BẢN THU HOẠCH THỨ HAI

Lê Công Chánh

Nhân đọc các bài viết về Bản Án Cao Đài của các tác giả trên Diễn Đàn Về Nguồn, tôi thấy có một ý tưởng rất hay là nên đối diện với sự thật mà ta đã làm. Dù sự thật ấy đúng hay sai, tốt hay xấu ta cũng vẫn chấp nhận. Như vậy mới đúng với câu dạy của Tứ Đại Điều Qui trong Tân luật: “Lỡ làm lỗi thì ăn năn chịu thiệt”. Tôi đã phạm sai lầm lớn nhất trong đời khi viết bài thu hoạch tốt trong lúc học Bản án Cao Đài, dù rằng đã viết ngược lại lòng mình.

“Vái cùng sự phụ linh thiêng.

Chúng lòng đệ tử đáp đến ơn xưa”.

Bản thu hoạch thứ nhất tôi viết hồi năm 1978 nộp cho cán bộ phụ trách phổ biến Bản Án Cao Đài. Bản thu hoạch đó tôi viết bằng đầu gối (chớ không phải bằng con tim). Trong đó chứa nhiều giả tạo và trái lương tâm. Nó không phản ánh sự hiểu biết thật của tôi. Tôi biết đó là oan sai, đó là phản bội, đó là bất nhân, bất nghĩa. Hôm nay tôi nói lên tâm sự này để ăn năn chịu thiệt để tiếp tục sám hối. Mong rằng nơi cõi hư linh Các Đấng Thiêng Liêng cảm ứng cho tấm lòng ray rứt của tôi lúc đặt bút viết khi ấy. Tâm thư của [Đạo Huỳnh Phạm Thanh Bình gửi hai bạn trẻ Nguyễn Minh Đăng và khuongthuongtn](#) có nhắc lại bản thu hoạch cuối khóa học Bản Án Cao Đài trước đây. Tôi cũng là một người được triệu tập trong lúc ấy. Tâm sự của Thanh Bình Phạm cũng là tâm sự của tôi và hầu hết các anh em khác.

Anh đã mô tả không thiếu chút nào hết. Anh Thanh Bình nói rất chí lý!

Bản thu hoạch đó là tóm gọn những điều do cán bộ phụ trách phổ biến, được viết ra văn bản. Nếu chỉ qua văn bản mà đánh giá, thì cán bộ phụ trách sẽ không thấy tấm lòng của chư tín hữu đối với Tôn sư tiền bối như thế nào. Cứ tưởng tất cả đều đồng ý nội dung Đề cương Bản Án được đưa ra. Nhưng không phải vậy, đó là một sự dối lòng ghi lại để đối phó. Không một Chức sắc, Chức việc nào có minh thệ lại tố cáo Thầy và bạn của mình. Lời minh thệ cho chức việc có câu: "... Như ngày sau tôi có **bội-sư phản-bạn** thì linh hồn tận đọa tam đồ bất năng thoát tục". Bản Án đã mở cho chúng tôi cánh cửa đi vô con đường phản phúc, bội sư phản bạn. Lời minh thệ ấy nặng gấp nhiều lần lời minh thệ của Đạo hữu "...Như sau có lòng hai thì thiên tru địa lục". Sau khi nạp thu hoạch ngược với lương tâm vì kết án tiền bối, về nhà mang tâm bịnh muốn thác cho rồi.

Bản Kiến Nghị đề nghị hủy bỏ bản Án Cao Đài ra đời lúc này thật là ước vọng chung bấy lâu của những người tập trung học lúc ấy và được hầu hết chư đạo tâm phấn khởi hoan nghinh.

May mắn cho nhiều chức sắc chức việc có hộ khẩu ngoài Tây Ninh không bị tập trung học tập nên đa số an toàn. Nhưng tất cả đều cũng vẫn đau lòng khi thấy chư tiền bối khai Đạo Cao Đài bị kết án. Riêng tôi, bao nhiêu nỗi đau đớn vẫn còn trong lòng. Vì tôi cũng đã bắt đắc dĩ phải viết thu hoạch tốt trái lương tâm để về gia đình!!!

Từ đây đến nay, qua thời gian dài gần nửa thế kỷ tôi dần dà nhận ra được một chân lý:

Đạo Cao Đài của Ngọc Hoàng Thượng Đế không mất, nhưng **Tôn Giáo Cao Đài** do Người dùng cơ bút giáng lập tại thế gian này đã mất. Cái tôn giáo đang có hiện tại không phải của người. Nó càng lớn mạnh càng làm cho Chí Tôn

đau buồn. Đứng trước sự băn khoăn ấy 40 năm qua tôi tự hỏi phải Bảo vệ Đạo của Chí Tôn hay bảo vệ Tôn giáo của Chí Tôn? Câu hỏi đó không thấy mấy ai đặt ra. Tôi nghĩ Đạo của Chí Tôn chân thật và vĩnh cửu trường tồn nên không cần bảo vệ. Chỉ cần bảo vệ Tôn Giáo hữu hình của Chí Tôn làm phương tiện tu học và lập công theo thiên ý. Đa số, chức sắc chức việc mỗi người có ý nghĩ riêng và cách đi riêng của mình. Tạm xếp loại như sau:

Cách một: Năng bề nào che bề nấy. Tức không giữ gìn và không bảo vệ gì cả.

Cách hai: Giữ riêng cá nhân mình cho trong sạch, chờ Thượng Đế đem cái tôn giáo đã mất trao lại cho mình tu hành.

Cách ba: Quyết định bảo vệ non sanh giữ tròn luật pháp cho khỏi thất Đạo. Tức tích cực bảo vệ tôn giáo Thầy không biến thành phàm giáo.

Từ đó, với ba cách suy nghĩ như thế những tín đồ môn đệ Cao Đài tự tạo cho mình một con đường đi riêng. *Cách thứ nhất* là con đường phản phúc dễ đi nhưt. Hội Thánh hiện nay đang đi con đường ấy bằng cách xóa bỏ Pháp Chánh Truyền. *Cách thứ hai* có khó hơn nhưng cũng có thể làm được. Đó là những người tu tại gia tất cả chờ Trời định. *Cách thứ ba* là vô cùng gian nan khó khăn. Số tín hữu này biết Đạo Linh 01 là sản phẩm hệ lụy của Bản Án Cao Đài nên quyết định không chấp hành sự giải thể. Tùy từng điều kiện mỗi nơi, mà chức sắc chức việc giúp cho non sanh còn tin tưởng Đạo thi hành luật Đạo. Nhiều vụ khó khăn do nhóm phản phúc gây ra rất đau thảm, thậm chí còn phải chịu những trận hành hung đổ máu của họ mà không dám đáp trả. Nếu đáp trả là lọt vào quỷ kế của họ lấy mâu thuẫn giải quyết mâu thuẫn.

Bài thu hoạch thứ nhưt cách đây 40 năm là học bài của nhà nước dạy, nạp cho cán bộ nhà nước. Con đường sau thu

hoạch là gia đình. Là vợ là con, là cha mẹ v.v. Ta không thể làm gì khác hơn. Nếu lúc ấy 100% người đi học thu hoạch tốt có lẽ ngày nay Tôn Giáo Cao Đài không còn bóng dáng.

Giờ tôi đang viết bài thu hoạch thứ hai.

Bài thu hoạch thứ hai là tóm lược những bài dạy của Chí Tôn và Chư Thần Thánh Tiên Phật. Bài học này, không ai bị buộc phải triệu tập, không ai áp lực, cũng không ai gây khó. Thời gian học và kết thúc rất dài... Ngày xuôi tay nhắm mắt đóng nắp quan tài là xong. Sau khi nộp bài lần này chưa hẳn về được nhà xưa hay ngôi vị cũ. Có thể về với Chí Tôn, cũng có thể về với Kim Quang Đại Tiên.

Sau khi học tập Bản án Cao Đài, hai Ông Nguyễn Thành Tám và Nguyễn Minh Nhựt có phẩm vị tương đương theo đối phẩm (Cải Trạng ngang hàng với Giáo Sư). Dù là Giáo sư của Đức Lý ban, Ông Tám là người cao nhất lúc đó cũng đủ uy tín nắm quyền của Đạo về phần giáo hóa. Đủ sức ban phong phẩm tước cho chư tín đồ đàn em. Không phải đợi lên Đầu Sư mới có quyền ấy?

Không chừng các phẩm do Giáo Sư Thượng Tám phong còn được ý nghĩa cao siêu hơn, quý trọng hơn và không bị nhờn sanh nguyên rửa. Tương đương lúc ấy, Ông Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt cũng vậy hiện là phẩm cao nhất vẫn có đủ uy quyền để điều động Hiệp thiên Đài. Nếu khoác lên mình một phẩm cao hơn như Dương Liên Thanh, Lê Minh Thơ, Đỗ Quang Hanh hay Nguyễn Văn Cảnh thì Ông Nguyễn Minh Nhựt cũng đi chung số phận của Nguyễn Thành Tám là bị cả nhờn sanh lên án xem thường.

Đó là cách lựa chọn của hai Ông. Dưới hai Ông, chư chức sắc, chức việc và tín đồ cũng có cách lựa chọn y như vậy. Đây là lúc mọi người đang học hiểu và thực hành bài dạy của Chí Tôn và Hộ Pháp. Nộp bài khi đóng nắp quan tài không ai tránh khỏi. Sau đó không biết có được về nhà hay phải tập trung đi học một khóa khác? Đi học khóa khác

không phải do thiêng liêng định như chánh quyền đã định hồi buổi thu hoạch lần một 1978. Mà là do chính ta xử án ta, ta quyết định cho ta. Ta xử cho ta thì không thể xử oan được...

Nhiều người đã hiểu sai lời dạy của Đức Hộ Pháp. Rồi từ đó biện hộ cho việc quyết định sai lầm của mình. Câu ĐHP dạy: *“Đến ngã ba đường nếu không biết đường đi thì đứng đó chờ Thầy, không đi tắt đi càng rồi xuống phong đờ cả lũ”*, đó là Đức Hộ Pháp dạy các thành viên hoạt động hòa bình chung sống mà thôi. Đức Ngài không dạy chư tín hữu như vậy.

Đạo không có ngã ba. Đạo là một con đường thẳng và duy nhất đến thất ức niên. Ngã ba là do con người tự lập ra. Ngã ba của người này không giống ngã ba của người khác. Ngã ba của Nguyễn Ngọc Tương không giống ngã ba của Nguyễn Thành Tám... Một tác giả đã viết như vậy trên D.Đ.V.N. Kiểm nhận lại, thật chính xác. Sau khi viết thu hoạch tốt bản án Cao Đài, hầu hết được về với gia đình. Con đường lập công đã hết thì còn làm gì được nữa chứ? Ngài Hồ Bảo Đạo đã giải thích và động viên an ủi chúng ta còn con đường mà không ai phá được đó là phước thiện và nhơn nghĩa. Lúc ấy mọi người đều tập trung thực hiện lời dạy này. Đó là thời gian đạo nạn nhưng chưa thất pháp. Anh em còn thương nhau cùng nhau chia sẻ đắng cay hay ngọt bùi.

Chí Tôn đã dạy ta những gì? Bác Ái Công Bình. Chỉ biết có một Đạo Cao Đài Ngọc Đệ. Hiệp Đồng chư môn đệ gìn luật lên Cao Đài.

*-/ **Bác Ái Công Bình:** ta đã làm đến đâu, được bao nhiêu? Bác Ái - Công Bình là hòa ước của Tam Thánh ký với Chí Tôn Thượng Đệ, được đặt ngay trước mắt mọi người tại Tịnh Tâm Điện ai vô cũng thấy. Trước tiên nói đến chữ CÔNG BÌNH: Dù cho cha mẹ anh em vợ con cũng đồng nhưt luật. Vậy mà biết bao chuyện phạm luật thậm chí phạm

Pháp Chánh Truyền người có trách nhiệm vẫn im hơi lặng tiếng. Ai là người còn giữ dạ vô tư? Ai không còn giữ? Kể đến chữ BÁC ÁI. Bác ái không phải thể hiện qua chuyện bố thí. Bố thí là một phần trong bác ái. Bố thí bằng tấm lòng, bằng con tim chứ không bằng hình thức. Bác ái là thương yêu. Đức Phật Mẫu thì đại-bi đại-ái. Đức Chí Tôn thương bao la tất cả chúng sanh. Thương ở thế gian không phải bằng cách làm ngo che giấu tội của bạn như người ta thường tưởng. Vì như vậy ở thế gian không ai giúp họ sửa sai kịp thời. sẽ bị thiên điều hình phạt mà không kịp sửa sai. Ai đã thương yêu theo cách ấy hãy xem lại thử. Nên chăng thay đổi?

***-/ Biết Có Một Đạo Cao Đài Ngọc Đế:** ta đã làm đến đâu, được bao nhiêu? Đức Chí Tôn không lập nhiều Cao Đài. Nhưng thực tại thì có rất nhiều Cao Đài giáo hiện hữu. Đức Chí Tôn chỉ ban ơn, ân xá và cứu độ cho các môn đệ của Ngài mà thôi. Vậy do đâu ta biết Cao Đài nào của Chí Tôn và Cao Đài nào không phải của Chí Tôn? Tiêu chuẩn duy nhất là Pháp Chánh Truyền là Cao Đài của Ngọc Đế. Những ai tu học theo Cao Đài không tụng Pháp Chánh Truyền hãy coi lại mình có đi lạc đường không?

***-/ Hiệp Đồng chư môn đệ gìn luật lên Cao Đài:** ta đã làm đến đâu, được bao nhiêu? Ta gìn luật lệ. Ta nghiêm khắc với chính ta và dễ dãi với người khác. Thậm chí quên mình mà làm nên cho người và giúp người nên Đạo. Hiện nay hình như ta đi ngược lại dễ dãi và tha thứ cho mình mà nghiêm khắc lên án người khác. Như vậy ta đã đánh mất chữ hiệp đồng chư môn đệ.

Gìn luật lệ Cao Đài. Luật lệ Cao Đài gồm có Pháp Chánh Truyền, Tân Luật, Đạo Luật và Bát Đạo Nghị Định. Giữ gìn các luật ấy có khó hay không? Thật dễ! Khi ta tin tưởng tuyệt đối nơi thiêng liêng Chí Tôn Từ phụ và chư Thần Thánh Tiên Phật thì chuyện gìn luật lệ không có gì khó khăn. Ngặt nỗi ta giải thích không đúng thiên ý rồi hành sai.

Lại còn gieo truyền cái sai cho bằng hữu. Đây mới là pháp Đạo. Nếu ta thấy một ai đó nói hay hành sai luật pháp, ta góp ý. Họ không nghe là quyền của họ. Thấy nhiều người hiện nay nhút là thời buổi bùng nổ thông tin nhờ mạng xã hội truyền tải nhanh nhút người ta lợi dụng phương tiện này để phê phán bằng những lời thô tục. Ta cần thiết phải làm như thế chẳng? Nếu ta đúng họ sai thì ta thương và khuyên họ, không được thì thôi cần chi phải chửi nặng nề. Ngược lại nếu ta sai mà vẫn cường điệu lý luận tranh hơn thua ở thế gian rồi chửi bới người đúng là một đại tội đầy nghiệp báo. Ta giúp người bằng lời khuyên ôn tồn đạo đức mà không được thì thôi. Đâu cần thiết phải xa lánh, phải đoạn tuyệt, phải nặng lời. Các trang web lớn có tầm cỡ ảnh hưởng hiện nay đang phạm phải điều này. Nếu chủ các trang web biết xét lại mình có phạm luật pháp hay không trước khi phê phán người là một điều vô cùng hạnh phúc cho hơn sanh tín hữu. Trong bản thu hoạch thứ hai này ta phải ghi đủ các điều đã học đã hành vừa kể trên.

Kết luận:

Tôn giáo Cao Đài được lập ra không nhằm mục đích chống ai. Đạo Cao Đài sống được với mọi thể chế. Buộc tín hữu Cao Đài thù hận lên án một ai đó ngay cả lên án chính người đã dìu dẫn mình là một việc làm bất nhân bất nghĩa.

Sau khi phân tích sơ lược các vấn đề chính yếu của Chí Tôn và Chư Thần Thánh Tiên Phật dạy, ta kiểm điểm lại chính mình đã thu hoạch được những gì và những gì chưa thu hoạch hãy tranh thủ làm tiếp. Với cái tuổi ba vạn sáu ngàn ngày càng ngắn đi, coi chừng ta không kịp, chưa làm xong phải đóng nắp quan tài để nạp bài. Những sự gay go khó khăn trong cửa Đạo 40 năm qua chỉ là những chướng ngại vật thử thách người hành giả làm tăng giá trị bài thu hoạch mà thôi.

Cái điều tôi mong mỏi và thiết tha nhứt gởi gắm đến những người đang trách nhiệm đứng đầu hãy trả **Tôn Giáo Cao Đài Tây Ninh** về đúng theo **Đạo Cao Đài** của **Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế** đây là phước báu của Nhơn loại.

Đức Chí Tôn không muốn Tôn giáo Cao Đài do người lập được lớn mạnh để khoe khoang với thế giới hay bất cứ ai. Người muốn Đạo lớn mạnh cùng khắp thế gian để mọi sắc dân trên thế giới đều được hưởng hồng ân tấn hóa và ân xá của người. Nếu ai đó nhân danh bảo vệ Đạo của Chí Tôn bằng cách dùng quyền lực để hành hạ, làm khổ làm khó Nhơn sanh hoặc dùng lý lẽ nhục mạ chửi mắng Nhơn sanh, hoặc khước từ Nhơn sanh đang cầu cứu học hỏi là một chuyện đại nghịch với thiên ý sẽ làm cho các đấng thiêng liêng phẫn nộ.

Thánh địa, tiết cuối thu Đinh Dậu

LÊ CÔNG CHÁNH

<http://huongdaooflorida.com/banthuhoachthuhai.html>

Người quân tử không tranh cãi

với kẻ tiểu nhân, vì sao?

Gần đây, Đạo Cao Đài trong thời loạn pháp. Mỗi người suy nghĩ và hành xử một kiểu không ai giống ai. Nên nhiều trang web lớn đã tự cho mình lịch lãm hiểu biết toàn thiện toàn mỹ, nên thẳng tay, thẳng miệng tranh luận chê bai người khác.

Sự tranh luận sẽ không kết thúc nếu không có một người dừng trước. Người thôi trong cuộc tranh luận không phải hết lý lẽ mà là thể hiện cái đạo của người

quân tử. Mời Quý chư quý vị xem những câu chuyện sau đây: câu chuyện được đăng trên báo mới địa chỉ như sau:

<https://www.baomoi.com/nguoi-quan-tu-khong-tranh-cai-voi-ke-tieu-nhan-boi-vi-sao/c/21962436.epl>

Vân Lê Suu tâm

---ooOoo---

1-/ Khổng Tử có một cậu học trò rất thích tranh luận. Một hôm, người học trò này đến hỏi thăm Khổng Tử thì gặp một người đang đứng ở cổng nhà Khổng Tử.

Người khách này ngăn vị học trò kia lại và nói: “*Nghe nói thầy dạy của ngài là Khổng thánh nhân, như vậy thì học vấn của ngài chắc phải cao lắm. Ngài cho ta hỏi một năm có mấy mùa? Nếu ngài trả lời đúng, ta sẽ dập đầu quỳ lạy ngài, còn nếu trả lời sai thì ngài phải bái lạy ta.*”

Vị đệ tử kia suy nghĩ một lát rồi nói: “*Xuân, Hạ, Thu, Đông, có bốn mùa!*”

Người khách kia cãi lại: “*Sai! Có ba mùa!*”

Vị đệ tử này cảm thấy thực sự là kỳ quái nói: “*Rõ ràng là một năm có bốn mùa, sao người lại nói là có ba mùa?*”

Đúng lúc hai người tranh luận không thôi thì Khổng Tử đi ra. Vị khách kia hỏi: “*Thánh nhân! Xin ngài hãy phân xử, một năm rốt cuộc là có mấy mùa?*”

Khổng Tử nhìn vị khách một lượt rồi nói: “*Ba mùa!*”

Vị khách vô cùng đắc thắng, quay sang cậu học trò của Khổng Tử: “*Người nghe đã rõ chưa, còn không bái ta một lạy tạ lỗi sao?*”. Nói rồi đắc chí cười ha hả đi thẳng.

Cậu học trò thấy hết sức quái lạ, bèn hỏi Không Tử: “*Thưa thầy! Một năm rõ ràng là có bốn mùa, sao vừa rồi thầy lại nói là có ba mùa?*”

Không Tử trả lời: “*Con không thấy người kia sao? Đó là một con châu chấu biến hóa mà thành. Một năm, châu chấu chỉ sống có ba mùa, xuân, hạ và thu, nó đâu có biết mùa đông? Con tranh luận với nó chẳng phải là không bao giờ có kết thúc sao?*”

Vị đệ tử bừng tỉnh hiểu ra đạo ý cao thâm của bậc Thánh nhân: Tranh cãi với người không cùng cảnh giới là việc phí thời gian vô ích. Lão Tử nói: “*Thiện giả bất biện, biện giả bất thiện*” (Nghĩa là: Người thiện thì không tranh biện, người tranh biện thì không phải thiện). Sự tu dưỡng, trưởng thành trong đời một người thể hiện ở việc làm, không phải ở lời nói, tranh biện. Xưa nay, phàm đã là chân lý thì đâu cần tranh biện?

Kẻ tiểu nhân nhầm tưởng rằng tranh luận không ngót là khẳng định được chân lý thuộc về mình. Kỳ thực, chân lý vốn không thuộc về người, mà là đạo của vũ trụ. Việc của người quân tử là dụng tâm tu dưỡng đến cảnh giới của chân lý, gọi là giác ngộ, viên mãn. Kẻ tiểu nhân lấy cái ngu xuẩn của mình khăng khăng tranh luận cao thấp với người khác. Trong Đạo Đức Kinh, Lão Tử viết: “*Đạo của bậc Thành nhân là làm mà không tranh*”. Một trong ba nguyên lý tu dưỡng tối cao của Phật gia chính là NHÃN. Nhãn nhĩ không tranh biện mới là cảnh giới tu dưỡng cao nhất của đời người.

2-/ Phú Bật thời Bắc Tống khi còn trẻ, ông đang đi bộ trên đường phố thành Lạc Dương thì bỗng nhiên có một người mắng chửi ông. Một người đi đường đã ghé tai Phú Bật mà nói nhỏ: “*Chàng trai trẻ, có người đang mắng chửi cậu kìa.*” Phú Bật nghe xong liền nói: “*Hình như là mắng người khác đó.*” Người đó lại nói: “*Người ta còn gọi tên của cậu mà chửi đó.*” Phú Bật suy nghĩ một chút rồi nói: “*Có lẽ là mắng người khác, rất có thể người đó trùng tên họ với tôi.*” Sau đó, người mắng chửi Phú Bật nghe được phản ứng của ông nên thấy rất hổ thẹn, đến xin lỗi Phú Bật.

Phú Bật chẳng phải chính là đã hành xử như người quân tử, không tranh biện với kẻ tiểu nhân. Đó không phải là nhu nhược mà là không để tâm vào những chuyện vụn vặt, lùi một bước biển rộng trời cao. Cho nên, người xưa cho rằng người thông minh nhưng giả ngốc mới là đạo xử thế của nhà thông thái. Đòi người quá ngắn ngủi và quý giá, việc cần làm lại quá nhiều, sao phải vì điều khó chịu mà lãng phí thời gian? Hiểu được cái đạo của người giả ngốc, bạn sẽ thấu một cảnh giới khác của đại trí tuệ.

Trong Luận ngữ, Khổng Tử giảng: “*Quân tử thực vô cầu bão, cư vô cầu an, mẫn vu sự nhi thận vu ngôn.*” (Tạm dịch: Bậc quân tử ăn nhưng không cầu ăn no, ở không cầu an, nhanh nhẹn, mình mẫn trong việc làm nhưng rất thận trọng về lời nói). Lại thêm: “*Quân tử dục nột vu ngôn nhi mẫn vu hành*” (Bậc quân tử thường chậm trong lời nói nhưng hành động thì nhanh nhạy).

Rõ ràng là người xưa xem phẩm chất người quân tử là ở hành động, nói ít làm nhiều, lấy hành động chứng minh thay vì xảo biện, có nói cũng lấy khiêm nhường, đúng mực, thậm chí im lặng không nói. Kẻ tiểu nhân ngược lại, nói nhiều nhưng chẳng làm gì cả. Thế nên nhân gian mới có câu: ‘Ăn như rồng cuốn, nói như rồng leo...’

Một lẽ hết sức dễ hiểu là những người nhẫn nhịn không tranh biện là bởi họ còn đang phải... miệt mài làm việc. Kẻ tiểu nhân làm ít nên rảnh rỗi nói nhiều, về bản chất thực sự không phải có năng lực. Người tài trí biết trân quý thời gian hữu hạn, một khi qua đi không trở lại nên dốc lòng toàn tâm toàn trí vào công việc, không muốn phí tiếc thời gian cho việc tranh cãi đúng sai. Tâm tranh đấu hơn thua cao thấp họ đã buông bỏ từ lâu.

Kẻ tiểu nhân khoa ngôn xảo ngữ nhưng thực ra mọi việc đều để người khác làm cả. Như vậy tranh cãi với kẻ tiểu nhân há chẳng phải hạ mình xuống bằng họ mà phí thời giờ vô ích sao? ‘Người tốt không tranh biện, người tranh biện không tốt. Người biết không học rộng, người học rộng không biết.’

Hàm ý là: Người thông minh không nhất định là kẻ học rộng. Người học rộng lại cũng không nhất định là người thông thái trí huệ. Bởi thứ quyết định trí tuệ của một người không phải ở tri thức tích lũy nhiều bao nhiêu mà là ở tâm thái cảnh giới tư tưởng cao bao nhiêu. Kẻ thông minh dùng khoa ngôn xảo ngữ để hùng biện. Bậc trí giả, ngược lại, đã tu dưỡng đến độ hiểu rằng, nói là một loại năng lực, còn im lặng là một loại trí huệ. Vậy há chẳng phải sống trên đời, không cần tranh cãi với kẻ tiểu nhân sao (?).

ĐKN/Sưu tầm

<http://huongdaoflorida.com/nguoiquantukhongtranhcai.html>

=====

NHỮNG CON NGƯỜI VĂN MINH ĐÃ CHẾT!

Phạm Minh Hưng

Tiếp theo [bài sưu tầm của bạn trẻ Vân Lê](#), Ban Biên Tập vừa mới nhận một bài viết khác cũng của một bạn trẻ, Phạm Minh Hưng, ở Long An. Văn phong từ tốn nhưng lay động lòng người; nó khiến cho chúng ta phải nhìn lại mình trên hành trình tìm về cội nguồn tâm linh. Tuổi trẻ Cao Đài vẫn còn xứng đáng như thế này thì nền chánh pháp của Chí Tôn sẽ được phục hoạt một ngày không xa. Cảm ơn các thể hệ Cao Đài nối tiếp vì một ngày mai tươi sáng của nền Đại Đạo.

Tôi là một tín đồ trẻ Cao Đài không ở Thánh Địa. Sự học hỏi và tiếp xúc của tôi rất hạn chế. Phụng tiện duy nhất giúp tôi tiếp cận tìm hiểu là internet. Để biết được thời sự Đạo tôi hằng ngày đều truy cập các trang mạng của Đạo mà cụ thể là các trang [huongdaoflorida](http://huongdaoflorida.com), caodai.net.vn, và [hoithanhphucquyen](http://hoithanhphucquyen.com). Đó là ba trang mạng lớn có tiếng trong Đạo.

Vừa qua, trên Diễn Đàn Về Nguồn có đăng nhiều bài viết về Bản Án Cao Đài của các tác giả Nguyễn Trọng Thương, Ngô Văn Trí và các bài viết lên quan của Nguyễn Minh Đăng, Phạm Thanh Bình, Lê Công Chánh v.v. làm cho tuổi trẻ chúng tôi rất tò mò rồi chuyen tay nhau đọc. Thật thương cho Đạo Cao Đài, cho chức sắc, chức việc tiền bối. Tuy là những người sanh sau đẻ muộn không biết gì nhưng qua lịch sử hiện đại của Đạo tôi mới cảm nhận được nỗi đau sâu sắc mà những con người hiền lành chơn thật môn đệ Cao Đài phải cam chịu. Đọc lại các trang mạng khác của tôn giáo bạn nó không như vậy, họ biểu tình, họ lên tiếng công khai, họ lấy sức mạnh để đòi hỏi và không chịu khuất phục... Cao Đài thì ngược lại hoàn toàn.

Bản Án Cao Đài kết án oan đã lâu. Nay tôi thấy quý Chức Sắc Hiệp Thiên Đài lập Bảng Kiến Nghị đề nghị với các cấp lãnh đạo trung ương nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đề nghị hủy bỏ Bản Án và khắc phục hậu quả, tôi rất mừng. Trang hoithanhphucquyen và trang caodai.net.vn đã không đồng tình với bảng kiến nghị này nên có những bài viết phản đối việc làm khó khăn và quý báu của quý chức sắc.

Bài viết của Ông Phan Văn Tùng ở Tiền Giang đăng trên caodai.net.vn có những đoạn văn chỉ trích chức sắc HTĐ bằng những ngôn từ thật khó nghe là một trong những bài viết phản đối ấy..

Tôi là một tín đồ trẻ sanh sau ngày đất nước thống nhất. Tôi may mắn đọc được Bản Án Cao Đài nhiều lần. Cũng nghe kể qua việc học tập bản án của quý chức sắc, chức việc vào thời điểm đó. Lúc đầu tôi cũng rất buồn cho những vị chức sắc, chức việc đã làm bài thu hoạch tốt về bản án. Nhưng sau khi đọc được Tâm thư của Đạo Huynh Phạm thanh Bình gửi cho Minh Đăng và kuong-thuong tn thì tôi cảm động và chia sẻ nỗi lòng của quý vị thời điểm đó. Tôi còn nhớ thời gian ấy gia đình tôi đi xay một giạ lúa về ăn

thôi cũng phải xin phép nhà nước địa phương trước mấy ngày.

Bốn vị chức Sắc HTĐ đã viết Bản Cải Án gửi cho nhà nước trung ương. Ít ai biết, vì đâu có được phổ biến rộng trong đạo như ngày nay vì phô tô không có. Nay nhờ phương tiện văn minh mà hầu hết ai cũng biết Bản Cải Án ấy. Thật khâm phục quý Chức Sắc đã không ngại nguy hiểm bản thân viết văn bản cải lại. Hiện nay, sống trong nước dù đang là thời đại thông tin toàn cầu cũng không ai dám cải lại nhà nước chớ đừng nói chi lúc ấy vì rất dễ bị vướng Điều 88 luật hình sự.

Bốn vị chức sắc thật xứng danh anh hùng bảo vệ Đạo được sự kính trọng và biết ơn của đồng đạo. Nay, gần ba chục vị chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện đã ký tên Bản Kiến Nghị để tiếp tục đòi hủy bỏ bản án và khắc phục hậu quả. Việc làm cao quý này cũng bị một số người đánh đổ. Nhưng ai có đồng ý hay không việc làm của các vị ấy thì quý chức sắc hiện nay cũng xứng đáng được xem là anh hùng bảo vệ thanh danh của Đạo, là anh hùng trong lòng người thật đạo. và mãi mãi là anh hùng trong đạo sử.

Việc minh oan cho tiền bối, cho Đạo bằng kiến nghị hủy bản án nếu quý chức sắc không làm thì làm sao thế hệ trẻ chúng tôi biết mà tiếp tục? Giữ cho Đạo đúng Pháp Chánh Truyền là trách nhiệm chung của toàn thể chức sắc chức việc và toàn đạo. Nếu thế hệ này chưa xong thì thế hệ sau có cơ sở và văn bản tư liệu để nối tiếp.

Với sự phẫn khởi trong lòng như vậy, nhưng khi đọc được bài viết của Ông Phan văn Tùng ở Tiền Giang thật đáng buồn. Nếu không làm thì thôi lại còn chỉ trích chức sắc bằng những ngôn từ khó nghe, như:

- Bọn Chức sắc HTĐ tự lập quyền chương quản.

- Bọn Chức Sắc HTĐ về hưu không phận sự gì trong đạo...cũng kiến nghị...

Ở đây tôi không bàn về phiên họp bầu cử ngày 2-9-Át Mùi và việc chức sắc HTĐ đã làm, vì mỗi tín đồ cần xem qua Thánh Linh 257 và Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài thì rõ.

Biết rằng Bản Án Cao Đài không ai ký tên, không một phiên tòa xét xử, mà đã trở thành bản án tử hình cho Đạo Cao Đài và những hệ lụy mãi đến hôm nay vẫn tồn tại.

Tài sản Đạo trong nội ô thánh địa nói riêng và khắp cả nước nói chung do nhà nước trưng dụng nhà nước đã trả lại hết chưa? Nguyên nhân nào?

Về khoản 3000 chức sắc, chức việc đi học tập bản án và trên 90% làm bài thu hoạch tốt để phản bội lại đảng Tôn sư của mình là nguyên do nào?

Về việc ban hành Thông tri 001, Đạo lệnh 01 thành lập Hội Đồng Chương Quản và những hiến chương kế thừa, ngay cả việc hành đạo của Hội Thánh hiện nay ngoài luật pháp chơn truyền là do nguyên nhân nào?

Từ việc nèn hành chánh Đạo của Đức Chí Tôn bị giải thể đến việc hành đạo của Hội thánh hiện nay ngoài luật pháp chơn truyền có phải là do hậu quả, mấu chốt của bản án cao đài hay không?

Tôi thật buồn cho trang caodai.net.vn là một trang mạng lớn của một nền tôn giáo có rất nhiều người quan tâm và theo dõi lại đăng những bài viết có những ngôn từ khó nghe (bọn này, bọn nọ v.v.). những ngôn từ chỉ dùng ngoài đường phố thật không phải của bậc tu hành. Chắc có thể mấy huynh tử này vì nuôi thù oán nên không còn nhớ đến lời dạy của Đức Chí Tôn “...Sự oán ghét là của quý vương, sự thương yêu là chìa khóa mở cửa Bạch ngọc Kinh tại thế,”... “...từ

đây nếu không đủ sức thương nhau thì cũng chẳng đáng ghét nhau nghe à...”

Mọi người xem những bài viết của trang Cao Đài net có những ngôn từ như vậy thì họ nói việc tu hành ngày nay đã xuống cấp rồi. Tôi chợt nhớ đến trước đây bà tôi có kể chuyện ngụ ngôn về chú thỏ tội nghiệp. Nay xin kể lại:

Trong xóm kia có khu rừng nhỏ. Thỏ bạch chạy chơi trong rừng thích thú quá nên quên là đã chạy ra gần xóm người. Thỏ thấy có mấy người đi đến thì cồng chân chạy không nổi tưởng đâu hết kiếp.

Một người muốn bắt nhưng có người cản lại. Hôm nay ngày chay chúng ta nên thể hiện lòng từ bi, bắt con thỏ làm chi. Như vậy thỏ được tha mạng. Thỏ về kể chuyện cho giòng họ nghe. Câu chuyện được lưu truyền trong giòng họ nhà thỏ nhiều đời.

Ngày kia cháu chắt của thỏ bạch cũng chạy chơi. Không nhớ là mình đã ra bìa xóm. Thỏ gặp mấy người đi tới...Biết là ngày chay nên thỏ không chạy mà vẫn nhón nhơ... Dè dặt thỏ bị người bao vây bắt. Thỏ bình tĩnh bảo hôm nay là ngày chay mấy ông bắt tôi là phạm giới rồi.

Mọi người nghe có lý nên định thôi. Nhưng một người nói, tao bắt mày mà hôm nay không giết thịt. Tao nhót đó mai mới ăn thì đâu có phạm giới. Mấy người đi chung nghe có lý nghĩ tới bữa nhậu ngày mai nên ráp nhau bắt thỏ.”

Con người ngày nay cũng vậy, ban đầu nhân từ rồi dần dần xuống cấp trở nên hung dữ không khác gì những người trong ngụ ngôn thỏ bạch.

Tu hành là do tự giác tự nguyện trong lòng. Còn như giới cấm, luật lệ là những hàng rào giúp cho khỏi sẩy chơn mà thôi. Khi tâm tu trong sáng thì một lời nhắc nhở cũng làm người tu bừng tỉnh. Bởi tự trong tâm muốn làm điều

lành (không muốn phạm giới) nên một lời nói phải bằng hữu nghe liền. Khi tâm tu xuống cấp thì cốt sao cho khỏi phạm về hình thức (không có tâm lành) nên chỉ cần một lời nói quấy cũng nghe liền. Hiện nay, việc phạm giới, phạm luật, phạm pháp đạo người ta như bỏ ngoài tai. Biết bao vị cao minh đa văn quảng kiến đã lên tiếng nhắc rằng Hội thánh hiện tại phạm luật pháp Đạo và đang dắt dẫn như sanh ngoài Pháp Chánh Truyền nhưng chẳng ai để ý.

Cùng là một ngày chay mà thỏ bạch thì toàn mạng còn cháu chắt thì mất mạng. Ấy là do tâm người tu đã xuống cấp theo thời gian. Ông Phan Văn Tùng đã có một trong các bài viết trên cao đài net đã làm cho người ta sợ gần gũi hơn là thân cận. Ông Tùng đã không còn giấu diếm sự thô lỗ của mình.

Những con người văn minh đã chết trong các tác giả trên trang cao đài.net rồi chẳng?

Xin mượn bài của Đức Hộ Pháp để kết thúc:

Chơi như tánh nết đĩa con ranh.

Biết bánh là ngon cứ việc giành.

Chưa phải hột cơm phần sống thác.

Ấy nhờ Thánh Chất lượng cao xanh.

Côn trùng giết chết còn ngăn cấm.

Nhơn loại hại nhau há nở đàn.

Tiên phạt độ sanh là chứng quả.

Nên người trước đã mới nên mình.

(Thiên Thai Kiến Diện bài 67-Đức Hộ Pháp.)

Long An, ngày 20 tháng 10 năm 2017

Phạm Minh Hưng

<http://huongdaooflorida.com/nhungconnguoivanminh.html>

=====

TÂM SỰ CÙNG ANH NGUYỄN KIẾN SỬ

=====

Nhân đại hội nhơn sanh

suy nghĩ về cơ đạo và đức hạnh của chức sắc

Lê Thiện Tâm

Huynh Lê Thiện Tâm vừa gửi cho chúng tôi bài viết này với lời nhắn:

Kính hiên huynh,

Nhận thấy đạo huynh Nguyễn Kiến Sĩ gần đây đã có những bài viết phù hợp chọn truyền. Những bài này lại bị bọn trẻ lưu manh ném đá. Tôi thấy rất thương và nóng ruột nên viết thư này để chia sẻ và đồng cảm cùng huynh Nguyễn Kiến Sĩ.

Lê Thiện Tâm.

Mấy ngày nay, trên mạng xã hội đã rộ lên một cuộc đấu khẩu ẩu đả của một số tuổi trẻ với một người lão thành trong Cao Đài, Đạo huynh Nguyễn Kiến Sĩ.

Tôi không quen đạo huynh Nguyễn Kiến Sĩ nhưng có theo dõi trang cá nhân của Ông. Những bài viết trước đây của Ông rất ôn hòa mang đầy tình thương và giáo hóa. Không biết Ông có phẩm tước gì trong Đạo, có lẽ là một Chức sắc thiên phong.

Không biết nguyên nhân nào mà hôm nay đạo huynh bực tức, ngôn ngữ có chút trách hờn nộ khí, đến nỗi khiến có vài người nghi ngờ đặt câu hỏi :

Lương Quyền: “ *Nick của Bác bị người khác lấy phải không ạ?* ”

Tôi không nghĩ như Lương Quyền. mà dám chắc đạo huynh **Kiến Sĩ** gặp chuyện bất bình nói thẳng sự thật mà thôi.

Xin trích một số ý của Đạo huynh trên facebook để cùng nhau suy ngẫm. Huynh nói:

“Đúng là "Đạo suy quý lộng, đất động chó tru". Gương tốt đẹp quá nên cũng đào tạo ra bọn nhỏ biết bung bít bợ đỡ, nịnh nọt. Tụi này mà sau này có lên chức này phẩm kia là khổ Nhơn sanh nữa!”

“o ãng ðuợc sự giới thiệu và bảo lãnh của Giáo Sư Thái Còn Thanh, vào làm Từ Hàn duới thời Phối Sư Thượng Thơ Thanh làm Hộ ãi truợng và Phối Sư Thượng Phép Thanh làm Phó Hộ ãi truợng. Sau vụ lùm xùm o ãng Phép dính líu vào việc sơi da ý chuyên vàng khi khai tử hành huợng bị mất, o ãng Phép nghỉ và thay vào vị trí Phó Hộ ãi truợng là o ãng Thượng Tám Thanh.

Vậy mà nhiều kẻ tung hô cho ông Tám là đứng mũi chịu sào này nọ! Cái thời khó khăn đó ông còn xách gạo đi học tập thì lấy đâu ra đi từ xưa đến nay.

Mấy người sống trong thời kỳ khó khăn đó của nền Đạo chưa chết hết đâu mà vội sửa sử đạo”.

“Đời nó lộng vào Đạo. Muốn lên chức phải có chính quyền chấp thuận”.

“cái bọn phá Đạo này còn lãnh đạo thì không bao giờ Nhơn sanh hết khổ”.

“Cái vụ cầu phong rồi không hành đạo mà đóng tiền tự túc, qua nói thiệt nó y như mua chức. Về ôm vợ con cho Nhơn sanh nhờ”..v.v.

Những câu nói này đúng sự thật tất cả nhưng không ai dám mở miệng, mà có dám thì chắc đã ai nghe. Hôm nay đạo huynh nói được cho nhơn sanh mở mắt thấy được là một điều còn may mắn cho nền chánh giáo.

Lời thật mát lòng. Không biết đám trẻ này đã bị nhồi nhét thế nào, đã học được trường nào mà có ngôn từ rất ư hỗn láo như vậy? Nhưng nghĩ kỹ lại thì thấy có lẽ đây là điều may mắn cho đạo chơn thật! Nó tạo ra được hai hình ảnh trái nghịch cho nhơn sanh dễ phân biệt ai là kẻ **tu hiền** và ai là kẻ **tu dữ**?

Đạo Thầy dạy trên kinh dưới nhường. Trước mặt sau lưng cũng giữ lễ. Nhưng họ đã nói theo bản năng chứ không nói theo lý trí.

Những câu hỗn láo của họ nói với huynh tôi rất nóng ruột, thấy đáng sợ, đáng xa lánh hơn là gần gũi để học đạo. Với kẻ này thì dù có đem lời vàng tiếng ngọc nhét vào tai cũng vô ích. Đạo bị người ta khinh là do nhóm này. Mong đạo huynh đừng buồn.

Có một điều cũng khuyên đạo huynh đừng nản. Hãy nói những điều cần nói để giúp cho những ai tu hành thật sự thức tỉnh. Dù người tu hành thật sự còn rất ít.

Trở lại những bài đạo huynh viết, tôi thấy rất thấm thía. Tôi ủng hộ huynh.

Cũng còn nhiều bằng hữu trẻ khác ủng hộ huynh như:

Cao Minh có nói: “*Khi còn sống ông Trương Ngọc Anh ông nói Đạo Cao ở trong Đền Thánh hiện nay giống như công ty kinh doanh Cao Đài giáo ... Ba ông phản lại Hội Thánh đều khổ hết con thì kg có gạo nấu ... Ông Bui và Thâu chết ở trong rừng còn có mình ông hay vậy cho ông một viên đạn chết luôn trong đó ... Thì khỏe biết mấy để sống chi quày mà khổ quá...*”

Phu Sắc “*Nhơn hư đạo bất hư, đúng nói đúng sai nói sai, chuyện sai quấy phải nói ra để cho nhơn sanh biết chứ, làm đạo thì phải quang minh chánh đại, chứ giấu cái xấu khoe cái tốt ra ko hả. Mị dân hay sao mà làm vậy. ..?*”

Sau khi trích lời dạy của Đức Hộ Pháp, Đạo huynh đã có tái bút:

“*TB: mấy vị nghị viên phái viên Nhơn sanh xin ghi tạc lời Đức Ông dạy chớ để cho chức sắc lộng phép. Nội luật Hội Nhơn sanh không cho phép Đầu sư ngồi ghế nghị trưởng chủ tọa. Và hội Nhơn sanh trong những kỳ sau 1975 cũng không có phó Nghị trưởng cũng là sai luật đạo. Nhóm hội không đúng phép Đạo thì không thể coi là hội Nhơn sanh*”.

Tôi biết những người hành đạo hiện nay không sợ thiên điều, không sợ nhơn quả mà chỉ sợ xã hội chê nói xấu. Nên bằng mọi giá phải bung bít giấu nệm. Họ thà bịt miệng nhơn sanh chứ không chịu sửa sai. Đại diện cho nhóm tư tưởng này là :

Lê Xuyên: “*cam thay buồn vì trong của dao cu vach la tim sau thoi lam sao “....*

Tâm Sư Học Đạo: “*Nguyên Kiến Sư tôi nghĩ rằng bạn chắc đã cao niên rồi. Hãy suy nghĩ thật kỹ những lời nói của mình. Có những bài viết của bạn làm nhiều người suy nghĩ và học hỏi. Những cũng có những bài viết của bạn làm xấu đi hình ảnh của đạo...*”

Những người bị ung thư không lo trị bệnh khi thầy thuốc tư vấn, lại cố tình che dấu cái căn bệnh ung thư quái ác thì sớm muộn gì cũng không toàn mạng. Đạo huynh đã làm ơn cho họ mà họ không muốn nghe muốn biết :

Nguyên Kiến Sử “ *Không tìm sâu để nó sinh sôi nảy nở ăn chết cây chắc*”.

Huynh đã nhắc đám trẻ:

“ *bôi tro trét trấu nền Đạo thì Nhơn sanh đều thấy rõ. Đừng có ở đó mà đổ cho người khác. Cái thứ bại hoại nịnh nọt như bầy thì sớm muộn gì cũng tiếp bước mấy lão trên kia mà tàn hại nền chánh giáo của ĐCT*”.

Huynh đã nhấn mạnh:

“*Nhìn vào tư cách của chức sắc, chức việc giờ đủ làm người ta sợ rồi*”.

Đạo huynh đã mượn lời của một chức sắc như sau:

“*Xin nhắc lại lời phát biểu của Phó sư Thái Vân Thanh nguyên là Từ Hàn HĐCQ tại Đại hội Hội Thánh năm Đinh Hợi 2007:*

- *Hoàn toàn đồng ý với Cải Trạng Lê Minh Khuyên là phải thực hiện đúng PCT, nhất là Hội Thánh Cứu Trùng Đài (CTĐ) và Hội Thánh Hiệp Thiên Đài (HTĐ) phải độc lập, CTĐ là Hành Pháp, HTĐ là Tư Pháp, nhiệm vụ mỗi Đài khác nhau. Đồng ý cách giải quyết của Đại Huynh Hội Trưởng là xem xét lại Hiến Chương trước khi trình Ban Tôn Giáo Chính Phủ phê duyệt.*

- *Hội Thánh Hiệp Thiên và Cứu Trùng mà cho một vị Chưởng Quản Hội Thánh nắm hết quyền hành pháp và tư pháp là không phù hợp với Luật Đạo, không đúng PCT. Luật pháp VN và cả luật pháp quốc tế đều công nhận là hai cơ quan hành pháp và tư pháp luôn luôn phải biệt lập.*

- Từ xưa đến nay, Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp ký ban hành các văn kiện Đạo không bao giờ thấy xưng Chưởng Quản Hội Thánh. Thông thường Đầu Sư chỉ có ký tên TM. Hội Thánh và đóng dấu là phù hợp.

- Nói đến Chưởng Quản Hội Thánh là Chưởng Quản cả 3 Đài hoặc 2 Đài, do đó yêu cầu xem xét lại cơ cấu tổ chức Chưởng Quản Hội Thánh vì không phù hợp với PCT.

- Cần phải duyệt xét lại Hiến Chương. Chúng tôi được Ôn Trên giục thúc phát biểu ở đây vì phải bảo vệ uy tín và luật pháp Đạo, cần áp dụng đúng đắn không thiên lệch với PCT, như vậy mới tạo được sự đoàn kết trong nội bộ Đạo trong và ngoài nước.

- Cần phải ghi rõ vào Hiến Chương là 3 Hội lập Quyền Vạn Linh do ai chủ tọa như là Đại Hội Nhơn Sanh do Thượng Chánh Phối Sư chủ tọa, Đại Hội Hội Thánh do Thái Chánh Phối Sư chủ tọa và Thượng Hội do Giáo Tông chủ tọa, vì nếu không ghi rõ ràng, tức là chúng ta không hiểu biết gì hết về Luật Pháp Đạo, và sẽ gặp trở ngại khi thực hiện Hiến Chương.

- Xin chân thành cảm ơn Chính Phủ, cảm ơn Tỉnh Tây Ninh đã quan tâm giúp đỡ Đạo Cao Đài chúng tôi được phục quyền Hội Thánh theo đúng Luật Đạo đã có từ xưa đến nay, và việc xây dựng Hiến Chương cần phải đảm bảo tính chính xác của Luật Pháp Đạo. (Toàn thể Đại Hội liền vỗ tay vang dội trong Đền Thánh sau lời phát biểu)..."

Hậu quả : “ Phối sư Thái Vân Thanh vì khảng khái không sợ thượng cấp mà thẳng thắn phát biểu đi ngược lại với mong ước của Hội trưởng HĐCQ Thượng Tám Thanh khi muốn thu tóm quyền lực vào tay mình. Vì lý do đó mà Phối sư Vân không được lòng bề trên nên khi tái lập cái gọi là Hội Thánh hiện nay thì đáng lý ra từ một Từ Hàn HĐCQ thì vị trí Quyền Thái Chánh Phối Sư phải do ông đảm trách, đằng này lại bị "đi" cho làm Thượng thống Lương viện giữ

kho gạo. Và đưa một ông Phối sư phái Ngọc là Ngọc Lộc Thanh tuổi đời 80 gần đất xa trời lên nắm quyền Thái Chánh Phối Sư (làm chưa được 2 năm thì qui vị) khi trình độ cũng như khả năng phục vụ của Phối sư Vân hơn ông Ngọc Lộc Thanh rất nhiều..”

Phản kết:. Vì thấy tuổi trẻ hiện nay hiểu Đạo lệch lạc theo khuôn rập của đời nên đã nặng lời với Đạo huynh nên tôi viết tâm thư này để chia sẻ. Mong huynh đừng nản lòng. Tôi rất tâm đắc với câu huynh nói: “**..Đạo không do một kẻ mà thành nhưng có thể do một kẻ mà đảo lộn.**”

Câu chúc huynh được Thầy mẹ an ổn cho huynh được dồi dào sức khỏe để đứng mũi chịu sào để giúp cho Đạo được sớm vào khuôn phép pháp luật. Chỉ có vậy mới làm tròn bổn phận của Chí Tôn uỷ thác.

Thánh Địa, ngày 24 tháng 10 năm 2017

Lê Thiện Tâm.

<http://huongdaoflorida.com/tamsucunganhnguyenkiensu.html>

=====

Một câu hỏi cho năm triệu thí sinh:

**Vì sao huynh đệ đồng môn nghịch lẫn nhau
đến nỗi coi nhau như kẻ thù?**

Đoàn Minh Thù

Đạo Cao Đài Ngọc Đế đã sáng khai được 92 năm tại miền Nam Việt nam. Suốt bề dài lịch sử, chư huynh đệ lớn nhỏ luôn hoà thuận dù có lúc gian truân sóng gió thử thách.

Số môn đệ nhập môn cầu Đạo không thể kể chính xác. Có thể trên dưới năm triệu. Người mới sanh tiếp bước người quá cố. Tôi mượn một con số tròn để cho dễ tìm hiểu.

Lịch sử Đạo có hai thời kỳ đen tối nhất xảy ra do tha nhân áp đặt: (1) Thời thứ nhất của nền Đạo lúc Đức Hộ Pháp bị Pháp bắt đày đi đảo Madagasca. Nhưng nội bộ Đạo vẫn hoà bình. Khi Đức Ngài trở về thì Đạo lại tiếp tục hành trình phổ độ. (2) Thời đen tối thứ hai là sau Đạo Lịnh 01, cả nền hành chánh đạo bị giải thể. Chúng ta vẫn hành Đạo trên thuận dưới hoà. Huynh đệ một lòng giúp nhau lập công bồi đức. Sóng gió lần này cũng không kém gì lần thứ nhất. Ngược lại nó còn mãnh liệt hơn về cường độ, và thời gian kéo dài.

Dù bên ngoài có tác động mạnh đến mức nào nhưng bên trong Đạo vẫn vững bền không thay đổi.

Thời gian Đức Hộ pháp bị lưu đày chỉ hơn năm (5) năm. Sau đó Đạo được phục hưng trở lại. Lần sau này dài gần 20 năm (1979-1997) thì Đạo cũng được phục hưng. Nhưng than ôi....

Đọc Đạo Sử, ai cũng thấy: Những bậc Đại Thiên Phong tiền khai Đại Đạo đã xuất thân như thế nào: từ công chức đến quan chức lớn Pháp, từ giáo chức đến tu sĩ các tôn giáo như Phật giáo, Công giáo, Tiên giáo, Nho giáo đến nghiệp chủ, nhà buôn (lúc đó không có các nhà cách mạng Việt Minh vì Đảng chưa thành lập). Từ khởi điểm, họ khác nhau về vị trí xã hội, trình độ, tín ngưỡng, nghề nghiệp..., nhưng khi đã kết lại thành một khối theo tiếng gọi và chỉ dạy của Chí Tôn đều thương yêu nhau như con một cha, như anh em một nhà. Là bởi vì sao? Ấy là đồng nhìn nhận là con cái của Thượng Đế, tất cả đều nghe theo lời dạy của Thượng Đế nên đã tự coi như là anh em.

Mỗi đứa con của Ngọc Đế đều tin tưởng Người, cúng bái thờ phượng Người, vâng lời Người dạy, tùng luật Người

ban nên dù khác nhau mọi mặt nhưng tâm lý vẫn đồng như một. Ấy là **nhờ Pháp Chánh Truyền** phân định tôn ti trật tự, phân định quyền hạn từng phẩm cấp.

* Lúc Đức Hộ Pháp vắng mặt lần thứ hai tự lưu đày đi Kim Biên, Đức Thượng Sanh về nắm Đạo quyền điều hành nền đạo, Đạo Cao Đài của Ngọc Đế vẫn yên bình thịnh vượng. Ấy cũng là **nhờ Pháp Chánh Truyền**.

* Khi Đức Thượng Sanh Qui thiên, Ngài Hiến Pháp lên điều hành nền đạo. Đạo Thầy vẫn hanh thông phát triển. Sau ngài Hiến Pháp đến Ngài Khai Đạo rồi đến ngài Bảo Đạo liên tiếp thay nhau nắm quyền Chưởng Quản Hiệp Thiên Đài. Tuy sóng gió đời cuộn lên khuấy động, huynh đệ vẫn trên dưới thuận hoà... Ấy cũng **nhờ Pháp Chánh Truyền** được thi hành và tôn trọng.

* Thời kỳ 20 năm hậu Đạo Linh 01, hành chánh đạo không còn hiện hữu, người tín đồ vẫn còn tuyệt đối tôn trọng hành chánh đạo vô hình. Vẫn xem các vị chức sắc là Đầu tộc, là Khâm châu, là Khâm trấn là cấp trên của mình, nghe lời các vị dạy bảo nên việc đạo vẫn êm đẹp suông sẻ. Ấy là cũng **nhờ Pháp Chánh Truyền**. Về phương diện hữu hình, chánh quyền có chút thay đổi chánh sách nhưng Đạo vẫn sáng chói đầy đủ trong lòng mỗi người môn đệ.

Dù không quen biết nhau, khi gặp màu áo trắng của Đạo người ta vui mừng thăm thiết, đôi đũa nhau thật lòng trong tình thương yêu mà Chí Tôn đã dạy, không chút hoài nghi, không một lời dối trá. Ấy cũng nhờ Pháp Chánh Truyền. *Một khi Pháp Chánh Truyền còn được trân trọng thì Đạo Trời còn hanh thông và tín đồ còn hạnh phúc. Bên ngoài có sóng gió, nhưng bên trong vẫn bình yên đùm bọc thương mến nhau.*

* Mãi đến năm 1997, chính sách nhà nước với tôn giáo được cởi mở. Các tôn giáo được lần lượt công nhận pháp nhân.

Khi nhận được pháp nhân lẽ ra là ánh bình minh loé sáng, thì ngược lại ấy là cơn giông tố ụp xuống cho nền Đạo. Tại sao? Vì ngoài Pháp Chánh Truyền.

Huynh đệ đồng môn tâm lý bất đồng đưa đến tương khắc, xa rời và nghiệt ngã hơn là xem nhau như thù địch. Những lời lẽ thô lỗ đậm mùi thù hận không tiếc đem ra đấu đá nhau. Gặp nhau không dám thân thiện tay bắt mặt mừng như xưa. Họ e dè xem xét nhau coi sau lưng họ có ai chống đỡ không? có cùng tâm lý hay không? Sự nòi da xáo thịt ngày càng loang rộng. Cũng là môn đệ Cao Đài, cùng thờ Chí Tôn và Tam Giáo Ngũ Chi nhưng lại không thương nhau. Thậm chí còn coi nhau như kẻ không thể sống chung. v.v. Tại Sao vậy? Ấy là do Pháp chánh truyền bị phá vỡ.

So với thời buổi đầu khai Đạo, chư huynh đệ của chúng ta hiện nay còn may mắn hơn nhiều. Có rất nhiều điểm chung hơn người xưa. Vậy sao không hoà bình, không công lý? Ấy là tại Pháp Chánh Truyền không còn được tôn trong.

Đức Chí Tôn và Tam Giáo đã dạy, làm công dân một nước phải tròn hành nghĩa vụ với đất nước. “**Thuế sưu đóng đủ dừng toan kế tà.**”. Công dân tuân hành luật pháp nhà nước là điều hiển nhiên. Nhưng tại sao nội bộ lại không yên? Ngoài lý do Pháp Chánh Truyền bị rẻ rúng thì không còn lý do nào khác.

Chức sắc Đạo không đòi hỏi uy quyền như một số người thường nhầm lẫn. Không đòi hỏi cơ ngơi như một số người thường làm. Người Đạo chỉ đòi hỏi luật pháp được tôn trọng, tuân hành. Một khi Pháp Chánh Truyền được thi hành thì tức khắc mọi mâu thuẫn trong Đạo sẽ tự tiêu tan. Huynh đệ trên dưới được hoà ái không phân biệt màu da ngôn ngữ dân tộc. Đó mới là đại đồng huynh đệ thật sự.

Hiện trạng Đạo, cùng chung một Thầy còn không hoà thuận được thì nói chi việc đem đại đồng cho cả thế giới? Đó là chuyện mò trăng đáy nước không khác. Người Đạo chon

chánh không phân biệt ai nắm quyền Hội Thánh. Ông Tám, Ông Năm, Ông A, Ông X nào cũng được. Điều chính là Ông ấy phải tôn trọng Pháp Chánh Truyền. Tôi xin nói rõ cho thiết rõ thêm: Dù cho một người đó thuộc cộng-sản, tư-bản hay hồi-giáo, công-giáo hay cả I.S khi được Chí Tôn chọn làm Giáo Tông của Đạo ta cũng cúi đầu tuân mạng điều cốt yếu là ông Giáo Tông đó phải là người tòng **Pháp chánh Truyền** và **Luật Pháp** Đại Đạo.

Tại sao tất cả đều do Pháp Chánh Truyền? Vì Chỉ có Pháp Chánh Truyền mới đem lại sự hoà bình trật tự trong Đạo. Đó là phương tiện giúp nhơn sanh bình yên tu học và tấn hoá. Không Pháp Chánh Truyền, tin đồ rơi vào trạng thái vô chủ vô pháp, nên sẽ gây một trường hỗn độn. ta có thể nhìn thẳng vào thực tế thế giới có quốc gia nào không tôn trọng luật pháp mà được bình yên ?

Cơ Đạo cũng vậy, rối ren, rối loạn huynh đệ bất hoà xa lánh nhau hiện nay chỉ do một nguyên nhân duy nhất là Pháp Chánh Truyền bị xem nhẹ mà thôi không còn nguyên nhân nào khác. Vậy năm triệu môn đệ của Chí Tôn từ trên xuống dưới, quốc nội và hải ngoại mỗi người hãy quì trước Thiên Nhân của Thầy mà trả lời: **ai chịu trách nhiệm?** Trong đó có mình tham gia vào không?

Tóm lại Pháp Chánh Truyền đem tất cả dị biệt của thế gian về chung một mối. Không có Pháp Chánh Truyền thì khối đại đồng này tan ra trăm mảnh! Vậy thì, ai đã phá nát Pháp Chánh Truyền để cho cơ Đạo rơi vào vòng nghiệt ngã như hôm nay? Sau đại-hội nhơn-sanh là Đại Hội Hội Thánh sắp đến, quý vị nghị-viên tham dự có dám đưa câu hỏi này vào chương trình nghị sự để bàn thảo không? Có dám thay đổi, sửa sai không? Nhơn sanh cả thế giới thậm chí các dân tộc đang gánh chịu chiến tranh khủng bố, nạn đói hoành hành đang trông chờ quyết định của quý Ông quý Bà. Quý Ông Bà hãy đem đại đồng cho thế giới bằng hành động thiết thực là tự xét mình, tự cứu mình để cứu cả nhơn loại.

Thánh Địa, tiết Mạnh Đông Đình Dậu

Đoàn Minh Thủy

<http://huongdaoflorida.com/motcauhoichonamtrieuthisinh.html>

=====

ĐỐI XỬ TỆ VỚI ĐỨC HỘ PHÁP, NGÔ ĐÌNH DIỆM CÓ HẠI HẠN HAY KHÔNG?

Ngô Văn Trí

Tôi không hiểu biết nhiều về chánh trị. Đức Chí Tôn đã dạy người Đạo phải lánh xa các đảng phái chánh trị vì vậy mà tôi rất ít tìm hiểu.

Nhân kỷ niệm 54 năm ngày Tổng Thông Ngô Đình Diệm bị đảo chánh và bị giết, tôi có đọc được bài viết của Ông Nguyễn Tiến Hưng nhắc lại sự kiện lịch sử ấy. Trong bài viết đó có một đoạn làm tôi lưu ý vì nó liên quan đến Cương Lĩnh Hòa Bình Chung Sống (HBCS) của Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc, nay xin nêu lên nhận định cá nhân để chia sẻ đến quý bằng hữu.

Đức Hộ Pháp đã viết:

“Xã hội đại đồng không phải là ảo tưởng. Chắc chắn phải được hình thành, được xây dựng nên bằng cả ý chí của Thượng Đế, không phải bằng vũ khí bạo lực sắt máu mà nhờ sự hiểu biết, nhờ trình độ tiến hoá, đạo đức và tinh thần đại đồng của con người.

Kỷ nguyên Thánh Đức là ngươn của thế giới đại đồng. Xã hội này được dựng lên bởi những con người biết yêu thương kính trọng nhau, xem nhau như huynh đệ, không còn phân biệt màu da, chủng tộc, tôn giáo, giai cấp. Con người của xã hội này phải có trình độ cao về đạo đức tinh thần và lòng từ bi bác ái.”

PHẠM HỘ PHÁP

Sau khi hiệp định **Genève** 1954 ký kết chia đôi đất nước Việt Nam. Miền Bắc do chủ tịch Hồ Chí Minh lãnh đạo, miền nam do Quốc Trưởng Bảo Đại lãnh đạo. Quốc Trưởng Bảo Đại giao chức Thủ Tướng cho Ngô Đình Diệm và lập chánh phủ. Sau này với một cuộc trưng cầu dân ý toàn dân đồng ý đưa Ngô Đình Diệm lên làm Tổng Thống nước Việt Nam Cộng Hòa.

Lãnh Đạo hai miền nam bắc Việt Nam tích cực tố cáo lẫn nhau... gây nên cảnh tương tàn có chiều hướng gây nên cuộc nội chiến tàn khốc.

Đức Hộ Pháp Giáo chủ Đạo Cao Đài cũng bị nhà cầm quyền Ngô Đình Diệm khủng bố chung số phận với các tôn giáo khác, ngoài Công Giáo. Ngài phải lưu vong sang Miền Quốc để giữ được sự trung lập với hai miền. Tại Nam Vang, Đức Hộ Pháp có gởi nhiều bức thư đến liên Hiệp Quốc và các Lãnh tụ các quốc gia trên thế giới để yêu cầu chấp thuận một giải pháp ôn hòa cho sự thống nhất hai miền nam bắc. Trong đó có hai bức thư lịch sử gởi cho lãnh tụ hai miền là Hồ Chí Minh và Ngô Đình Diệm và một bản Cương Lĩnh đặt tên là “HÒA BÌNH CHUNG SỐNG”

Nội dung cương lĩnh có hai giai đoạn. Xin nêu tóm lược giai đoạn thứ nhất:

“...1. GIAI ĐOẠN THỨ NHẤT

a) *Để hai chánh phủ địa phương tạm giữ nguyên vẹn nền tự trị nội bộ mỗi miền theo ranh giới vĩ tuyến 17.*

b) *Thành lập một “ỦY BAN HOÀ GIẢI DÂN TỘC” gồm có các nhân sĩ trung lập và một số đại diện bằng nhau của chánh phủ hai Miền để tìm những điểm dung hợp giữa hai Miền.*

c) *Tổ chức nước Việt Nam thống nhất thành chế độ Liên bang Trung lập gồm có hai miền liên kết (Nam và Bắc) theo hình thức của Thụy Sĩ với một Chánh phủ Liên bang lâm thời để điều hoà nền kinh tế trong nước và để thay mặt cho nước Việt Nam thống nhất đối với Quốc tế và Liên Hiệp Quốc.*

d) *Bãi bỏ bức rào vĩ tuyến 17, dân chúng được bảo đảm sự lưu thông tự do trên toàn lãnh thổ Việt Nam để so sánh và chọn lựa chế độ sở thích mà định cư.*

Vĩ tuyến 17 chỉ là một ranh giới hành chánh của hai Miền hiện hữu mà thôi, còn dân tộc Việt Nam vẫn là một khối duy nhất Trung lập và tự do...”

PHNOM PENH, ngày 26 tháng 3 năm 1956

HỘ PHÁP

Phạm Công Tắc

Nhưng thật không may, các bức thư và Bản Cương Lĩnh HBCS không được thực hiện. Hai miền nam bắc thật sự nổ ra chiến tranh. Hai bên đều được bên ngoài viện trợ vũ khí và nhân lực. Chiến tranh nội chiến càng leo thang. Sau cùng là có cả quân nước ngoài trực tiếp chiến đấu, giúp đỡ cả hai miền.

Đến năm 1963, Ngô Đình Diệm có lẽ đã thấy được cuộc chiến đưa đến việc giết chóc vô nghĩa nên đi tìm một giải pháp hòa bình:

“...Đi tìm giải pháp hòa bình

1963 - Mùa Xuân: yêu cầu Mỹ rút cố vấn

1963 - Mùa Hè: khủng hoảng Phật Giáo

1963 - Sang Thu: khả năng ông Nhu định điều đình với Bắc Việt.

Trong tình huống sôi động ấy lại có tin ông Nhu định điều đình với Bắc Việt. Đại sứ Lodge (vừa tới Sài Gòn được một tuần) thông báo ngay về Washington rằng chính ông cũng có nghe như vậy.

Về sự việc này thì ngày nay ta đã có thêm tài liệu để soi sáng cho rõ hơn về ý định của hai ông Diệm và Nhu muốn đi tìm một giải pháp hòa bình vì biết trước sau rồi Mỹ cũng bỏ Miền Nam.

Nhưng vào lúc ấy thì sau điện tín của ông Lodge, ông Roger Hilsman (Giám đốc Tình báo và Nghiên cứu Bộ Ngoại Giao) đã bình luận về mục tiêu tối thiểu và tối đa của ông Nhu rồi đi tới kết luận:

"Ông Nhu đã quyết định dấn thân vào một cuộc mạo hiểm, cho nên ta không thể nào tiếp tục con đường hòa giải với ông ta được nữa."

Tới đây, ông Nhu trở thành mục tiêu duy nhất của Hoa Kỳ.

Trong một điện tín gửi cho ĐS Lodge (công điện số 272), Tòa Bạch Ốc nói về việc có nên thử nói với ông Diệm hãy loại bỏ ông bà Nhu hay không, đã kết luận rằng "sẽ không thành công nếu chỉ thuyết phục suông," trừ phi "đưa ra một lời răn đe dọa cắt viện trợ."

Thế nhưng nếu răn đe như vậy thì "có nguy cơ rất cao là ông Diệm sẽ coi đó là chỉ dấu sắp có hành động chống lại ông và ông bà Nhu đến nơi rồi, và tối thiểu rất có thể ông ta sẽ có biện pháp mạnh đối với các Tướng lãnh hay thậm chí có hành động quái đản thí dụ như kêu gọi Bắc Việt yểm trợ để trục xuất người Mỹ đi."

Quá là nhanh, chiều ngày 31 tháng 8, ông Lodge báo cáo Washington ngay về việc này rằng chính ông ta cũng đã "có nghe tin ông Nhu đã bí mật giao thiệp với Hà Nội và Việt Cộng qua Đại sứ Pháp (Lalouette) và Ba Lan (Maneli), cả hai chính phủ các nước này đều tán thành một giải pháp trung lập giữa Bắc và Nam Việt Nam." Như vậy là đã trật đường ray!

Về việc điều đình hiệp thương Nam - Bắc, theo sự nghiên cứu của chúng tôi thì có hai nhân chứng khả tín là ông Mieczyslaw Maneli (Trưởng đoàn Ba Lan trong Ủy Hội Kiểm Soát Đình Chiến), người trực tiếp làm môi giới giữa Bắc - Nam và ông Cao Xuân Vỹ (Đặc trách Đoàn Thanh Niên Cộng Hòa) là người đã cùng đi với ông Ngô Đình Nhu gặp ông Phạm Hùng. Bởi vậy, ta nên xem hai ông đã thuật lại như thế nào?...” (Trích bài viết của Nguyễn Tiến Hưng (NTH) cố vấn Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu

) http://www.bbc.com/vietnamese/forum-41843675?ocid=socialflow_facebook

Trong bài viết, Ông Nguyễn Tiến Hưng có đưa ra hai nhân chứng có biết vụ này là:

1-Ông Cao Xuân Vỹ:

Đại cương: theo tác giả Minh Võ thì ông Vỹ đã kể lại trong một cuộc phỏng vấn như sau:

"Về các điều kiện để hiệp thương thì nhiều lần Tổng Thống Diệm đã nói, phải có 6 giai đoạn,

- Bắt đầu bằng việc cho dân hai miền trao đổi thư tín tự do.

- Rồi cho dân qua lại tự do.

- Thứ 3 là cho dân hai bên được tự do chọn định cư sang bên kia nếu muốn.

- Thứ 4 mới đến giai đoạn trao đổi kinh tế. Ví dụ miền Nam đổi gạo lấy than đá của miền Bắc chẳng hạn.

- Qua được các giai đoạn đó rồi mới tiến tới hiệp thương.

- Và sau cùng là tổng tuyển cử (để thống nhất trong hòa bình).

2- Ông Mieczyslaw Maneli (Trưởng đoàn Ba Lan trong Ủy Hội Kiểm Soát Đình Chiến), nói gì?

Ngày 15 tháng 2, 1975 (hai năm sau khi Hòa Đàm Paris ký kết) ông đã viết một bài trên tờ The New York Times với tựa đề: '**Vietnam: 63 and Now**' (xem hình chụp bài báo này bên dưới) và nói rằng giải pháp hòa bình do ông làm môi giới năm 1963 nếu thành công thì đã thuận lợi cho Miền Nam và Thế giới Tự Do hơn Hiệp định Paris đầu năm 1973 rất nhiều. Ông kể lại:

"Mùa Xuân năm 1963, Đại sứ Pháp Lolouette nói với tôi là Tổng thống Diệm và bào đệ của ông có nhờ tôi tìm hiểu với Chính Phủ Hà Nội xem có khả năng nào để giải quyết cuộc chiến bằng phương tiện hòa bình hay không. Trong mấy tháng sau đó tôi đã thảo luận nhiều với giới lãnh đạo cao cấp nhất kể cả Chủ tịch Hồ Chí Minh và Thủ tướng Phạm Văn Đồng. Câu hỏi căn bản tôi đặt ra cho họ là: trong trường hợp Mỹ rút khỏi Miền Nam, những bảo đảm thực sự nào Miền Bắc có thể đem ra để chứng tỏ rằng một Việt Nam thống nhất sẽ không phải là một nước của thế giới Cộng sản? Lãnh đạo Miền Bắc thảo luận nhiều lần và dần dần đi tới một kế hoạch mà tôi đã dựa vào đó để thảo luận với một nhóm các đại sứ Tây phương. Theo như kế hoạch này, hai Miền Bắc - Nam sẽ từ từ đi từng bước bắt đầu từ liên lạc bưu chính, kinh tế, văn hóa. Sản phẩm kỹ nghệ Miền Bắc sẽ được dùng để mua thóc gạo Miền Nam.

"Miền Bắc sẽ không đòi hỏi phải thống nhất nhanh chóng, một chính phủ liên hiệp sẽ được thành lập tại Miền Nam. Tôi hỏi liệu ông Diệm có thể là lãnh đạo của chính phủ này hay không? Tới mùa hè 1963 thì câu trả lời sau cùng là có. Sau đó, tôi lại hỏi thêm: nhưng làm sao phía Thế giới Tự do có thể tin rằng Hà Nội sẽ giữ lời hứa? Câu trả lời là nếu Mỹ đồng ý rút, Miền Bắc sẽ sẵn sàng đưa ra những bảo đảm có thực chất, gồm cả việc Mỹ tham dự vào việc giám sát giải pháp hòa bình... ngoài ra Miền Bắc cũng sẽ có quan hệ ngoại giao và thương mại với thế giới Tự do, và sau cùng nhưng rất quan trọng, là quyền lực về kinh tế và chính trị của Hoa Kỳ sẽ vẫn còn nguyên, không bị bớt đi vì cuộc chiến (cũng sẽ là một bảo đảm nữa)."

Chúng tôi cho rằng về phía Miền Bắc, rất có thể động cơ chính để điều đình là yếu tố kinh tế: đó là khủng hoảng thực phẩm năm 1963 tại miền Bắc. Tình hình thiếu hụt thực phẩm năm ấy đã trở nên khủng hoảng sau những cơn hạn hán rất nặng và bão tố kéo dài từ mùa Xuân 1961 tới mùa Đông 1962. Như chúng tôi đã có dịp phân tích trong cuốn *Economic Development in Socialist Vietnam, 1955-1975* (New York: Praeger Publisher, 1977): trong những năm không bị thiên tai như lụt lội, bão tố, hay hạn hán, Miền Bắc cũng vẫn phải dựa vào thóc gạo của Miền Nam thì mới đủ ăn.

Như vậy thì đại cương về những bước liên lạc hiệp thương, lập trường trung lập để đi tới thống nhất thì đại cương, điều ông **Maneli** viết cũng giống như những gì ông Vỹ kể lại. (NTH)

Lời bình của người viết:

1- Năm 1956, sau khi bị Chánh quyền Sài Gòn khủng bố, ở Nam Vang Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc gởi đến lãnh đạo hai miền nam bắc Việt Nam (Ngô Đình Diệm và Hồ Chí Minh) một kế hoạch hòa bình thống nhất là có thật.

2- Năm 1963, Ông Diệm liên lạc với chánh phủ miền Bắc để tìm giải pháp hòa bình thay cho chiến tranh là có thật.

3- Nội dung đề nghị thương thảo của hai Ông Diệm, Nhu với miền bắc Việt Nam có nội dung và phương pháp của Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc đã đề nghị trước đó 7 năm giống nhau là có thật.

4- Lãnh Đạo miền Bắc đồng ý trên cơ bản là có thật. Nên viễn cảnh một nước Việt Nam thống nhất trong hòa bình là có thật. Vậy mà cuộc chiến vẫn diễn ra cho đến trên 3 triệu người hy sinh đổ máu. Chỉ vì Quốc tế không ủng hộ giải pháp đó nên mới có cuộc đảo chánh 1-11-1963 và hai Ông Diệm, Nhu - tác giả của cuộc thương thảo hòa bình bị chết.

5- Rốt lại trong phạm vi bài này, tôi không qui trách nhiệm cho ai. Nhưng chỉ thấy một điều Tại sao giải pháp của Hộ Pháp Phạm Công Tắc đề nghị lại không được Ông Diệm thi hành ngay năm 1956 mà mãi 7 năm sau 1963 mới áp dụng? **Có phải Ông Ngô Đình Diệm đã hối hận đối xử tệ với Đức Hộ Pháp sau khi Đức Hộ Pháp qui thiên 1959 mới thấy sự hữu hiệu của giải pháp nên đem ra áp dụng?** Nếu quả thật như thế thì cái thiên số đổ máu của thanh niên cả hai miền là không tránh khỏi. Tuy nhiên, nơi cõi hư linh Đức Hộ Pháp Giáo Chủ Đạo Cao Đài cũng thấy thiện chí của hai bên chánh quyền nam bắc Việt Nam, nhưng lực bất tòng tâm không thể đi ngược với thiên thơ đã định được.

6- Ngày nay, sau nhiều năm đất nước thống nhất, chánh quyền Việt Nam cũng đã rộng mở cho tôn giáo nói chung trong đó có Cao Đài. Tại sao huynh đệ đồng môn Cao Đài lại không thống nhất theo câu "***Thuận nơn tâm, ắt thuận Trời...***"? Thuận nơn tâm được thì Đạo hữu hình mới hòa bình, nhà nước sẽ yên tâm để lo việc phát triển quốc gia? Đạo huynh Đoàn Minh Thù có nói nguyên nhân của sự

không hòa bình trong Đạo là do **Pháp Chánh Truyền** bị xem nhẹ. Tại sao chúng ta không điều chỉnh cho đúng, để tránh cho những dư luận viên dùng lời lẽ khích động tìm mọi cách gây xào xáo không nên có?

Sài gòn, ngày 5 tháng 11 năm 2017.

Ngô Văn Trí

Đính kèm:

http://www.bbc.com/vietnamese/forum-41843675?ocid=socialflow_facebook

In the spring of 1963, I was secretly asked by President Ngo Dinh Diem and his brother, the secret-police Ngo Dinh Nhu, through Roger Lalouette, the French Ambassador to Saigon, to approach the Government in Hanoi in order to explore the possibilities for a peaceful resolution of the struggle.

During the subsequent months, I had many wide-ranging discussions with the highest North Vietnamese officials, including President Ho Chi Minh and Premier Pham Van Dong. The basic question was this: In case of American withdrawal, what kind of real guarantees could be given by them that a united Vietnam would not merely become one more partner in the Communist bloc?

To resolve this problem, the North Vietnamese leaders were slowly developing plans, which I discussed with a group of Western ambassadors.

Under the plans, North and South Vietnam could slowly develop postal, economic and cultural relations. Northern industrial goods would be paid for by the South with its rice.

Also, the North would not press for a speedy reunification, but instead coalition government would be set up in the

South. I asked if such a government could be headed by Mr. Diem. In the summer of 1963 the answer was finally yes.

Hanoi had always sought neutralization of the South. As for the North, both Ho Chi Minh and Pham Van Dong were reluctant to accept the label “neutralization,” but were eager to accept the idea. North Vietnam would not become an aggressive outpost against other countries, and neither Soviet nor Chinese troops would under any conditions be allowed on Vietnamese soil.

'Will It Make Me Fat?'

By Matthew G. Lewis

WASHINGTON, April 10 (AP)—The Federal Reserve Board today said it would raise the discount rate to 6 1/2 percent, the highest since 1951, to curb inflation. The move was expected to be a signal that the board was taking a more aggressive stance against inflation.

The board's action was a surprise to many market observers, who had expected a more gradual increase. The move was seen as a clear signal that the board was taking a more aggressive stance against inflation.

The board's action was a surprise to many market observers, who had expected a more gradual increase. The move was seen as a clear signal that the board was taking a more aggressive stance against inflation.

The Tax Package Weighed

By Matthew G. Lewis

WASHINGTON, April 10 (AP)—The House of Representatives today passed a bill to extend the 1962 tax law for two years, a move that was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

Mayday and Playboy

By William Bradford Huie

WASHINGTON, April 10 (AP)—The House of Representatives today passed a bill to extend the 1962 tax law for two years, a move that was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

ARMED AT HOME

WASHINGTON, April 10 (AP)—The House of Representatives today passed a bill to extend the 1962 tax law for two years, a move that was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

Vietnam, '63 and Now

By Matthew G. Lewis

WASHINGTON, April 10 (AP)—The House of Representatives today passed a bill to extend the 1962 tax law for two years, a move that was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

The bill, which was passed by a vote of 350 to 100, would extend the 1962 tax law for two years. This move was seen as a signal that the government was taking a more aggressive stance against inflation.

THƯ GỎI NGÀI ĐẦU SỰ CHƯỠNG QUẢN

Phạm Minh Hưng

Kính Ngài,

Sau khi Đại Hội Nhơn Sanh Đinh Dậu 2017 kết thúc. Nội dung đại hội gây nhiều tranh cãi phản đối Đại Hội không đúng luật Đạo mà cụ thể là bài viết tựa đề: **Đại Hội Nhơn Sanh đã bế mạc như thế nào?** Của Nghi viên tên Nguyễn .V.T có tham dự Đại Hội đăng trên Diễn Đàn Về Nguồn. Huynh ấy nói: *“Tôi đã bị gạt ngay từ đầu, Đại Hội khai mạc mà không có Hiệp Thiên Đài chứng dự, đại hội này đáng lẽ ra phải do Quyền Thượng Chánh Phối sư chủ tọa. Quyền phát biểu trong đại hội sẽ không bị ngăn lại nếu do Thượng Chánh Phối sư chủ tọa và có Hiệp thiên Đài chứng dự. Tôi thấy vô cùng uất ức và lo lắng cho cơ đạo và mang nhiều ray rứt ra về.”*

Thì liền sau đó trên trang caodai.net.vn có bài viết của Lương Văn Chánh (ở Hòa Thành Tây Ninh) có đăng bài giải thích về luật Đạo rằng: *“Theo Hiến chương 2007 không còn Hội Thánh Hiệp thiên Đài mà chỉ có chức sắc Hiệp Thiên Đài trực thuộc hội thánh duy nhất là Cửu Trùng Đài”.*

Làm cho giới trẻ chúng tôi đặt ra nhiều câu hỏi cho tất cả quý Lãnh Đạo Hội Thánh Hiện nay, việc hành đạo của Hội Thánh hiện nay trái với Pháp Chánh Truyền, với lời dạy của Chí Tôn và các Đấng thì sẽ đưa nhơn sanh về đâu?

Pháp Chánh Truyền đã ghi rõ:

“Trước khi lập Pháp Chánh Truyền Hiệp Thiên Đài, Thầy kêu ”cả chư môn đệ khá tuân mạng” thì Thầy đã chỉ rõ rằng: Thầy lập Hiệp Thiên Đài rất trọng hệ là dương nào”

“Thầy đến qui các lương sanh của Thầy đã sai đến trước lại làm một đặng lập Hội Thánh mà làm hình thể của Thầy hầu tránh khỏi hạ trần trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này. Hội

Thánh có hai phần tại thế: phần hữu hình là Cửu Trùng Đài là đời nghĩa là xác; một phần bán hữu hình là Hiệp Thiên Đài nghĩa là nửa đời nửa Đạo ấy là Chơn Thần.”

“Thầy là chúa sự vô vi, nghĩa là chúa các việc vô hình, Thầy lại ban cho người đủ khôn ngoan trí thức thiêng liêng đặng làm chúa của sự hữu hình, nghĩa là chúa của vạn vật. Nếu muốn cho sự vô vi và hữu hình được tương đắc, thì cả cả hai ông chúa phải hiệp nhau mới đặng”.

Hội Thánh lập Hiến Chương 2007 triệt hạ một ông Chúa chỉ còn một ông chúa (chưởng quản cho cả hai đài) vậy có phải là chối Trời hay chống lại ý Trời không?

“Cửu Trùng Đài là đời, mà Hiệp Thiên Đài là đạo cho nên buộc đời phải nương đạo mà lập ra thiết tướng mới mong độ rỗi như sanh chuyển cơ tạo hóa”.

Thánh Ngôn và Pháp Chánh Truyền đã có dạy và buộc chư môn đệ nhiều thứ nhưng Hội Thánh lại cố tình không nghe lại còn cho cơ quan truyền thông của mình viết bài biện hộ:

Hiến Chương 2007 buộc Đạo phải từng đời thi rõ ràng đi nghịch Đạo. Về luật pháp như là Pháp Chánh Truyền, các vị nhân sĩ Đạo đã nói rất nhiều rồi. Nay tôi chỉ nói thêm rằng Ngài Đầu Sư lấy Hiến Chương để bào chữa cho việc làm phạm pháp luật Đạo nhưng Ngài có thiệt tâm từng Hiến Chương không? Hay đã giảm đạp và xé nát nó?

Xin dẫn chứng:

Dù cho trang nhà của Hội Thánh là caodai.net.com luôn nhắc đi nhắc lại rằng Hội Thánh hiện tại đang hành đạo theo Hiến Chương 2007. Nhưng Ngài Đầu Sư Chưởng Quản lại không tôn trọng bản Hiến Chương đó. Điều thứ 23-b về ấn tín, Khuông dấu Hội Thánh có giá trị pháp lý trong quan hệ

với nhà nước...khuông dấu Đâu Sư mang tính giáo quyền có giá trị trong nội bộ tôn giáo.

Từ ngày được công nhận lên Hội Thánh cho đến hôm nay chưa một văn thư nào thấy Ngài Đâu Sư sử dụng con dấu Đâu Sư Phái Thượng trong nội bộ tôn giáo.

Ngài đã vi phạm Hiến Chương do chính Ngài soạn và trình nhà nước công nhận. Vậy mà cấp dưới của Ngài không một lời nhắc nhở. Ngài chỉ lo đối ngoại (bằng con dấu Chương Quản Hội Thánh) và chưa lần nào làm công việc của Đạo khi không đóng con dấu Đâu Sư phải không?

Không biết quý bằng hữu tuổi trẻ đã có thấy mình bị gạt như huynh N.V.T đã nói không?

Với những vấn đề như vừa trình bày. Nay kính trình Ngài Đâu Sư một câu hỏi và mong Ngài xác nhận cho rành rành và nhứt là tín đồ trẻ tuổi như chúng tôi hiểu rõ:

“Đạo Cao Đài hiện nay có phải là của Chí Tôn không? Nếu phải sao không nghe lời dạy của Chí Tôn hành cho đúng Pháp Chánh Truyền lại có hành động chống lại?”

Ngài có từng Hiến Chương của Ngài soạn không? Tại sao trong Hiến Chương có qui định có Hiệp thiên Đài bằng một điều riêng biệt (là điều 18). Vậy mà Ngài không áp dụng. Ví dụ, nếu không công nhận cuộc bầu cử ngày 2 tháng 8 Ất Mùi của chức sắc Hiệp Thiên Đài, thì ít nhứt còn nhiều vị không tham gia trong buổi công cử ấy Ngài cũng xù luôn là nghĩa làm sao?”

Trang caodai.net.vn có phải của Đạo hay không? Nếu phải thì mong Ngài hãy ra văn thư dạy lại các tác giả trang ấy hãy lo tu bớt lại khẩu nghiệp. Vì dư luận đều xem đó là của Hội Thánh nên đã, đang và tiếp tục đánh giá Đạo do ngài lãnh Đạo bằng ngôn phong trong trang ấy. Nếu

không thì chúng tôi không đếm xỉa đến những bài viết đầy thù hận của trang ấy”

Chúng tôi đang chờ câu giải đáp của Ngài.

Xin mượn bài thi số 4 trong THIÊN THAI KIẾN DIỆN của Đức Hộ Pháp để kết thúc bài viết:

Giang san in vẻ đẹp như thêu

Ngãnh lại trung ương thấy chẳng đều.

U ám mịt mờ màu thảm đạm

Thúi hôi như nhớp cảnh điêu hiu

Một làn ác khí bao ràng rịt

Muôn xác tinh ma nhảy dập dìu.

Nghĩ sợ hỏi đon còn nợ giọng

Nơi này phép phật gọi danh kêu.

Kính chúc ngài Đầu Sư thân tâm an lạc để đem lại hạnh phúc cho muôn triệu nhơn sanh môn đệ Chí Tôn được hưởng phúc lành chan rưới.

Long An ngày 17 tháng 11 năm 2017

Phạm Minh Hưng

<http://huongdaoflorida.com/thugoinгдаausu.html>

=====

**NHỮNG PHƯƠNG PHÁP
PHỤC HƯNG HỘI THÁNH**

Nguyễn thị Kim Liên

Bàng Luận:

Phục hưng Hội Thánh là vấn đề lớn của Đại Đạo. Đó là trách nhiệm không của riêng ai mà là trách nhiệm chung của toàn thể Chức sắc, Chức việc và Đạo hữu. Nên tôi không dám lạm bàn. Với phận nữ nhi ít học có suy nghĩ cạn hẹp chỉ tìm hiểu những chuyện vật vãn, nên không dám có ý kiến trực luận. Tôi muốn luận chuyện bên lề nên gọi là **bàng luận** (không phải **bàn luận**).

Từ khi Đạo Cao Đài của Chí Tôn bị canh cải đi ngoài giáo pháp chọn truyền, người tín đồ tâm huyết với Đạo đều lo lắng muốn cho Đạo được sớm phục hưng. Phương thức thực hành thì mỗi người mỗi khác. Do sự không giống nhau nên chư huynh-tỷ-đệ-muội lại bài bác nhau. Thậm chí dùng cả những lời lẽ không đạo đức cho nhau. Điều mâu thuẫn này càng lớn, thì thiệt thòi cho Đạo càng nhiều. Chỉ có một người duy nhất được hưởng lợi trọn vẹn là Ngự Ông. Sau khi đọc các bài viết trên các trang mạng chánh luận, phiếm luận, mạng xã hội, tôi hình dung được khái quát các phương cách mà các huynh-tỷ theo đuổi. Xin tạm chia làm ba cách như sau:

1-/ Cách đòi Cơ ngơi và đòi tên Đạo đủ 10 chữ.

2-/ Cách đòi lập Hội Thánh mới để đảo chính Hội Thánh hiện tại.

3-/ Cách đòi Luật pháp Đạo được tôn trọng và thi hành.

Theo quan điểm cá nhân, tôi xin lần lượt phân tích từng cách một với các ưu khuyết điểm của nó. Trong phần phân tích này tôi xin giả định cả ba phương cách đều thành công có kết quả tốt đẹp (không thất bại).

Trước khi vào phân tích tôi nhắc lại bài viết của đạo huynh Đoàn Minh Thuỳ: [*“Một câu hỏi cho 5 triệu tín đồ: Vì sao huynh đệ đồng môn nghịch lẫn đến nỗi xem nhau như kẻ*](#)

thù". Trong đó huynh Minh Thuỳ có phân tích chi li sự nghịch lẩn trong huynh đệ là do người lãnh đạo không tòng Pháp Chánh Truyền. Bài viết này bị một nhóm nhỏ người phản kích dữ dội, thậm chí có những comment lạc đề không hề bình luận đến nội dung của bài viết. Người ta sĩ vả, nhục mạ khi gặp tên Đoàn Minh Thuỳ xuất hiện chứ chưa đọc hết bài.. Nếu ai có nhã hứng muốn chứng minh sự thật thì vào facebook của Nguyễn Xuân Phúc sẽ rõ. Nơi đây tập trung những cây bút (không nhiều) phản đối bằng những lời lẽ khó nghe. Huynh Minh Thuỳ Đoàn đã im lặng không tranh luận với họ. Có lẽ huynh Đoàn thấy vô ích? Nhưng với tư cách bạn đồng môn, Tôi thấy hầu hết không suy nghĩ ý của Đoàn Minh Thuỳ muốn nói trong bài viết. Tôi chia sẻ bài "bàng luận" này, biết đâu nó có chút đóng góp hữu ích, đây cũng là điều mong muốn mọi việc vui vẻ.

Hai ý chánh trong bài của Minh Thuỳ tập trung nhiều nhứt là:

1-*"Chức sắc Đạo không đòi hỏi uy quyền như một số người thường nhảm lẩn. Không đòi hỏi cơ ngơi như một số người thường làm. Người Đạo chỉ đòi hỏi luật pháp được tôn trọng, tuân hành. Một khi Pháp Chánh Truyền được thi hành thì tức khắc mọi mâu thuẫn trong Đạo sẽ tự tiêu tan. Huynh đệ trên dưới được hoà ái không phân biệt màu da, ngôn ngữ, dân tộc. Đó mới là đại đồng huynh đệ thật sự."*

2-*"Người Đạo chọn chánh không phân biệt ai nắm quyền Hội Thánh. Ông Tám, Ông Năm, Ông A, Ông X nào cũng được. Điều chính là Ông ấy phải tôn trọng Pháp Chánh Truyền. Tôi xin nói rõ cho thiết rõ thêm: Dù cho một người đó thuộc cộng-sản, tư-bản hay hồi-giáo, công-giáo hay cả I.S khi được Chí Tôn chọn làm Giáo Tông của Đạo ta cũng cúi đầu tuân mạng điều cốt yếu là ông Giáo Tông đó phải là người tòng **Pháp chánh Truyền** và **Luật Pháp Đại Đạo.**"*

Xét cho cùng lý thì huynh Đoàn không đòi gì cho mình mà đòi cho cả nền Đại Đạo. Và tuyệt đối tin tưởng vào quyền năng thiêng liêng nên không kỳ thị một thiên mạng nào do Chí Tôn chọn làm Giáo Tông Đại Đạo cho dù người đó là ai (Cộng-Sản, Tư-Bản, Công-Giáo, Hồi-Giáo...). Tất cả mọi sắc dân đều là con cái của Chí Tôn. Ngôi Giáo Tông phải do cả thế giới công cử trong hai phạm ứng cử là Đầu Sư và Chứng Pháp. Pháp Chánh Truyền không qui định phạm Giáo Tông phải nhất thiết là người Việt, nhưng Giáo Tông phải là người biết trọn từng Pháp Chánh Truyền. Ví dụ có 2 vị Đầu Sư dự cử Giáo Tông một người Việt, một Phi châu. Vị gốc Phi biết từng PCT còn vị gốc Việt thì phá Pháp Chánh Truyền, bạn và tôi sẽ dùng lá phiếu cho ai? Đây chắc hẳn là những điều mà huynh Đoàn Minh Thuỳ muốn nói.

Trở lại phần phân tích, bạn và tôi cùng nhau bổ sung ý kiến tìm cho hết cái hay và cái chưa hay của từng phương pháp.

1-/ Phương pháp đòi Cơ ngơi và đòi tên Đạo đủ 10 chữ.

Như đã qui ước, dù các phương pháp phục hưng Hội Thánh đều rất khó thực hiện nhưng ta tạm coi như đã vượt qua cái khó, đã thành công để tìm hiểu thêm phần phải làm kế tiếp. Khi ta được trả lại cơ ngơi và tên Đạo đủ 10 chữ, ta có lấy lại được chơn truyền của Đạo không? Xin nói thêm, chơn truyền của Đạo được thể hiện qua Pháp Chánh Truyền, Đạo Nghị Định và các Đạo Luật khác. Đó là về phần Đạo. Về phần đời, khi muốn thực hiện những luật pháp của Đạo ta phải tóm lược đầy đủ trong một văn bản tổng quát gọi là Hiến Chương để trình nhà nước công nhận. Đến đây ta thấy dù làm chủ cơ ngơi, làm chủ tên Đạo do ta chọn nhưng chưa có sự công nhận của nhà nước thì coi như chưa đi được đến đâu. Chưa thể chánh thức khởi động Đạo sự theo ý của mình. Chúng ta còn phải chờ thiện chí của nhà cầm quyền công nhận tất cả 100% những điều ta ghi trong Hiến

Chương. Lúc ấy ta chỉ có 50% hy vọng. Giả sử nhà nước bác bỏ mà nói rằng đã cấp Hiến chương rồi thì không thể cấp thêm nữa. Hoặc yêu cầu ta chỉnh điều một số điều (thêm hoặc bớt), ta sẽ chưa thể thực hiện chọn truyền trong Đạo.

Kết luận ý thứ nhất: Đòi được cơ ngơi, đòi được tên Đạo chưa chắc đã đòi được chọn truyền.

2-/ Cách đòi lập Hội Thánh mới để đảo chính Hội Thánh hiện tại.

Dùng chữ đảo chính là tôi muốn ám chỉ việc chiếm quyền Đạo ngoài ý muốn của người đương quyền. Có thể bằng vũ lực, có thể bằng thủ đoạn, có thể tạo áp lực ngoại vi... Chắc chắn phương cách này làm nhân tâm bất an thậm chí gây rối loạn, có thể tâm và khẩu đều không phục. Nên sẽ xảy ra một trường ngôn luận kiêu mới không tránh khỏi. Khi đã thành công rồi thì tân Hội Thánh đó phải làm gì để điều hành cơ đạo? Có đủ người để bổ nhiệm các chức danh từ trung ương đến địa phương không? Vì chuyện này phải làm ngay không thể kéo dài để giữ cho nền Đạo được bình yên trật tự. Đạo sự phát sinh mỗi ngày mỗi nơi đều có. Ai sẽ làm? Nhứt là tang tế sự ai lo? v.v.

Vấn đề lớn cũng giống tương tự như cách thứ nhứt. Muốn áp dụng được luật pháp chọn truyền vào cửa Đạo thì phải được nhà nước công nhận pháp nhân. Tất cả chương trình và cách thức hành Đạo phải được tóm lược thành văn bản gọi chung là Hiến Chương. Để thực hiện các lớp chuyên môn đào tạo, để in ấn kinh sách, để lập cơ quan phổ thông giáo lý v.v. tất cả đều phải trình cho nhà cầm quyền được biết. Trước đây cũng vậy Hội Thánh và chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa cũng phải ký một thỏa ước như vậy hồi năm Bính Thân. Tất cả các vấn đề như vậy đều cần sự tương đắc Đạo Đòi, cần nhứt thiện chí của nhà cầm quyền.

Kết luận ý thứ hai: cũng tương tự như ý thứ nhứt. Chiếm được Hội Thánh chưa chắc thực hiện được chọn truyền.

Một vấn đề chung cho hai phương cách trên: Tân Hội Thánh sẽ đối mặt với các vấn đề lớn:

- Ai sẽ thay mặt cho toàn Đạo để ký nhận các ngời khi được bàn giao? Chủ-trưởng Cửu Trùng Đài, Hiệp Thiên Đài hải ngoại? Đại diện Khôi Nhon Sanh? Hay các Chức sắc thiên phong đã được công cử trách nhiệm?

- Đối với toàn bộ những người do hoàn cảnh mà thất thế phạm luật đã qua (trong đó có cả phẩm tước lớn đời phong) phải xử trí thế nào? Bỏ mặc không đếm xỉa tới hay vẫn phải lo cho họ?

- Các cơ sở vật chất của Đạo xuống cấp được sửa chữa và xây mới khắp nơi như hiện nay là công của họ. Ta đòi cơ ngơi là đòi những cái cũ đã bị chiếm hay đòi luôn cả cái mới?

- Những cái mới tạo tác tân Hội Thánh có trưng dụng để xài không? Bồi hoàn thành quả?

Những bằng hữu chủ trương theo cách một và hai xin vui lòng giúp giải tỏa thắc mắc này của tiểu muội!

3-/ Cách đòi Luật pháp Đạo được tôn trọng và thi hành.

Cách này đã bị một số ít trích điếm. Tôi cũng xin đóng góp ý cho đủ. Với cách này, điều cốt yếu mong muốn là Luật Pháp Đạo được tôn trọng tuyệt đối. Không chia người đi sai và đi đúng luật ra làm hai phe để khích bác lẫn nhau. Tất cả nhơn sanh là con cái của Chí Tôn; tất cả nhơn sanh có nhập môn đều là môn đệ của Chí Tôn. Chí Tôn đã thương bao la, không lẽ Hội Thánh hình thể của Người lại phân chia thành nhóm thành phe? (phe sai, phe đúng) Dĩ nhiên là luật thương yêu phải được thể hiện công bình. Đảm bảo sự công bình là luật pháp. Khi tôn trọng luật pháp, Đạo được hòa bình nhơn sanh yên tâm lập công bồi đức. Một khi đòi luật pháp tôn

trọng thì Hội Thánh không đối mặt với các khó khăn của cách một và hai. Tất cả tài sản cơ ngơi vật chất đều là chung của nhơn sanh để phục vụ cho cả nhơn sanh. Những người vi phạm pháp luật trước đây họ sẽ tự định phạt theo luật Đạo mà ăn năn sám hối. Khi về cõi thiêng liêng, theo muội tìm hiểu cũng chính mình làm tòa xử mình chứ không ai xử. Có nhiều người vì ảnh hưởng của luật pháp hồi nhị kỳ luôn nói ai làm trật thì thiêng liêng xử họ, thật không phải vậy. Sao ta **không** thể tạo điều kiện **cho họ** xét mình trước khi thoát xác. Chữ **“sai”** cũng phải được hiểu cho chính xác chứ không phải nói chung chung. **“sai”** là sai với cái gì? Trong Đạo ta phải hiểu sai với Pháp Luật Đạo. Người không làm giống ý mình có thể mình sai, có thể người sai. Ta sai ta sửa. Người sai, ta giúp họ sửa, đâu cần nặng lời. Làm sai luật dù có công mà chẳng được thưởng.(TNHT)

Dĩ nhiên cả ba cách làm, tất cả đều cần thiết phải cần có thiện chí của nhà cầm quyền đất nước. Muốn có được thiện chí ấy, tại sao ta không lấy thương yêu hòa hoãn mà đối đãi nhau. Việc chỉ trích, đổ lỗi, buộc tội cũng không thay đổi được thái độ của chánh quyền mà còn gây thêm ác cảm. Chỉ có cách ôn hòa là khả thi. Một vài trang mạng trích điểm cho việc kiến nghị xin nhà nước việc này việc nọ là mất mặt, mất thể thống Chức sắc.v.v. Các Chức sắc không cần chi cho cá nhân mà cần cho nền Đại Đạo được đúng luật pháp dù có phải hy sinh tinh thần vật chất sức khỏe.

Kiến nghị với nhà nước tạo được hai mặt cứng và mềm hỗ tương. Theo nguyên lý của Đạo phải có âm-dương, cương-nhu, hồng oai và hồng từ. Kiến nghị với nhà nước để bày tỏ quyết tâm ôn hòa một cách cứng rắn. Đó là cách đấu tranh bất bạo động mà Đức Hộ Pháp đã dạy. Mặt khác các kiến nghị ngày nay được công khai lên dư luận ai cũng thấy. Nó giúp cho nhơn sanh khi thấy được thì tự mình có cách xử lý riêng cho mình. Hoặc là không hợp tác với người phạm pháp luật mà về lo lập đức cứu khổ. Hoặc là đã thấy sai mà còn đi lún đi càng thì đó là duyên số họ muốn vậy. Khi đóng

nấp quan tài nạp bài kiểm tra cho Chí Tôn họ đã thu hoạch được gì thì họ đã hiểu trước (ý từ bài [Bản thu hoạch thứ hai](#) trên D.Đ.V.N). Đó là những cá nhân tội nghiệp, ta nên thương họ hơn là ghét bỏ họ. Hội Thánh ngoài giáo pháp chơn truyền còn đất đứng là do những người này nuôi sống. Một ngày nào cả nhơn sanh thấy được sự vi phạm pháp luật mà không tùng theo thì Hội Thánh ngoài pháp luật không còn đất sống tự động tan rã. Đó là bất chiến tự nhiên thành.

Với các ý kiến phân tích như trên, chắc cũng còn nhiều điều chưa nói hết, kính mong chư huynh đệ góp ý thêm. Có một điều, Mọii mong muốn là dù đi cách nào nhưng tất cả đều chung một mục đích Phục Hưng Hội Thánh. Vì vậy, ta có thể cố gắng thực hiện cách mình thích mà không nên nòi da xáo thịt xâu xé cho tình huynh nghĩa đệ bị tan ra manh mún. Nếu kiên quyết không đi cùng, ta có thể minh định bằng văn bản như Bàn Tri Sự Hương Đạo Florida đã làm với (...). Đây là cách đường ai nấy theo đuổi.

Kính chúc sức khỏe toàn thể chư Chức Sắc và đồng đạo.

Thánh địa, ngày 20 tháng 11 năm 2017

Nguyễn Thị Kim Liên

<http://huongdaoflorida.com/nhungphuongphapphuchung.html>

(còn tiếp)